

Mua Bán (Mãi Mãi)

Contents

Mua Bán (Mãi Mãi)	1
1. Quyển 1 - Chương 1	1
2. Quyển 1 - Chương 2	6
3. Quyển 1 - Chương 3	11
4. Quyển 1 - Chương 4	16
5. Quyển 1 - Chương 5	21
6. Quyển 1 - Chương 6	25
7. Quyển 1 - Chương 7	30
8. Quyển 1 - Chương 8	35
9. Quyển 1 - Chương 9	40
10. Quyển 1 - Chương 10	45
11. Quyển 2 - Chương 1-1: Văn Án	50
12. Quyển 2 - Chương 1-2	51
13. Quyển 2 - Chương 2	56
14. Quyển 2 - Chương 3	61
15. Quyển 2 - Chương 4	66
16. Quyển 2 - Chương 5	71
17. Quyển 2 - Chương 6	76
18. Quyển 2 - Chương 7	81
19. Quyển 2 - Chương 8	86
20. Quyển 2 - Chương 9	90
21. Quyển 2 - Chương 10	95

Mua Bán (Mãi Mãi)

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, hiện đại, nhất công nhất thụ, bá đạo cường công sao kim chịu, cường thủ đoạt hào, HEEdit: nắm rõ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mua-ban-mai-mai>

1. Quyển 1 - Chương 1

Thảm trải sàn cao quý màu đỏ vì bị sử dụng một đoạn thời gian dài mà có chút cũ, nhưng nó vẫn không hề làm giảm đi khí phái của gian phòng. Mỗi lần Đường Tình bước vào gian phòng này sẽ có loại cảm giác rằng chính mình không hợp với không gian này, đơn giản cậu nghĩ rằng nhà Viscount tráng lệ là đại biểu cho giới xã hội thượng lưu, mà cậu chỉ là người không thuộc tầng lớp xã hội thượng lưu, nên cũng không

thuộc về nơi này.

Nhưng vừa nhìn thấy người của nhà Viscount, loại cảm thụ lạnh như băng này trong lòng cậu sẽ lập tức trôi đi. Cậu nở nụ cười, một nụ cười thiệt tình.

“Eddie.”

Một người đàn ông mặc một bộ tây trang màu xám theo một cách của khác vừa đi vào, anh ta có một đầu tóc màu vàng mật, nhưng màu vàng cũng không đến nỗi quá sáng, tựa như con người của anh ta, chưa bao giờ biết tranh đua phát sáng. Mà nụ cười vô hại của anh ta luôn làm cho người ta cảm giác anh ta là ‘cái ông ba phải’.

“Tình, thật xin lỗi, để em đợi lâu.”

“Không, một chút cũng không có, em biết anh là người bận rộn nhiều việc.”

Nhìn thấy Eddie, Đường Tình cảm thấy tâm tình của mình rất phấn khởi, làm cho cậu vĩnh viễn đều không thể phủ nhận mình đối với Eddie có tình cảm đặc biệt.

Năm đó Đường Tình đến Âu Châu du học, bạn cùng phòng với cậu là sinh viên theo học khoá thiết kế, vì muốn công bố bộ sưu tập thời trang của mình, người sinh viên đó đã nhờ cậu mặc bộ sưu tập ấy trình diễn. Cũng bởi vì lần biểu diễn thời trang đó, Đường Tình được công ty chuyên đào tạo người mẫu chọn trúng, nên cậu trở thành người mẫu, tuy rằng đến nay cậu không quá nổi tiếng, nhưng cậu thật sự thích công việc này.

Có một lần Đường Tình đi biểu diễn thời trang, cậu tình cờ quen với Viscount Eddie, công ty của anh ta chuyên sản xuất quần áo cùng trang sức. Eddie cảm thấy cậu rất có năng lực, giúp đỡ cậu rất nhiều trong lĩnh vực người mẫu, dần dần cậu bắt đầu không thể kiềm chế được mà yêu thương Eddie nho nhá. Eddie cũng không phải là đồng tính luyến ái, nên vô pháp đáp lại tình cảm của cậu, nhưng cậu lại vẫn như cũ hăm sâu vào mối tình này. Lần này Eddie nhờ người mời cậu đến, cậu đương nhiên không nói hai lời liền đi đến cuộc hẹn.

“Anh ngồi một chút liền phải đi, công ty có chút việc.”

Lời nói của Eddie làm cho Đường Tình thất vọng, cậu tốn ba giờ lái xe đến dinh thự Viscount, cũng thật không nghĩ phải nhận được câu trả lời như vậy.

“Ông nội anh đang chờ em ở bên trong.”

“Ách...” Nụ cười trên mặt Đường Tình rất không tự nhiên, “Không phải anh tìm em sao, Eddie?”

“Không, là ông nội anh tìm em.” Anh ta tăng thêm một câu: “Đương nhiên, anh cũng rất cao hứng khi nhìn thấy em, chính là gần đây anh thật sự quá bận, Tình, tối nay chúng ta gặp lại nha, bây giờ anh thật sự phải đi ra ngoài.”

Quần gia vô thanh vô tức xuất hiện, dường như là nói xe đã chuẩn bị thoả đáng. Eddie đứng lên đi ra ngoài, Đường Tình lưu luyến không rời nhìn theo bóng lưng của anh ta.

Nếu... Nếu có một ngày Eddie có thể đáp lại tình cảm của cậu, kia nhất định sẽ là thời khắc hạnh phúc nhất cuộc đời của cậu.

Đường Tình được quần gia đưa vào thư phòng.

Ông Viscount vẻ mặt tươi cười nghênh đón cậu, “Hoan nghênh quang lâm, Tình, đã lâu không gặp, khí sắc của cháu vẫn là tốt như vậy.”

“Chào Ông Reason Lando.”

Khi lần đầu tiên cậu gặp Ông Viscount, khí thế của Ông Viscount làm cậu sợ hãi, thẳng đến khi Ông Viscount mở rộng hai tay ôm cậu, cậu mới biết Ông Viscount là một người rất hiền lành, trách không được ông ta có thể giáo dưỡng ra một người thiện lương đến mê người như Eddie.

“Ngồi đi cháu, muốn hay không uống một chút rượu? Ông có một bình rượu đã ủ rất lâu năm.”

“Không, một lát cháu còn phải lái xe về nhà.”

Ông Viscount ngồi ở trên ghế sofa, dùng một đôi mắt chim ưng nhìn chăm chăm cậu, “Quyết định định cư ở Âu Châu sao?”

“Vâng, dù sao cháu cũng không có thân nhân, ở đây lại quen biết rất nhiều bạn bè, mà sự nghiệp cũng phát triển rất tốt.”

“Nếu ông có đứa cháu trai tốt như cháu vậy, ông nhất định sẽ phi thường cao húng.”

Đối mặt với ca ngợi của Ông Viscount, Đường Tình đỏ ửng mặt. Cậu đối với bậc trưởng bối này phi thường tín nhiệm cùng tôn kính, thỉnh thoảng những lời trần thuật của Ông Viscount giúp cậu hiểu biết thêm rất nhiều điều hay.

“Eddie là một người cháu phi thường vĩ đại, không phải sao?”

Đường Tình nói ra những lời này rất khách khí, không bằng nói đây là cái nhìn của cậu đối với Eddie.

“Đáng tiếc, ông còn một người cháu không hề vĩ đại nữa.”

Đường Tình cùng bọn họ quen biết đã nhiều năm, loáng thoáng cũng biết có người kia, thậm chí đã gặp người kia vài lần. Anh là em trai cùng cha khác mẹ của Eddie, gọi là Anthony. Anh là một tay ăn chơi khét tiếng, vừa không có đạo đức lại hạ lưu phóng đãng, Đường Tình đã sớm nghe nói anh là rác rưởi của Nhà Viscount, toàn bộ người của Nhà Viscount vừa thấy anh ai cũng phải lắc đầu.

“Tình, tuổi của ông đã lớn, Eddie là một người thành thật, không thể đối phó với loại người xấu xa như nó, nó tựa như mẹ của nó, chuyên môn lấy phá hoại làm vui.”

“Ông Reason Lando, dù sao ông cũng đã đem hấn đuổi khỏi nhà, không cần quan tâm hấn, không phải sao?”

“Đuổi khỏi nhà tựa hồ cũng vô dụng, Tình, rác rưởi này có dã tâm, ông không thể không thừa nhận nó có chút thông minh, nó vạch ra kế hoạch chậm rãi thực hiện, hiện tại nó đang có chủ ý gây khó dễ cho việc làm ăn của Eddie.”

Nhắc tới Eddie, Đường Tình trở nên kích động. Cậu thầm nghĩ trách không được hôm nay cậu thấy thần sắc của Eddie có điểm là lạ.

“Phát sinh chuyện gì sao?”

“Rác rưởi này âm thầm ngán chân sau của Eddie, chuẩn bị muốn chặt đứt các đường làm ăn của Eddie, nó không thích thấy Eddie gặp điều tốt, căn bản là ghen tị Eddie.”

“Thực đáng giận, người này thật cặn bã.”

Đường Tình nhớ lại khi cậu ở Đại Học từng đến nhà Viscount chơi, có gặp Anthony một hai lần. Vừa nghĩ tới Anthony liếc nhìn cậu với vẻ mặt tràn ngập đùa cợt, cậu liền sinh ra một loại cảm giác phi thường không thoải mái.

Bộ dạng Anthony cùng Eddie hoàn toàn không giống nhau, mà ngay cả khí chất cũng thua xa rất nhiều. Đường Tình vĩnh viễn nhớ rõ Anthony với mái tóc đen tựa như ác ma, bởi vì cảm giác của cậu đối với anh phi thường kém cỏi.

“Tình, nó ở Đài Loan.”

Đường Tình trừng lớn mắt kinh ngạc.

Ông Viscount nói: “Đúng vậy, nó đang ở quê nhà của cháu, kinh doanh buôn bán nghe nói còn phát triển rất thuận lợi, ông muốn nhờ cháu đi nói cho nó biết, dạy nó không cần lại giở trò hãm hại Eddie, việc kinh doanh buôn bán chẳng lẽ nhất định phải dùng những thủ đoạn đê tiện sao?”

“Cháu... cháu đi?”

Kinh ngạc của Đường Tình hoàn toàn biểu hiện ở trên mặt. Vì cái gì muốn cậu đi?

Ông Viscount nhàn nhạt nói: “Ông cùng nó nói chuyện qua, nhưng sau lại vừa nghe đến tiếng ông cùng Eddie, nó lập tức liền cúp điện thoại, cuối cùng nó nói nó muốn thảo luận cùng cháu.”

“Nhưng cháu đối với chuyện kinh doanh dốt đặc cán mai, huống chi cháu cùng hắn lại không quen”

Không để cho cậu nói hết câu, Ông Viscount đem thân mình nghiêng về phía trước, cất tiếng khàn khàn nói: “Tình, Ông biết cháu yêu Eddie.”

Đường Tình hít sâu một hơi, toàn thân run lên, biểu tình trên mặt cậu hiện rõ câu vô cùng kinh ngạc. Cậu thể hiện nó rõ ràng như vậy sao? Như thế nào ngay cả ông nội của Eddie đều nhìn ra?

“Cháu giúp ông xử lý vụ việc này, ông nguyện ý cho cháu cùng Eddie ở cùng một chỗ.”

Tình yêu sâu kín cất giữ trong lòng bị đào ra, mặt Đường Tình toàn bộ đều đỏ ửng. Cậu cảm thấy rất không được tự nhiên.

Ông Viscount cười nói: “Eddie rất có cảm tình với cháu, bắt quá nó sợ ông thương tâm, cho nên không chịu thổ lộ với cháu, nhưng nó là cháu của ông, ông nhìn ra được.”

Mặt Đường Tình nóng đến như bị lửa đốt, cậu vô cùng kinh ngạc, nguyên lai Eddie đã sớm biết tâm tình của cậu, chỉ cần làm tốt sự kiện này, là cậu có thể cùng Eddie ở cùng một chỗ. Bất chấp khó khăn, vì tình cảm lưu luyến, ngay cả phải đi gặp rác rưởi của nhà Viscount, cậu cũng chấp nhận.

“Được, cháu ... cháu đi.”

Biểu tình tươi cười của Ông Viscount, làm cho người ta cơ hồ đoán không ra ông ta đang che dấu âm mưu cùng đắc ý.

Trong một quán bar tư nhân ở Đài Loan.

Đường Tình ho vài tiếng, ngay cả liên tiếp dùng hành động uống rượu để che dấu sự không kiên nhẫn của mình, cậu cũng che dấu không được cảm giác chán ghét đối với loại địa phương này.

Các vũ nữ múa cột trên đài tựa hồ có dấu hiệu càng diễn càng ác liệt, ngọn đèn nhiều màu cấp tốc loé ra, tiếng cổ vũ táo bạo của người xem cùng mùi thuốc lá làm cậu choáng váng, hận không thể có thể chạy nhanh rời đi chỗ này.

Nhiều năm đi show, Đường Tình tuy rằng gặp qua rất nhiều người lấy thân để kiếm tiền, nhưng người mẫu chuyên nghiệp phần lớn là giữ mình trong sạch. Hơn nữa, cậu là người bảo thủ, nếu không phải sai sót ngẫu nhiên gặp Eddie, có lẽ cậu vĩnh viễn cũng sẽ không phát hiện mình lại có khuynh hướng đồng tính luyến ái.

Cậu ở loại địa phương này rất không an tâm. Nhất là người cùng cậu hẹn muốn gặp mặt chỉ định vị trí gần chỗ quầy bar nhất, vũ nữ múa cột vận vạo thân thể, theo tiết tấu âm nhạc mà hành vi càng thêm phóng đảng, cậu cơ hồ có thể thấy từng cọng lông của cô ta. Tuy rằng đây không phải là màn thoát y vũ, nhưng là cũng không kém xa lắm.

Có người đi đến bên cạnh cậu, ngữ khí biếng nhác cùng hàm chứa đùa cợt đối với cậu nói: “Như thế nào, vị trí này không tồi chứ? Tầm nhìn cũng rất tuyệt nhỉ?”

Đường Tình quay đầu qua bên cạnh nhìn người vừa nói, cũng không thật sự nhận ra Anthony, bởi vì hai người mặc dù ở nhà Viscount đã gặp mặt, nhưng cũng chỉ là vài lần gặp thoáng qua. Anthony cùng cậu học chung một trường đại học, nhưng anh học trên cậu mấy khóa, thanh danh cũng không có chỗ nào tốt.

Anthony chỉ định muốn gặp mặt ở loại địa phương này, làm cho ấn tượng của Đường Tình đối với anh kém đến mức không còn cách nào hình dung. Đường Tình tin tưởng thanh danh xấu xa này là xuất phát từ bản tính hư hỏng của anh, cũng không phải là tin đồn vô căn cứ.

“An... Anthony?”

Cậu có điểm không xác định, bởi vì ngọn đèn mờ mịt khiến cho cậu không thể thấy rõ diện mạo của người bên ngoài, huống chi cậu cùng Anthony không có nhiều quen thuộc.

“Hi, Đường Tình.”

Đường Tình đối với phát âm tiếng Trung của anh không khỏi nhìn với cặp mắt khác xưa, anh nói rất rõ ràng, làm cho người ta nghe không ra là người ngoại quốc đang nói tiếng Trung, xem ra anh đã bỏ ra rất nhiều công sức để học tiếng Trung.

“Chúng ta có thể đi đến chỗ nào im lặng hơn được không?” Trực giác Đường Tình không được tự nhiên, nghĩ muốn đổi nơi khác cùng anh nói chuyện.

“Có cần thiết không? Tôi cảm thấy nơi này rất tuyệt....”

Anthony nói xong, một chút cũng không thêm để ý đến sắc dục đầy áp ở nơi này, hai con mắt chỉ nhìn chăm chăm về phía cậu, hoàn toàn không có hảo ý.

“Nhưng là “

“Đúng rồi, anh của tôi đã làm tình với em chưa?”

Sắc mặt Đường Tình đông cứng lại, quay đầu nhìn thẳng Anthony, hoài nghi mình có hay không nghe lầm câu nói, bởi vì hàm nghĩa của câu này rất hạ lưu làm cậu không thể tin. Khoé miệng Anthony ngậm một điều thuốc, thoát nhìn rất đặc ý, thực tà ác, cũng rất vui vẻ, nhưng là ánh mắt vừa trầm lại vừa thâm sâu, giống như muốn bắt đi linh hồn cậu.

“Em vẫn là xử nam sao?”

Anthony duỗi bàn tay to ra, dĩ nhiên là sờ sờ cái mông của cậu. Đường Tình giận đến đỏ mặt, lấy tay hất tay của anh ra. Lửa giận làm cho thanh âm của Đường Tình trầm thấp, hơn nữa mà nói cậu cũng không thường thức loại vui đùa này – nếu nói đây là thật sự vui đùa.

“Anh đang làm cái gì?”

“Sờ vào thực non mềm, thoát nhìn còn chưa có bị chạm qua.” Nhìn phản ứng của Đường Tình, Anthony tin tưởng cậu vẫn đang thủ thân như ngọc.

“Anh là rác rưởi của Nhà Viscount!”

Cậu không muốn cùng loại xấu xa hạ lưu này nói thêm một câu nào nữa. Cậu xoay người muốn rời đi, không thể ngờ được Anthony bắt lấy tay cậu. Bàn tay Anthony vừa lớn lại vừa nóng, cầm lấy cánh tay cậu làm cho thân thể cậu tựa như bị giam cầm, không thể động đậy.

Đường Tình quay đầu lại đang muốn không khách khí đem Anthony thoa mạ một chút, thế nhưng ánh mắt của Anthony làm toàn thân cậu cứng đờ. Nhìn kỹ ánh mắt của anh, Đường Tình phát hiện một cỗ lực lượng đáng sợ nói không nên lời, dường như không ai có thể chống cự được cái nhìn mãnh liệt đó.

“Đường Tình, em không biết vì cái gì mà bọn họ gọi em đến Đài Loan gặp tôi sao?”

Thấy anh nói rất quý dị, hơn nữa loại hành vi vừa rồi của anh làm cho Đường Tình đối với anh phản cảm đến cực điểm, vì thế cậu lạnh lùng nói: “Không phải là đến để thương lượng chuyện làm ăn sao?”

Tiếng cười của Anthony chứa đầy trào phúng, ánh mắt xoay tròn hạ lưu nhìn chăm chăm thân thể cậu, để cho cậu biết anh đang cố nén dục vọng muốn thân thể cậu.

Cậu sẽ không yếu thế trước mặt loại người hạ lưu này. Cậu ngưỡng cao đầu, dùng ánh mắt khinh thường nhìn chăm chăm Anthony, muốn cho rác rưởi này biết cậu tuyệt đối không sợ anh.

“Anh trai của tôi đưa em tới nơi này, chính là muốn cứu lấy sự nghiệp của hắn, tôi đưa ra điều kiện rất đơn giản, chính là tôi muốn làm tình với em.” Anh cố ý đem từ “làm tình” nói đến vừa hạ lưu vừa sắc dục, ý tứ thâm loạn không chút nào che dấu.

Phản ứng của Đường Tình là đem ly rượu hất lên trên mặt của anh, rồi bỏ đi. Cậu ở trong giới người mẫu gặp qua rất nhiều người nghĩ rằng người mẫu chẳng khác nào là người bán xuân cao cấp cho những kẻ giàu có hạ lưu, nhưng cậu chưa từng có bán đứng chính mình. Cậu bắt đầu hoài nghi Anthony cùng Eddie căn bản là có quan hệ huyết thống hay không? Eddie nho nhả như thế, mà Anthony quả thực là vô cùng hạ lưu.

“Em nghĩ muốn làm tình cùng tôi không?” Cười lạnh của anh tràn ngập khinh thường.

Thiết kế sư nói cậu có một đôi mắt phượng Phượng Đông đặc biệt, dùng ánh mắt này trừng người thường xuyên làm cho người ta sợ hãi.

“Anh là loại cặn bã, con gián thối, không chỉ có cả đời này không có khả năng, mà là ngay cả kiếp sau tôi cũng không để cho anh chạm vào tôi!”

Ánh mắt của cậu lạnh như băng nhìn chằm chằm tay Anthony bắt lấy cánh tay cậu, nói ra những lời nói chứa đầy uy hiếp, hơn nửa trăm phần trăm sẽ thực hiện lời thề của chính mình.

“Anh tốt nhất nên buông tay, bằng không tiếp theo sẽ là cái ly này đập vào mặt của anh, anh không phải muốn bỏ ra số tiền lớn để đi chỉnh lại dung mạo bị huỷ chứ?”

Cậu gỡ bàn tay đang bắt lấy cánh tay cậu ra, cậu đem tay rút về, quay đầu hướng tới lối ra đi đến, không nghĩ muốn tiếp tục nói chuyện với rác rưởi của nhà Viscount này nữa, một con gián thối trong cuộc sống.

Không nghe được tiếng bước chân đi đến đằng sau, bờ vai của cậu đột nhiên bị nắm trụ, cậu bị quăng mạnh vào vách tường, lưng cậu dựa sát ở trên tường.

Anthony lấy ánh mắt cực nóng nhìn cậu. Cậu không chút nào sợ hãi nhìn lại, cậu biết khi đối mặt với loại uy hiếp kia, cầu xin tha thứ chính là hành vi của kẻ yếu. Hơn nữa, cậu cũng không phải yếu đuối, cũng chưa bao giờ sợ kẻ cặn bã nào đó đem người mẫu phân loại thành người bán xuân cao cấp.

“Em sẽ phải leo lên giường của tôi.” Anthony thổi khí vào bên tai cậu, anh tựa như một con ác lang hoang dã bạo ngược thô tục.

“Anh nằm mơ hết cuộc đời của anh đi!”

Cậu trừng mắt hung tợn nhìn Anthony, phun ra lời nói tràn ngập tức giận, chưa từng có người nào đem cậu chọc giận đến nước này.

Mà hai má của Anthony vẫn ửng nước. Vừa rồi Đường Tình khinh thường nâng ly hất nước lên trên mặt anh, đáng ra bộ dáng anh phải là thực chặt vật mới đúng, nhưng giờ khắc này nhìn anh so với lúc trước còn muốn nguy hiểm gấp trăm lần.

“Em sẽ phải, em sẽ phải ngoan ngoãn leo lên trên giường của tôi, chủ động mở ra hai chân, vặn vẹo thắt lưng, cầu tôi tiến vào thật sâu trong em, tiến vào càng sâu càng tốt.”

Cậu không bao giờ ... chịu đựng nổi những miêu tả hạ lưu của Anthony nữa, cậu giơ chân lên, không chút khách khí ra sức đánh vào biểu tượng đàn ông của anh, cậu biết một chiêu này đối với tất cả đàn ông mà nói đều là một đòn trí mạng.

2. Quyển 1 - Chương 2

Một chiều này quả nhiên hiệu quả. Nam tử cao lớn đang chặn đường cậu phát ra một tiếng quát thô ách. Đường Tình nhìn thấy anh gặp người xuống lộ ra biểu tình thống khổ, thì vô cùng sung sướng, trong lời nói tràn ngập đùa cợt.

“Thế nào, so với cảm giác làm tình còn sướng hơn đi? Trước lúc tôi lắc mông cầu anh tiến vào thì cái “mạng” của anh phải còn dùng được mới được.”

Cậu lãnh đạm bước ra ngoài, thế nhưng không thể ngờ được là Anthony lại đuổi theo. Anthony nhú chặt mí mắt, vẻ mặt tựa như đang truy nã phạm nhân vậy. Cậu không chút nào sợ hãi mà dừng bước, giương mắt lạnh lùng nhìn Anthony.

Anthony dùng ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm vào cậu, làm cho cậu cực kỳ không được tự nhiên, có một loại cảm giác bị nhìn thấu hoàn toàn, ngoài ra còn có một loại lỗi giác như thể mình đang trần truồng ở trước mặt anh. Mà cậu vô cùng chán ghét loại ảo giác này.

“Tôi không biết mình đã nói với anh bao nhiêu lần rồi, tôi là một người mẫu chuyên nghiệp, tôi không bán xuân, lại càng không dùng tình để giao dịch. Tuy tôi kiếm tiền không nhiều, nhưng tôi lại thích cuộc sống như thế này, như vậy đã đủ hiểu chưa?”

“Em sẽ không đi bán xuân, bởi vì em đã biết bán mình cho tôi.”

Đường Tình không muốn tiếp tục nói những lời vô nghĩa với loại người này nữa, cậu quay đầu bỏ đi. Anthony vượt lên trước, cầm lấy tay cậu, dùng lực ép buộc cậu đến một góc đường vắng. Tiếp theo Anthony áp lên môi cậu, cắn bản là đang cưỡng hôn cậu.

Cậu không ngừng giãy dụa, nhưng thân mình Anthony cao trắng đã đem toàn thân cậu bao vây trong lòng anh. Đầu lưỡi Anthony lướt qua hàm răng của cậu, thậm chí liếm lên lưỡi của cậu.

Cậu muốn rống giận lên, nhưng vì miệng bị chặn, để phải hít thở cậu đã nuốt vào nuốt bọt ghê tởm của ai đó. Cậu hé miệng, dùng sức cắn Anthony. Nếu không dùng sức phản kháng, nói không chừng Anthony sẽ ở ngay trong con đường tắt tối đen này mà xâm phạm cậu mất.

Anthony phun ra một búng máu, bên môi anh tràn đầy vết máu. Anh liếm môi, tựa như đang hồi tưởng lại nụ hôn đầy bạo lực vừa nãy. Bộ dáng Anthony cuồng loạn tựa như một con dã thú, hơn nữa trong mắt còn bao hàm đầy cuồng dã và thỏa mãn.

Cậu phẫn hận nhìn Anthony, đồng thời hai chân run rẩy. Vừa rồi Anthony dùng sức mạnh khiến cho hẳn hiểu được người đàn ông này không chỉ khí lực rất lớn, mà đây quyết tâm cùng thực kiên định muốn ép buộc cậu. Càng đáng sợ hơn chính là Anthony rất dã man.

“Tôi đã sớm biết anh là con người tồi tệ, là rác rưởi của Nhà Viscount, bọn họ đều cảm thấy hổ thẹn vì anh, anh chẳng bằng một con gián! Anh và Eddie cách nhau một trời một vực, tôi hoài nghi anh ta và anh không hề chảy chung dòng máu. Tôi đã sớm nghe nói mẹ anh là một kỹ nữ, bà ta thích chui lên giường của các đàn ông, cho nên anh căn bản không có huyết thống của Nhà Viscount.”

Anthony đánh vào mặt cậu một cái tát thật mạnh. Cậu chưa từng bị ai đánh qua, cho nên nhục nhã vì bị đánh cộng thêm tự biết mình đã nói lỡ lời làm cho cậu nhất thời im bật.

Anh chưa bao giờ ra tay đánh người cả, với lại chuyện này cũng chẳng phải là bí mật ở Nhà Viscount. Nhưng dù sao người phụ nữ này cũng đã qua đời, cho dù cậu tức giận đến thế nào đi nữa, thì cũng không nên chửi bới tổ tiên người khác như vậy.

“Em sẽ rất nhanh biến thành nam kỹ, cầu tôi hung hăng thao em.” Anthony tựa như sói dữ gào to lên.

Cậu quay người bước đi trong sự nhục nhã cùng đau đớn, lần này Anthony không đuổi theo cậu nữa. Hai chân cậu phát run, cảm giác hối hận làm cho cậu vừa tức vừa giận. Cậu vừa tự trách mình đã nói lỡ lời, vừa oán hận người đàn ông kia đã cướp đi nụ hôn của cậu.

Cậu vốn đã lên kế hoạch sẽ cùng Eddie trao đổi một nụ hôn ngọt ngào, sau đó nói cho Eddie biết đây là nụ hôn đầu tiên của cậu, tạo cho Eddie một sự ngạc nhiên, nhưng là vừa rồi đã phá nát giấc mộng của cậu.

Cậu ở Âu Châu vẫn luôn giữ mình trong sạch, có lẽ vì từ nhỏ đã được dạy dỗ nghiêm khắc, cho nên tuy cậu làm người mẫu, có đôi khi cần ăn mặc một ít trang phục hở hang, nhưng cũng không có nghĩa là hành vi của cậu cũng phóng khoáng.

Cậu nắm chặt nắm đấm, dùng sức đấm về phía trước một cái. Có lẽ cậu nên đi học quyền anh. Nếu cậu biết quyền anh, thì một khắc vừa rồi kia, cậu sẽ không sẽ bị Anthony – kẻ xấu xa bỉ ổi kia cưỡng hôn, mà có lẽ đã đánh cho tên đó rụng răng đầy đất.

Môi cậu đau đớn không thôi, cậu vươn tay sờ sờ môi mình, phát hiện trên môi vẫn còn dính nước bọt của Anthony. Cậu phẫn nộ lấy khăn tay chà lau môi đến đỏ tấy lên. Tên Anthony bỉ ổi vô liêm sỉ kia quả thực nên xuống địa ngục!

Đường Tình trở về khách sạn, sau khi điều chỉnh tốt tâm tình, cậu gọi điện thoại qua Âu Châu. Quản gia của Nhà Viscount bắt máy, lễ độ trả lời Eddie không có ở đây, nhưng lại có Ông Viscount.

Rất nhanh điện thoại đã được Ông Viscount cầm lấy, ông ta ân cần hỏi thăm Đường Tình làm cho trong lòng Đường Tình ấm áp không thôi, những ủy khuất phải chịu vào đêm nay tựa hồ cũng tan thành mây khói.

Sau khi ân cần hỏi thăm xong, Ông Viscount ôn nhu nói: “Con gặp Anthony chưa?”

“Gặp rồi.”

“Nó nói gì không?”

Đường Tình không muốn lặp lại những lời nói hạ lưu của người kia, với lại cậu không tin Eddie vì sự nghiệp mà muốn cậu ngủ với Anthony.

“Hắn không nói gì cả, cũng không nhắc đến chuyện làm ăn.”

“Nó không nói đến chuyện niêm phong sao?”

“Niêm phong?” Chuyện này nghe thực nghiêm trọng.

Ông Viscount thở dài thật sâu, “Àn, ông sợ là căn biệt thự này cũng sẽ bị ngân hàng niêm phong.”

“Cái gì?” Cậu sợ là mình nghe lầm.

Nhưng là Ông Viscount ở đầu bên kia điện thoại lại thở dài thật sâu, rồi nói: “Trước giờ Anthony vẫn luôn ghen tị với Eddie, ông nói thẳng cho con biết, nó muốn con, bởi vì con yêu Eddie, chỉ cần những thứ thuộc về Eddie, nó đều muốn cướp lấy.”

Nghe được loại chuyện này, Đường Tình rất là tức giận. Nhớ đến việc bị cưỡng hôn ở trong ngõ tắt kia, môi cậu lại lập tức đau lên, cậu theo bản năng mà mím chặt môi, cảm giác căm ghét càng ngày càng bùng phát.

“Con sẽ không lên giường với hắn.”

“Đương nhiên rồi.” Sau đó, không để câu lên tiếng, ông nói tiếp, “Eddie đã về, con có muốn nói chuyện với nó không? Bất quá trông nó có vẻ khá mệt.”

Cậu run lên một cái, môi lại càng đau hơn. Sau khi bị cưỡng hôn, cậu không muốn đối mặt với người cậu thích nhất, bởi vì chỉ làm cho nhớ tới cậu đã bị cái tên xấu xa bỉ ổi kia cưỡng hôn mà thôi.

“Không cần, con cúp điện thoại đây, con muốn ngủ, chúc ông ngủ ngon.”

Cậu cúp điện thoại, ở trong bóng tối, nhìn chằm chằm lên trần nhà. Chuyện niêm phong nhà cửa nghe thực nghiêm trọng, chỉ mong sự tình sẽ không tệ như cậu đã tưởng tượng.

Đường Tình ngủ thẳng tới nửa đêm, thì mơ hồ nghe được tiếng chuông điện thoại reo, cậu vươn tay cần lấy ống nghe, lời nói mơ hồ không rõ biểu hiện cậu vẫn còn đang trong trạng thái ngủ.

“Alô?”

“Tình?”

Nghe thấy thanh âm mang theo âm khóc, Đường Tình liền thanh tỉnh lại, trái tim cậu đập ‘phanh đông phanh đông’. Cậu chưa bao giờ nghe thấy ông Viscount phát ra loại thanh âm này, ông ta là một người nghiêm khắc, nội liêm, không dễ dàng biểu lộ cảm xúc.

“Làm sao vậy? Ông Reason Lando.”

“Eddie... Eddie nó...”

Vừa nghe đến tên của người trong lòng, Đường Tình trở nên cực kỳ khẩn trương, khiến cho thanh âm cũng trở nên run rẩy. “Đã ... đã xảy ra chuyện gì? Ngài ... Ngài từ từ nói.”

“Nó bị viêm dạ dày cấp tính, đã được đưa tới bệnh viện, bác sĩ nói nó bị áp lực quá lớn, ông không biết chuyện gì đã khiến cho nó phiền não đến sinh bệnh như vậy.”

“Sao lại nghiêm trọng như thế?”

“Ông phải tới bệnh viện đây, Tình, chuyện Anthony phải phiền con giúp ông xử lý rồi, hết thấy đều nhờ vào con đó, ông phải tới bệnh viện chăm sóc cho Eddie. Ông hy vọng Eddie không cần đã vào bệnh viện rồi mà vẫn phải lo lắng chuyện của công ty.”

“Àn, ngài mau đi đi! Cứ giao Anthony cho con.”

Sau khi cúp điện thoại, cậu không sao ngủ lại được, cứ lẩn qua lộn lại. Cậu căn bản không biết rốt cuộc giữa Eddie và Anthony đã xảy ra chuyện gì, cũng không có ai nói cho cậu biết, ông Viscount cũng không nói rõ, chỉ bảo cậu đến Đài Loan mà thôi.

Đầu óc cậu suy nghĩ hỗn loạn, cậu đứng lên, lục tung túi xách, tìm tờ giấy nhỏ đã ghi số điện thoại của Anthony.

Giấc ngủ không đủ làm cho Đường Tình choáng váng, cộng thêm tin tức Eddie được đưa vào bệnh viện càng làm cho cậu khẩn trương hơn, cho nên tinh thần của cậu rất xấu.

May mà lần này Anthony hẹn gặp mặt cũng không phải là quán rượu tràn ngập mùi rượu và khói thuốc lá như lần trước, mà là một nhà hàng thoạt nhìn rất tao nhã. Cậu ăn vài miếng điểm tâm, nhưng vì đau đầu nên cũng nuốt không trôi. Cậu nhìn cửa ra vào, không bao lâu, liền thấy Anthony bước vào nhà hàng.

Anthony ngồi xuống trước mặt cậu, không chút khách khí mà đốt một điếu thuốc, sau đó phun một hơi khói vào mặt cậu, khiến cho cậu muốn ói ngay tại chỗ. Hành động nhảm chán này của Anthony càng khiến cho tâm tình của cậu thêm ác liệt, cậu khinh bỉ nhìn Anthony.

“Tôi muốn biết rốt cuộc giữa Eddie và anh đã xảy ra chuyện gì?”

“Rất đơn giản, khách của anh ta đều bị tôi cướp đi, ngân hàng cho vay thu hồi vốn, quan trọng hơn chính là tôi gài anh ta một vụ buôn bán, khiến cho anh ta vỡ hợp đồng phải bồi thường cho tôi một trăm vạn Euro.”

Anthony nói ra dễ dàng, nhưng Đường Tình nghe vào tai thì rất tức giận. “Tôi không hiểu vì sao anh lại phải làm như vậy? Đó không phải là tập đoàn của gia tộc Reason Lando sao?”

“Như thế cũng không có nghĩa là tôi phải đối với nó cứ cung tận tụy, ngược lại, nó càng kích thích ý chí phải đánh bại nó trong tôi.”

Đường Tình không dám tin nói: “Anh điên rồi sao? Tổng giám đốc của tập đoàn đó là anh trai của anh a!”

Anthony phì cười, không cho là mình đang khiến cho tập đoàn của gia tộc bị sụp đổ là có gì sai. “Như vậy càng kích thích, không phải sao?”

“Anh — ” Đường Tình không biết phải nói với tên điên này cái gì nữa, đầu của cậu đau quá, khói thuốc lá làm cho cậu rất khó chịu.

“Sắc mặt của em thật tái, đêm qua ngủ không ngon sao?”

Anh thân thiết hỏi thăm làm cho Đường Tình ngẩn ra, hơn nữa còn chủ động dụi đi điếu thuốc, tựa hồ biết được khói thuốc khiến cho Đường Tình rất khó chịu. Nhưng cậu nói tiếp theo của anh lại khiến cho ấn tượng của Đường Tình đối với anh trở lại lúc ban đầu.

“Trừ phi em lên giường cùng tôi, bằng không tôi sẽ không bỏ qua cho Eddie.”

“Anh — ”

Anthony nói tiếp: “Em biết vì sao tôi hẹn em đến đây ăn cơm không?”

Ăn một bữa cơm cũng không có gì, nhưng cậu hỏi của Anthony làm cho cậu trở nên cảnh giác. Cậu giương mắt nhìn quanh bốn phía, phát hiện ra lúc này trong nhà hàng vắng tanh, chỉ có mỗi bàn của bọn họ là có người.

Một dự cảm không tốt hiện lên trong lòng cậu, khiến cho cậu bật người đứng dậy. Đầu của cậu rất đau, cậu hẳn là nên sớm trở về ngủ một giấc, mà không phải ngồi đây đôi co với kẻ bỉ ổi này. Suy nghĩ của kẻ bỉ ổi này, cậu hoàn toàn không hiểu.

Cậu nghiêng đầu cầm lấy áo khoác đặt ở bên cạnh, muốn chạy về phía cửa, thì phát hiện cửa sắt của nhà hàng đã bị kéo xuống. Cậu vừa rồi hoàn toàn không có nghe thấy tiếng cửa sắt bị kéo xuống a. Cậu hô hấp dồn dập, dự cảm xấu càng ngày càng mãnh liệt. Chân của cậu run nhè nhẹ, nhưng cậu vẫn cố gắng ngăn đầu ưỡn ngực, quay đầu nhìn về phía Anthony đang mỉm cười một cách tà ác.

“Anh mau mở cửa ra, tôi muốn trở về khách sạn để ngủ.”

“Có gì liên quan, chúng ta đang ở đây nói chuyện phiếm mà.”

Về mặt nói chuyện của anh rất không đứng đắn, làm cho Đường Tình nhin không được mà phần nộ quát lên: “Anh đứng đắn một chút, mau mở cửa ra, bằng không tôi sẽ kêu cảnh sát đến đây!”

Anthony vẫn bất động như trước. Cậu tức giận đến nổi nghiêng răng nghiêng lợi, quay đầu chạy về phía cửa sắt, ngay sau đó lại bị Anthony chồm lên, đẩy ngã xuống đất. Cậu liếc mình giãy dụa vụn vụn, nhưng là khí lực của Anthony rất lớn, cậu căn bản ngay cả cơ hội trốn cũng không có.

“Tên vô sỉ này, mau dừng tay!”

Cậu gầm rú khàn cả giọng, nhưng hoàn toàn vô ích. Tay cậu bị đặt lên trên đầu, sau đó bị cà vạt cột chặt lại, làm cho cậu đau đến nỗi chảy cả nước mắt.

“Không, không, anh dừng tay, dừng tay!”

Cậu ra sức vụn vụn, nhưng đều vô dụng. Dây cà vạt không chút động đậy, chỉ làm cho tay cậu đau đến sắp chảy máu, mà trong tiếng kêu thảm thiết thê lương của cậu lại bao hàm đầy hoảng sợ, cậu chưa bao giờ sợ hãi qua như vậy. Cậu dùng lực đá kẻ vô sỉ trước mắt, thế nhưng anh dễ dàng chế trụ cậu, kéo khóa quần của cậu xuống, sau đó tách hai chân của cậu ra.

“Buông, Anthony, tôi là bạn thân của gia tộc anh a.” Lâm vào trong kích động và hoảng sợ, cậu cố gắng lay tỉnh nhân tính trong con Anthony.

“Gia tộc? Đó là gì vậy? Tôi không có gia tộc.”

Lời của cậu chỉ đổi lấy nụ cười lạnh của Anthony. Ngón tay Anthony dấn đầy nước bọt làm dịch bôi trơn, anh mạnh mẽ vụn bụn chân cậu ra, rồi xông thẳng vào cấm địa chưa từng bị ai khám quá.

Cậu cắn môi dưới, hạ thân bị mạnh mẽ giữ lấy mà sinh ra đau đớn khiến cho cậu thiếu chút nữa không thở nổi, nỗi sợ hãi bị người đàn ông này xâm phạm tựa như thủy triều đánh úp vào ý thức của cậu. Hạ thân cậu đau quá, đau đến nỗi cậu chịu không nổi, bởi vì đối phương đối với cậu rất thô bạo.

“Tôi là bạn của anh trai anh a, anh không thể đối xử với tôi như vậy!” Thanh âm của cậu bắt đầu run rẩy.

“Tôi biết em yêu Eddie, bắt quá cái tên nhu nhược kia sẽ không thể khiến cho em thỏa mãn, nếu em thật sự sống cùng với tên đó, không quá ba ngày em sẽ ngán đến nỗi muốn thắt cổ tự sát.”

Cậu cắn nát cả môi dưới. Ngón tay Anthony vẫn cố gắng xâm nhập vào trong cơ thể cậu, không thêm quan tâm cấm địa vô cùng chặt kín mà ra sức đẩy mạnh về phía trước, khiến cho cậu đau đến cơ hồ muốn ngất xỉu.

Cậu chưa từng phát sinh quan hệ với đàn ông, loại đau đớn này làm cho cậu không thể chấp nhận nổi, với lại cậu chưa từng có ý nghĩ sẽ quan hệ với bất kỳ người đàn ông nào khác ngoại trừ Eddie ra.

“Dừng tay! Tôi cầu xin anh dừng tay.”

Lòng tự trọng của cậu rất lớn, thế nhưng giờ phút này cũng nhin không được mà bật khóc lên. Cậu không thể ngờ rằng cậu lại bị em trai của người mình thương xâm phạm.

Anthony vẫn không lên tiếng, vươn tay kéo khóa quần xuống, tựa như đây chính là câu trả lời của anh. Nam tính của Anthony đã sớm cương cứng, nổi đầy gân xanh, lại lớn đến dọa người.

“Đừng, đừng... đừng mà!”

Cậu vừa nhìn thấy nam tính của Anthony, liền nhịn không được mà lần thứ hai hét lên thảm thiết. Cậu bắt đầu dùng sức vặn vẹo hai tay, tuy dây cà vạt có hơi lệch vị trí, thế nhưng vẫn như cũ cột chặt hai tay cậu lại.

Cái mông trần trụi của cậu bị thoáng nâng lên, một cổ đau nhức đánh sâu vào chỗ tư mật của cậu cơ hồ như muốn xé đôi cậu ra, nam tính của Anthony đã tiến vào thật sâu trong cơ thể cậu. cậu muốn lớn tiếng rống giận, thế nhưng thanh âm bật ra khỏi miệng lại thê thảm vô cùng. Đau quá, cậu đau đến nỗi toàn thân cơ hồ co rụt lại.

Anthony va chạm vào mông cậu từng cái từng cái, mỗi một lần đều ra sức xâm nhập, tựa như muốn chiếm lấy toàn bộ thân thể cậu. Sự giãy dụa của cậu chỉ đổi lấy Anthony càng dùng sức tách hai chân cậu ra, tiến vào càng sâu hơn, giống như đang hưởng thụ khoái cảm chinh phục.

Đường Tình giãy dụa vô ích, bởi vì Anthony luật động càng lúc càng nhanh, nỗi đau nhức vì bị chiếm lấy đang ra sức dày vò cậu tựa như đang ở trong địa ngục. Còn chưa kết thúc, mà cậu đã đau đến nỗi ngất xỉu đi. Ngất xỉu thế này ít nhất có thể khiến cho cậu không cần đối mặt với chuyện cậu đang bị Anthony xâm phạm, cũng sẽ không nhớ rõ đoạn trí nhớ tàn khốc này.

3. Quyển 1 - Chương 3

Khi Đường Tình tỉnh lại, là đang nằm ở trên giường trong phòng khách sạn, chiếc áo trên người nhăn nhúm, được đắp chăn đến tận cổ, xem ra là có người đưa cậu về khách sạn. Hạ thân cậu lạnh lẽo, chỗ đùi một mảnh dính ướt, chỗ ẩn mật vô cùng đau đớn, tựa như bị xé rách vậy. Cậu vươn bàn tay run rẩy muốn sờ lên dị vật ẩm ướt ở trên đùi, nhưng vừa mới chạm đến, cậu liền nghiêng đầu qua một bên giường nôn ra một trận. Không cần nghĩ cũng biết đó là thứ gì, đó chính là thứ thuộc về Anthony.

Không thể chịu đựng loại cảm giác này thêm chút nào nữa, cậu phóng nhanh xuống giường, thiếu chút nữa là ngã nhào. Sự đau đớn của thân thể khi bị xâm phạm mạnh mẽ qua giống như bị dao cắt làm hai vậy, cậu đau đến nỗi gần như không thể bước đi.

Cậu nhích từng chút từng chút vào phòng tắm, mở vòi nước ra, cho nước chảy xuôi theo thân mình của mình. Cậu ngồi thụt xuống, vùi mặt vào hai đầu gối, tiếng nước chảy át đi tiếng khóc rống của cậu, thế nhưng lại không thể át đi chuyện thực cậu đã bị Anthony xâm phạm. Huống chi, đây lại là lần đầu tiên của cậu với đàn ông.

“Đáng chết! Đáng chết!”

Cậu không ngừng đánh lên sàn nhà tựa như muốn phát tiết hết nỗi hận ở trong lòng, thẳng đến khi tay chảy máu mới dừng lại. Cậu ở trong phòng tắm khóc rống một lúc thật lâu, không ngừng cầu cho Anthony gặp phải báo ứng.

Vài ngày sau, bồi phòng của khách sạn đưa cho Đường Tình một bản fax, cậu nhìn địa chỉ fax thì biết được là do ông Viscount gửi đến. Nội dung bản fax nói là biệt thự của nhà Viscount sắp bị ngân hàng bán đấu giá, thân thể Eddie vẫn rất suy yếu, tóm lại đều là tin tức xấu.

Cuối cùng ông Viscount nhắc đến vụ hợp đồng buôn bán mà Anthony đã từng nói qua với cậu, ông Viscount hy vọng Anthony có thể huỷ bỏ án kiện này, nếu không Eddie ở trên thương trường chẳng những mất sạch danh dự, mà từ nay về sau có thể không gượng dậy được nữa, thậm chí ảnh hưởng đến danh dự của nhà Viscount, bởi vì vụ án này liên can đến gián điệp kinh tế. Ông Viscount hy vọng Đường Tình có thể làm cho Anthony đồng ý huỷ bỏ án kiện.

Đường Tình ngồi miên man suy nghĩ nguyên cả một buổi chiều, đến khi trời tối, cậu mới làm ra quyết định, cầm lấy điện thoại gọi cho người mà cậu không muốn gặp mặt nhất.

Miệng vết thương ở nơi tư mật đã sớm lành, nhưng là miệng vết thương ở trong lòng cùng sự hoảng sợ vẫn còn mới nguyên, khiến cho Đường Tình khi nhìn thấy người cường hiếp mình, vẫn như cũ lạnh run toàn thân.

Lần này bọn họ hẹn gặp mặt ở nhà hàng trong khách sạn 5 sao nổi tiếng, cho nên tuyệt đối sẽ không có khả năng phát sinh chuyện giống như lần trước.

Anthony ăn mặc rất chỉnh tề, như là vừa mới tan sở liền tới đây, dáng người anh cao lớn cộng thêm nụ cười tà nịnh tạo ra một cỗ mị lực khiến cho người ta trầm luân, vì thế các nữ bồi bàn trong nhà hàng đều nhìn anh không chuyển mắt.

“Hi, Đường Tình.” (Hi là chào = Tiếng anh)

Anh đối với tình cảnh chung quanh đã tập mãi thành quen, nên cũng không thèm để ý tới, tao nhã ngồi xuống đối diện với Đường Tình. Bộ dáng ưu nhàn tự tại kia tựa như đã sớm quên lần trước anh đã đối đãi như thế nào với Đường Tình.

Ngồi cùng một chỗ với người cường hiếp mình, khiến cho Đường Tình gần như không thể thở nổi, cậu đầu vác mắt hoa, ngay cả bàn tay bưng tách trà cũng không thể ức chế mà run rẩy, hình ảnh cậu bị anh xâm phạm mạnh mẽ lại hiện lên trong đầu khiến cho cậu cảm thấy vô cùng buồn nôn.

Anthony thấy thế, vươn tay cầm lấy bàn tay đang bưng tách trà của cậu. Cậu không hiểu vì sao Anthony lại làm như vậy, nên đã ngẩng đầu nhìn lên, vừa vặn đối diện với ánh mắt hùng hực ngọn lửa của Anthony.

Biểu tình Anthony thực nghiêm túc, ngữ khí cũng rất bình thản nói: “Đường Tình, thời điểm em muốn cùng đối phương đàm phán, thì mặc kệ trong lòng sợ hãi thế nào, cũng tuyệt đối không được biểu hiện ra ngoài. Khi ngồi xuống, phải bày ra bộ dáng thông dong vui vẻ, tựa như em đang nghỉ ngơi vậy.”

“Anh ...”

Anthony buông tay cậu ra, lạnh lùng nói: “Tay em không được run rẩy, ánh mắt không được né tránh, phải lộ ra nụ cười tràn ngập tự tin, tự nói với mình, cũng như nói cho người đã cường hiếp em biết rằng – đó chẳng qua như bị chó hoang cắn một miếng mà thôi, em cần bản không thèm để ý, hấn không thể chinh phục được em.”

Đường Tình kinh ngạc nhìn Anthony. Sao người đàn ông này lại dạy cho cậu cách phải đàm phán với anh như thế nào, rõ ràng người này đang suy nghĩ điều gì?

Anthony uống một hớp trà, trên mặt không có biểu tình gì, sau đó thả lỏng tựa lưng vào ghế ngồi. “Lần này cần nói chuyện gì? Vụ án buôn bán gián điệp?”

Tay cậu không còn run rẩy nữa, cậu nắm chặt chén trà, uống hơn phân nửa hồng trà trong tách, dáng vẻ thông dong dường như đã quay về bộ dáng tự tại của cậu trước đây. Anthony lộ ra ánh mắt tán thưởng.

Đường Tình gật đầu nói: “Đúng vậy, vụ án buôn bán gián điệp, tôi hy vọng anh có thể huỷ bỏ vụ kiện này.”

“Ha ha, muốn tôi buông tha cho trăm vạn Euro? Không, không có khả năng.” Trong lời nói của Anthony tràn ngập đùa cợt.

Đường Tình lạnh lùng nhìn chằm chằm vào anh, rồi rống lớn vào mặt kẻ đã cường hiếp mình. “Đây là anh nợ tôi, tôi muốn anh huỷ bỏ!”

Lời nói của Anthony càng thêm đùa cợt: “Tôi nợ em cái gì? Chỉ mới làm một lần, mà em đã xỉu mất, chẳng có một chút lạc thú nào đáng nói.”

Nghe thấy lời anh nói, Đường Tình nắm chặt nắm tay nói: “Vậy chúng ta gặp nhau trên tòa đi.”

Anthony cất tiếng cười to, “Em nghĩ rằng anh sẽ để ý sao? Từ trước đến nay scandal đã theo tôi như hình với bóng, mất danh dự với tôi mà nói căn bản chẳng là gì, em cứ việc đi tố cáo tôi a, đến lúc đó, chỉ sợ là

kiếp sống người mẫu của em cũng sẽ kết thúc, bởi vì tất cả mọi người đều nghĩ rằng em đã bán xuân mà còn làm giá, từ trước đến nay nghề người mẫu vẫn luôn bị thế nhân kì thị như vậy.”

“Anh...”

Mặt Đường Tình đỏ lên, bởi vì anh nói rất đúng, đích xác có một số người mẫu không có lòng tự trọng, muốn lấy sắc để đánh đổi những thứ vật chất, nhưng người mẫu chuyên nghiệp vẫn có rất nhiều, chẳng qua phần lớn người đời cứ cho rằng bọn họ là xướng nam kỹ nữ cao cấp, mà cái nhìn thế tục này rất khó bị thay đổi.

Nụ cười mỉa của Anthony tràn ngập tự tin, anh rất thích xem bộ dáng Đường Tình bối rối. “Em tròng mắt thực đáng yêu.”

“Tôi còn muốn lấy dao giết chết anh a!” Cậu nói ra một câu tràn ngập phần hận khiến cho Anthony cất tiếng cười liên tục.

Anthony lại cất tiếng đùa cợt: “Tôi hẳn là nên cao hứng khi trên bàn không có dao nữa.”

“Anh là đồ mặt dày, tôi muốn anh lập tức huỷ bỏ vụ kiện!”

Anthony ngừng cười, ánh mắt thâm trầm nhìn cậu, “Tuyệt đối không có khả năng, bất quá chúng ta có thể thương lượng.”

“Thương lượng cái gì?”

Cậu nhìn chăm chú vào Anthony, Anthony ngược lại cầm tay cậu, cậu dùng lực giãy dụa, lại bị anh cầm thật chặt.

Anthony lên tiếng ca ngợi cậu: “Người có bàn tay xinh đẹp, đôi mắt xinh đẹp, khuôn mặt xinh đẹp, còn có thân thể xinh đẹp.”

Đường Tình không muốn nghe anh nói như vậy, điều đó chỉ khiến cho cậu nhớ tới những hình ảnh không thể chịu nổi. “Rốt cuộc anh muốn nói gì?”

Cậu lại giãy dụa muốn rút tay về, nhưng vẫn không sao rút về được, bàn tay cậu bị Anthony giữ chặt. Anthony bắt đầu vuốt ve bàn tay cậu. Đôi mắt anh giống như có thể phun ra lửa vậy. Đường Tình đột nhiên phát hiện Anthony có một đôi mắt có thể khiến cho đàn bà lâm vào trong biển tình.

“Tôi muốn ngủ với em.” Anh nói ra một câu tựa như đang bình phẩm thời tiết vậy.

Đường Tình liền cảm thấy ghê tởm, cậu nhớ tới lần trước Anthony đã dùng bạo lực cùng thủ đoạn hèn hạ như thế nào để ép buộc cậu quan hệ với anh.

“Anh đừng có nằm mơ!” Đường Tình gầm nhẹ.

“Không chỉ một lần, mà tôi muốn ngủ với em rất nhiều lần.”

Trên bàn không có dao nữa, nhưng mà có thìa, Đường Tình liền cầm lấy nó chỉ thẳng về phía anh. “Không có khả năng! Tôi không đồng ý!”

Thương lượng không có đạt thành, Anthony bắt lấy bàn tay đang cầm thìa của cậu, bóp chặt lấy. Tay cậu đau đến mức khiến cho hốc mắt cậu phồng hồng, thế nhưng cậu vẫn ương ngạnh nhìn thẳng vào mặt Anthony đầy căm tức.

Ngữ khí của Anthony rất lạnh đạm. “Em không có quyền không đồng ý, nếu em muốn tôi huỷ án kiện, rất đơn giản, chỉ cần em ngủ với tôi, đến khi nào tôi chán thì thôi.”

“Anh nằm mơ đi!” Cậu không có khả năng cam tâm tình nguyện ngủ cùng với Anthony, cho dù chết cũng không có khả năng.

“Em muốn Eddie yêu dấu của em lưu lạc đầu đường xó chợ bị người ta nhạo báng sao?”

Đường Tình nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Anh ấy là anh trai của anh, anh hãm hại anh ấy như vậy, thì được ích lợi gì?”

Anthony cười đến thực hạ lưu, trả lời càng thêm dâm loạn: “Tôi có thể thao một tên người mẫu nam yêu anh tôi đến thần hồn điên đảo, sau này nếu bọn họ sống cùng với nhau, thì anh tôi cũng chỉ có thể dùng lấy cơ thể đã bị tôi xuyên thủng, bất quá mấy ngày hôm trước tôi cũng đã xuyên thủng cơ thể đó rồi.”

“Anh là tên vô sỉ!”

Cậu vung tay lên, nhưng lại bị Anthony cản được. Anthony bắt lấy mặt cậu, hung hăng hôn lên môi cậu, thoải mái hút lấy nước bọt trong miệng cậu. Cậu phần nộ đẩy anh ra, nhưng vẫn bị cưỡng hôn như cũ. May mà vị trí bọn họ ngồi bị khuất trong góc, người cũng rất ít, cho nên không có ai nhìn thấy hai người đàn ông thế nhưng lại đang hôn.

Cậu giận dữ hét lên: “Tôi sẽ đi học quyền anh, lần sau sẽ đánh cho anh chết khiếp!”

Anthony cười ‘ha ha’, ngữ khí bao hàm đùa cợt. “Tôi rất mong chờ mình sẽ được ngủ với tuyển thủ quyền anh, chắc sẽ đánh được nhiều trận hơn.”

“Anh ...” Cậu dần dần phát hiện mình thường xuyên bị Anthony chọc giận đến không còn lời nào để nói.

Anthony buông tay cậu ra, lạnh nhạt nói: “Bộ dáng em tức giận tràn ngập sức sống, tôi không thích nhìn thấy biểu tình trầm lặng của em, nó không thích hợp với em.”

Thời điểm cậu ngạc nhiên, thì Anthony đã đặt lên bàn một tấm danh thiếp. “Em trở về suy nghĩ một chút đi, tôi cam đoan em ngủ với tôi không phải là một chuyện quá khổ sở, thậm chí có thể nói đó là một loại hưởng thụ.”

Cậu khinh thường nói: “Thế nhưng lần trước cơ thể của tôi không phải nói như vậy.”

Anthony vuốt ve mặt của cậu một phen, ngay khi cậu muốn đẩy ra thì anh buông tay.

Anh lạnh nhạt nói: “Bởi vì em đối với tôi tràn ngập thành kiến và chán ghét, cho nên mặc kệ tôi đối với em ôn nhu đến thế nào, thì em cũng chỉ cảm thấy thống khổ, không bằng cứ tốc chiến tốc thắng đi!”

“Lời này của anh có ý gì?”

Anthony không giải thích, đứng lên rời đi. Mà Đường Tình có một loại lỗi giác vẫn đang bị anh vuốt ve, vì thế cậu nâng tay lên xoa xoa gò má của mình. Rốt cuộc người đàn ông này đang nói cái gì? Và đang suy nghĩ điều gì?

Anthony đối với cậu luôn tràn ngập đùa cợt và tàn nhẫn, nhưng anh lại dạy cho cậu làm thế nào để đàm phán và cố ý chọc giận cậu, chính là muốn làm cho tâm tình của cậu không còn trầm buồn nữa, đây có nghĩa là anh đang cố vũ cậu, an ủi cậu?

Suy nghĩ của cậu loạn thành một đồng, đến cuối cùng vẫn không thể hiểu được rốt cuộc Anthony là người như thế nào, vì sao anh ta phải làm như vậy.

Đường Tình cầm danh thiếp trong tay mà tâm phiền ý loạn. Rốt cuộc cậu phải làm thế nào mới tốt đây? Làm thế nào mới có thể giúp cho Eddie thoát khỏi cục diện hiện tại? Chẳng lẽ chỉ có một cách duy nhất là cậu phải ngủ với Anthony sao? Chẳng lẽ cậu thật sự phải bán đứng thân thể của mình, mới có thể trợ giúp Eddie sao?

Nghĩ tới việc sẽ ngủ với Anthony, cậu liền run lên cảm cấp, nổi thống khổ vì bị xâm phạm mạnh mẽ lần trước, vẫn còn mới nguyên trong ký ức của cậu. Cậu không biết có phải quan hệ với đàn ông đều thống khổ như vậy không? Vì dù sao nơi bị nam tính sở xuyên qua kia cũng không phải là nơi dùng cho việc làm tình. Mặc dù có không ít người mẫu là đồng tính luyến ái, nhưng bọn họ cũng không đề cập tới vấn đề này, nhưng thông qua nụ cười tươi đầy thỏa mãn của bọn họ thì có lẽ chuyện này cũng không phải thống khổ như vậy, mà ngay cả Anthony cũng cam đoan đây là một loại hưởng thụ.

Hắn dùng lực tát vào mặt mình một cái, tức giận vì mình đang suy nghĩ cái gì, đối với Anthony mà nói, đương nhiên là hưởng thụ, đối với cậu mà nói, làm sao có thể là hưởng thụ được chứ? Cậu đang ôm mặt thì tiếng chuông điện thoại vang lên, cậu biết đó là ai gọi tới, liền run rẩy cầm lấy ống nghe.

“Tình?”

“Ông Reason Lando?”

“Con cùng với nó thương lượng thế nào rồi? Nó đồng ý hủy bỏ không?”

Cậu há miệng, nhưng không phát ra tiếng, chờ đến khi có thể phát ra tiếng, thì lại nghe thấy mình nói rằng — “Dạ, hẳn đồng ý hủy bỏ.”

“Thật tốt quá, Eddie nhất định sẽ rất mang ơn con.”

Cậu cúp điện thoại, vào phòng tắm rửa mặt, đứng ở trước gương nhìn vào biểu tình đầy thống khổ vì quyết định của chính mình một lúc lâu, sau đó cậu cầm lấy danh thiếp, gọi điện thoại cho Anthony, nói cho anh biết quyết định của mình.

Ngay thời điểm cửa xe ở bên cạnh Đường Tình mở ra, cậu đã hít sâu thở mạnh rất nhiều lần, rồi mới ngồi vào trong xe. Anthony ngồi ở phía bên chỗ lái, đang hút thuốc và nhìn thẳng về phía trước đường đi. Cậu bước vào trong xe, thắt dây an toàn. Anthony không nói một câu, tiếp tục lái xe đi. Cậu cũng trầm mặc không nói mặc cho anh chở cậu tới nơi anh muốn ngủ với cậu.

Xe tấp vào trong gara của một building cao cấp, cậu vẫn cứ đi theo sau Anthony, thẳng đến khi tới tầng cao nhất thì mới dừng lại. Vừa mở cửa ra, Đường Tình vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy trang hoàng ở phía trong căn hộ.

“Đây là nhà của anh sao?”

“Thực nghệ thuật đi!”

Cậu trợn mắt há hốc mồm, trang hoàng trong phòng tựa như một khu nhiệt đới, thậm chí ở nơi gần tường còn có một hồ cá rất lớn, trong hồ có rất nhiều cá đang tung tăng bơi lội, chung quanh còn có cây cối um tùm. Cậu không ngờ là Anthony lại ở một nơi như thế này, nếu nhìn vào bài trí của căn hộ thì người ta sẽ nghĩ rằng đây là nhà của một nghệ sĩ, chứ không phải là nhà của một thương nhân. Cậu nhìn phong cảnh xinh đẹp trong căn hộ mà không ngừng kinh hô lên, hít lấy hít để hương khí tự nhiên trong nhà, ngoài ra trên tường còn treo những bức tranh rất nổi tiếng.

“Anh có tranh của Kiều Hứa nữa à? Nghe nói tranh của ông ta rất ít, hơn nữa giá cả cũng rất cao.”

Anthony hé miệng cười, “Tuy tôi là một thương nhân thích hơi tiền, nhưng cũng cần phải nâng cao thân phận tự cao tự đại của mình.”

Cậu kinh ngạc nhìn bộ dáng tự giễu của Anthony, “Thế thì anh không cần chọn tranh của ông ta, treo vài bức tranh về phục hưng thời đại cũng được mà?”

“Cởi quần áo đi! Hiện tại tôi muốn ngủ với em.”

Cậu không ngờ là Anthony lại thay đổi đề tài, mà thái độ cũng trực tiếp như vậy, hơn nữa còn dùng ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm vào cậu. Nội tâm hưng phấn vì được nhìn thấy khung cảnh đầy nghệ thuật liền biến mất tăm, thậm chí còn phản ứng một cách thờ ơ, một giây sau cậu mới nhớ tới mục đích mà mình tới đây, đó chính là để cho Anthony ngủ với cậu.

“Đi vào phòng này.” Anthony mở một cánh cửa khác ra.

Cậu cất bước đi vào, bên trong có một cái giường thật lớn, sàn nhà làm bằng gỗ lim, tạo cho người ta cảm giác ấm áp, khiến cho tâm lý dễ dàng thả lỏng, gian phòng này chính là phòng ngủ chính.

“Muốn tôi cởi quần áo giúp em không?”

Đề nghị của anh lập tức bị Đường Tình cự tuyệt. Đường Tình nắm chặt vạt áo, cho dù làm bộ thực thoải mái, nhưng vẫn không khắc chế được run rẩy.

“Tự tôi làm.”

Cậu gian nan cởi từng nút áo, mà Anthony chỉ hai ba cái liền cởi sạch quần áo. Ngay khi cậu nhìn thấy nam tính của Anthony đã cương cứng, ngẩng cao đầu, thì trong lòng cậu dâng lên xúc động muốn chạy trốn. Bất quá lòng tự tôn của cậu không cho phép mình yếu đuối như vậy, hơn nữa nghĩ đến hậu quả nếu cậu chạy trốn, thì Eddie sẽ gặp phải rủi ro, càng khiến cho cậu không thể động dảy.

4. Quyển 1 - Chương 4

Đường Tình cởi áo ra, rồi tiếp đến cởi quần, chờ sau khi cởi sạch, liền nằm lên trên giường. Xúc cảm lạnh lẽo làm cho cậu cảm thấy mình thật sự như một tên nam kỹ đang chuẩn bị tiếp đãi khách vậy.

Đường Tình cảm giác giường bị lún xuống, sau đó liền thấy Anthony áp lên trên thân thể hắn. Cậu cắn chặt răng, nhịn xuống xúc động muốn khóc. Cậu không muốn tỏ ra yếu thế ở trước mặt Anthony, nhưng mà tự tôn của cậu lại bị hành vi của anh làm cho hao mòn. Cậu cố gắng hô hấp, nghiêng mặt qua một bên. Cậu cho rằng có lẽ chỉ cần nhắm mắt lại, tưởng tượng Anthony thành Eddie, thì cậu sẽ không còn thống khổ như vậy nữa.

Anthony vuốt ve cái cổ thon dài của cậu, rồi cúi đầu xuống, hôn lên cổ cậu. Hương vị trên người Anthony thực đặc biệt, hoàn toàn khác với hương vị của Eddie, thì sao cậu có thể đem hai người hoàn toàn khác biệt nghĩ thành một được đây?

“Anh nói...”

“Àn?”

Đường Tình thở sâu, nói đầy đủ lời mình muốn nói: “Anh nói anh muốn ngủ với tôi thẳng đến khi anh chán mới thôi, nhưng mà chừng nào thì anh mới có thể chán? A... Ngô...”

Cậu vừa mới hỏi xong, thì ngón tay Anthony liền không chút khách khí bóp mạnh lên điểm đỏ của cậu, làm cho cậu đau đến nỗi phải la lên.

Anthony cười lạnh nói: “Đoạn quan hệ này còn chưa bắt đầu, mà em đã nghĩ đến kết thúc sao?”

“Tôi chỉ muốn có đáp án... A...” Cậu lại kêu lên một tiếng đau đớn, bởi vì ngón tay Anthony lại kẹp chặt điểm đỏ của cậu.

Anthony dùng sức vặn điểm đỏ của cậu, làm cho cậu phải cong vồng cả lưng lên, đau đến nỗi thở phì phò.

“Bình thường nếu tình nhân thủ đoạn cao minh, thì cũng chỉ có thể hấp dẫn chú ý của tôi hai tháng, em chẳng có chỗ nào đặc biệt, có lẽ không quá một tháng thì tôi đã chán.”

Lời nói này hẳn là nên làm cho cậu cảm thấy nhục nhã, thế nhưng cậu lại thở phào một hơi, nghĩ thầm rằng – chỉ cần cố gắng vượt qua một tháng, thì có lẽ cơn ác mộng đáng sợ này sẽ chấm dứt.

“Nói cách khác là sau một tháng anh sẽ bỏ qua cho tôi?”

Anthony nhếch khóe miệng, lộ ra một nụ cười vô cùng châm chọc, “Em khẩn cấp muốn chấm dứt quan hệ với tôi như vậy, khiến cho tôi cảm động đến nỗi không biết phải hình dung như thế nào.”

Đột nhiên, Anthony hạ mệnh lệnh: “Cong chân lên, rồi tách ra hai bên!”

Cậu cảm thấy quần bách mà kẹp chặt hai chân. Ánh mắt Anthony lạnh như băng nhìn cậu, khiến cho đầu cậu đổ đầy mồ hôi lạnh. Cậu hoài nghi Anthony đối với cậu căn bản không phải là tình dục, mà chỉ là muốn nhục mạ cậu, tra tấn cậu mà thôi.

“Mở chân ra! Làm không được sao? Một trăm vạn Euro của tôi lại mua về một tên nam kỹ ngay cả chân cũng không thể mở ra sao?” Ngờ ngợ lãnh đạm của anh bao hàm khinh thường.

Đường Tình cắn chặt răng, mở rộng hai chân ra trước mặt anh, trong lòng tự an ủi – dù sao đây cũng không phải là lần đầu tiên bị anh nhìn, ngày đó khi bị xâm phạm, cũng đã bị nhìn qua. Anthony nhìn chăm chú

vào nơi tư mật của cậu, rồi vươn tay chạm vào nơi đó, khiến cho cậu xấu hổ và giận dữ không thôi. Cậu vội nghiêng mặt qua một bên, không muốn đối mặt với tình cảnh khốn đốn này.

Anthony quát khê: “Không cho quay đầu qua một bên!”

Cậu cũng không chút khách khí gầm nhẹ lại: “Chẳng lẽ ngay cả quyền quay đầu mà tôi cũng không có sao?”

“Tôi muốn em nhìn rõ ai đang làm tình với em, tôi không cho phép em nhắm mắt lại rồi tưởng tượng tôi thành người khác!”

Cậu không biết Anthony làm sao lại biết được tâm tư của cậu, nhưng bị nói trúng tim đen liền khiến cậu cảm thấy chột dạ. Cậu đích xác đã dự định sẽ tưởng tượng anh thành Eddie. Cậu còn chưa kịp phản bác lại, thì đã cảm nhận được đầu ngón tay của Anthony đang dậm mạnh vào trong cơ thể cậu, sau đó là nơi tư mật của cậu bị nông ra, hại cậu cảm thấy rất là khó chịu.

Anthony kéo học tử ra, cầm lấy một cái hộp nhỏ, không biết quẹt cái gì đó lên đầu ngón tay, mà động tác dậm mạnh vào trong cơ thể cậu đã trở nên thông thuận hơn. Cậu cũng bắt đầu nhận lấy sự âu yếm của Anthony. Ừng hòng dần dần lan rộng khắp trên mặt cậu, Anthony không giống như lần trước vội vàng tiến vào trong cơ thể cậu, mà là anh dùng ngón tay thông thả ra vào nơi tư mật của cậu, càng ngày ngón tay càng xâm nhập sâu hơn.

“Anh ... Anh... làm gì vậy?”

Cậu không chịu nổi cảm giác như thế, thất lừng vừa ngửa lại vừa tê dại, hạ bộ chẳng những không chút đau đớn giống như lần trước bị xâm phạm mạnh mẽ, mà ngược lại cậu còn dần dần bởi vì động tác quy luật của anh mà phát ra tiếng rên rỉ. Loại thanh âm này làm cậu cảm thấy mình thật dâm tiện. Càng làm cho cậu xấu hổ hơn chính là cậu vì được Anthony âu yếm mà dần dần có phản ứng.

Cậu bắt đầu lâm vào tình dục, hạ bộ ướt đẫm một mảnh. Anthony thực chuyên chú rút ngón tay ra. Khiến cho cậu cảm thấy bất mãn mà ‘hừ’ một tiếng. Anthony nở nụ cười, cái loại cười đắc ý này làm cho cậu phần hận không thôi. Anthony chồm người lên, muốn hôn môi cậu.

Cậu nổi tính trẻ con lên, quay đầu qua một bên, bình ổn tâm tình, cự tuyệt nói: “Tôi không muốn hôn môi.”

Thái độ Anthony lập tức thay đổi, anh cưỡng chế kéo đầu cậu lại, sức lực lớn đến nỗi như muốn bóp nát cằm cậu. “Em không có quyền lựa chọn, miệng mở ra!”

“Không, không được.” Sự kiên trì của cậu chỉ đối lấy cậu trả đầy lãnh khốc của Anthony.

“Tôi nói rồi em không có quyền lựa chọn.”

Cậu nhất quyết ngậm chặt miệng lại, Anthony dùng sức bóp một cái lên nam tính của cậu. Cậu bị đau mà hé miệng kêu lên, liền lập tức bị Anthony xâm nhập khoang miệng. Đầu lưỡi Anthony tựa như một cơn lốc xoáy, càn quét ngang dọc trong miệng cậu. Anthony đang nhắm nháp hương vị của cậu, ngoài ra khí lực cầm lấy nam tính của cậu cũng nhẹ lại, bắt đầu cao thấp mà vuốt ve nam tính của cậu.

Cậu thật sự chưa làm tình bao giờ, cho nên chỉ luật động vài cái đã muốn phát tiết. Phản ứng bản năng của nam tính làm cho thất lừng của cậu không tự chủ được mà nâng lên. Thừa dịp cậu vừa nâng lưng lên, ngón tay của Anthony lại lần thứ hai dậm sâu vào cấm địa của cậu.

Hơi thở của cậu dần dần dồn dập, cậu không biết Anthony đã đưa cái gì vào trong cơ thể cậu, nhưng loại cảm giác này làm cho cậu gần như sắp nổi điên. Đôi môi cậu run rẩy, ánh mắt mê ly, mỗi lần nơi cấm địa đi dậm sâu thì nước mắt cậu sẽ chảy xuống, luật động của ngón tay hại cậu liên tiếp thở phì phò. Cậu vốn tưởng rằng loại sự tình này đối với cậu mà nói là một việc rất thống khổ, nhưng mà thực tế, cậu lại hoàn toàn không thể cự tuyệt.

“Anh, anh... anh bỏ cái gì vào trong cơ thể của tôi vậy?” Chỉ một câu hỏi thôi mà cậu cũng phải dùng sức để hỏi một cách đứt quãng, theo động tác Anthony âu yếm, cái mông của cậu bắt đầu đơng đưa.

Mỗi khi ngón tay Anthony dậm vào một chỗ nào đó, thì trong cơ thể cậu sẽ xuất hiện một loạt cảm giác tê đau, thống khoái, cùng vô hạn vui sướng làm cho cậu mê say đắm chìm. Anthony liếm môi cậu, không ngừng trên đùa cậu, nhưng không trả lời vấn đề của cậu.

Từng giọt từng giọt nước mắt rơi xuống, mông cậu đang đưa qua lại, thắt lưng cũng lắc lắc, hai chân thon dài đầy vô lực không cách nào ôm lấy thân hình cường tráng của người đàn ông ở trước mắt. Cậu cố hết sức kìm nén thân thể của mình vào thân thể của đối phương, nhất là mỗi khi Anthony cố ý dùng dương cương của anh vỗ về chơi đùa nơi tư mật của cậu, cho dù cậu cắn chặt môi để không phát ra thanh âm, nhưng vẫn không nhịn được mà thở dốc dồn dập.

“Ngô... Ân... Ân...”

“Cảm giác rất tuyệt đi?” Thanh âm khàn khàn của Anthony vang lên bên tai cậu, khiến cho cậu thở mạnh một hơi, không tự chủ được mà buột chặt chỗ tư mật.

Cậu cắn môi dưới, không trả lời vấn đề này, nhưng chỉ cần nhìn biểu tình của cậu là biết cậu đang cực kỳ hưng phấn. Mỗi một lần chỗ tư mật bị ngón tay Anthony đâm sâu vào, thì cậu liền thở dốc đến lợi hại. Tốc độ luật động của ngón tay quá chậm, cậu hoàn toàn không chiếm được thỏa mãn. Cậu muốn... muốn Anthony tiến vào trong cơ thể cậu, nhồi căng cậu, giống như lần trước vậy.

Không! Không!

Cậu đang suy nghĩ gì vậy? Sao cậu có thể muốn Anthony? Đây là một chuyện hoàn toàn không có khả năng xảy ra trên cõi đời này!

“Để cho tôi đứng lên! để cho tôi đứng lên!” Cậu dùng lực vặn vẹo thân mình.

Anthony ngăn cậu lại, giữ chặt chân cậu, sau đó uốn mạnh về phía trước, dương cương thật lớn của anh liền thẳng tiến vào trong thông đạo ấm áp. Lần này cậu hé miệng kêu ra một tiếng rên rỉ ngọt ngào mà chính bản thân cậu cũng chưa từng nghe qua. Cậu không có cảm giác đau đớn, chỉ cảm thấy một trận tê dại, ngứa ngáy.

“A... A...”

Cậu cắn môi, Anthony lại tiếp tục vuốt ve cậu. Ý thức của cậu càng ngày càng mơ hồ, cậu hé miệng ra, cắn lấy ngón tay Anthony, bắt đầu điên cuồng mút lấy hương vị trên ngón tay anh. Cậu không chỉ mút ngón tay Anthony, mà còn liên tiếp phát ra những tiếng ngâm khẽ, rên rỉ ngọt ngào và tiếng thở dài đầy thỏa mãn, mỗi một lần dương cương Anthony đâm sâu vào nơi mẫn cảm, thì thân mình cậu lại run rẩy lên.

“Còn muốn, tôi còn muốn, ô... mạnh hơn một chút...”

Cậu hoàn toàn không biết mình đang nói cái gì, thắt lưng cậu đang đưa càng ngày càng kịch liệt, hai tay cậu nắm chặt ra giường, cảm giác tê dại lan rộng khắp tứ chi của cậu. Dương cương của Anthony luật động trong cơ thể cậu càng ngày càng nhanh, đâm càng lúc càng sâu, nhưng có khi chỉ tiến vào rất cạn, làm cậu phát ra tiếng hút không khí thật cao.

“Tình, em đẹp quá, em cứ thỏa mái nhận lấy khoái cảm mà tôi gây ra cho em...”

Nước mắt cậu không ngừng rơi xuống, tóc cậu dính đầy mồ hôi và nước mắt mà trở nên ẩm ướt. Nơi tư mật của cậu không ngừng co rút lại, bao chặt lấy dương cương của Anthony, tựa như không muốn cho Anthony rời đi. Anthony cũng va chạm vào trong cơ thể cậu càng ngày càng mãnh liệt, gây cho cậu từng đợt cao trào. Ngay khi cậu đạt tới đỉnh điểm mà bắn ra, thì cũng đồng thời ngắt đi.

Đường Tình xụi lơ nằm ở trên giường, trên người tràn đầy mồ hôi, mồ hôi đó không chỉ có của cậu, mà còn có của Anthony rơi xuống trên người cậu. Hạ thân của cậu vừa nóng lại vừa ướt, cậu vươn tay từ từ sờ xuống, cái thứ dính ướt kia không chỉ của mình Anthony, mà còn có của cậu khi hưng phấn chảy ra.

Anthony vừa tắm xong, khoát áo tắm nghênh ngang đứng ở bên giường.

Trong lòng Đường Tình bỗng nổi lên một cỗ cảm giác bi thương khiến cho cậu phần hận nói: “Anh không mang bao cao su sao?”

“Có cần thiết không? Tôi thích chơi trần.”

“Tôi không thích của anh... Của anh...” Cậu không sao nói tiếp được nữa.

Anthony thản nhiên tiếp lời: “Em không thích tình tròng của tôi lưu lại trong cơ thể em?”

Cậu cắn răng, quay mặt qua chỗ khác, trong lòng vừa xấu hổ vừa giận dữ. Cậu đích xác không thích cái thứ đó lưu lại trong cơ thể cậu, loại cảm giác này rất kỳ quái.

Anthony cười lạnh nói: “Tôi biết em muốn nói cái gì, em không thích mình giống như nam kỹ ở dưới thân tôi vịn vẹo thỉnh cầu, làm gì mà phải ngại ngần không dám nói ra!”

Đây mới là lời trong lòng cậu muốn nói nhất. Đường Tình bị anh khinh bỉ, khiến cho thanh âm trở nên run rẩy: “Nhất định vừa rồi anh đã cho tôi dùng thuốc, bằng không tôi sẽ không, sẽ không...”

Bằng không cậu sẽ không lắc mông, chủ động ôm lấy thân thể Anthony, rồi không chút liêm sỉ nào mà khẩn cầu Anthony mau chóng tiến vào trong cơ thể cậu.

Anthony chẳng chút nào để ý nói: “Tôi có bỏ một chút thuốc làm cho em sung sướng, tôi không muốn để cho em nhớ tới sự thống khổ ở lần đầu tiên, tôi hy vọng có thể khiến cho em hưởng thụ, để tôi một lần nữa thưởng thức thân thể của em.”

Nghe được câu nói của Anthony, Đường Tình giận dữ hét: “Anh là đồ hạ lưu!”

Anthony âm hiểm cười, “Tôi không thể không thừa nhận, thời điểm em cao trào thật sự là rất mê người, em vừa rên rĩ vừa đóng đũa thất lung, khiến cho tôi gần như không thể kéo dài được, sợ là đã không thể thỏa mãn em.”

Câu trả lời đầy hạ lưu của Anthony làm cho Đường Tình cực kỳ phẫn nộ, cậu bắt lấy đồ vật xung quanh, ném về phía anh, “Cút, tôi không muốn nhìn thấy anh nữa!”

Anthony bước lên phía trước hai ba bước, bắt lấy hai tay của cậu, “Em nghe rõ cho tôi, đừng hờ một chút là phát giận với tôi, tôi muốn chơi em như thế nào, đó là tùy vào tôi.”

“Anh là kẻ xấu xa, là rác rưởi của nhà Viscount...”

Anthony lạnh như băng nói: “Tôi là rác rưởi của nhà Viscount, điều này không có sai, nhưng là tôi tuyệt đối không phải là người xấu, mong em chú ý cách dùng từ của mình.”

“Anh và Eddie cách nhau một trời một vực, anh ấy tuyệt đối sẽ không đối xử với tôi như vậy.”

Anthony cười to lên, “Chỉ tiếc là Eddie của em không cứu được em, em cho là hắn không biết em đến Đài Loan để cầu xin tôi sao?”

“Anh không cần bôi đen anh ấy, anh ấy làm việc quang minh lỗi lạc, không giống như anh, là một tên bỉ ổi đê tiện tiếu.”

Anthony cởi áo tẩm ra, thân thể cường tráng tràn ngập mị lực nam tính.

Đường Tình vừa thấy thế, hầu kết liền di chuyển lên xuống phập phồng, thanh âm cũng trở nên run rẩy. “Anh muốn làm cái gì?”

Anthony leo lên giường. “Chưa đủ rõ sao? Hiện tại, kẻ bỉ ổi đê tiện này lại muốn ngủ với em.”

Đường Tình xê dịch thân mình về phía bên kia, cố gắng kéo dài khoảng cách với anh, bối rối quát: “Không được, tôi không muốn nhìn thấy anh!”

“Tôi đã nói rồi, em không có quyền lựa chọn, người của nhà Reason Lando Viscount toàn là kẻ dơ bẩn hạ lưu, bọn họ biết rất rõ khi em tới Đài Loan sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng họ vẫn đưa em tới đây. Em tưởng là anh trai tôi hoàn toàn không biết em tới Đài Loan là để muốn ngủ với tôi sao? Hắn biết rõ! Tên nhu nhược đó luôn ngồi xem mọi thứ xảy ra, ngồi chờ ‘ngư ông đắc lợi’, hắn vừa hy vọng công ty của hắn sẽ thoát khỏi nguy khốn, vừa muốn em vĩnh viễn yêu hắn, giữ mãi hình tượng thanh cao ở trong lòng em.”

“Anh ... Anh không được chửi anh ấy!”

“Hắn không hề thanh cao như vậy, em đã nhìn lầm hắn rồi.”

Đường Tình nhìn ra được ánh mắt của Anthony vào lúc này tràn đầy giận dữ, cậu cuộn tròn thân thể trần truồng của mình lại, không muốn lại nằm dưới thân thể Anthony phát ra những tiếng rên rỉ đầy phóng đảng như lúc nãy nữa.

“Đừng, đừng mà.”

Anh dễ dàng bắt lấy cậu, chỉ một cái kéo mạnh cậu đã bị Anthony đặt ở dưới thân. Cảm giác phần nộ cùng bất lực làm cậu cảm thấy mình thật sự rất đáng thương, cậu quay đầu đi, lại bị Anthony dùng sức kéo trở về.

Thanh âm của anh tựa như tiếng kêu gào của ma quỷ: “Tôi đã nói rồi, tôi sẽ không để cho em tưởng tượng tôi thành kẻ khác, tôi là Anthony, và tôi đang ngủ với em, đang vuốt ve thân thể của em, tôi muốn ngủ với em một lần lại một lần.”

Cậu không hề muốn đối mặt với sự thật, nhưng là Anthony luôn ép buộc cậu. “Anh ... Anh là kẻ xấu xa, tra tấn người khác như vậy rất thú vị sao?”

“Tên nhu nhược kia không hề xứng với em, nếu em sống cùng với hắn, em sẽ rất nhanh hiểu được cái gì gọi là tra tấn.”

“Anh không có tư cách gọi anh ấy là kẻ nhu nhược, anh kém xa anh ấy vạn lần, nếu tôi có thể xử lý xong chuyện của anh, thì tôi có thể sống cùng anh ấy.”

“Ai nói?”

“Ông nội của anh nói.”

“Bọn họ đều lừa em.” Lời vừa dứt, Anthony thô bạo tách hai chân cậu ra, bắt đầu tiến vào trong cơ thể cậu.

Trong cơ thể cậu bởi vì tác dụng của thuốc mà vẫn còn mềm mại trơn ướt, Anthony chỉ ưỡn người một cái đã dễ dàng xâm nhập vào trong.

“Buông, tôi không muốn ngủ với anh!” Cậu giãy dụa thân mình, đá đá hai chân, nhưng chỉ đổi lấy sự cười nhạo của Anthony.

Mà lời nói của anh càng làm cho Đường Tình cực kỳ xấu hổ và giận dữ. “Thế nhưng thân thể của em lại rất muốn ngủ với tôi, nó đang ở bao chặt không cho tôi rời đi này, chờ chút nữa em sẽ còn vừa la vừa khóc vì quá sung sướng! Thật hy vọng Eddie tới đây nhìn bộ dáng dâm đảng của em một chút, hẳn nhất định sẽ không tưởng tượng được cái người vẫn luôn tỏ ra nghiêm trang, mà khi ở trên giường lại phóng đảng vô sỉ như thế.”

“Câm miệng, anh câm miệng, không cho phép anh nói nữa!” Đường Tình rống lớn lên.

“Tôi không chỉ muốn ở trước mặt em nói như vậy, mà tôi cũng sẽ ở trước mặt hắn nói như vậy, đến lúc đó tôi xem hắn còn muốn em nữa hay không, muốn cái thân thể đầy dâm đảng đã bị tôi xuyên qua?”

Đường Tình gần như đã hỏng mắt, cậu che mặt khóc lên. Kỳ thật Anthony nói rất đúng, cho dù cậu cứu được sự nghiệp của Eddie, nhưng nếu để cho Eddie và ông Viscount biết được cậu dùng thân thể để đổi lấy kết quả như thế, thì Eddie sẽ nhìn cậu với ánh mắt nào đây? Nói không chừng còn có thể hoài nghi cậu là nam kỹ chuyên nghiệp. Cho dù Eddie có một chút thương cậu, thì anh ấy cũng sẽ không muốn nhìn thấy cậu nữa.

Cậu càng nghĩ càng cảm thấy tuyệt vọng, thế nên cất tiếng chửi Anthony – người đã làm tổn thương cậu, “Anh là kẻ xấu xa, rác rưởi, anh giống như mẹ của anh vậy, thích lấy phá hoại làm niềm vui!”

5. Quyển 1 - Chương 5

Anthony biến sắc, dùng sức đâm tới trước một cái thật mạnh, khiến cho giường nhún mạnh xuống một cái. Sau đó anh luật động thật mạnh trong cơ thể cậu, làm cho Đường Tình đau đớn mà kêu lên thảm thiết.

“Chờ một thời gian nữa thôi, em sẽ không thể sống thiếu tên xấu xa vô sỉ này.” Anthony cười lạnh, cắn lỗ tai cậu, làm cậu vừa nóng lại vừa lạnh.

Tác dụng của thuốc vẫn chưa hết, nên thân thể cậu liên tục nóng lên. Tựa như Anthony đã nói, bởi vì tác dụng của thuốc, nên cậu có ra sức chống cự thế nào, thì trong cơ thể cậu vẫn xảy ra phản ứng.

“Thả, thả ra! Ô...”

Tất cả giấy dựa đều vô dụng, Anthony dễ dàng ngăn cản sự giãy dụa của cậu, cậu đau thương đến nỗi nước mắt đều nhanh chảy khô. Thân thể cậu giống như không còn là của cậu nữa, nó tự động kể sát vào dương cương của Anthony, thân hình đông đưa theo nhịp luật động của anh. Cậu ở dưới thân Anthony không ngừng khẩn cầu, vãn vẹo, kẹp chặt, tiếp theo là đạt đến cao trào.

Sau khi kết thúc, Anthony bước xuống giường, cậu xịu lơ nằm ở trên giường, không khống chế được mà gào khóc lên. Cậu biết mình đồng ý ngủ với Anthony, thì cậu không chỉ mất đi quyền tự chủ, mà còn mất đi sự tự tôn và tín nhiệm của Eddie đối với cậu. Cậu rốt cuộc không thể trở lại là con người tràn ngập tự tin, hồn nhiên trước đây nữa.

Trong phòng tắm cực kỳ xa hoa, Đường Tình đứng ở dưới vòi sen, một bên khóc vì hối hận, một bên dùng sức cọ rửa thân thể của mình. Cậu không biết đến khi nào thì cơn ác mộng này mới có thể chấm dứt, tuy Anthony đã nói – có lẽ sau một tháng sẽ cảm thấy chán ngán, thế nhưng vừa mới trải qua một ngày, mà cậu đã cảm thấy như sống một ngày bằng một năm. Cậu bắt đầu hối hận vì mình đã đáp ứng một chuyện như vậy, quả thực là tự đưa mình vào con đường chết.

Cậu đang miên man suy nghĩ, thì đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên. Cậu nhìn vào dây số trên màn hình, mà nước mắt càng rơi xuống nhiều hơn. Cậu ấn nút nhận cuộc gọi, thanh âm đối phương vang lên, làm cho cậu càng thêm thương tâm, nhưng cũng cảm thấy thật ấm áp.

(Tình?)

“Em nghe nói anh bị bệnh, anh đã khỏe chưa?”

Đầu kia điện thoại truyền đến tiếng cười khổ. (Ông nội khoa trương thôi, chỉ là bị viêm ruột thừa, không có gì to tát, cắt một nhất là xong.)

Viêm ruột thừa chỉ là bệnh nhẹ, hẳn là anh sẽ mau khỏe thôi. “May mắn anh không có việc gì.”

Eddie lo lắng hỏi: (Em làm sao vậy? Hình như em đang khóc?)

“Em không sao, chỉ bị cảm một chút thôi.”

Cậu không muốn nhắc tới bất cứ chuyện gì đã xảy ra ở Đài Loan, lại càng không muốn khi trên người còn lưu đầy dấu hôn của Anthony, mà lại mở miệng khóc than với Eddie.

(Ân...) đầu kia điện thoại, Eddie ngập ngừng muốn nói lại thôi, cuối cùng nói: (Anh cúp điện thoại đây, nhớ giữ gìn sức khỏe.)

“Tạm biệt.”

Cúp điện thoại, Đường Tình nắm chặt di động, nước mắt lại rơi xuống như mưa. Cậu cảm thấy mình thật dơ bẩn, rõ ràng yêu Eddie, lại lên giường cùng với em trai của Eddie, vậy mà còn không ngừng hưởng lấy khoái cảm; cho dù là do tác dụng của thuốc, nhưng cậu vẫn cảm thấy mình vô cùng thấp hèn, cậu làm sao có thể kể cho Eddie về những điều này?

Anthony không ngủ với Đường Tình nữa, nhưng lại ra lệnh cho Đường Tình phải đi ăn cơm cùng anh. Cậu rất muốn lên tiếng cự tuyệt, thế nhưng cuối cùng đành từ bỏ, bởi vì biết đâu chừng khi Anthony gặp cậu quá nhiều, sẽ càng mau phiền chán cậu, đến lúc đó cậu có thể thoát khỏi bàn tay tà ác của anh sớm hơn một chút.

Tuy cậu rất chán ghét Anthony, hận không thể giết chết anh, nhưng biết sức lực của mình không bằng anh, cần bản là không hề có cơ hội phản kích, cho nên cậu đành cam chịu tình cảnh hiện tại, chỉ cần Anthony không ngủ với cậu, thì làm chuyện gì cũng không sao cả, với lại khổ hình khi ăn cơm cùng anh, so với lên giường cùng anh vẫn tốt hơn nhiều. Huống chi Anthony rất ít nói, một bữa ăn, bọn họ căn bản nói không quá 5 câu. Lúc ăn cơm, cậu sẽ không ngẩng đầu nhìn Anthony, nhưng vẫn luôn cảm giác được ánh mắt Anthony đang nhìn chăm chú vào cậu. Loại cảm giác này làm cho cậu đứng ngồi không yên, càng khiến cho cậu ăn không ngon.

Bất quá sau vài ngày ăn cơm cùng với Anthony, cậu dần dần phát giác Anthony có một tật xấu khi ăn, đó chính là anh chỉ ăn thịt, còn tất cả rau củ đều gạt qua một bên. Lần này Anthony cũng làm như vậy, cậu xuất phát từ khái niệm ăn rau củ sẽ giúp bảo vệ sức khỏe, nên buộc miệng lên tiếng.

“Sao anh không ăn rau củ?”

Anthony nhướn mi, “Rau củ có phun thuốc.”

Đáp án này rõ ràng chỉ là một cái cớ, Đường Tình không thể chấp nhận, nói: “Nói bậy! Chỉ cần rửa sạch với nước tẩy thuốc sẽ rất an toàn, hơn nữa chúng nó có rất dinh dưỡng, tựa như cà rốt này, rất giàu vi-ta-min B, còn có ...”

Anthony cắt ngang lời thao thao bất tuyệt của cậu, cực kỳ lãnh đạm nói: “Tôi không ăn thứ quỷ quái đó.”

Cậu không chấp nhận cách dùng từ của Anthony, lại càng không chấp nhận nổi tính tình của anh. “Cái này không gọi là thứ quỷ quái, cái này gọi là cà rốt, ăn vào sẽ tốt cho mắt của anh.”

Anh ‘xuy’ một tiếng, “Đôi mắt của tôi rất tốt, không cần ăn thứ quỷ quái này.”

Tính bướng bỉnh của anh sẽ khiến cho người ta nổi điên mất, Đường Tình giận dữ hét: “Anh là trâu à, sao nói không lọt vào tai vậy?”

Anthony lại nhướn mi, lãnh đạm nói, “Tôi còn chưa nói em ăn thịt quá ít, em dựa vào cái gì mà đi quản tôi?”

Cậu châm chọc khiêu khích nói: “Theo tôi thấy là do anh sợ hương vị của cà rốt, tựa như mấy đứa trẻ con vậy, cho nên mới không dám ăn đi?”

Không thể tưởng được chiêu châm chọc khiêu khích này lại có hiệu quả với Anthony. Anthony gấp một miếng cà rốt bỏ vào trong miệng. “Không có chuyện gì mà tôi không dám làm.”

Tuy anh đang nhai nhai, nhưng mà trên mặt lại lộ rõ biểu tình cực kỳ chán ghét, rất muốn nhổ quách nó ra, nhưng vì không muốn yếu thế ở trước mặt Đường Tình, nên anh không nhổ ra. Đường Tình không phải thật sự muốn cười anh, trên cơ bản cậu cực kỳ căm ghét con người này, sao có thể muốn cười. Nhưng mà biểu tình của Anthony quá mức khoa trương, làm cho cậu nhin không được mà phì cười ra. Cậu không nghĩ tới sẽ có người lớn lại y chang trẻ con chán ghét ăn cà rốt. (=.=” ta cũng căm ghét cà rốt mà)

Đường Tình cầm lấy khăn ăn, che miệng lại, để che đi nụ cười trên mặt mình, không muốn để anh thấy quá rõ ràng, nhưng theo thời gian trôi qua, Anthony không dám phun ra cũng không dám nuốt vào mà cứ ngậm cà rốt trong miệng, khiến cho cậu nhin không được nữa mà cất tiếng cười to.

Anthony đã rất buồn nôn, nhưng lại bị Đường Tình lấy chuyện này mà cười nhạo, nên anh trừng mắt nín thở, cố gắng nuốt miếng cà rốt trong miệng xuống, để cho Đường Tình không còn có cười nhạo nhọc nhằn của anh nữa.

“Nơi này còn hai miếng nữa.” Cậu cố ý chỉ vào hai miếng cà rốt trong đĩa.

Anthony lạnh lùng liếc cậu một cái, coi như không nghe thấy, tiếp tục ăn miếng bò bít tết trong đĩa của mình.

“Anh không dám ăn sao?” Đường Tình lại kích anh.

Phản ứng của Anthony là dùng cái nĩa găm hai miếng cà rốt đó bỏ vào miệng, sau đó nhai vài cái, rồi nuốt ực xuống; thoát nhìn anh căn bản là chưa kịp nhai, đã vội nuốt xuống để tránh đi hương vị của cà rốt. Đường Tình cười đến đau cả bụng, không ngờ Anthony lại có một mặt trẻ con như vậy, điều này làm cho cậu rất bất ngờ.

Nhưng thật ra Anthony rất khó chịu khi bị cậu cười nhạo, anh bỏ khăn ăn ra, đối với bồi bàn nói: “Tính tiền.”

Câu tính tiền này biểu hiện trò khôi hài cà rốt của hôm nay đến đây là chấm dứt.

Qua ngày hôm sau, ở trong một nhà hàng cao cấp, bồi bàn đưa thức ăn lên.

“Cà rốt...” Sắc mặt Anthony cứng đờ, bởi vì đi kèm với miếng bò bít tết còn có mấy miếng cà rốt.

“Anh không dám ăn sao?”

Câu hỏi của Đường Tình hiển nhiên có ý tứ trêu chọc, bởi vì điều kiện Anthony đặt ra khi cậu muốn anh hủy bỏ án kiện đã làm cho cậu cực kỳ căm ghét anh, nhưng khổ nỗi chẳng làm được gì anh, cho nên cậu đành lấy cái này để phát tiết hờn dỗi trong lòng mình.

Anthony lạnh lùng liếc cậu một cái, nói ra một câu mà rõ ràng nghe vào tai ai cũng biết đó là một câu đầy thoái thác. “Tôi không muốn ăn, không phải tôi không dám ăn.”

“Nga, anh nói như thế nào thì là thế đó thôi.”

Đường Tình bắt đầu ăn xà lách trộn, một đĩa toàn là rau củ quả, làm cho Anthony lộ ra sắc mặt chán ghét.

Đây là lần đầu tiên anh đưa ra cái nhìn về vấn đề ăn uống của Đường Tình. “Em toàn ăn mấy thứ này thì làm sao có thể đầy đủ dinh dưỡng.”

Cậu khinh thường ‘hừ’ lạnh một tiếng, “Hừ! Anh luôn ăn bò bít tết cho nên đáng người anh cứ như con gấu ấy, rau quả mới là thức ăn tốt cho sức khỏe.”

Anthony nhếch miệng lên, tựa hồ muốn phản bác, nhưng rồi anh nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên cười đến thực tà ác, “Tôi thường ăn bò tít tết, cái kia mới có thể đặc.”

“Cái gì mới có thể đặc?” Cậu không nên hỏi, chỉ cần nhìn sắc mặt của Anthony là không nên hỏi, nhưng là có lẽ giữa bọn họ đã ngưng chiến quá lâu, làm cho cậu mất đi phòng bị mà hỏi ra miệng.

“Chính là cái kia a! Lần sau sẽ cho em nếm thử một chút.”

Gương mặt Đường Tình lập tức đỏ bừng lên, rất muốn chửi anh là kẻ hạ lưu vô sỉ, lại sợ mình nói đi ra lại giống như đang cùng anh liếc mắt đưa tình, cho nên đành cầm miệng lại. Cậu cúi đầu, dùng sức xăm xăm rau quả trong đĩa, tưởng tượng đó là cái đầu của Anthony mà dùng sức xăm xăm, vừa xăm vừa chửi thầm Anthony quá vô sỉ, quá hạ lưu.

“Chuyên gia rau quả đang làm gì vậy?”

Khẩu khí trào phúng của anh làm cho Đường Tình nổi giận, cậu đẩy đĩa xà lách tới trước mặt Anthony, hờn dỗi nói: “Anh dám ăn hết, tôi liền ném cái kia của anh.”

Trong mắt Anthony dấy lên ngọn lửa. Đường Tình vừa nói xong liền lập tức hối hận vì sự qua loa và lỗ mãng của mình, nhưng cậu cá là Anthony không dám ăn rau quả, hơn nữa đã lỡ nói ra, thì cũng chỉ có thể cứng rắn chống đỡ.

Không thể ngờ là Anthony lại vươn tay cầm lấy đĩa xà lách trước mặt, bắt đầu ở trước mắt cậu nuốt trọn một phen. Chưa tới một phút đồng hồ mà anh đã ăn xong toàn bộ, khiến cho Đường Tình nhìn đến trợn mắt há hốc mồm.

Anh vừa ăn xong, liền lập tức gọi bồi bàn: “Tính tiền.”

“Thức ăn ... thức ăn của anh?”

Đường Tình ghen hòng nhìn trần trối, biểu tình đầy khiếp sợ không thôi, chưa thấy qua có ai ăn rau quả nhanh giống như anh vậy, mà chắc cũng chẳng có ai ăn nhanh hơn anh, quả thực có thể xếp vào kỷ lục thế giới.

Anthony nhìn kia đĩa thịt kia, nói “Chờ chút nữa sẽ có thứ so với thịt cày hấp dẫn tôi hơn.”

Đương nhiên ngụ ý của anh chính là chuyện chút nữa Đường Tình làm so với thịt cày hấp dẫn anh hơn. Đường Tình hận không thể đào một cái hố, rồi lập tức chui vào đó, để khỏi thực hiện lời nói ban nãy.

“Chờ, chờ một chút!”

Cậu muốn xoay người bỏ chạy, nhưng mà Anthony lại học theo khẩu khí của cậu, đùa cợt nói: “Sao lại y chang mấy đứa trẻ con đánh cuộc với nhau vậy, không dám thực hiện lời hứa sao?”

Đây đúng là khẩu khí của cậu khi đùa cợt Anthony không dám ăn cà rốt, cậu trong cơn tức giận, đã cùng Anthony ngồi lên taxi, sau đó đi thẳng đến nhà của Anthony.

Còn chưa bước vào nhà, chỉ mới đứng ở trước cánh cửa mở rộng, Đường Tình liền trộm liếc mắt tới hạ thân của Anthony, nơi đó đã u lên một cục. Cậu vừa hối hận vừa bất lực, có điểm biết vậy chẳng làm.

“Đã làm qua chưa?”

Đường Tình đang quần bách và phẫn nộ, nghe anh hỏi thế, liền giận dữ hét lên: “Đương nhiên là chưa!”

“Rất dễ dàng thôi.”

Đường Tình bất mãn nói: “Anh đừng nói như mình là một tay già đời vậy.”

Anthony cười đến thực quá đáng, cũng thực tà ác.”Tôi đích thật là một tay già đời, bất quá bình thường toàn là người ta phục vụ cho tôi, nhưng nể tình em không có kinh nghiệm, tôi sẽ phục vụ cho em.”

“Không cần, cảm ơn hảo ý của anh.”

Cậu nghiêng răng nghiêng lợi nói ra, cậu cảm thấy người này y chang một tên biến thái đáng ghét vậy, nói không chừng này hết thấy những cái này đều là anh cố ý dựng lên, có lẽ anh vốn rất thích ăn rau quả, chỉ là cố ý giả dạng làm như không thích ăn.

“Đừng ngại, tôi rất sẵn lòng.”

“Tôi không thích! Oa... A...”

Cậu bị đẩy ngã xuống giường, Anthony kéo quần của cậu xuống, cậu bắt đầu hối hận vì cái gì hôm nay mình lại mặc một cái quần rộng bằng lưng thun chứ.

“Không cần, xin anh buông tay... Ngô... Ân...”

Anthony bắt đầu liếm cậu, nam tính của cậu bởi vì trong khoảng thời gian này cấm dục, hơn nữa cậu lại là một người đàn ông khỏe mạnh, cho nên bất luận đối tượng là ai, chỉ cần vừa chạm đến là cậu lập tức có phản ứng.

“Thích không?”

Đường Tình hô hấp dồn dập, hai chân cong lên, đặt ở trên giường. Cậu được Anthony liếm đến cực kỳ thoải mái, rồi lại vì câu hỏi của anh mà khiến cho cậu quần bách đến mặt đỏ bừng.

“Tôi không thích, anh buông tay nhanh lên.”

“Nói dối!” Ngờ khí Anthony tràn ngập đùa giỡn, rồi càng thêm ra sức liếm Đường Tình.

Nam tính của Đường Tình đã cương lên cứng ngắt, Anthony kéo quần lót của cậu xuống, giải phóng cho nam tính của hắn, rồi tiếp tục liếm lên nó, cảm giác được liếm trực tiếp này càng làm cho cậu hô hấp dồn

đập hơn. Anh chỉ mới liếm mút Đường Tình vài cái, mà hạ thân cậu đã muốn bắn tinh. Đường Tình quần bách túm lấy đầu của anh, không muốn ở trước mặt anh phát tiết.

“Đừng ... Đừng làm nữa!”

“Em muốn phục vụ cho tôi không?”

Làm sao có thể! Đường Tình nói lời thật: “Không muốn.”

Anthony mỉm cười nói: “Chúng ta sẽ dùng bên này trao đổi.”

Đường Tình cắn môi dưới, lửa nóng lại bị anh mút lấy, cảm địa phía sau cũng bị anh dùng ngón cái ấn ấn xoay vòng. Ý Anthony là chỉ nơi này thay thế. Cảm địa của cậu lập tức kẹp chặt, cậu còn nhớ rõ khoái cảm lần trước có bao nhiêu mãnh liệt, nhất là khi dương cương của Anthony tiến vào trong cơ thể cậu.

“Không, tôi không muốn.” Cậu không muốn giống lần trước tự bán đứng chính mình, trở nên thấp hèn như vậy, cậu lập tức kéo tay Anthony ra.

“Vậy... ý em là muốn phục vụ cho tôi sao?”

Anthony kéo quần cùng quần lót xuống, ngồi ở mép giường, dương cương đứng thẳng thẩn, đã sớm vận sức chờ phát động. Chỗ đó của Anthony to lớn đến dọa người như thế, làm sao cậu có thể tiếp nhận được.

“Không... Tôi, tôi cũng không muốn ...” Trên trán Đường Tình toát ra mồ hôi nóng, một loại sợ hãi khiến cho tim của cậu đập loạn xạ.

Chết tiệt! Vì sao lúc này cậu lại xúc động như vậy, tự nhiên đưa đĩa xà lách qua!

Anthony cởi hết nút trên áo, ánh mắt nhìn chăm chú vào Đường Tình tựa như cậu là một đứa trẻ hư không biết giữ lời hứa vậy. Ngực Anthony bao hàm đùa cợt. “Nguyên lai em cũng nói lời mà không biết giữ lời. Rốt cuộc không muốn làm gì hết? Hay là em cũng giống như mấy đứa trẻ con thích chạy làng?”

Mỗi câu mỗi chữ của Anthony đều khiến cho hắn vô cùng phẫn nộ, nhưng cũng khiến cho cậu xấu hổ đến nỗi nói không nên lời.

Cậu không phải trẻ con, mới sẽ không chạy làng, ít nhất cậu dám ăn cà rốt, không giống anh, anh mới giống trẻ con! Nghĩ là nghĩ vậy, cậu chuyển vẫn dờn tầm mắt lên trên người Anthony, nuốt nuốt nước miếng, từ nơi riêng tư của Anthony chứng tỏ anh đã sớm không còn là trẻ con. Dương cương to lớn như vậy mà muốn cậu phục vụ cho Anthony, thì căn bản là cậu không có khả năng làm được, chỉ mới nghĩ thôi, mà cậu đã muốn ngất xỉu.

“Em suy nghĩ xong chưa?” Anthony chẳng chút nào đồng tình với chuyện cậu tự làm tự chịu.

Ở dưới bức bách bóng gió của Anthony, cậu phẫn hận làm ra quyết định, chỉ là hai tay hai chân của cậu hơi hơi run rẩy.

—

6. Quyển 1 - Chương 6

Đường Tình cảm giác mình giống như là một phạm nhân sắp bị tử hình, đang chuẩn bị ngồi lên ghế điện, mà chiếc ghế điện này lại là do cậu tự chui đầu vào, cậu quả thật là kẻ ngu si nhất thế gian này.

Một khi đã quyết định, cậu cũng chỉ có thể thực hiện lời hứa. Cậu dùng bàn tay run rẩy vuốt vuốt mặt mình, sau đó từ từ nằm lên trên giường, tự động mở hai chân ra, dâng nơi tư mật của mình lên trước mặt anh.

Cậu áp chế thanh âm nức nở nói, “Xin anh nhanh một chút. A... A... Ngô...” Cậu kinh hô một tiếng, rồi lập tức cắn chặt môi dưới, không muốn để cho mình phát ra những tiếng rên rỉ kỳ quái.

Nguyên nhân cậu kinh hô là khi cậu vừa mới nằm xuống, mở hai chân ra, thì Anthony liền bay nhanh quỳ gối giữa hai chân cậu, giống như vừa rồi mà mút lấy hạ thân cậu, âu yếm cậu, khiến cho cậu phát ra tiếng kêu sợ hãi. Mặt khác, ngón tay của Anthony từ từ xâm nhập vào trong cơ thể cậu, cậu trải qua kinh nghiệm lần trước, cho nên càng thêm dễ dàng thỏa hiệp, thậm chí còn phát ra thanh âm nỉ non.

Tình dục tăng cao làm cho hai gò má cậu hiện lên ửng hồng, nơi mẫn cảm của cậu không ngừng co rút lại. Mỗi lần Anthony xâm phạm vào trong, liền có một trận tê dại ập lên các tiết bào thần kinh trên người cậu. Cậu dùng hai tay nắm chặt gối đầu, thanh âm nỉ non vô cùng mị hoặc, ngay cả chính cậu nghe xong cũng cảm thấy mắc cỡ.

“Xin, xin anh... xin anh nhanh lên một chút được không?”

Cậu gần như không thể chấp nhận chính mình cứ nhiên lại rất hưởng thụ loại cảm giác này, cho nên cậu hy vọng Anthony có thể tốc chiến tốc thắng, thỏa mãn dục vọng của anh là tốt rồi, không cần làm cho cậu trở nên mê loạn giống như lần trước vậy, khiến cho cậu cảm thấy mình vô cùng thấp hèn.

“Sao thế? Trông em rất hưởng thụ a.”

Cậu không thể ngăn cản Anthony hôn lên hạ thân của cậu, nhất là Anthony giống như đang trêu đùa cậu, mỗi khi cậu bị anh mút đến sắp đạt cao trào, thì anh liền lập tức thôi lui, làm cho cậu cứ lừng lững ở giữa. Cứ tới tới lui lui vài lần như thế, khiến cho cậu không chịu nổi nữa, mà phải vươn tay tự an ủi lấy chính mình.

Anthony cũng không ngăn cậu lại, cậu cảm dục vọng của mình, cậu biết rất rõ loại động tác an ủi của mình này không nên làm ở trước mặt người khác, thế nhưng cậu thật sự rất khó chịu, không thể nhẫn nhịn được nữa mà phải tự vỗ về lấy nam tính của mình. Cậu biết Anthony đang nhìn cậu, cậu ngược ngàng quay đầu đi, dục vọng muốn giải phóng so với bị Anthony nhìn thấy cảnh tự mình an ủi còn mãnh liệt hơn, khiến cho cậu cảm thấy thẹn thùng. Nhưng mà nếu không giải phóng, cậu sẽ khó chịu đến chết mất.

Tay cậu không ngừng di động từ cao xuống thấp, trong miệng bật ra những tiếng rên rỉ. “Ngô... A... An, Anthony...”

Anthony dùng bàn tay to bao lấy bàn tay cậu đang nắm lấy nam tính của mình, cùng cậu gia tốc luật động. Cậu thở hổn hển, vô lực cự tuyệt Anthony, cái mộng nhịn không được mà không ngừng nâng lên, nhất là khi ngón tay Anthony đâm sâu vào nơi mẫn cảm trong cơ thể cậu, tạo ra một loại khoái cảm làm cậu đầu váng mắt hoa.

“Biểu tình của em thật mê người.” Anthony thở thở một câu.

Sắc đỏ bao trùm lấy toàn thân cậu, cậu tựa như đang bị quay trên lò than vậy. Anthony lại hôn lên nam tính của cậu, theo động tác bộ lộng của cậu, mà nhắm nháp mặt nước đang từ từ rỉ ra trên lửa nóng của cậu.

“Ân...” Cậu cắn môi dưới, hít sâu, nước mắt vì khoái cảm mà chảy xuống.

“Ngô... Ân... Ân... A...” Cậu cố áp chế chính mình, nhưng vẫn không thể áp chế được dục vọng đang càng ngày càng dâng trào.

Mà Anthony cũng không ngừng âu yếm cậu, hơn nữa thỉnh thoảng còn khẽ liếm môi cậu, kỹ xảo là tốt như vậy, làm cho cậu càng thêm khó áp chế chính mình.

“Anh... anh lại dùng thuốc sao?”

Cậu biết mình hỏi như vậy quả thực rất thừa thãi, thế nhưng nếu không hỏi như vậy, thì sao cậu có không thể chấp nhận được là mình sẽ có phản ứng nhiệt liệt như vậy.

“Em thấy sao?”

Cậu trôi nổi theo từng luật động của bàn tay Anthony, theo từng nụ hôn Anthony hôn lên môi cậu, theo từng khoái cảm khi ngón tay Anthony tiến công không ngừng vào khu cấm địa của cậu. Ánh mắt cậu mê ly, cảnh tượng trước mắt trở thành một mảnh mơ hồ, khoái cảm len lỏi vào từng mạch máu tế bào trên thân thể cậu.

“Tôi, tôi... Ân... Tôi không biết.” Cậu nói rất nhỏ tiếng, không quá xác định, mà cũng không dám xác định.

Về mặt Anthony đầy thỏa mãn, anh nâng chân cậu lên, rồi công chiếm vào nơi mẫn cảm của cậu. Cậu chống đỡ hết nổi mà uốn người ra sau, cong lưng lên, mồ hôi nóng trên mặt không ngừng rơi xuống gối đầu.

“Vậy cứ coi như tôi có bỏ thuốc đi!”

Ngay tại nháy mắt Anthony tiến vào trong cơ thể cậu như là có thú tính, tiến vào vừa cực sâu vừa mạnh bạo, làm cho Đường Tình không sao nhẫn nhịn được nữa, mà thét lên chói tai ra tiếng.

“A... A... lại, lại mạnh một chút...”

Anthony nâng gương mặt vì tình dục mà trở nên ửng đỏ của cậu lên, liên tiếp hôn lên môi cậu, làm cho tất cả những tiếng rên rỉ nỉ non của cậu đều hóa thành tiếng thở dốc dày đặc.

“Kêu tên tôi, tôi mới cho em.”

Đường Tình túm chặt cánh tay anh, ngay khi Anthony không ngừng đẩy mạnh về phía trước mà bật người lên, mái tóc vừa dài vừa thẳng lay động trong không trung tạo thành một bức màn đen động lòng người. Cậu rút cuộc bất chấp mình đang phơi bày bộ dáng gì, biểu tình phóng đảng gì ngay trước mặt kẻ mà cậu căm thù nhất. Thân thể cậu đang bị thiêu cháy đến mãnh liệt, cậu tựa như đang ngã vào hố lửa, đang bị nhan thạch bao quanh lấy. Cậu biết mình quả thực đang bị thiêu cháy, nhưng cậu không thể khống chế chính mình.

“An, Anthony.” Cậu than nhẹ.

“Lại kêu một lần nữa.”

Anthony ra sức đâm vào rút ra trong cơ thể cậu. Cậu bị vây quanh khoái cảm mà dương cương của Anthony gây ra, từng trận khoái cảm không ngừng càng quét thể xác và tinh thần cậu, cậu kêu lên tên người đàn ông cho cậu sung sướng.

“Anthony.”

“Lại kêu.” Anthony hôn lên môi cậu.

“Anthony.”

Cậu không ngừng thét lên chói tai, một số tiếng kêu gần như không ra tiếng. Hạ thân cậu xuất hiện không ngừng co rút bao chặt lấy Anthony. Đường Tình chảy xuống nước mắt sung sướng, cơn lốc tình triều như nhấn chìm cậu, khiến cho cậu không ngừng kêu to lên. Cậu áp sát vào vòng tay ôm ấp của Anthony, bất tỉnh nhân sự.

Sau khi nhiệt tình qua đi, Đường Tình nằm trong vòng tay Anthony. Anthony vuốt ve mái tóc đen ướt đầm của cậu, dương cương vừa rút ra khỏi u huyết của cậu. Đường Tình nhớ tới biểu hiện cuồng loạn và phóng đảng vừa rồi của mình, mà không khỏi sinh ra cảm giác hổ thẹn.

Cậu nhin xuống xúc động muốn khóc, dùng sức đẩy Anthony ra, “Xin anh tránh ra.”

Sắc mặt Anthony đại biến, ôm cậu càng chặt hơn, làm cho cậu không thể đẩy anh ra, ngữ khí trầm thấp bao hàm tức giận.”Tôi không muốn tránh ra.”

Đường Tình khóc lên, “Tôi lại bị anh ngủ, đủ rồi chứ? Tôi muốn được im lặng trong chốc lát.”

Ngữ khí Anthony tràn đầy đùa cợt và khinh thường. “Em bị tôi ngủ, nhưng mà tôi cũng bị em ngủ, em vừa này rất là hưởng thụ a!”

“Câm miệng, tôi không muốn nghe.”

Đường Tình bịt hai tai lại, cậu biết mình vừa rồi biểu hiện rất mê ly, nhưng cậu thật sự chịu đủ rồi, mỗi một cảnh vừa rồi đều làm cho lòng cậu đau như dao cắt, nếu cậu đã không thể vì Eddie thủ thân, thì cũng không nên ở trong lòng người đàn ông khác mà hưởng thụ vui thích ân ái.

Anthony kéo hai tay che hai tai của cậu xuống. “Em toàn thích trốn tránh sự thật, vừa rồi em bị tôi ngủ, nhưng biểu tình lại rất cao hứng, mặc kệ em cỡ nào muốn ngủ cùng Eddie, thì trên thực tế, em đã theo tôi ngủ.”

Đường Tình không phải cố ý muốn tát Anthony, nhưng cậu không nhịn được mà cho anh một cái tát, bởi vì anh đã nói ra điều mà trong lòng cậu để ý nhất.

“Không cho phép anh nói về chuyện tôi theo anh ngủ, tôi không thích nghe.”

“Xem ra em rất muốn ngủ cùng Eddie.” Anthony vuốt má trái bị tát của mình, ánh mắt âm trầm đến đáng sợ.

Trong lòng Đường Tình vừa hỗn loạn vừa khó chịu, cậu gầm rú nói: “Anh không được ở trước mặt tôi nhắc về Eddie, anh không xứng đáng nhắc tên anh ấy!”

Sắc mặt Anthony cực kỳ khó coi, ngay tại lúc Đường Tình nghĩ rằng anh sẽ đánh cậu, thì anh bước xuống giường, bắt đầu mặc quần áo vào. Đường Tình xoay người, không muốn nhìn thấy Anthony nữa, ngay cả chuyện cùng anh làm tình, cũng hy vọng vĩnh viễn không cần nhớ tới nữa là tốt nhất.

Trước khi Anthony đóng cửa phòng lại, đã nói với cậu: “Em mau mặc quần áo vào, rồi cút đi cho tôi, sau này đừng tới làm phiền tôi nữa, người muốn ngủ cùng tôi rất nhiều, cả trai lẫn gái, thiếu một người như em cũng chẳng sao.”

Lời Anthony nói tựa như cậu là một nam kỹ vậy. Cậu vừa khóc vừa hướng Anthony mắng chửi, chẳng qua Anthony đã đập mạnh cửa phòng lại. Cậu nghe được tiếng Anthony đi ra ngoài, cậu ngã xuống giường, lại cất tiếng khóc rống.

Anthony không còn gặp Đường Tình nữa, thậm chí ăn cơm vào mỗi buổi tối cũng không gọi cậu. Lúc đầu cậu rất vui sướng, bởi vì cậu rất không thích gặp Anthony, lại càng không muốn ủy khuất mình ăn cơm cùng anh, nhưng mà sau một thời gian, mỗi ngày cậu đều nhốt mình ở trong khách sạn, không biết phải làm cái gì, buồn đến hốt hoảng.

Cậu không biết mình có thể trở về Âu Châu để đi catwalk hay không, bởi vì Anthony chưa nói với cậu là anh có đồng ý hủy bỏ vụ kiện hay không? Từ sau ngày anh giận dữ đó cũng chưa từng gặp lại cậu.

Dưới tình huống buồn đến hốt hoảng, cậu gọi điện thoại cho Anthony, nhưng Anthony lại không bắt máy. Thư ký khách khí nói cậu để lại lời nhắn, cậu nói ra tên của mình, nhưng Anthony cũng không gọi lại cho cậu.

Đến vài ngày sau, cậu nhìn thấy trên báo viết về một vụ scandal của Anthony, điều này khiến cho cậu giật mình đến cực điểm. Cậu nhìn chăm chú vào tấm ảnh chụp trên mặt báo, người phụ nữ chụp ở trên đó cực kỳ xinh đẹp, mà Anthony vẫn là bộ dạng ‘bất cần ngôn tiểu’ như trước đây.

Cậu cũng không biết cảm giác thật sự trong lòng cậu là gì nữa, cậu nằm ở trên giường, giương mắt nhìn chăm chăm vào mặt báo. Bài báo viết về chuyện tình giữa Anthony và cô người mẫu, nhưng lại chẳng nói về trọng điểm nào cả.

Cậu nhớ tới ngày đó, trước khi Anthony đóng cửa lại đã nói với cậu rằng – còn rất nhiều người muốn cùng anh lên giường, cả trai lẫn gái. Nhớ tới hơi thở âm trầm và nụ cười tràn ngập tà khí của Anthony, cậu liền cảm thấy Anthony tựa như một ác ma. Có lẽ đối với người khác mà nói, Anthony thật sự có lực hấp dẫn trí mạng; tuy Eddie là anh trai của Anthony, nhưng Eddie không chút nào giống anh, anh vừa đã man lại vừa thô tục.

“Anh thật sự lên giường cùng người khác sao?”

Cậu hẳn là nên cảm thấy thật cao hứng vì đã có người có thể thỏa mãn Anthony, như vậy Anthony sẽ rất nhanh chán ghét cậu, nhưng không hiểu sao trong lòng cậu lại có một chút phiền não. Cậu đặt tờ báo xuống giường. Xem ra Anthony sẽ rất nhanh chán ghét cậu, thậm chí thời gian còn chưa đến một tháng a!

Cậu có thể chạy nhanh quay về Âu Châu để gặp Eddie, sau đó đến công ty người mẫu trả phép. Nghĩ là nghĩ vậy, nhưng cậu vẫn trừng mắt nhìn Anthony trong bức ảnh, bộ dáng lãnh khốc của anh kia nhìn thế nào cũng không đoán ra anh đang vui vẻ. Lúc Anthony ôm cậu, ánh mắt luôn cực kỳ nóng rực, tuyệt đối sẽ không có bộ dáng âm trầm cùng không kiên nhẫn như vậy.

“Anh ... Anh thật sự sẽ lên giường cùng người phụ nữ này sao?”

Thanh âm cậu lầm bầm lầu bầu nghe rất quái lạ, cậu không thể tưởng tượng Anthony sẽ ôm người khác giống như ôm cậu, bởi vì loại cảm giác đó rất là độc đáo, hơn nữa giữa hai người bọn họ không hề giữ lại. Cậu trở nên càng phiền não. Ngay khi trời tối, Anthony gọi điện thoại cho cậu, muốn hẹn cậu cùng ăn cơm.

Đường Tình cố ý ăn mặc thật phong cách. Tuy cậu nói với mình là không muốn để tóc tai bù xù mà đi ra đường, nhưng cậu đã tốn hơn 3 tiếng đồng hồ để chọn đồ, cơ hồ mỗi một bộ quần áo đều thử qua, thử đến khi cảm thấy bộ nào thích hợp nhất mới ngừng lại.

Cậu đã sớm đến nơi hẹn, nhưng Anthony vẫn chưa tới, cậu không biết Anthony có còn tức giận vì lần trước cậu tát anh hay không, cho nên cậu có chút nôn nóng và bất an. Ngay khi nhìn thấy Anthony đi tới, tuy bề ngoài của cậu vẫn nghiêm mặt như trước đây, nhưng trái tim lại đập nhanh đến lợi hại.

Anthony thản nhiên nhìn cậu nói: “Đường Tình, đây là ngài Lâm, nếu em không ngại thì cứ gọi chú ấy là thầy Lâm đi!”

Đường Tình kinh ngạc nhìn người đàn ông có chút lớn tuổi đứng ở bên cạnh Anthony, tuy đầu của chú ấy có một ít tóc bạc, nhưng là cách ăn mặc lại vô cùng phong cách, Đường Tình hơi hơi gật đầu, rồi cất tiếng chào chú ấy.

Anthony cũng không định ở lại, “Tôi có việc phải đi trước, các người từ từ nói chuyện.”

Đường Tình kinh ngạc nhìn anh xoay người bước đi. Không phải Anthony muốn tìm cậu ăn cơm sao? Cậu nghĩ là, nghĩ là ... bọn họ sẽ giống như nửa tháng trước vậy, cùng nhau ăn cơm, sau đó Anthony sẽ tự lái xe đưa cậu về khách sạn.

Cậu tiến lên trước vài bước, kéo lấy ống tay áo của Anthony. Cậu biết vẻ mặt của mình nhất định rất khó xem, nhưng cậu vẫn muốn kéo Anthony dừng lại, đối mặt với cậu.

“Anh ... Anh không ăn cơm cùng tôi sao?”

Cậu cảm thấy mình rất ngu ngốc, bởi vì vừa rồi Anthony đã nói qua, muốn cậu và thầy Lâm ăn cơm với nhau vui vẻ.

Anthony nhìn cậu, “Tôi có hẹn.”

“Tôi nghĩ là, nghĩ là ...”

Cậu không biết mình muốn nói cái gì, hơn nữa cũng nói không nên lời, bởi vì cậu nhìn thấy chiếc xe của Anthony đang dừng ở phía trước cửa nhà hàng, bên chỗ đỗ lái có một người đàn ông đang ngồi, người đó vừa quay kính xe xuống, diện mạo rất khá, đang giương mắt nhìn về phía bọn họ.

Đột nhiên, cậu hiểu ra Anthony đang hẹn với ai. Cậu mơ hồ nhớ lại thanh danh của Anthony ở thời đại học vốn đã rất xấu, khắp nơi đều phê bình chuyện tình yêu của anh, hơn nữa còn đồn đãi là anh ăn cả trai lẫn gái.

Cậu lui ra phía sau một bước dài, bỗng nhiên có điểm không biết làm sao, cười đến thực xấu hổ, nói: “Tôi hiểu lầm, tôi nghĩ là anh sẽ ăn cơm cùng tôi, cho nên... Thực xin lỗi.”

Anthony nâng cằm cậu lên, dùng ngón tay cái tô theo viền môi đỏ mọng của cậu, “Hôm nay em mặc bộ quần áo này rất đẹp.”

Viền môi đỏ mọng của cậu dâng lên một trận tê dại, hơi thở cũng trở nên dồn dập. “Cám ơn.”

“Ân, hẹn gặp lại.”

Cậu lơ mắt nhìn Anthony lên xe, người đàn ông ngồi ở chỗ phó lái quay kính xe lên. Cậu rớt cuộc không còn nhìn thấy bọn họ ở trong xe đang làm cái gì, sau đó bọn họ liền rời đi. Cậu kì lòng không đậu mà lấy đầu ngón tay tô lên viền môi đỏ mọng của mình, vẫn cảm giác được dư âm của Anthony lưu lại ở trên đó.

Cậu ngồi trở lại vị trí, cùng ăn cơm với thầy Lâm mà Anthony đã giới thiệu. Cậu không biết vì sao Anthony lại muốn cậu và thầy Lâm ăn cơm với nhau. Thầy Lâm rất hay nói, may mắn cậu cũng rất chuyên nghiệp, cũng đã tham gia mấy tràng catwalk có tiếng tăm, nên mới có thể cùng thầy Lâm trò chuyện với nhau. Cậu và thầy Lâm nói đến cực kỳ vui vẻ, mãi cho đến khi thầy Lâm nói có việc phải rời đi trước.

Cậu ngồi lại một mình, uống hồng trà, không có việc gì khác để phân tán đầu óc, cho nên cậu bắt đầu lại miên man suy nghĩ.

Anthony sẽ ôm người đàn ông kia cũng giống như ôm cậu sao?

Cậu thừa nhận bộ dạng của người đàn ông kia rất khá, có lẽ Anthony sẽ dẫn người đó về nhà, rồi ở trên chiếc giường mà bọn họ đã từng triền miên trôi qua cùng người đó hôn môi âu yếm, sau đó làm tình. Cậu bỗng nhiên ngay cả trà cũng uống không trôi, một loại cảm giác vô lực kỳ quái khiến cho cậu không biết phải làm sao.

7. Quyển 1 - Chương 7

Đường Tình quán chặt mình trong chăn, buổi chiều này hình như quá im lặng, giấc ngủ của cậu càng ngày càng kém, mỗi ngày cậu chẳng có việc gì để làm mà cũng chẳng biết phải làm gì; có lẽ bởi vì vậy, nên cậu mới có thể không ngủ được.

Lúc chuông điện thoại vang lên, cậu cực kỳ hưng phấn mà nhận cuộc gọi, vì cậu biết chỉ có Anthony mới gọi điện thoại cho cậu. Nhưng người gọi tới lại không phải là Anthony, mà là thầy Lâm lần trước đã ăn cơm cùng cậu. Thầy Lâm gọi điện thoại tới hỏi cậu có thể tới đi thử vài điệu bộ trên sàn catwalk không.

Bởi vì cậu quá nhàm chán, cho nên nhận lời đi thử, nhưng không ngờ đây lại là cuộc thi tuyển chọn chính thức, có rất đông người tham dự. Sau khi cuộc tuyển chọn kết thúc, thầy Lâm chính thức giới thiệu cùng với cậu. Cậu ngạc nhiên đến nỗi há to miệng, thầy Lâm chính là nhà thiết kế nổi tiếng trong làng thời trang của Á Châu, cũng rất thường xuyên trình diễn thời trang bên Châu Âu, khi cậu còn đi catwalk ở Châu Âu, cũng hay nghe đến tên của thầy Lâm, bất quá chưa từng nhìn thấy con người thật của thầy lần nào.

Thầy Lâm vừa rồi xem qua bước đi catwalk của cậu, rất vừa lòng. Thầy Lâm nói thầy đang chuẩn bị một buổi biểu diễn thời trang Á Châu cấp đẳng cao, hy vọng Đường Tình có thể làm người mẫu chính, ngoài ra thầy còn nói thầy đã liên lạc với công ty người mẫu của cậu, hết thầy đều không thành vấn đề. Đường Tình vừa kinh ngạc vừa vui mừng khi nghe được một tin tốt như vậy.

Anthony nhìn thấy Đường Tình đứng ở trước cửa nhà mình, thế nhưng chẳng lộ ra một chút kinh ngạc nào, tựa như giữa bọn họ vẫn thường gặp nhau vậy, tuy rằng trên thực tế đều không phải như thế.

“Hi!”

Đối mặt với cậu, Anthony chỉ là thản nhiên nói: “Có chuyện gì sao?”

Đường Tình cảm thấy nói chuyện có chút khó khăn, bởi vì Anthony với thân hình cao lớn đứng ở trước mặt cậu làm cậu cảm nhận một sự uy hiếp. Cậu phát giác Anthony nhìn thấy cậu không có một chút vui vẻ nào, nhưng cậu vẫn nói ra lý do cậu tới đây.

“Cám ơn anh.”

Anthony nhướn mi nói: “Tôi không hiểu em đang nói cái gì.”

“Chính là chuyện anh đã giới thiệu cho tôi quen với thầy Lâm, mọi người trong công ty người mẫu của tôi đều nói đây là một cơ hội rất tốt, có thể được biểu diễn thời trang cho nhà thiết kế nổi danh là một kinh nghiệm rất tuyệt vời.”

Anthony cắt ngang lời cậu, “Em lầm rồi, tôi chẳng giúp đỡ cái gì cả, em không cần nói lời cảm ơn với tôi.”

“Nhưng mà anh đã giới thiệu cho tôi...”

Anthony ‘hừ’ lạnh: “Tôi tài trợ buổi biểu diễn thời trang của chú ấy, chú ấy muốn tìm vài người mẫu, mà tôi chỉ quen một mình em, còn chuyện có dùng em hay không thì đó là chuyện của chú ấy, nếu chú ấy chọn em là vì em có thực lực, em không cần vì loại chuyện này mà chạy đến đây cảm ơn, rất nhàm chán.”

Lời nói lạnh nhạt của anh khiến cho Đường Tình tái mặt, cậu hảo ý đến nói lời cảm ơn, không ngờ lại hứng chịu loại đối đãi này, cậu cực kỳ tức giận, muốn quay đầu bước đi.

Anthony bắt lấy cánh tay cậu, lời nói lạnh nhạt không quan tâm vừa rồi thật sự khiến cho Đường Tình khó chịu, nhưng mà hiện tại anh lại nhìn chăm chú vào Đường Tình, “Em thật sự trúng cử sao?”

“Àn.” Cậu vốn định chia sẻ tin tức tốt đẹp này với Anthony, nhưng sau khi bị đối đãi lạnh nhạt, tâm tình vui sướng của cậu đã hoàn toàn bay mất, cậu lạnh lùng nói: “Là người mẫu chính.”

“Người mẫu chính? Vậy chúc mừng em.”

Anthony vẫn không buông tay cậu ra, nhưng cậu lại hất tay Anthony ra. Biểu tình trên mặt Anthony làm cho người ta nhìn không ra tâm tình của anh.

Đường Tình tức giận nói: “Tôi nghĩ rằng anh là người tốt, trước kia đã hiểu lầm anh, thế nhưng không thể tưởng được anh vốn y chang như trong suy nghĩ của tôi, căn bản là một tên xấu xa, âm trầm, đê tiện, hạ lưu.”

Câu trả lời của Anthony làm cậu tức đến sùi bọt mép. “Vậy em đi đi, tên xấu xa này không muốn nhìn thấy em nữa.”

“Anh...”

Đường Tình không hề biết mình lại bị người ta chán ghét như vậy, cậu cắn răng một cái, thật sự quay đầu bước đi. Tóc của cậu theo động tác xoay người mà tung bay lên, Anthony vươn tay chạm đến. Cậu không có nhìn thấy vẻ mặt đầy phức tạp của Anthony nhìn theo bóng lưng của cậu, cậu đi thẳng vào thang máy, rồi đón taxi quay về khách sạn.

Sau khi Đường Tình quay về khách sạn, thì càng nghĩ càng tức, tức đến nổi nghiêng răng nghiêng lợi, không sao ngủ được. Bất quá sau một thời gian cậu đến Đài Loan, rốt cục cũng có việc để làm. Xem ra lần này cậu đến Đài Loan cũng không phải công cốc, ngay cả người quản lý của cậu trong công ty người mẫu cũng rất cao hứng khi biết cậu nhận được buổi biểu diễn thời trang này.

Hiện tại hầu như mỗi ngày cậu đều luyện đi catwalk. Thầy Lâm cực kỳ bận rộn, thái độ làm việc rất nghiêm túc, thế nhưng ở chung với thầy một thời gian, Đường Tình lại phát hiện thầy là một người rất cầu thả, hơn nữa tựa hồ rất hài lòng với sự biểu hiện của cậu. Có một lần khi cậu mang thức ăn nhanh đến cho thầy Lâm, thầy đã lơ đãng để lộ ra một chuyện có liên quan đến Anthony.

“Ông chủ Anthony là tài trợ chính cho buổi biểu diễn lần này, lúc trước khi gặp anh ta, vẻ mặt khó ưa của anh ta làm cho tôi khắc sâu ấn tượng.”

Nếu muốn nói xấu về Anthony, Đường Tình sẽ không thua thầy Lâm, hơn nữa cậu nghĩ rằng khi lần đầu tiên thầy Lâm gặp Anthony, cũng cảm thấy chán ghét Anthony không thua gì cậu.

“Àn, vẻ mặt anh ta thoạt nhìn như là người xấu.” Đường Tình nhin không được phụ họa.

Thầy Lâm kinh ngạc liếc cậu một cái, “Tôi đã nghĩ rằng quan hệ giữa hai người rất đặc biệt a!”

“A?”

Cậu lộ ra biểu tình ghen hợm nhìn trần trối. Tuy cậu từng ngủ với Anthony, nhưng mà sau này Anthony không còn tìm cậu nữa, cậu chỉ biết Anthony đã có người mới, có thể đã cảm thấy chán cậu.

“Thầy Lâm, vì sao thầy lại nghĩ như vậy?”

Thầy Lâm khó hiểu nói: “Tôi nói anh ta khó ưa là bởi vì từ trước đến nay tôi nhận tài trợ không đi kèm uy hiếp, thế nhưng anh ta vẫn cứ ra lệnh cho tôi phải ăn cơm với cậu, cậu cũng biết có một số người mẫu căn bản không có tài, nhưng chẳng qua leo lên giường của các ông chủ lớn rồi được các ông chủ lớn đỡ lưng, tôi ghét nhất cái kiểu người mẫu dựa hơi vào các ông chủ lớn.”

Mặt Đường Tình đỏ lên, cậu đích xác đã từng ngủ với Anthony, nhưng mà cậu không thể ngờ là Anthony lại uy hiếp thầy Lâm phải ăn cơm cùng cậu.

“Thầy nói anh ta đã uy hiếp thầy?”

Thầy Lâm ‘hừ’ lạnh, nói: “Anh ta sao có thể uy hiếp tôi?!”

Thầy Lâm tiện đà nói: “Bất quá anh ta đích xác là người biết cách lèo lái câu chuyện, hơn nữa anh ta rất có chiều sâu, nói chuyện với anh ta rất có ý nghĩa, cuối cùng tôi liền hồ đồ mà đáp ứng chuyện ăn cơm với cậu.”

“Ý của thầy là ... là... chuyện này là do anh ta cố ý an bài?” Đầu óc Đường Tình một mảnh hỗn loạn.

Thầy Lâm nhún nhún vai, “Cứ xem là vậy đi! Anh ta nói cậu là bạn của anh ta, quay về Đài Loan nghỉ phép, nhưng cảm thấy quá nhàm chán nên muốn kiếm việc gì đó để làm, tôi nghe nói thế liền cảm thấy người này không chút chuyên nghiệp, gặp mặt cậu hoàn toàn là vì đâm lao phải theo lao, tôi căn bản không muốn dùng cậu, nhưng sau khi gặp cậu mới thay đổi chủ ý.”

“Anh ta không có nói cho tôi biết đây là anh ta cố ý an bài.”

Thầy Lâm hơi hơi nhíu mày, “Tôi nghĩ là anh ta bỏ công sức như vậy là vì muốn lấy lòng cậu, tính hướng của anh ta trong giới làm ăn cũng không phải bí mật gì, hay bởi vì các người là bạn bè thân? Mà anh ta lại coi trọng cậu, nên mới giúp cậu?”

Đường Tình nhớ tới lần trước mình tới nhà Anthony nói lời cảm ơn, nhưng Anthony lại đối với cậu nói lời lạnh nhạt, vậy mà không thể ngờ Anthony lại giúp cậu.

“Tôi... Tôi không biết.”

Thầy Lâm nhìn cậu vài lần. “Này cũng thật lạ, bình thường sau khi các ông chủ lớn lên giường với người mẫu xong thì họ sẽ không còn hứng thú nữa, nếu anh ta không lên giường với cậu, cũng không muốn lấy cơ hội này để lên giường với cậu, vậy thì anh ta giúp cậu để làm chi?”

Mặt Đường Tình đỏ bừng, cậu không có thói quen bàn luận với người khác về loại vấn đề này, huống chi là sau khi cậu và Anthony ăn nằm với nhau, Anthony cũng không muốn để ý tới cậu nữa.

“Tôi không biết.”

Thầy Lâm lại nhún vai lần thứ hai, vỗ vỗ vai cậu, “Chúng ta thật sự không biết anh ta đang suy nghĩ cái gì, bất quá chỉ cần buổi biểu diễn của chúng ta thành công là ok.”

“Àn.”

Đường Tình lập tức lâm vào trầm tư...

Đường Tình lại tới nhà của Anthony, cậu không biết Anthony có ở nhà không, nhưng cậu vẫn ấn chuông cửa, sau đó cậu nghe thấy tiếng động ở trong nhà, thì biết được Anthony đang ở nhà. Anthony mở cửa, nhìn thấy cậu, tựa hồ rất không vui.

“Hi.”

“Có chuyện gì không?”

Anh cứ phải dùng kiểu lãnh đạm như vậy để nói chuyện với cậu sao? Đường Tình thật sự không hiểu anh đang suy nghĩ cái gì, rõ ràng ra tay giúp cậu, vì sao lại cố tỏ ra lãnh khốc như thế?

“Anh cố ý bảo thầy Lâm đi ăn cơm cùng tôi?”

Anthony cười lạnh, “Em suy nghĩ quá nhiều.”

Đường Tình tức giận. “Anh làm gì mà mỗi lần đều dùng loại khẩu khí này để nói chuyện? Anh dám thề với trời là anh không có làm như vậy không?”

Anthony đối với thái độ gây sự của cậu lộ ra biểu tình không kiên nhẫn, “Được rồi, cho dù tôi có bảo chú ấy đi ăn cơm với em, thì chuyện có được chọn hay không là phụ thuộc vào thực lực của em, không liên quan đến tôi.”

“Tôi không muốn đứng ở ngoài cửa tranh cãi với anh.”

“Vậy em trở về khách sạn đi.”

Đường Tình chán ghét loại thái độ lạnh lùng này của anh, liền lên cơn tùy hứng, nổi giận nói: “Không! tôi muốn vào nhà để nói chuyện với anh.”

Sắc mặt Anthony hơi chút thay đổi, “Không tiện lắm.”

Một loại cảm giác ê ẩm nổi lên làm cho Đường Tình nói lời không chọn lời: “Sao vậy, bên trong có rất nhiều trai gái đang trần truồng sao? Hay là có cái gì sẽ gây tổn hại đến tôi?”

Anthony nghiêm túc nói: “Loại người này tôi sẽ không mang về nhà.”

Đường Tình không tin lời anh nói, bởi vì không phải cậu đã tới nơi này hai ba lần sao, mỗi lần đều là để cho Anthony ngủ với cậu.

“Vậy mời tôi vào nhà ngồi.”

Anthony tựa hồ đang suy nghĩ là nên đuổi cậu đi, hay là để cho cậu vào nhà, thì Đường Tình đã đẩy anh ra, trực tiếp bước vào nhà. Anthony ngăn ra một giây, rồi vội lướt nhanh qua cậu, đi vào trong nhà thu dọn đồ đạc. Đường Tình còn chưa nhìn thấy anh đang thu dọn cái gì, thì anh đã đem đồ vật nhét vào ngăn tủ.

“Em quá tự tiện rồi, Đường Tình.”

Cậu biết Anthony mất hứng khi cậu tự ý vào nhà anh, nhưng so với Anthony cậu còn mất hứng hơn.

“Vì sao anh lại muốn để cho người ta hiểu nhầm anh là người xấu?”

“Tôi nói rồi, em suy nghĩ quá nhiều.”

“Vậy vì sao anh lại không nhận lời cảm ơn của tôi?”

Anthony hừ lạnh một tiếng, “Không cần phải”

Người đàn ông này thật cổ quái!

Cậu bước tới trước vài bước, giơ tay véo lên hai má của Anthony, “Tên trẻ con xấu xa này, chắc trước đây rất ít bị ăn đòn, cho nên mới có cái tính cổ quái như vậy, anh không thể thành thật nói chỉ là việc nhỏ thôi, không cần khách sáo sao?”

Anthony bị hành vi của cậu dọa đến ngất ngốc, bởi vì cậu thể nhưng lại dùng sức nhéo mạnh hai má của anh, đến khi Đường Tình cảm thấy đủ rồi, mới thở hổn hển mà thả tay ra, sau đó ngã vào trong lòng Anthony, vươn tay ôm xiết Anthony một cái.

Cậu thiết tình nói: “Cảm ơn anh.”

Biểu tình Anthony trở nên hơi hơi nhu hòa, vươn tay ôm lại Đường Tình, “Tôi nói rồi, đó là do em có thực lực.”

Anthony nói như vậy là xuất phát từ sự tín nhiệm cậu.

Đường Tình rốt cục hỏi ra vấn đề băn khoăn trong lòng: “Anh ... anh chán ghét tôi chưa?”

Thân thể Anthony cứng ngắc, trả lời: “Em muốn quay về Âu Châu sao?”

“Không phải anh ... anh có tình nhân khác sao?”

Anthony lạnh lùng đẩy cậu ra, “Tôi còn chưa chán đâu, không nhanh như vậy mà đã cho em trở về Âu Châu a.”

Khi Đường Tình nghe anh nói như vậy, thì trong lòng có một loại cảm giác nói không nên lời, mà tảng đá đè đang nặng trong lòng lại được buông xuống, cậu cảm thấy vô cùng thoải mái nhẹ nhàng.

“Tôi không có nói tôi muốn quay về Âu Châu a.” Cậu tựa như đứa trẻ con vừa nói vừa bĩu môi, bày ra bờ môi anh hùng.

Đột nhiên Anthony cầm tay cậu, trong ánh mắt dừng ý đồ vô cùng rõ ràng.”Muốn làm tình không?”

Anh hỏi sỗ sàng như vậy, làm cho mặt Đường Tình bắt đầu nóng lên. “Không... tôi muốn, tôi muốn quay về khách sạn.”

Anthony vuốt mái tóc cậu. “Em nên biết một khi bước vào nhà thì sẽ xảy ra chuyện gì chứ, tôi chưa bao giờ làm nguy quân tử cấm dục, cũng không làm người tốt.”

Đường Tình bối rối nói: “Anh đã nói tôi dựa vào thực lực mới có cơ hội tham dự buổi biểu diễn thời trang này, không hề liên quan đến anh.”

“Nếu em thật sự nghĩ như vậy, thì cần gì chạy tới đây nói lời cảm ơn?”

Đường Tình bị anh phản bác đến không còn lời để nói, cổ tay cậu bị anh cầm chặt. Anthony ôm lấy cậu, dùng bộ phận đang dâng trào cọ xát vào hạ thân của cậu.

“Không phải anh... anh đang đòi đáp tạ chứ?” Đường Tình nói ra một câu mà ngay cả chính cậu nghe xong cũng cảm thấy rất hoang mang.

Cậu biết sau khi bị anh cọ xát, thì tình dục trong cơ thể cậu cũng dâng lên như điều gặp gió, tựa như thân thể hai người cùng kết hợp với nhau là một chuyện vô cùng tự nhiên.

“Tôi muốn em lấy thân báo đáp.” Anh nói thẳng ra mục đích, làm cho Đường Tình thẹn thùng đến nỗi muốn chui ngay xuống đất.

“Tôi... Tôi... Tôi thật sự phải đi về, ngày mai... Ngày mai còn muốn đi tập catwalk...”

Anthony hôn lên môi cậu. Chỉ trong nháy mắt trong miệng cậu tràn ngập hương vị của Anthony, cậu chống đỡ hết nỗi mà vươn tay ôm lấy bờ vai của Anthony, môi lưỡi giao nhau phát ra âm thanh mời gọi, khiến cho cậu kim lòng không đậu mà giao chính mình cho Anthony.

Cậu thuận theo khiến cho Anthony hôn càng thêm kịch liệt. Anthony vén áo của cậu lên, vuốt ve nửa người trên của cậu, sau đó tiến một bàn tay vào trong quần cậu, làm cho hai chân cậu nhùng cả ra. Cậu được anh ôm lên. Anthony đã mở cửa phòng, đặt cậu lên chiếc giường mà bọn họ đã ngủ với nhau rất nhiều lần.

Nước thấy ấm áp, nhưng mà Đường Tình không còn chút sức lực nào, ngay cả khí lực để nói chuyện cũng không có. Cậu nằm úp sấp lên trên người của Anthony, hai người đang chìm nổi trong nước, bồn tắm này ra xa hoa và rộng lớn, chỉ thua bể tắm một chút.

“Vừa rồi thực đã nghiền.” Anthony có vẻ rất thỏa mãn.

Đường Tình rất muốn thoi cho anh một cái, bởi vì cậu hầu như bị anh chính đến gần chết, toàn bộ vùng lưng cậu đều vô cùng đau nhức, đây hậu quả do Anthony muốn cậu quá độ, nhưng mà ngay cả nâng tay lên cậu cũng không có sức, nên đành phải buông tha cho việc thoi Anthony một cái. Anthony đùa giỡn mái tóc đen của cậu, cậu cũng vô lực cự tuyệt, chỉ có thể tùy ý Anthony muốn làm gì thì làm.

“Tóc em bây giờ thật dài, tôi nhớ lần đầu tiên nhìn thấy em, em vẫn đang để tóc ngắn.”

Đường Tình nghe xong câu nói đó thì nháy mắt mấy cái. Từ sau khi cậu làm người mẫu, thì không còn để tóc ngắn nữa. Bởi vì nhà tạo mẫu nói ngoại hình của cậu thích hợp với kiểu tóc dài hơn, hình như chỉ có thời điểm học đại học là cậu để tóc ngắn.

“Khi tôi học đại học, anh đã gặp tôi sao? Chỉ có khi đó tôi mới để tóc ngắn.” Lời Anthony nói khiến cho cậu cảm thấy hứng thú, cho nên cậu nhin không được mà lên tiếng hỏi anh.

“Lúc ấy thật trẻ con nhưng cũng rất đáng yêu, thường mặc một cái quần sọt đi tới đi lui.” Anthony nói chính là bộ dáng thời đại học của cậu.

Cậu xoay người lại, nhìn thẳng về phía Anthony, có điểm nghi hoặc nói: “Chính là tôi chưa từng gặp anh.”

Anthony nhếch khóe miệng, nụ cười cực kỳ gọi cảm. “Họa sĩ thân yêu, bức tranh của em làm cho tâm hồn của tôi cảm thấy bình yên, nhưng đồng thời cũng sinh ra một loại rung động không biết tên, hy vọng em có thể chia sẻ với tôi linh cảm sáng tác của em, du học sinh Đường Tình của khoa mỹ thuật.”

Lời Anthony nói làm cho Đường Tình chấn kinh mất ba mươi giây, sau đó Đường Tình thét lên chói tai: “Anh... anh là người vẽ bức tranh kia sao?”

Anthony nhún vai, tựa như đó chỉ là một việc rất nhỏ. “Bức tranh đó không có bao nhiêu người thích.”

Đường Tình giận dữ hét lên: “Xạo ke! Đó là một bức tranh kiệt tác. Anh... anh vậy mà là người vẽ bức tranh kia, đây quả thực không sao hình dung nổi!”

Anthony đối với phản ứng của cậu chỉ mỉm cười. “Đó là một bức tranh nhảm chán.”

“Nhảm chán chỗ nào chứ, nếu anh trưng bày bức tranh kia lên nhất định sẽ nổi tiếng hơn cả Kiều Hứa.”

Bức tranh cậu đang nói đến chính là bức tranh Anthony đang treo ở phòng khách. Kiều Hứa là một họa sĩ tân thời, tranh của hắn ta vẽ có giá ở trên trời.

Anthony cắt ngang lời cậu, bàn tay vẫn vuốt ve mái tóc cậu, “Tôi đã đủ nổi tiếng.”

8. Quyển 1 - Chương 8

Đường Tình thấy Anthony nói cũng đúng. Khi cậu học đại học nghe rất nhiều đồn đãi huyền ảo về anh. Phần lớn Đường Tình nghe được đều là chuyện anh dùng bạo lực cướp người yêu hay là tụ tập đánh nhau. Còn khi ở nhà Viscount, thì Đường Tình nghe được đều là anh là tên xấu xa, lang tâm cẩu phế, rác rưởi, nhưng chưa từng nghe nói anh là một họa sĩ. Tóm lại, Anthony là một người mang đầy tai tiếng

Năm đó, Đường Tình thưởng thức bức tranh kia là được trưng bày ở trên hành lang của trường, thường thường sẽ có vài học sinh treo tác phẩm của mình lên đó. Lần đầu tiên cậu nhìn thấy bức tranh đó thì liền bị mê hoặc không thôi. Anthony vẽ chính là cảnh tượng tử vong, có lẽ bức tranh mang một ẩn ý nào đó, hay là do cậu cảm thấy bức tranh này kỳ quái, tóm lại bức tranh đó gọi là “Vô Danh”.

“Tôi chưa bao giờ nghe nói anh biết vẽ.”

Đường Tình thật sự cảm thấy rất ngạc nhiên, cậu chưa bao giờ biết Anthony lại biết vẽ tranh. Những bức tranh treo ở trên tường nhà Viscount không có bức nào là bút tích của anh. Nếu có tranh của anh, thì Đường Tình tin chắc mình sẽ nhận ra được.

“Đại khái là bởi vì di truyền đi!”

Đường Tình giật mình một cái.

Anthony lạnh nhạt nói: “Mẹ của tôi là nhà nghệ thuật, là một họa sĩ không nổi danh, trước đây bà ấy cũng có dạy cho tôi vẽ.”

“Tôi chưa từng nghe nói qua.” Hẳn thật chưa từng nghe nói qua, ngay cả Eddie cũng không đề cập đến chuyện này.

Anthony lộ ra một nụ cười châm chọc, “Em chỉ nghe qua bà ấy là một kỹ nữ, chuyên đi câu dẫn chồng của người khác, đứa con do bà sinh ra là một tên thối tha, có khi là tạp chủng của tên đàn ông nào đó, may mắn bà chết sớm, không thấy được tên tạp chủng này đã quậy phá thế nào, mọi người trong gia đình Viscount đều cảm thấy hổ thẹn vì nó ...”

Đường Tình không thể phủ nhận lời anh nói, nhưng cậu nghe ra được những lời này của anh không những là tự giễu, mà còn bao hàm oán khí và lửa giận.

“Tranh anh vẽ rất tuyệt.” Lời cậu nói làm cho Anthony tắt tiếng.

Anthony giơ lên cánh tay, dùng sức ôm cậu vào trong lòng mình, nói ra lời nói làm cho cậu nhất thời thất thần. “Mông của em cũng rất tuyệt.”

Sau khi Đường Tình hoàn hồn, liền hiểu được Anthony đang đùa giỡn cậu, thì cậu lập tức hất nước lên mặt anh, cả giận nói: “Anh nói bậy bạ gì đó?”

Anthony nhìn cậu ‘ha ha’ lên, “Thật sự rất tuyệt, cực kỳ co dãn, bóp vào đã nghiền vô cùng, hại tôi cứ muốn em hết lần này sang lần khác.”

“Anh thật hạ lưu, chẳng biết xấu hổ gì cả ...” Đường Tình bị anh trêu chọc đến thần tình ứng đỏ, chỉ biết lên tiếng nói anh hạ lưu.

Anthony nhẹ giọng nói: “Đừng lộn xộn nữa, em hại tôi lại rục rịch.”

Đường Tình phát hiện không phải anh chỉ thuận miệng nói, mà hạ thân của anh thật sự đã cương lên. Đường Tình xấu hổ đến mặt đỏ tai hồng, đành phải tùy ý Anthony ôm cậu, thật sự không dám cử động nữa.

“Dọn đến đây ở với anh đi.” Anthony hy vọng hai người có thể có nhiều cơ hội ở chung. (ta sẽ thay đổi xưng hô từ đây ... aka sống chung rồi mà)

“Không cần.”

“Hôm nay anh sẽ giúp em thu dọn hành lý.”

“Sao anh lại bá đạo như vậy?” Đường Tình nhin không được mà bĩu môi.

“Bá đạo là bản tính của anh.” Anthony trộm hôn lên đôi môi đỏ mọng của cậu một cái, chọc cho cậu tức giận không thôi.

Cậu dựa vào trên người Anthony, lẳng lặng nghe tiếng tim Anthony đập. Đường Tình vốn rất chán ghét anh, không hiểu vì sao, hiện tại lại không còn chán ghét nữa, ngược lại đã quen với cảm giác có anh bên người.

“Em vốn rất ghét anh.”

Thân thể Anthony cứng đờ, nhưng là vòng tay ôm cậu vẫn không thả lỏng.

Đường Tình cùng anh bốn mắt giao nhau, cậu cảm thấy kỳ quái nói: “Nhưng mà không biết vì sao hiện tại em không còn ghét anh nữa.”

Anthony thả lỏng thân thể cứng ngắc, chỉ nói là: “Dọn tới sống cùng anh.” Rồi đột nhiên anh thay đổi bộ dáng đứng đắn, nói: “Anh muốn mỗi ngày đều được xoa bóp chiếc mông nho nhỏ đầy co giãn của em.”

Đường Tình tát lên mặt anh một cái, “Anh cực kỳ hạ lưu! Sao lại có người dê như anh vậy chứ?”

Anthony vừa cười to vừa nhìn biểu tình quần bách xấu hổ của cậu, tiếp theo anh ôm cậu ra khỏi bồn tắm lớn, dùng khăn lông lau khô thân thể cậu, rồi động tác vô cùng ôn nhu mặc quần áo vào cho cậu, sau đó kéo tay cậu, nói: “Đi, hiện tại đi lấy hành lý của em.”

Đường Tình bị anh bức bách căn bản nói không ra được chữ “Không”.

Vào lúc ban đêm, cậu thanh toán tiền phòng khách sạn, rồi mang theo hành lý chuyển tới sống cùng với Anthony. Anthony dành ra một tủ quần áo để cho cậu sử dụng. Sau khi cất đồ vào tủ xong, cậu bị Anthony kéo lên trên giường, rồi anh ôm chặt lấy cậu. Làm thế nào anh cũng không chịu buông cậu ra, cứ thế mà ôm chặt lấy cậu nguyên một buổi tối.

Đường Tình chuyển tới nhà Anthony sống rất thoải mái, bởi vì cậu thực thích căn hộ này, xung quanh căn hộ tràn ngập hơi thở nghệ thuật khiến cho cậu say mê. Khi cậu nhìn cách bài trí trong nhà thì cậu biết tất cả đều do Anthony tự tay bố trí, bởi vì cậu không tin có nhà thiết kế nội thất nào có thể thiết kế ra loại cảm giác như thế này.

Cậu có hỏi qua Anthony, nhưng Anthony luôn tránh né, giờ đây cậu mới phát giác Anthony rất ít khi nói về chuyện của mình, nếu có người nhắc tới, thì anh sẽ lập tức chuyển hướng đề tài, không nói thêm nữa. Cậu cũng không đòi xem bức tranh do Anthony vẽ, mà Anthony cũng không nhắc đến chuyện đó.

Khi sống chung với nhau, mỗi buổi tối anh đều kiên trì muốn cậu ngủ chung một giường với anh. Lúc mới bắt đầu cậu cảm thấy rất không quen, hai người căn bản không có làm tình, chỉ đơn giản nằm ngủ chung một giường, nhưng cảm giác so với làm tình còn cảm thấy thân mật hơn. Cậu cảm thấy cậu và Anthony không nên thân mật như thế. Anthony thích luồn tay vào trong áo ngủ của cậu, nhẹ nhàng vuốt ve lên làn da mịn màng của cậu, trông anh như rất hưởng thụ loại cảm xúc ấy. Nhưng Anthony cũng không có làm tình với cậu, tựa như biết sau khi cậu tập đi catwalk xong thì đã sớm không còn sức lực.

Cậu thật sự không biết Anthony đang suy nghĩ cái gì, tóm lại các loại hành vi của Anthony đều làm cho cậu đoán không ra, nghĩ cũng không hiểu, càng ngày càng mơ hồ.

Hơn nữa sau khi chuyển vào sống chung, cậu vô cùng kinh ngạc khi phát hiện ra kỳ thực Anthony là một người rất bận rộn. Trong nhà có một căn phòng là phòng làm việc của Anthony, cậu luôn nghe được thanh âm máy fax không ngừng truyền tới bản fax. Khi cậu còn đang ngủ say, thì Anthony đã sớm rời giường bước vào căn phòng đó.

“Anh rất bận sao?”

Anthony nhướng mi, “Cũng tạm, gần đây đang vội xử lý một sự kiện, chờ sau khi vấn đề sở hữu được giải quyết, sẽ không còn bận nữa.”

Cậu cảm thấy nhàm chán nên quay về giường ngủ. Anthony lập tức đóng cửa căn phòng kia lại, quay về giường ôm lấy cậu. Hơi thở của anh làm cho Đường Tình cảm thấy rất nhột.

Kỳ thật gần đây Đường Tình đi catwalk không được suôn sẻ, tâm tình tuột xuống tận đáy cốc. Thầy Lâm bắt đầu đối với sự biểu hiện của cậu có điểm thất vọng. Cậu cũng biết mình đang thiếu hụt điểm gì đó, nhưng mà cậu không biết rốt cuộc mình thiếu cái gì.

“Em đang phiền chuyện gì?” Ngữ khí Anthony rất ôn nhu.

Đường Tình xoay người lại, dựa vào lòng ngực anh. Cậu rất ít khi tâm sự với người khác về vấn đề công việc, nhưng mà ngữ khí của Anthony rất ôn nhu, làm cho cậu nhịn không được mà mở miệng nói ra điều phiền não của mình. “Không có gì, em cảm thấy em không sao biểu hiện ra được cảm giác của thầy Lâm.”

“Vì sao? Em rất giỏi mà.”

Đường Tình bật cười, “Giỏi cái gì chứ, nếu em thật sự rất giỏi như anh nói, thì em cũng không cần lặn lội nhiều năm như vậy mà vẫn chỉ là một người mẫu không tiếng tăm.”

“Không, em là một viên kim cương, anh nhìn ra được, một viên kim cương hoàn mỹ nhất.”

Anh nói “kim cương” làm cho Đường Tình cười đến chảy cả nước mắt. “Anh không cần vì một người đã lên giường cùng anh mà nói xạo như vậy, em vốn nghĩ rằng anh không biết nói xạo chứ.”

Anthony bắt lấy tay cậu, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc, làm cho cậu biết vừa rồi cậu không những đã nói lời, mà có lẽ còn thất lễ với Anthony.

“Làm tình rất đơn giản, không cần phải nói xạo, chỉ cần có tiền là lập tức có ngay.”

Đường Tình không chấp nhận cách nói này. “Nói như anh vậy thì lòng người toàn xấu xí.”

“Lòng người vốn rất xấu xí, chỉ có em là ôm ấp khát vọng, hơn nữa còn có một đôi mắt rất mê người, khiến cho người ta khi nhìn thấy em cũng sẽ cảm thấy tràn ngập hy vọng.”

“Thật vậy chăng?” Đường Tình không dám tin. Cậu có một đôi mắt mê người sao? Sao cậu không cảm thấy?

Ngay sau đó Anthony liền hôn lên môi cậu. Cậu tự nhiên sẽ hôn trả lại Anthony, tiếng hít thở nhẹ nhàng giao hòa lẫn nhau khiến cho toàn thân cậu nóng lên.

“Gần đây em có vận động gì không?” Lời Anthony nói khiến cho cậu cả kinh.

Cậu rất cục biết vấn đề ở chỗ nào rồi! Trong khoảng thời gian cậu ở Đài Loan này đã không có vận động bảo trì vóc dáng, chỉ cần béo lên 1kg, thì đường cong đã có sự biến hóa, cho nên thầy Lâm mới có thể cảm thấy cậu không thể bày ra được điểm đặc sắc của bộ quần áo.

Anthony hôn cậu càng ngày càng kịch liệt, làm cho tim cậu đập thật nhanh, hơi thở trở nên dồn dập. Cậu thở phà phò nhẹ đẩy Anthony ra, “Gần đây em không có vận động.”

“Muốn bơi lội? Hay tập thể hình?”

“Xem ra em phải đi đăng ký phòng tập thể hình rồi.”

Anthony với tay lên đầu giường sờ soạn một hồi, rồi đưa cho cậu một cái thẻ vàng: “Anh đã đăng ký giúp em, em đến nơi này đi.”

Cậu nương theo ánh đèn ngủ mà đọc cái tên ở trên thẻ vàng, hình như đây là thẻ hội viên của một câu lạc bộ thể hình cao cấp. Đường Tình có điểm hoài nghi, có điểm không dám tin Anthony vậy mà đã sớm giúp cậu đăng ký, có nghĩa là anh đã sớm biết cậu thiếu vận động.

“Sao anh biết em thiếu vận động?”

“Anh biết làm một người mẫu chuyên nghiệp thì phải trả giá rất nhiều, mà em so với người khác còn cố gắng hơn, dáng người cũng so với người khác đẹp hơn, mà mấy tên thiết kế lại xem mấy người mẫu chẳng phải là người.”

Đường Tình không thể phủ nhận lời anh nói, bởi vì mấy nhà thiết kế tựa hồ bẩm sinh có tính ngược đãi cuồng, khi người mẫu mặc vào quần áo do bọn họ thiết kế, nếu có một chút lỗi nhỏ thì bọn họ cũng có thể nói thành đại sự.

Cậu nở nụ cười, “Anh nói đúng a, bọn họ rất giống, rất giống...”

“Rất giống nhà nghệ thuật tính tình âm tình bất định.” Anthony tiếp lời làm cho cậu lại bật cười. Cậu gạt đầu một cái thật mạnh đồng ý với cách nói của Anthony.

Anthony dùng sức hôn lên môi cậu, “Tuy anh không để ý em mập lên, nhưng em vẫn nên đi bơi lội, tập thể hình, bởi vì em là người mẫu chuyên nghiệp, cần phải có tinh thần chuyên nghiệp.”

Đường Tình nhin không được tò mò hỏi: “Vì sao anh biết dáng người em thay đổi?”

Anthony cười lên khiến cho trái tim của cậu đập lệch nhịp một cái.

“Bé ngốc, mỗi ngày anh đều ôm em, em béo hay gầy, làm sao anh không biết được?” Lời Anthony nói ra khiến cho gương mặt Đường Tình đỏ ửng.

Cậu cảm thấy những lời Anthony nói đã biểu đạt giữa bọn họ rất là thân mật, hơn nữa còn cho thấy Anthony không chỉ muốn ngủ với cậu, mà còn rất quan tâm đến cậu, cho nên mới phát giác ra vấn đề mà ngay cả bản thân cậu cũng không thể phát giác.

“Anthony.”

“Àn?”

Cậu ôm Anthony một cái thật mạnh. “Cám ơn anh.”

Cậu trả lời của Anthony là cho cậu một nụ hôn khiến cho cậu không thở nổi. Cậu ôm lấy cổ Anthony, nhiệt liệt hôn trả lại, miệng lưỡi hai người day dưa lẫn nhau, ý muốn làm tình trong cậu bỗng nhiên trở nên thật mãnh liệt.

Nhưng không ngờ lần này Anthony lại cự tuyệt cậu. “Không được, có thể là liên quan tới việc anh thường xuyên ngủ với em, nên đường cong của em mới bị biến hóa.”

Dục hỏa trong cậu đang rực cháy, thế nhưng không ngờ Anthony lại cự tuyệt cậu. Đường Tình dở khóc dở cười, không biết nên cao hứng vì Anthony đã nghĩ cho cậu, hay là nên đau khổ vì hiện tại hạ thân đã cực kỳ nóng rực. Cậu cắn môi, dục vọng trong cậu đã hoàn toàn bùng nổ. Nếu như cậu đủ thẳng thắn thành thực, thì cậu phải thừa nhận rằng trong khoảng thời gian này trong thân thể cậu đã hoàn toàn bị Anthony khai phá, thậm chí cậu rất hưởng thụ, rất sung sướng khi Anthony ở trong cơ thể cậu luật động.

“Vậy quên đi, chúng ta ngủ đi!” Thanh âm của cậu rất trầm thấp, tràn đầy buồn rầu khi dục vọng không được thỏa mãn.

Đối với phản ứng thành thực của cậu, Anthony phát ra tiếng cười khê. “Chúng ta có thể không làm tình, thế nhưng để anh phục vụ cho em, như vậy em mới không khó chịu.”

Cậu còn chưa kịp cự tuyệt, thì tay Anthony đã chạm đến hạ thân của cậu. Cậu hít vào một hơi thật sâu, sau đó liền thấy Anthony quỳ gối giữa hai chân cậu, phun hơi thở nóng bỏng lên nơi mẫn cảm của cậu. Anthony há miệng ngậm lấy lửa nóng của cậu. Cậu nằm ở trên giường, dùng sức nắm chặt ra giường. Động tác của Anthony làm cho cậu nháy mắt đánh mất chính mình, liên tục phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn.

Đường Tình ở trên máy tập chạy bộ tuông mồ hôi như mưa, cậu đến Đài Loan đã hơn một tháng, mà trong khoảng thời gian đó không hề vận động, cho nên thể lực bị tiêu hao rất nhiều, cậu vừa mới chạy được ba mươi phút, mà đã thở gần như không ra hơi.

Đáng giận! Xem ra cậu thật sự rất thiếu vận động. Ngẫm lại khi cậu còn ở Âu Châu, mỗi lần chạy ít nhất cũng một giờ, hiện tại mới chạy ba mươi phút, thế mà đã muốn tắt thở, ngay cả cậu cũng cảm thấy mình cực kỳ vô dụng. Cậu phải mau chóng lấy lại thể lực, rồi sau đó tân trang lại đường cong vóc dáng.

Cậu vậy mà đã quên một người mẫu chuyên nghiệp cần phải có một thân thể khỏe đẹp, cậu cư nhiên lại tự biến mình thành bộ dạng xấu xí thế này. Cậu phẫn hận mà tát cho mình mấy cái, nếu không phải Anthony nhắc nhở cậu rằng cậu đã ở Đài Loan ham ăn biếng làm rất lâu rồi, thì có lẽ khi quay về Âu Châu, kiếp sống người mẫu chuyên nghiệp của cậu cũng sẽ vì dáng người cậu bị biến dạng mà tuyên cáo chấm dứt.

Dù sao thị trường người mẫu ở Âu Châu cạnh tranh rất gay gắt, thế mà cậu lại phóng túng mình ở Đài Loan hưởng thụ. Cậu nắm chặt tay cầm trên máy chạy bộ, ngẩng đầu lên, hít sâu, cho dù mình chạy đến tắt thở cũng phải chạy tiếp. Tóm lại, cậu sẽ không đầu hàng, cho dù chạy đến tắt thở, đó cũng là do cậu tự gây nên.

Đường Tình ép buộc bản thân phải lấy lại thể lực, mỗi ngày mồ hôi chảy xuống cơ hồ làm cho chiếc khăn lau mặt ướt sũng nước. Để tân trang lại đường cong mỗi ngày cậu bơi hai cử sáng tối, còn dư thời gian thì cậu sẽ tập đi catwalk, cho nên một ngày 24 giờ cơ hồ không đủ cho cậu dùng.

Khi về tới nhà Anthony, cậu đã muốn mệt đến nổi mở mắt không lên, chỉ kịp tìm đến cái giường là gục người lên đó, còn Anthony thấy cậu mệt như vậy, sẽ giúp cậu mát xa toàn thân. Cậu một bên hưởng thụ thư sướng được Anthony mát xa, một bên đi vào giấc ngủ ngọt ngào.

Anthony ôm cậu vào trong lòng, để cho anh có thể ngửi thấy khí tức của cậu mà an tâm đi vào giấc ngủ.

Loại ngày vừa thái bình vừa hạnh phúc này cứ trôi qua từng ngày, từ sau khi Đường Tình bắt đầu vận động, thì vấn đề phiền não liền biến mất, mà ngay cả thầy Lâm cũng phải thán phục rằng Đường Tình đã hoàn toàn bày ra được cảm giác mà thầy muốn thể hiện. Được thầy Lâm khen ngợi như vậy, Đường Tình mừng rỡ như điên, công việc thuận lợi cùng với đường cong được khôi phục càng làm cho thân thái cậu bay cao.

Thầy Lâm thấy Anthony đón đưa cậu vài lần, nhưng thầy cũng không nói gì, tựa như ý thầy muốn nói cho cậu biết, chuyện cá nhân của người mẫu chỉ cần không ảnh hưởng đến việc đi catwalk thì không sao cả.

Có một ngày, khi thầy Lâm đang thu dọn đồ đạc, cậu ở một bên giúp đỡ, thầy Lâm nhìn cậu vài lần, rồi nói: “Đường Tình, hiện tại cậu càng ngày càng có ý nhị.”

“Cám ơn thầy.”

“Ông chủ Anthony đối với cậu được không?”

Đường Tình nghe xong, mặt liền đỏ lên.

Thầy Lâm thấy thế thì đã rõ: “Xem ra là không tồi.”

Đường Tình không quen cùng người khác nói về chuyện riêng tư này, nhưng cậu cũng không hy vọng thầy Lâm hiểu lầm cậu đối với phần công việc này không có tận tâm tận lực, mà là dựa vào việc lên giường với Anthony mà lấy được cơ hội.

“Thầy Lâm, phần công việc này...”

Thầy Lâm phát tay, “Tôi dùng cậu không liên quan gì đến anh ta, cậu không cần bận tâm chuyện đó, chính là... ‘sách’ ...!”

Thầy Lâm tựa hồ có lời khó nói, cuối cùng thầy nhún nhún vai nói: “Vốn tôi không nên nhiều lời, bất quá tôi rất thích người trẻ tuổi đầy nghiêm túc như cậu, tôi khuyên cậu tốt nhất không cần lún quá sâu, tốc độ ông chủ thay đổi bạn giường nhanh bằng tốc độ anh ta trả tiền.”

Đường Tình giật mình một cái.

Thầy Lâm nói: “Ông chủ cùng người mẫu cũng chỉ là vui đùa một chút, anh ta chỉ muốn làm tình cùng người mẫu mà thôi! Trước đây ông chủ cũng đã từng có quan hệ với vài người mẫu, cậu không cần quá thật tâm, để tránh tương lai không bỏ xuống được, trong giới làm việc ông chủ chơi đùa rất có tiếng, cậu nên cẩn thận một chút.”

9. Quyển 1 - Chương 9

Đường Tình hỗn loạn giẫm bước về nhà, không biết cái mà thầy Lâm gọi là “nổi tiếng chơi đùa” là có ý gì, nhưng mà cùng thầy Lâm ở chung một đoạn thời gian, cậu cũng hiểu được tính tình của thầy, thầy không phải là người nói xấu sau lưng người khác.

Nói cách khác, Anthony không chỉ quan hệ với cậu, mà còn quan hệ với nhiều người mẫu khác, cho nên thầy Lâm mới cảnh cáo cậu, đúng không? Đầu của cậu đau quá, cậu nhai một viên thuốc Thất Linh, vị đắng của thuốc làm cho cậu ứa cả nước mắt. Cậu nằm lên trên giường, hít lấy hương vị của Anthony còn lưu lại ở trên giường. Trong khoảng thời gian này hương vị ấy luôn làm cho cậu an tâm, mà giờ đây lại khiến cho cậu phiền lòng.

Cậu biết mình căn bản là không cần phải để ý, bởi vì quan hệ giữa cậu và Anthony chỉ kéo dài đến lúc Anthony cảm thấy chán ngán, rồi sau đó sẽ cắt đứt quan hệ với cậu, trên cơ bản chuyện cậu lên giường với anh không giống với chuyện anh lên giường với những người mẫu khác. Nếu muốn nói rõ hơn chính là Anthony phải tốn ít nhất một trăm vạn Euro mới ngủ được với cậu.

‘Cạch’ một tiếng, cửa mở ra, cậu nghe thấy tiếng Anthony thay áo ngủ, sau đó giường bị lún xuống, Anthony nằm lên giường, vươn tay vuốt ve lưng của cậu.

“Không được đụng tôi.”

Động tác Anthony vuốt ve cậu ngừng lại, anh đã rất lâu không nghe thấy Đường Tình dùng ngữ điệu như vậy để nói chuyện với anh, thanh âm của anh trầm thấp: “Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?”

Đường Tình vùi mặt vào trong gối đầu, cho nên lời nói ra mơ hồ không rõ. “Anh có từng ngủ với những người mẫu khác không?”

Anthony tựa hồ đang suy nghĩ nên trả lời thế nào, một lúc sau mới nói: “Có, không ít.”

Đường Tình bật người, phóng từ trên giường xuống, nhắc lấy va li, mở tủ quần áo ra, bắt đầu nhét quần áo của mình vào va li.

Anthony ngồi ở trên giường nghiêm túc nói: “Em đang làm gì đó? Đường Tình.”

“Tôi phải rời khỏi đây, tôi điên rồi nên mới sống cùng với anh, tôi muốn chuyển ra ngoài.”

“Em đang phát điên cái gì?”

Anthony cũng nhảy xuống giường, ngăn động tác nhét đồ vào va li của cậu lại. Cậu dùng lực giãy dụa, lại bị Anthony giữ chặt lấy tay, không sao động đậy được.

Cậu gần như phát điên mà hét toáng lên: “Tôi không thích ... Không thích loại cảm giác này! Tuy tôi và anh không có ước định gì, nhưng mà tôi không thể chấp nhận cảm giác anh ra ngoài tàng tị với người khác.”

“Đó là chuyện đã lâu.”

Đường Tình hất tay anh ra, phần nộ quát: “Cái ngày tôi ăn cơm với thầy Lâm, anh có qua đêm với người đàn ông ngồi trên xe không?”

Âm thanh Anthony lạnh lùng nói: “Đó là vì em không muốn qua đêm cùng anh.”

Một cỗ cảm giác ủy khuất làm cho Đường Tình bật khóc lên. Cậu biết mình rất ngu ngốc, Anthony lên giường với ai cần bản không liên quan gì đến cậu, nhưng mà cậu vẫn cảm thấy mình bị tổn thương

“Sao anh có thể nói như vậy? Chẳng lẽ những người đó đối với anh chẳng có chút trọng lượng nào sao? Anh lên giường với người khác tựa như anh lên giường với tôi vậy.” Cậu không biết rốt cuộc mình đang muốn nói điều gì, cậu chỉ biết đầu óc của mình rất loạn, giống như gần sắp điên lên vậy.

“Đó chỉ là đơn thuần làm tình, anh cần phát tiết.”

Anh nói kiểu vô thường vô phạt, căn bản là người vô đạo đức. Đường Tình khóc lên, cảm thấy mình không chỉ bị tổn thương, mà còn cảm thấy mình giao thân xác cho Anthony là một quyết định hết sức sai lầm.

“Chẳng lẽ anh lên giường với tôi không phải như vậy sao?” Tiếng rống giận dữ của cậu đã biến thành tiếng khóc nghẹn ngào.

Anthony không trả lời, Đường Tình muốn nghe anh phủ nhận, nhưng anh hoàn toàn không có phủ nhận. Đường Tình lau nước mắt trên mặt, cảm thấy mình thực bẩn, không những chung sống với Anthony lâu như vậy, mà còn để anh tự do chạm vào mình, tùy tiện khai phá thân thể mình, không hề mang bao cao su mà thoải mái ở trong cơ thể mình phát tiết.

“Anh là con heo hoan dâm, hy vọng là anh không có truyền bệnh cho tôi!”

Cậu hung dữ mắng, rồi vét hết đồ trong tủ quần áo bỏ vào va li, sau đó đóng va li lại, cậu không muốn ở lại đây thêm phút nào nữa. Chỉ cần nghĩ tới việc Anthony cũng mang người khác về đây ngủ thì cậu liền muốn phát điên lên.

“Chỉ khi anh quan hệ với em mới không dùng bao cao su, em nghĩ rằng anh là một tên không hiểu biết sao?” Lời Anthony nói khiến cho cậu nhú mi.

Ngữ khí của Đường Tình thực tức giận, cũng thực thương tâm.”Vậy anh muốn tôi cảm ơn anh sao?”

“Đường Tình.”

“Không được kêu tên của tôi, anh là con heo ghê tởm!” Cậu hất tay Anthony ra, cực kỳ tức giận mà dùng chân đạp anh một cái. “Trách không được ngày hôm đó tôi muốn vào nhà anh anh lại không cho, rồi sau đó vội vàng cắt thứ gì đó, có phải anh và mấy người mẫu kia chơi trò gì đó cực kỳ biến thái không?”

Anthony tựa hồ không thích cậu nhắc tới chuyện này, vì vậy trở nên thực mất hứng, lạnh lùng quát: “Em bị thần kinh à!”

Đường Tình thả va li trong tay xuống, chạy về phía ngăn tủ mà ngày nào đó Anthony đã mở qua. Cậu ở đây lâu như vậy, nhưng vì tôn trọng Anthony, nên cũng không tự tiện lục lợi đồ của Anthony, cho dù cậu rất tò mò không biết Anthony cất gì trong đó, vì sao lại sợ cậu nhìn thấy, nhưng cậu cũng cố áp chế lòng hiếu kỳ.

Hiện tại cậu rốt cục cũng biết tên heo hoan dân này tuyệt đối là cất thứ gì rất biến thái ở trong đó, những thứ đó nhất định sẽ khiến cho người ta khinh thường tựa như tính cách của con heo này vậy. Cậu muốn mở ngăn tủ ra, không ngờ là sắc mặt Anthony liền biến đổi, giữ chặt tay cậu, không cho cậu mở ngăn tủ ra xem thứ gì ở trong đó.

“Anh buông ra, tôi muốn xem bên trong cất thứ gì mà không thể cho người khác xem.”

“Đó là vật phẩm riêng tư của anh, em muốn đi thì đi đi, không được ở chỗ này làm càn.”

Anthony vừa tàn nhẫn vừa lãnh khốc, tựa như chẳng chút nào quyến luyến với đoạn thời gian bọn họ sống chung này. Đường Tình lấy tay che miệng lại, ngồi chồm hổm trên mặt đất, không thể không chế được mà run rẩy.

“Tôi nghĩ rằng ... nghĩ rằng ... giữa chúng ta cũng có một chút tình.” Lòng cậu thực hỗn loạn, cậu không biết mình nên nói cái gì, một loại cảm giác sắp hỏng mất làm cho tim của cậu như vỡ tan thành từng mảnh.

Âm thanh Anthony lạnh lùng nói: “Anh và em không có tình.”

Câu nói này càng làm tổn thương Đường Tình hơn, cậu lau nước mắt, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tôi đã sớm biết anh thua xa Eddie mà, anh căn bản là người xấu.”

Đột nhiên, Anthony đấm mạnh vào ngăn tủ, “Câm miệng!”

“Tôi càng muốn nói.”

Sau khi Đường Tình dùng ngôn ngữ hấp dẫn lực chú ý của anh, liền chạy nhanh về phía trước, liều lĩnh mở ngăn tủ ra. Anthony căn bản không kịp ngăn cản cậu.

Thứ đặt trong ngăn tủ vì bị va chạm mạnh mà bật tung lên trời, rồi tựa như bông tuyết nhảy múa trên không trung, sau đó từ từ hạ xuống. Bên trong ngăn tủ cũng không phải thứ gì biến thái, mà chỉ toàn là giấy trắng, mỗi tờ giấy đều được phát họa thành một bức tranh.

Thân thể Anthony cứng còng, Đường Tình trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn trước mắt. Những trang giấy đó từ từ rơi xuống đất, có tấm rơi xuống mặt trái, cũng có tấm rơi xuống mặt phải. Có một tờ dừng lại trên chân Đường Tình, cậu cúi người xuống, nhặt nó lên, vừa nhìn thấy bức vẽ liền lộ ra biểu tình nghi hoặc, khó hiểu cùng không thể tin.

“Anh vẽ tôi?”

Lưng Anthony càng cứng hơn, ngay cả khuôn mặt cũng tái mét. Đường Tình nhặt từng bức từng bức vẽ trên đất lên, mỗi bức vẽ đều là Anthony lấy góc độ khác nhau mà vẽ cậu, có vài bức chỉ vẽ mặt cậu, có vài bức thì vẽ nửa người cậu, rồi có vài bức thì vẽ cả người cậu, còn có vài bức Vẽ cậu lõa thể toàn thân ... khiến cho Đường Tình nhìn xem mà phải đỏ bừng cả mặt.

“Vì ... vì sao anh lại vẽ tôi?”

Anthony cắn chặt môi, không nói một câu. Đường Tình nắm chặt một bức vẽ mà cậu vừa mới nhặt lên, bức vẽ đó làm cho cậu mặt đỏ tai hồng, bởi vì bức vẽ đó vẽ cậu trần trụi nửa người, mà biểu tình trên mặt chính là sắp đạt tới cao trào.

“Tôi đang hỏi anh, sao anh không trả lời tôi?”

Anthony khom người xuống, nhặt mấy bức vẽ còn lại lên, tỏ vẻ không sao cả, nói: “Không có gì hay để nói.”

Đường Tình không cho anh nhặt mấy bức vẽ lên, tự mình vừa nhặt, vừa xem rớt cuộc Anthony đã vẽ những gì. Anthony muốn đoạt lại những bức vẽ trong tay cậu, nhưng cậu giơ những bức vẽ lên cao, không chịu để cho Anthony lấy đi.

Mặt Đường Tình hơi nóng, cũng có chút đỏ, nhưng càng nhiều là vui sướng, bởi vì Anthony đã vẽ cậu. Một người hoạ sĩ sẽ không tùy tiện vẽ hình người khác, điều này có phải đã nói lên vị trí của cậu ở trong lòng Anthony rất khác với những người khác không?

“Anh nói cho em biết, vì sao anh lại vẽ em?”

“Muốn vẽ liền vẽ, không có nguyên nhân.” Ngờ kị anh nói chuyện tựa như thái độ của anh vậy, vô cùng lạnh lùng, nhưng mà Đường Tình lại nghe ra được hàm ý khác.

“Từ sau khi em và anh sống chung, anh có lên giường với những người khác không?”

Anthony gầm nhẹ nói: “Không có!”

Nhớ tới lời Anthony nói với cậu lúc trước, Đường Tình hỏi: “Anh thật sự không để cho những người đó bước vào nhà của anh sao?”

“Tất nhiên, bọn họ chỉ quen là qua đường, huống chi đây là không gian riêng tư của anh, anh không thích những người đó hạch hỏi.”

Sau khi nói chuyện một lúc, Đường Tình hiểu ra một việc, cậu ở trong lòng Anthony so với những người khác hoàn toàn bất đồng, loại cảm giác này làm cho cậu cảm thấy thật ấm áp.

Đường Tình ôm lấy cổ Anthony, dùng sức rút vào trong lòng anh, cảm thụ nhiệt độ cơ thể của anh, khẽ gọi tên của anh: “Anthony, Anthony, Anthony...”

Anthony cũng ôm chặt lấy cậu.

Đường Tình vuốt ve mặt anh, nhẹ giọng hỏi: “Vì sao khi anh ân ái với em lại không mang bao cao su?”

Ánh mắt Anthony nhìn cậu cực kỳ nóng rực.”Anh không muốn có cái gì ngăn cách giữa chúng ta, ta muốn trong cơ thể em chứa tinh trùng của anh ...”

Đường Tình bật cười.”Em cũng không phải là đàn bà, tinh trùng của anh ở trong cơ thể em có lâu mấy thì em cũng không thể mang thai a.”

Anthony cúi đầu hôn lên môi cậu, cậu ôm lấy cổ anh, bắt đầu hưởng thụ nụ hôn mê người. Nụ hôn của anh khiến cho Đường Tình cảm thấy như muốn đánh mất sinh mệnh, nhưng vẫn không thể kiềm chế được mà muốn lao vào.

“Anh muốn em biến thành đàn bà của anh.”

Đường Tình nghe tiếng nói của anh mà trở nên run rẩy, hô hấp cũng dồn dập hơn, câu “đàn bà của anh” này khiến cho quan hệ giữa bọn hắn trở nên cực kỳ thân mật.

Anthony kéo quần của cậu xuống, cậu cũng kéo dây nịt và dây khóa kéo của Anthony xuống. Anthony động thân một cái liền đi vào chỗ sâu trong cơ thể cậu. Cậu túm chặt lấy áo của Anthony, vì đau mà nhíu mày lại, thế nhưng làm tình không có tiền diễn đối với cậu mà nói cũng có chút kích thích.

“Em rất đẹp, Đường Tình.”

Hạ thân của Đường Tình không tự chủ được mà co rút lại, cậu run rẩy cười rộ lên, cũng không biết bản thân mình có cái gì đặc biệt.

“Thật sao?”

“Thật, em là người đẹp nhất mà anh từng nhìn qua.”

“Anh nói... nói bậy gì... gì đó? Ân... A...” Cậu nhẹ giọng ngậm lên, phần eo nhịn không được mà uốn éo.

Anthony đi vào chỗ cực sâu trong cơ thể cậu rồi bắt đầu luật động, khiến cho thân thể cậu vừa tê dại vừa đau đốn.

“Anh hoàn toàn mê luyện vì em...”

Đường Tình hoài nghi mình đã nghe lầm, mà Anthony đã bắt đầu co rúm càng ngày càng nhanh, khiến cho cậu lâm vào mê loạn, chỉ biết hét lên chói tai. Cậu bao chặt lấy dương cương của Anthony, khoái cảm không ngừng mạnh xuất hiện khiến cho cậu rên rỉ không ngừng. Tiếng thở hổn hển của Anthony tựa như khúc nhạc cực kỳ động lòng người.

“Anthony... Anthony...”

“Tình ... Tình ...”

Cậu sung sướng đến nỗi chảy đầy nước mắt, nhếch cao mông lên, để cho Anthony có thể tiến vào sâu hơn nữa. Anthony làm cho cậu vừa sung sướng vừa mê.

Toàn thân Đường Tình vừa ướt át vừa đau nhức, nhưng vừa trải qua ân ái thỏa mãn khiến cho cậu chỉ muốn tựa đầu lên bả vai của Anthony mà không muốn nhúc nhích. Anthony ôm lấy cậu, vuốt ve nhẹ nhàng lên sau lưng của cậu.

“Anh vẽ tranh thật đẹp.”

Anthony không trả lời. Đường Tình nhịn không được nở nụ cười, dần dần cậu phát giác người đàn ông âm hiểm này cực kỳ ít nói, có đôi khi so với trẻ con còn dễ hờn dỗi hơn, mà cũng rất thích làm nũng.

“Sao vậy, anh mắc cỡ sao?”

Anthony đâm ngón tay vào cằm địa ướt át mềm mại của cậu. Thắt lưng cậu nảy lên một cái, một loại khoái cảm tê dại làm cậu thở hổn hển một hơi, cậu trừng mắt nhìn Anthony liếc một cái.

“Anh... anh làm cái gì đó?”

Động tác của anh càng thêm kịch liệt, làm cho Đường Tình ngâm khê lên.

Cậu cầm lấy cánh tay của Anthony, “Buông ... Buông ra a!”

Anh vẫn không ngừng luật động ở trong cơ thể Đường Tình. Một cỗ nhiệt khí làm cho toàn thân Đường Tình phát run, cậu phần hận đánh vào trước ngực Anthony vài cái.

“Thật là hư hỏng, sao không trả lời mà cứ phá như vậy.”

“Bởi vì em vẫn còn sức để nói chuyện a, điều đó chứng tỏ là vừa rồi anh vẫn chưa làm cho em thỏa mãn.”

Đường Tình đang muốn mắng anh một chút, nhưng lại bị kích thích quá sâu mà nói không nên lời. Đường Tình bị anh chinh đến không kịp thở, thì còn sức lực đâu mà mắng chửi, chỉ có thể tùy ý anh muốn làm gì thì làm, mặc cho anh tiến thật sâu trong cơ thể cậu.

“Anh nhìn đi, đây gọi là báo ứng a.”

Anthony làm như không nghe thấy lời Đường Tình nói, nhưng Đường Tình vẫn lải nhải đến thật cao hứng, ai bảo buổi tối hôm qua Anthony cơ hồ chinh cậu đến sắp chết, mặc cho cậu cầu xin tha thứ thế nào, thì anh vẫn nhất quyết thẳng tiến, khiến cho chỗ tư mật của cậu đến bây giờ vẫn còn đau đau tê tê.

Cậu đưa cho Anthony một chén thuốc đông y.

Anthony nhìn chén thuốc đông y đó mà cảm thấy ghê tởm, khinh thường nói: “Đây là thứ quý gì vậy?” Chỉ tiếc là thanh âm anh không còn âm trầm như trước, mà là giọng mũi rất nặng, chứng minh anh đang bị cảm.

“Thuốc a, bằng không anh muốn uống thứ gì?”

“Cà phê.”

Đường Tình phì cười một cái, “Anh uống cà phê thì bệnh sẽ càng nặng thêm a, ngoan ngoãn uống thuốc đi!”

“Không, cho anh cà phê.”

Anh ngoan cố khiến cho Đường Tình phát hỏa. “Bảo anh uống thì uống, tên trẻ con chết tiệt này, muốn ăn đòn hả?”

Anthony liếc cậu một cái, rồi vô cùng miễn cưỡng mà cầm lấy chén thuốc kia, anh vừa mới uống hai hớp, liền lộ ra biểu tình giống như trong chén đang đựng thuốc độc vậy.

“Uống hết nó.” Đường Tình lạnh lùng nói.

Anthony ‘hừ’ lạnh một tiếng, “Nói anh bá đạo, còn không biết ai mới giống bạo quân.”

“Ít lắm miệng, uống hết.”

Ngày hôm qua anh đã có dấu hiệu bị cảm, nhưng vẫn ngoan cố không chịu đi gặp bác sĩ, nói cái gì – chỉ chút bệnh vặt sao chết người được, không cần lo; kết quả là hôm nay liền trở nên thực nghiêm trọng. Anh đưa chén không cho Đường Tình.

Đường Tình vừa cầm lấy vừa nói: “Đi gặp bác sĩ.”

Anthony phản đối nói: “Loại bệnh vặt này mà đi gặp bác sĩ, chỉ khiến bác sĩ cười cho thoải mái.”

“Sai lầm, bệnh để càng lâu càng nguy hiểm, không thể xem thường nó, bằng không có khi anh phải nằm ở nhà nguyên một tuần không thể đi làm.”

“Gặp bác sĩ cũng vô dụng.”

Không để ý tới thành kiến của anh, Đường Tình nói: “Xin anh ngoan ngoãn hoạt động cái mông nhỏ của anh từ trên giường đứng lên.”

Đường Tình lấy áo khoác giúp anh, muốn mặc vào cho anh.

Anthony bỗng nhiên cười đến thực hạ lưu, “Ngày hôm qua em cũng nắm lấy cái mông nhỏ của anh bảo anh động động a!”

Đường Tình đỏ mặt, quăng cái áo khoác trong tay lên trên mặt anh. Cậu ngoan độc nói: “Em sẽ kêu bác sĩ tra tấn anh đến chết.”

Câu nói ngoan độc của cậu chỉ đổi lấy Anthony cất tiếng cười to.

10. Quyển 1 - Chương 10

“Tên bác sĩ đó căn bản là một tên lang băm.” Sau khi về nhà, Anthony bị bác sĩ tiêm cho 2 mũi không ngừng oán giận.

Đường Tình nhin cười đến sắp tắt thở, mà lúc ở bệnh viện cậu cũng đã cố hết sức nhin cười rồi, bởi vì bác sĩ bị Anthony làm cho tức giận đến thái dương nổi đầy gân xanh, nếu ông ta mà cùng Anthony nói tiếp nữa, có lẽ sẽ bị lên cao huyết áp mất.

Anthony là một bệnh nhân ngoan cố không chịu hợp tác, đến khi nghe bác sĩ bảo cần phải tiêm, còn gầm nhẹ lên “tôi tuyệt đối không tiêm”. Nếu không phải Đường Tình nửa đẩy nửa kéo anh vào phòng tiêm, thì có lẽ Anthony đã nổi bão ngay tại trong bệnh viện.

Đường Tình không ngờ Anthony so với đàn ông bình thường còn cao to hơn, thể nhưng lại sợ bị tiêm. Anthony vẫn muốn bỏ chạy khỏi phòng tiêm, nhưng vì có Đường Tình ở đó, nên không thể biểu hiện ra yếu đuối, chứ không anh tuyệt đối sẽ không đi gặp bác sĩ, càng sẽ không để cho kim tiêm đụng tới mông của anh.

“Tiêm đau không?” Câu hỏi của Đường Tình khiến cho Anthony nhìn cậu bằng con mắt hình viên đạn.

Anthony giận dữ hét: “Chờ anh lành bệnh, em sẽ biết tay anh.”

Đường Tình dựa vào vách tường cổ nhả xuống tiếng cười, thế nhưng cuối cùng cũng phải cất tiếng cười to. “Lớn như vậy rồi mà còn sợ tiêm, buồn cười quá.”

“Ai biết hần ta tiêm cái quỷ gì vào người anh.”

“Bác sĩ sẽ không hại anh.”

Âm thanh Anthony lạnh lùng nói: “Cũng không nhất định, có tiền sẽ mua được tất cả, ngay cả bác sĩ.”

“Suy nghĩ của anh quá cực đoan.”

“Không hề cực đoan, là sự thật.”

“Nghe anh nói giống như người thân của anh bị bác sĩ hại chết vậy.”

Nhìn thấy sắc mặt Anthony trở nên âm trầm, Đường Tình bỗng nhiên cảm thấy mình nói đùa không vui chút nào. Anthony chồm người lên, vươn tay kéo cậu qua, ôm chặt cậu vào trong lòng. Đường Tình ngồi giữa hai chân anh, lắng nghe tiếng tim đập của anh.

“Anh đang nghĩ gì vậy?”

Anthony không trả lời.

Đường Tình xoắn xoắn áo của hần, “Có đôi khi anh thật âm trầm, em không biết anh đang suy nghĩ chuyện gì.”

“Ý nghĩ của anh phần lớn rất xám xịt, em không cần biết, sẽ nhiễm bẩn em.” Có lẽ vì bị cảm nên thanh âm của anh trở nên thật trầm thấp.

Đường Tình buộc miệng nói: “Tựa như nội tình của vụ buôn bán giáp điệp vậy.”

Âm thanh Anthony lạnh lùng nói: “Đúng vậy.”

“Vì sao phải làm như vậy? Không phải Eddie là anh trai anh, gia tộc Viscount là người nhà của anh sao? Em cảm thấy bọn họ đều là người tốt.”

Thân thể Anthony buộc chặt, ngữ khí bén nhọn, trả lời: “Bọn họ là kẻ thù của anh.” Lời Anthony nói khiến cho Đường Tình hít vào một hơi thật sâu.

Kẻ thù? Đây là một từ đáng sợ cỡ nào a! Sao lại có người xem người nhà của mình thành kẻ thù?

“Anh nói thật đáng sợ, Anthony, vì sao anh lại nghĩ như vậy? Vì sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Đường Tình, Anthony không trả lời. Anthony ôm chặt thắt lưng của Đường Tình, vuốt lưng cậu, kê cằm lên đỉnh đầu của cậu. “Người ở nhà Viscount chưa từng thấy qua chân dung của mẹ anh đúng không?”

Đường Tình giật mình kinh ngạc. Trên vách tường nhà Viscount treo đầy chân dung của thành viên trong gia tộc, Ông Viscount còn kiêu ngạo mà giới thiệu từng chi tiết cho Đường Tình biết, lúc ấy cậu cũng không phát hiện là không có chân dung của mẹ Anthony, bây giờ nghĩ lại, cậu chỉ thấy qua chân dung của mẹ Eddie, mà chưa từng thấy qua chân dung của mẹ Anthony.

“Bộ dạng của bà rất đẹp, giống như em vậy, có mái tóc dài màu đen, bà thích dùng dây cột tóc màu đỏ hoặc là bông hoa, bà có chút lãng mạn và nhiệt tình.”

Bộ dạng Anthony cũng rất khá, thậm chí có thể nói vô cùng đẹp trai, từ tướng mạo của anh, cậu có thể tưởng tượng ra gương mặt của mẹ Anthony xinh đẹp đến cỡ nào.

“Bà đã bị lừa, bà quá trẻ tuổi, rất ngây thơ, không biết đề phòng, gặp một người yêu bà điên cuồng, nhiệt liệt theo đuổi bà, bà liền giao cả đời giao cho hần. Bà thực thiện lương, không hiểu được lòng người cực kỳ xấu xí, sau khi bà có thai, bà bắt đầu đối mặt với sự thật, khi đó bà mới biết được đối phương đã sớm có vợ, thậm chí ngay cả con cũng có.”

Đường Tình nắm chặt lấy áo anh, ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt của anh lạnh đến nỗi làm cho cậu nhin không được phát run.

“Bọn họ chứ bà là kẻ phá hoại gia đình, bà quá trẻ tuổi không biết phải làm gì, vô cùng bối rối, căn bản không biết phải làm sao để đối mặt với đồng hồ này.”

“Cha của anh ...”

Biểu tình Anthony cực kỳ dữ tợn, nói: “Hắn thực yêu bà, nhưng lại không biết phải làm thế nào. Hắn là một tên vô dụng, nhu nhược, không có can đảm, bị cha của hắn đe dọa, hắn ngay cả một câu cũng không dám nói, tùy ý bọn họ vũ nhục bà, mắng bà”

Đường Tình vuốt ve mặt của anh, nhỏ giọng nói: “Đừng nói nữa, Anthony, em không muốn nghe tiếp.”

Anthony cũng không có ngừng lại, trong giọng nói tràn ngập căm hận. “Anh chỉ nhớ rõ khi còn bé luôn luôn phải chuyển nhà, bà thực thích vẽ, nhưng phải làm việc đến mệt nhọc nên không sao vẽ được. Bà rời đi thật xa, cũng thế là không liên quan gì đến bọn họ nữa, nhưng mà bọn họ không buông tha cho bà, luôn luôn tìm kiếm bà, nhục mạ bà, làm cho bà không có nơi nào để sinh sống bình yên.”

“Anthony.”

Anthony lộ ra nụ cười trào phúng.”Sau đó, bà bị bệnh nặng, không thể làm việc được nữa, cho dù cha anh là một người nhu nhược, nhưng vẫn rất yêu bà. Hắn mang bà về nhà, kêu bác sĩ tiêm thuốc cho bà, nhưng ngay sau đó bà liền chết, và ngày hôm sau liền bị hỏa táng, mà hắn ngay cả một tiếng cũng không dám nói ra.”

Đường Tình hoảng sợ mà hít sâu một hơi.

Anthony cúi đầu nhìn cậu. “Hắn yêu bà sao? Anh cũng không biết. Yêu một người sao có thể ngồi xem mọi chuyện xảy ra như thế? Anh chỉ biết là hắn là một tên nhu nhược, giống như Eddie vậy.”

Đường Tình đẩy anh ra, không muốn nghe anh nói Eddie như vậy, bởi vì Eddie là người thật thà nhất mà cậu đã gặp qua.

“Anh không thể nói Eddie như vậy, có lẽ đã có cái gì đó hiểu lầm.”

Anthony lạnh lùng cười to. “Hiểu lầm? Không, anh rất hiểu hắn, hắn và cha anh rất giống nhau, là một người nhu nhược, nhưng mà hắn so với cha anh thông minh hơn một chút. Để lão già kia ra mặt kêu em ngủ với anh, nhưng hắn giả vờ như không biết, về sau khi em trở về gặp hắn, hắn vẫn là người mà em sùng bái nhất.”

“Anh không thể nói xấu anh ấy như vậy!”

Anthony lạnh lùng nói: “Anh mới không giống hắn là kẻ giả nhân giả nghĩa, anh đề tiện vô sỉ, đầy mưu mô thủ đoạn, nhưng ít nhất anh sẽ không nói dối em.”

Lời anh nói làm cho Đường Tình không còn lời nào để nói, bởi vì ngay cả chuyện anh ngủ với những người mẫu khác, anh cũng thành thực nói cho cậu biết, không hề giấu diếm chút nào.

Anthony vuốt mái tóc cậu, hít lấy mùi hương trên người cậu. “Anh không phải hắn, anh sẽ không để cho em ngủ với bất kỳ tên đàn ông nào chỉ vì muốn cứu lại sự nghiệp của mình, anh biết làm như vậy sẽ tổn thương em biết bao nhiêu, anh biết em cần được tôn trọng và quý mến, anh tình nguyện sự nghiệp thất bại cũng không muốn mất đi em, càng sẽ không để cho tên đàn ông khác có được em.”

Đôi môi Đường Tình run rẩy, cậu không biết Anthony nói lời này là muốn nói lên điều gì, thế nhưng đây là lần đầu Anthony nói với cậu những lời nói tựa như lời bày tỏ yêu.

“Em so với một trăm vạn Euro đáng giá hơn?”

“Đáng giá hơn.”

Đường Tình có chút ‘thụ sủng nhược kinh’, nhưng không thể phủ nhận tim của cậu vào lúc này đập thật sự rất nhanh. Nếu không phải Anthony đang bị cảm rất nghiêm trọng, thì có lẽ cậu đã lập tức đè anh xuống, câu dẫn anh, cùng anh làm tình điên cuồng.

“Anthony, giá trị toàn bộ tài sản mà em có được căn bản không đến trăm vạn Euro a, ta là một người rất nghèo.”

Anthony nghiêm túc nói: “Em sai rồi, cái đẹp của em đáng giá hơn những thứ đó.”

Đường Tình rung động không thôi, mặc dù không thể miêu tả được cảm giác trong lòng là gì, nhưng cậu thật sự rất vui sướng. Cậu ngẩng đầu lên, chủ động hôn lên môi Anthony.

Anthony lại đẩy cậu ra. “Anh sẽ lây bệnh cho em, ngày mai em sẽ không thể luyện đi catwalk, hơn nữa sẽ ốm yếu nằm ở trên giường ...”

Đường Tình giữ chặt đầu của anh, không đợi anh nói xong, đã chủ động hôn lên, làm cho cả hai người nếm được hương vị của nhau.

“Em không giống anh a, mỗi ngày em đều vận động, anh không thể lây bệnh cho em.”

Anthony nhin không được nói: “Em đang châm chọc anh không vận động?”

Cậu nở nụ cười. Nụ cười của cậu khiến Anthony mê muội, cậu chủ động hôn lên một cái thật sâu, Anthony cũng không từ chối, mà nhiệt tình đáp trả lại cậu, làm cho cả người cậu nóng lên. Cậu không còn hiểu được tâm tình của mình nữa, chỉ là một nụ hôn liền si mê như vậy, hận không thể nằm ở dưới thân Anthony, để anh tùy ý yêu thương mình.

Đường Tình đi siêu thị mua một ít nguyên liệu nấu ăn, sau đó nấu một nồi cháo nóng, bên trong bỏ rất nhiều rau củ. Khi cháo chín, cậu múc ra một chén, rồi bưng đến trước mặt Anthony.

Anthony nghi ngờ hỏi: “Đây là cái quỷ gì vậy?”

“Cháo a, rất dinh dưỡng, là dành cho người bị cảm ăn, hơn nữa đây là món ăn Trung Quốc, anh tuyệt đối chưa từng được ăn.”

“Gặp quỷ, anh sẽ không ăn cái thứ quỷ này.”

Anthony dùng thìa quấy một chút, khi nhìn thấy bên trong cháo có màu đỏ của cà rốt, thì biểu tình lập tức biến thành cực kỳ chán ghét.

“Em bỏ hết một giờ đi siêu thị mua đồ, rồi hơn hai giờ nấu thứ này, vậy mà anh dám gọi là thứ quỷ này, anh nói xem anh có ăn không? Hử?” Có lẽ bộ dáng của cậu rất hung ác, bởi vì dáng vẻ bề vệ của Anthony đã giảm đi hơn phân nửa.

Anthony lại quấy cháo, trong giọng nói bao hàm vui sướng. “Em nấu riêng cho anh sao?”

Nếu nói cháo là cậu nấu riêng cho anh, thì dường như quan hệ giữa hai người cũng quá thân mật đi, nhưng bất quá đó cũng là sự thật.

“Àn, trước đây khi em bị cảm đều ăn loại cháo này, sẽ rất nhanh khỏe lại.”

Anthony múc lên một thìa, đút ngay vào miệng, cau mày nói: “Má ơi! Thật nóng.”

Đường Tình đoạt lấy thìa, “Ngu ngốc, cháo còn chưa thổi nguội, đương nhiên sẽ nóng.”

“Thối nguội?”

Đường Tình nói: “Thông thường sẽ có người giúp người bệnh thổi nguội cháo, sau đó đút cho người bệnh ăn.”

Anthony nghe xong, đôi mắt liền sáng lên. Đường Tình liền cảm thấy mình đã mua dây buộc mình, bởi vì Anthony đã đưa chén cháo tới trước mặt cậu.

“Em giúp anh thổi nguội.”

“Sẽ không phải muốn em đút anh ăn luôn đi?” Cậu tức giận nói.

Anthony nói tiếp: “Cái này là làm theo lời em nói, không phải là anh muốn em làm như vậy.”

“Anh — ” Đường Tình bị anh chọc giận đến không còn lời nào để nói, đành phải cầm lấy chén cháo, quấy quấy thổi nguội.

Anthony vỗ vỗ chỗ ngồi bên người, “Ngồi xuống đây này.”

Cậu cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, bước đến ngồi vào bên cạnh Anthony, đem cháo đã thổi nguội đút vào trong miệng anh. Anthony nuốt một thìa cháo lớn, tuy rằng không thích loại thức ăn này, nhưng anh vẫn nuốt xuống bụng.

“Em đã say nhuỷễn cà rốt, anh sẽ không ngửi được hương vị của nó đâu.”

“Đừng bỏ vào không phải khỏe hơn sao.”

Đường Tình trừng anh, “Kén ăn không tốt.”

Anthony không cho là đúng nói: “Anh kén ăn cũng vẫn cao trắng to lớn.”

Đường Tình châm chọc anh, nói: “Cho nên anh nhìn thì khỏe mạnh, nhưng thật ra rất dễ bị cảm. Anh xem đi, ngày hôm qua em hôn môi với anh, giờ cũng chẳng có việc gì.”

Anthony háp hé miệng, nhưng cuối cùng lại từ bỏ. Ngày hôm qua Anthony bắn khoản tình trạng thân thể của Đường Tình, không có làm tình cùng cậu, nhưng nụ hôn kia làm cho hai người bọn họ không thỏa mãn.

“Em tới CLB thể hình chơi vui không?”

“Không tồi.”

“Có tên sắc quỷ nào xem chân hay thân thể của em không?”

Đường Tình trừng mắt liếc anh một cái, “Anh nghĩ là tất cả mọi người trên thế gian này đều sắc quỷ giống anh sao?”

Anthony cười ‘ha ha’, rồi ngừng tiếng cười, há miệng ăn thêm một thìa cháo, biểu tình trên mặt đã không còn thống khổ giống khi nãy nữa.

“Cái thứ quỷ này cũng không khó ăn!”

“Ăn ngon ha? Em đã hầm thật lâu, còn đặt biệt dùng nước hầm từ xương để nấu!” Đường Tình vui rạo rức, vội vàng nói ra bản thân đã dụng tâm hầm xương lấy nước, cậu thấy Anthony ăn ngon miệng, cũng thật cao hứng.

“Em đã nấu thật lâu sao?”

“Cũng không lâu, khoảng hai, ba tiếng thôi.”

Anthony không có hỏi lại cậu nữa.

Đường Tình gấp điểm tâm, đưa tới bên miệng anh, “Ăn cái này đi, thịt viên xiên, em mua dưới lầu đó.”

Anthony hé miệng ăn, liếm liếm môi nói: “Mùi vị cũng không tệ.”

“Thích sủi cảo không? Em cũng mua một ít, vẫn còn nóng, là mua ở tiệm nổi tiếng a.” Cậu gấp cái đút vào trong miệng Anthony.

Anthony ăn đến miệng đầy hương vị, tuy anh không quen ăn loại thức ăn này, nhưng vẫn ăn rất ngon miệng. “Ăn ngon.”

“Mấy thứ này cái nào ngon nhất? Lần sau em sẽ mua cho anh ăn.”

Anthony cầm bàn tay đang cầm chén của cậu, chỉ vào chén nói: “Này ăn ngon nhất.”

Đường Tình mặt đỏ lên, “Xạo thấy ón! Mấy thứ kia đều mua ở tiệm nổi tiếng, tay nghề của em làm sao có thể so sánh chứ.”

“Anh cảm thấy ăn rất ngon.”

Anthony nói rất chân thành, giống như chén cháo kia chính là mỹ vị nhân gian vậy, làm cho Đường Tình đỏ bừng mặt. Đường Tình lại dứt cháo cho anh, thẳng đến khi chén thấy đáy. Anthony ăn hết hai chén cháo, còn những thứ khác không đụng tới nữa.

“Mệt không? Muốn ngủ thêm một chút nữa không? Bị cảm cần phải nghỉ ngơi nhiều.”

Anthony gật đầu. Đường Tình lấy gói thuốc đến.

Trên mặt Anthony lập tức xuất hiện biểu tình cảm hận. “Cần gì phải uống thuốc. Đâu có nghiêm trọng như vậy.”

Đường Tình không để ý tới lời anh nói, bưng tới một ly nước ấm, mở gói thuốc ra, đặt ở trước mặt anh, vuốt đầu anh, nói: “Uống thuốc.”

Anthony giật giật môi, tựa hồ muốn chống cự.

Đường Tình nhỏ giọng nói: “Uống xong, em ngủ cùng anh, chịu không?”

“Không mặc quần áo sao?”

Đường Tình nổi giận gầm lên một tiếng, muốn thoi cho anh một phát. Anthony ngược lại cười cực kỳ vui vẻ, bắt lấy tay cậu, kéo cậu vào trong lòng, rồi hôn lên cổ cậu.

Đường Tình thở dốc nói: “Uống thuốc đi, em xin anh đó, em không thích nhìn thấy anh ốm yếu, hơn nữa nếu anh lành bệnh, chúng ta mới có thể làm tình.”

Anthony cầm lấy gói thuốc, không nhiều lời, bỏ hết vào miệng, sau đó bưng nước uống cái ực, tốc độ cực nhanh, có khả năng được ghi vào kỷ lục guinness.

Đường Tình buồn cười, càng ngày càng thấy người đàn ông này quả thực giống một đứa trẻ con, cực kỳ dễ lừa. Cậu không nhiều lời, kéo anh vào trong phòng ngủ, hai người ôm nhau ngủ thắm thiết. Anthony vỗ về mái tóc cậu, hai mí mắt bởi vì thuốc có tác dụng mà từ từ dính chặt vào nhau.

“Đường Tình.”

“Ân?” Cậu nghe hơi thở của anh, cảm thấy vừa ấm áp vừa an tâm.

“Nếu anh là Eddie, anh sẽ quý trọng em, sẽ không để cho em ngủ cùng em trai của anh.”

Đường Tình ở trong lòng ngực anh, lắc lắc nhẹ thân mình. “Thế anh có lên giường với những người mẫu khác không?”

Anthony hôn mái tóc của cậu, nhẹ giọng nói: “Không, anh chỉ muốn mình em.”

Đường Tình không biết hình dung như thế nào về cảm giác trong lòng, cậu ngẩng đầu hôn lên mặt Anthony. Anthony ngủ thật say, tựa như một đứa trẻ vậy. Cậu vuốt ve gương mặt đang ngủ say có điểm một chút tính trẻ con của Anthony. Anthony ôm chặt lấy cậu, giống như cả đời đều không muốn buông cậu ra. Cậu cứ như vậy si ngốc mà nhìn gương mặt ngủ của Anthony.

Dưới ánh đèn ngủ mờ mờ, chỉ nhìn gương mặt ngủ say của Anthony, mà cậu đã cảm thấy cực kỳ mỹ mãn, còn có một loại cảm giác hạnh phúc ngọt ngào đang từ từ chiếm lấy tim cậu.

——hoàn quyển 1 ——

11. Quyển 2 - Chương 1-1: Văn Ân

Tên bá đạo này, chỉ số thông minh khẳng định chỉ có hơn vượn mà thôi, cho nên mới có thể thú tính vượt cả nhân tính, cậu tới nhà anh là muốn giải thích rõ ràng hiểu lầm giữa hai người, rồi sau đó nói ra tình cảm chân thành dưới đáy lòng, nào ngờ người này vừa thấy mặt cậu liền kéo cậu lên giường, sau đó bỏ lại một tờ

chi phiếu một trăm vạn kèm theo lời vũ nhục. Mẹ kiếp! Anh nghe không hiểu tiếng quốc ngữ sao? Không chỉ có vũ nhục cậu, còn dẫm nát thực tâm của cậu ... Cái tên mất chốt này, cậu thật sự đã chịu đủ rồi!

Anh vận dụng thể lực, nện xuống một số tiền lớn, chính là muốn hoàn thành giấc mộng của Đường Tình đưa cậu trở thành người mẫu nổi tiếng thế giới, nhưng tên này chẳng biết tốt xấu, thể nhưng lại dám ở sau lưng anh cầu kết với người xấu làm vậy, xem trả giá cùng khổ tâm của anh chẳng ra gì, còn dám nói quan hệ giữa hai người thuần túy chỉ là giao dịch mua bán, hy vọng anh sớm ngày “giơ cao đánh khẽ” chấm dứt đoạn giao dịch thân thể này ... Đéo mẹ! Khi anh coi tiền như rác sao? Anh cũng không phải là cái loại người mua mặc cho người ta xâm lược, chọc điên anh, thì hãy lấy nửa đời còn lại mà bồi thường đi!

12. Quyển 2 - Chương 1-2

Ngon đèn nhiều màu chiếu thẳng lên trên đài, tiếng nhạc nền đỉnh tai nhức óc, trai xinh gái đẹp bước đi duyên dáng ở trên đài. Tứ chi bọn họ thon dài, biểu tình trên mặt sáng rọi động lòng người, trang phục trên người bọn họ càng tôn thêm dáng người thon dài cùng cái đẹp mà người thường không thể so sánh. Bọn họ là những người mẫu chuyên nghiệp, đang biểu diễn thời trang của nhà thiết kế đương đại. Cả trai lẫn gái nổi đuôi nhau đi lại trên đài biểu diễn, mỗi người đều bước những bước đi độc đáo, tứ chi theo tiết tấu âm nhạc lắc lư duyên dáng.

Nhân viên công tác dưới đài vội vàng điều chỉnh ngon đèn, thay đổi nhạc nền, yêu cầu của lần tập này càng thêm hoàn mỹ, bởi vì ba ngày sau đã là buổi biểu diễn chính thức, thời gian càng ngày càng cấp bách, mọi người không dám nghỉ ngơi chút nào.

Buổi biểu diễn lần này tập trung quy mô rất lớn, hơn nữa còn rất long trọng, bởi vì tất cả các nhà thiết kế thời trang Á Châu có tiếng tăm đều tham gia. Mà ngay cả thời trang kinh đô Paris cũng có rất nhiều thầy thiết kế bậc một bậc hai tới tham dự, có thể nói là đây là buổi biểu diễn thời trang Á Châu lớn nhất thời đại.

Lâm Á Viên nhìn buổi tập đang tiến hành, khóe miệng lộ ra mỉm cười, ông đã hơn 50 tuổi, nhưng bề ngoài của ông không hề giống với người đã bước qua tuổi 50. Ông mặc một bộ đồ hợp thời, nếu nhìn thoáng qua thì ai cũng nghĩ ông cỡ 40 tuổi, nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện trên trán ông đã có vài đạo nếp nhăn, tiết lộ tuổi thật của ông.

Ông là nhà thiết kế chính trong buổi biểu diễn lần này, các mẫu thiết kế của ông rất được hoan nghênh trên toàn thế giới, có thể xem như là một nhà thiết kế cấp bậc đại sư, tất cả nhân viên làm việc ở đây, đều phải tôn xưng ông một tiếng thầy Lâm.

Hiện tại ông đang đứng ở dưới đài biểu diễn, nhìn chăm chăm vào động tĩnh ở trên đài, một tay chống ghế dựa ở phía trước, thỉnh thoảng nói với người bên cạnh vài câu. Thái độ của ông tràn ngập đắc ý và vui sướng, nhìn ra được ông rất coi trọng buổi biểu diễn thời trang lần này.

“Ông chủ, buổi biểu diễn thời trang lần này của chúng ta sẽ trở thành sự kiện rung động toàn Á Châu.”

Người được xưng là ông chủ, ánh mắt thâm trầm, khóe miệng khẽ nhếch, trong tiếng nhạc nền đỉnh tai nhức óc, gương mặt nhìn chăm chú vào một người mẫu nam ở trên đài.

Người mẫu nam này – thân hình thon dài, thần thái sáng láng, mái tóc dài màu đen theo từng bước đi mà hơi hơi tung bay, cảm giác thập phần tao nhã. Phong cách lịch sự tao nhã của người mẫu nam này đặc biệt hấp dẫn, khiến cho người ta khó có thể dời đi ánh mắt, tất cả người mẫu đi ở bên cạnh tựa hồ chỉ làm nền cho người mẫu nam này.

Lâm Á Viên cũng phát hiện ra tiêu điểm trong mắt người bên cạnh, vì thế ông mở miệng nói: “À, ông chủ, lúc trước khi anh giới thiệu cho tôi dùng cậu ta, tôi đã không ôm quá nhiều kỳ vọng, tôi nghĩ rằng cậu ta dựa vào chuyện lên giường với anh mới đổi lấy được sự ưu ái của anh.”

Thanh âm của ông cơ hồ bị tiếng nhạc nền át đi, chỉ có hai người bọn họ nghe được. Sự thẳng thắn của Lâm Á Viên làm cho Anthony nhú mi, xem ra mặc dù Lâm Á Viên đã lớn tuổi, nhưng cách nói chuyện rất không khách khí. Tuyệt đối sẽ không có ai lớn mật giống như Lâm Á Viên vậy, dám nói ra lời nói chọc giận Anthony như thế.

Anthony không vui lấy tiếng nói trầm thấp trả lời: “Nếu hiện tại chú muốn tôi rút tài chính về trước khi bắt đầu buổi biểu diễn, thì chú đã thành công.”

Đối với uy hiếp của anh, Lâm Á Viên chính là cười to, một bộ dáng không thèm để ý chút nào, tiếp tục hỏi: “Anh đi đâu mà khai quật ra được kho báu này? Cậu ở Âu Châu phát triển lâu như vậy, thế nhưng lại không thể trở thành người mẫu thế giới, chẳng lẽ đám người thiết kế bên Âu Châu bị mù hết rồi sao?”

Anthony nghe vậy, mày đang nhíu chặt từ từ giãn ra, thậm chí ngay cả khóe miệng cũng nhếch lên thành nụ cười mỉm. Tôi đã sớm nói, em ấy là một viên kim cương hoàn mỹ nhất.”

“Không tồi, Đường Tình đích xác là rất tuyệt, tôi biết anh thường tới đón cậu ta, bắt quá tôi không hề đồng ý anh và cậu ta chung sống với nhau, đứa bé này còn rất khờ dại, quá đơn thuần, anh không thích hợp với cậu ta.”

Lâm Á Viên không chút nào quanh co lòng vòng mà nói thẳng ra cái nhìn của mình, dù sao danh tiếng của Anthony trong giới làm ăn cũng rất không tốt, tình cảm lằng nhằng vô cùng. Đơn giản mà nói, người mẫu nào dính tới anh cơ hồ đều đang bán xuân, hơn nữa tốc độ anh thay đổi họ nhanh như tốc độ anh trả tiền vậy. Thông thường người mẫu nào có quan hệ với anh, thì mọi người sẽ nhận định tên người mẫu này đang muốn lợi dụng anh để nổi danh.

Đối với lời Lâm Á Viên nói, Anthony cắn bản thờ ơ, vươn tay cầm lấy áo vest, đứng lên. Dáng người ngạo nhân cùng biểu tình âm trầm, khiến cho sự âm ngoan trên người anh biểu hiện ra càng thêm tự nhiên, khiến cho lời anh nói ra sẽ làm người ta sợ hãi.

“Mặc kệ thích hợp không thích hợp, em ấy vẫn là của tôi, chú tốt nhất bớt lo chuyện người khác đi.”

Lâm Á Viên nhìn thật sâu vào Anthony một cái, ông biết trong giới người mẫu có rất nhiều chuyện dơ bẩn, người mẫu lên giường cùng ông chủ lớn để đổi lấy tiếng tăm là một chuyện rất xưa cũ. Nhưng mà sau khi ở chung với Đường Tình một thời gian, ông biết Đường Tình không phải là loại người như vậy, ông bạo gan suy đoán – có lẽ Đường Tình và Anthony sống chung với nhau nhất định là có nguyên nhân khác, hơn nữa nếu ông đoán không sai, thì nguyên nhân có thể ở trên người Anthony.

“Tôi nghĩ cậu ta yêu anh, ông chủ, tôi chỉ hy vọng sau khi anh chơi chán thì đừng dùng tiền để cắt đứt với cậu ta, điều này sẽ phá hủy cậu ta. Kho báu này vừa mới tỏa sáng, tôi không hy vọng anh sẽ phá hủy cậu ta, lần biểu diễn này sẽ khiến cho cậu ta nổi danh, thậm chí nổi danh đến tận Âu Châu.”

Nghe Lâm Á Viên nói như thế, biểu tình trên mặt Anthony không hề thay đổi, vẫn lạnh lùng âm trầm như cũ, nhưng mà lời anh nói ra lại như một quả bom nổ.

“Chú sai rồi, em ấy không yêu tôi, giữa chúng tôi chỉ là một hồi giao dịch, tôi trả tiền, em ấy bán mình cho tôi, khi tôi còn chưa chán ghét thì em ấy vẫn thuộc về tôi.”

Lúc này, người mẫu ở trên đài đã trở lại sau hậu trường, nhạc nền cũng được chỉnh nhỏ xuống.

Mất thấy buổi diễn tập đã gần kết thúc, Lâm Á Viên thản nhiên nói: “Nếu anh chịu để ý quan sát một chút, anh sẽ thấy lời tôi nói là thật.”

Anthony coi như không nghe thấy, xoay người rời đi. Lâm Á Viên vừa lòng phát hiện anh cũng không phải rời đi, mà là đi vào hậu trường, nơi đó là chỗ để cho người mẫu hóa trang, xem ra là anh đi tìm Đường Tình.

Đường Tình tẩy trang xong, liền cảm thấy cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái. Vì ngọn đèn chiếu lên trên đài phóng ra ánh sáng quá mãnh liệt, cho nên khi ở trên đài nhất định phải trang điểm thật đậm, nếu không gương mặt của mình sẽ trắng chột và lu mờ, bất quá ngày nay mỹ phẩm trang điểm càng ngày càng tốt, không hề có cảm giác dính ướt như trước đây, bởi vậy cậu mới không cảm thấy chán ghét mỗi khi trang điểm.

Phòng hóa trang này là Lâm Á Viên dành riêng cho một mình cậu, bởi vì cậu đảm đương vai người mẫu chính, cho nên Lâm Á Viên không muốn người khác quấy rầy cậu. Điều này làm cho cậu rất thỏa mãn, vì đây là lần đầu tiên cậu được người ta kính trọng vài phần, dù sao trước đây khi cậu đi catwalk ở Âu Châu, cũng chỉ là một người mẫu vô danh không ai biết đến, nên cũng không có ưu đãi gì, bây giờ trở về Đài Loan lại được nhà thiết kế thời trang nổi tiếng nhất nhì Á Châu để mắt tới, khiến cho cậu rất bất ngờ và vui mừng.

Cậu nhắm mắt cúi đầu, không ngừng hắt nước trong lavabo lên mặt, rồi cứ tư thế đó vươn tay lấy khăn lau mặt ở bên cạnh, lại phát hiện không thấy khăn mặt đâu, cả mặt cậu đều là nước, vì thế cậu ngẩng đầu lên tìm khăn lau mặt để lau đi nước trên mặt. Thế nhưng cậu vừa mới ngẩng đầu lên, thì một ngón trở thon dài xuất hiện nâng cằm cậu lên, khăn mặt mềm nhẹ áp lên trên mặt cậu, từng chút từng chút lau khô nước trên mặt cậu.

“Anthony...” Đường Tình lộ ra biểu tình kinh hãi, trái tim bỗng nhiên nhảy loạn, cậu kinh ngạc nhìn anh. “Em nghĩ là anh sẽ không đến xem diễn tập, không phải gần đây anh rất bận sao?”

“Anh bỏ ra một đồng tiền, sao có thể không đến xem diễn tập một chút chứ?” Thanh âm Anthony nồng đậm giọng mũi khiến cho tiếng nói vừa thấp lại vừa trầm, ngón trở thon dài từ cằm Đường Tình chuyển lên hai gò má trắng nõn của cậu.

Đường Tình nâng mặt lên, tự nhiên nhận lấy nụ hôn mãnh liệt của Anthony, bởi vì cậu biết mỗi khi Anthony muốn cậu, thì anh luôn dùng thanh âm cực kỳ mỉa mai hoặc này khiêu khích cậu. Chỉ là một nụ hôn, đã khiến cho Đường Tình thiếu chút nữa không thở nổi, hai tay của cậu ôm lấy cổ Anthony, ngực cũng truyền đến tiếng tim đập ‘thình thịch’ của đối phương.

Cho dù đang thở dốc, nhưng cậu vẫn không quên hỏi một việc mà đối với cậu vô cùng quan trọng. “Anh có nhìn thấy em diễn tập vừa rồi không? Em biểu hiện được không?”

Cậu nghe được một đáp án khiến cho cậu vô cùng hài lòng.

“Cực kỳ tốt, anh sẽ mua tất cả những bộ em đã mặc qua, để khi về nhà, em sẽ từ từ mặc cho một mình anh ngắm, nhất là bộ cuối cùng, màu đen ẩn trên làn da trắng nõn của em đặc biệt rất đẹp, anh muốn em mặc bộ đó rồi nằm lên trên giường, sau đó anh sẽ tự tay cởi nó ra.”

Không có lời ca ngợi nào có thể so sánh được với những lời này của Anthony, nhất là khi anh cực kỳ bận rộn nhưng vẫn bỏ thời gian ra đến xem cậu diễn tập từ đầu đến cuối, đối với Đường Tình mà nói, phần tâm ý này so với bất kỳ thứ gì cũng trọng yếu hơn. Đường Tình hưng phấn không thôi. Lời Anthony nói đầy tình sắc hấp dẫn, để lộ ra quan hệ hiện tại của bọn họ rất là thân mật.

“Anthony...” Thanh âm Đường Tình mềm nhẹ, khàn khàn tựa như tiếng rên rỉ ở trên giường, là một mối lửa khiêu khích lửa dục trong người Anthony, anh bế Đường Tình lên, đặt cậu ngồi lên trên đài hóa trang.

Đường Tình đặt tay lên bả vai Anthony, nhìn vào ánh mắt thâm trầm của anh, liền khiến cho cậu cảm thấy vừa ngưỡng mộ vừa hoảng sợ, chân cậu lơ đãng đụng tới cường tráng của Anthony, khiến cho gương mặt của cậu nháy mắt đỏ bừng lên.

“Đừng, đừng mà, Anthony...” Nghe thấy tiếng từ chối của cậu, sắc mặt Anthony khế biến.

Đường Tình vừa đỏ mặt vừa nhỏ giọng nói: “Vách tường nơi này quá mỏng, sẽ bị ... sẽ bị người khác nghe được.”

Cậu sợ khi bọn họ thân thiết, cậu sẽ không khống chế được mà phát ra thanh âm, nếu vì vậy mà có người xông vào thì nguy mất, huống chi Anthony lại là ông chủ lớn bỏ vốn tài trợ, cậu không muốn để cho người khác phỏng đoán cùng tung tin đồn.

Nghe ra ý tứ của cậu cũng không phải cự tuyệt, thần sắc cứng ngắc ở trên mặt Anthony mới giảm xuống, nhưng vẫn khó nén khỏi thất vọng, dù sao trong khoảng thời gian này Đường Tình vì tập catwalk mà bận rộn không thôi, mà anh cũng vì có chuyện quan trọng nên rất ít ở nhà, cơ hội hai người thân thiết tự nhiên sẽ giảm đi rất nhiều.

“Bên cạnh có một khách sạn, chúng ta có thể nghỉ ngơi một chút rồi về nhà.” Đường Tình hít sâu một hơi, mới có cam đảm nói ra hết một câu này, nhưng cũng vì câu nói này mà hai gò má của cậu càng thêm đỏ hồng.

Khỏe mắt cậu ướm át chứng tỏ cậu cũng đang động tình. Dù sao Anthony rất bận việc, vậy mà anh vẫn cố gắng sắp xếp một chút thời gian đến xem cậu diễn tập, chỉ là điểm này thôi, cũng đã khiến cho cậu cực kỳ hưng phấn.

Bỗng nhiên Anthony ôm chặt lấy cậu, tựa như muốn đem cậu khảm nhập vào trong cơ thể của mình vậy. Đường Tình cảm thụ được nhiệt độ cực nóng của cơ thể anh. Sau đó, anh bế cậu xuống, cậu kéo tay anh lạng lẽ rời khỏi nơi này, chỉ chốc lát sau bọn họ liền bước vào khách sạn.

Anthony và Đường Tình vừa bước vào phòng khách sạn, liền khẩn cấp ôm hôn lấy nhau, trên đường đi từ ngoài phòng đến trên giường, bọn họ đã giúp nhau cởi hết quần áo ra.

“A, a a... A... Ngô... A... A...”

Rất nhanh, Đường Tình liền bạo dạn ngồi lên trên người Anthony, dương cương của Anthony từng chút từng chút tiến vào trong cơ thể cậu. Thế nhưng mặc kệ trong cơ thể cậu ướm át đến thế nào, thì cậu vẫn không thể dễ dàng nhận lấy sự xâm nhập của Anthony, hơn nữa bọn họ đã thật lâu không thân thiết, cho nên nhất thời cậu thật sự rất khó nhận lấy dương cương quá mức thô to của Anthony.

Dương cương của Anthony nóng tựa như lửa, cơ hồ làm phỏng màn thịt mỏng của cậu, mà ngọn lửa từ nơi hai người tiếp giáp nhau này, rất nhanh bốc lên cao, chỉ nháy mắt đã đốt cháy trong cơ thể cậu, nóng đến toàn thân cậu đều đỏ mồn mồn.

Anthony động thân một cái, Đường Tình liền thét lên một tiếng chói tai, cảm giác được nơi tư mật chặt kín của mình đang không ngừng bao chặt lấy dục vọng thô to của Anthony, làm cho cậu không khỏi hít sâu một hơi. Anthony kéo thân thể cậu xuống, mãnh liệt mút lấy miệng lưỡi của cậu, hai bàn tay to lớn không ngừng vuốt ve khắp nơi trên người cậu, vòng eo anh không ngừng nảy mạnh, tiến công càng ngày càng mạnh bạo.

“Antho ... ngy, chậm... chậm...”

Nước mắt Đường Tình vì khoái cảm quá mãnh liệt mà không ngừng tuôn trào, tiếng nỉ non của cậu rất nhanh liền biến thành tiếng khóc cầu xin, gần đây cậu mới thích ứng với loại tư thế này, vốn tư thế này có thể làm cho hắn nắm được quyền chủ đạo cơ thể, thế nhưng Anthony kịch liệt cầu hoan, làm cho cậu cuối cùng vẫn chỉ có thể bị động.

Thân thể cậu ướm dầm mồ hôi mà trở nên bóng láng, cậu đã đạt cao trào một lần, nhưng mà Anthony vẫn chưa phát tiết, vẫn không ngừng tác cầu đỉnh tiến trong cơ thể cậu.

“Ba ngày ... ba ngày sau sẽ biểu diễn chính thức, anh sẽ đến xem chứ? Ân... A... sẽ chứ?” Trừ bỏ không ngừng rên rỉ và thở hổn hển ra, cậu vẫn không quên hỏi đối phương câu hỏi mà cậu quan tâm.

Anthony cắn lên đầu vú hồng nhợt của Đường Tình, làm cho thân thể Đường Tình run rẩy một trận, sung sướng tê dại đâm thẳng từ đốt sống lưng cậu lên tới tận gáy, cậu chưa bao giờ biết mình chỉ bị cắn nhẹ lên núm hoa, là có thể gần như đạt tới cao trào.

Là Anthony dạy cho cậu biết rõ những điều này, cũng là Anthony dạy cho cậu biết rõ làm tình giữa đàn ông và đàn ông, thế nhưng có thể dục tiên dục tử như vậy, có thể khát cầu đối phương như vậy, cho nên hết thấy về tình yêu giữa đàn ông và đàn ông, đều là sau khi cậu gặp Anthony mới học được.

“Tất nhiên, bất quá cái bộ hờn ngược kia em không được mặc nữa.”

Đường Tình vừa rên rỉ, vừa cười.”Bộ đó là kiệt tác của thầy Lâm.”

“Cực cứt, căn bản chỉ là câu dẫn đàn ông.”

Đối với cách nói thô lỗ của anh, Đường Tình không thể tiếp nhận, cậu cố giải thích: “Bộ đó rất khá, thầy Lâm để dành riêng cho em, các người mẫu khác đều cực kỳ hâm mộ a!”

Anthony lại bắt đầu liếm đầu vú của cậu, cổ khoái cảm kia khiến cho Đường Tình liên tục rên rỉ, không thể tiếp tục giải thích nữa.

Mà Anthony vừa nhẹ cắn, vừa nói. “Anh hồng đẹp như vậy, anh không muốn người khác nhìn thấy.”

“Anh thật bá đạo...”

Cậu bật cười, lấy tay kéo tóc Anthony một chút, câu trả lời của Anthony là dè vòng eo của cậu xuống, bộ vị lửa nóng lại mạnh bạo công chiếm vào trong cơ thể cậu, làm cho cậu thiếu chút nữa là tắt thở.

Đường Tình vừa tức vừa buồn cười, có đôi khi người đàn ông này tựa như một đứa trẻ con vậy, gặp phải vấn đề mà mình không muốn đối mặt, liền lấy phương thức này để dời đi lực chú ý của cậu, làm cho cậu không còn sức lực để đi truy cứu sự bá đạo của anh.

Nước ấm từ trên vòi sen chảy xuống, Anthony xoa sữa tắm lên trên lưng Đường Tình xong, liền vòng tay ra trước tiếp tục nhẹ nhàng xoa sữa tắm lên phía trước cho cậu.

Những đầu ngón tay nhẹ nhàng vỗ về làm cho Đường Tình cảm thấy vừa tê dại vừa nhột, rồi lại thật ấm áp, cậu ngả người ra phía sau, đem sức nặng toàn cơ thể tựa vào trước ngực Anthony, độ ấm gần bó giữa hai người làm cho cậu cảm thấy vô cùng thoải mái.

“Em đi catwalk rất đẹp.”

Đường Tình nghiêng mặt qua bên, khẽ hôn lên má anh, cười lớn hỏi: “Say mê em không?”

Anthony hôn lên môi cậu một cái, hai tay đem cậu ôm chặt lấy, đưa ra một cái kế hoạch: “Sau khi buổi biểu diễn này kết thúc, anh cũng có vài ngày rảnh, chúng ta có thể đi nơi nào đó thả lỏng một chút, có lẽ đi hải đảo nghỉ ngơi vài ngày.”

Nước từ vòi sen không ngừng phun xuống, làm sạch đi bọt sữa tắm ở trên người, lúc này Đường Tình mới phát hiện ra trên người mình không có nhiều dấu vết hoan ái nhưng trước đây. Đường Tình có chút cảm động, cậu biết vì ba ngày sau sẽ chính thức biểu diễn, cho nên vừa rồi khi hoan ái Anthony đã phóng nhẹ lực đạo, không lưu lại dấu vết trên người cậu.

Phát hiện ra điều này làm cho trong lòng cậu ấm áp không thôi, ôn nhu và chăm sóc của Anthony đều có thể nhìn thấy từ những khía cạnh nhỏ nhất, nhưng anh chưa bao giờ nói nó ra miệng.

Cậu xoay người lại, hai tay ôm lấy cổ Anthony. “Không được, đó là sau khi buổi biểu diễn kết thúc, còn trước đó anh cũng phải chúc mừng em.”

Ngữ khí của cậu có chút làm nũng, nghe cực kỳ đáng yêu, Anthony vuốt mái tóc đen dài ẩm ướt của cậu, tình nghịch nháy mắt mấy cái. “Đây là một bất ngờ, đến lúc đó sẽ cho em biết.”

Đường Tình dùng sức gạt đầu, “Không được gạt em a.”

Anthony nhếch khóe miệng, thấp giọng nói: “Anh có khi nào gạt em chứ.”

Đường Tình nhin không được nở nụ cười, Anthony đích xác chưa từng gạt cậu bất cứ chuyện gì, tuy cậu là vì tiền mà hiến thân cho Anthony, nhưng từ trước đến nay Anthony đối cậu rất chân thành.

Tươi cười của Đường Tình tràn ngập hạnh phúc và sung sướng, ánh mắt Anthony trở nên cực kỳ chuyên chú. Anh đưa tay nâng cằm Đường Tình lên, dùng sức hôn cậu một cái thật sâu, nụ hôn này vừa mạnh mẽ lại vừa dã man, hoàn toàn đoạt đi hơi thở của cậu, làm cho toàn thân Đường Tình không ngừng nóng lên. Cậu lại một lần nữa ngã nhào vào trong lòng Anthony, để cho Anthony lại yêu thương cậu thêm lần nữa ...

13. Quyển 2 - Chương 2

Ba ngày sau, trong hội trường của buổi biểu diễn thời trang đông nghìn nghịt người, giới truyền thông và báo chí không ngừng chụp hình trên đài biểu diễn, để lưu lại kỷ ức về ngày hội thời trang lớn nhất thế kỷ này. Ngọn đèn nhiều màu chiếu sáng trên đài, nhạc nền vang vọng khắp hội trường.

Lâm Á Viên ngồi bên cạnh Anthony, một bộ dáng cực kỳ đặc ý và thỏa mãn. “Đường Tình thật là có mị lực, anh có phát hiện không? Hầu như giới truyền thông đều chụp hình cậu ta, cậu ta có cái đẹp thu hút lòng người, khiến cho tầm mắt của bọn họ chỉ có thể chạy theo cậu ta, tôi cam đoan bắt đầu từ ngày mai, cậu ta sẽ trở thành một người nổi tiếng.”

“Em ấy biểu hiện rất tốt.” Thanh âm Anthony trầm thấp áp lực, anh không thích ở trước mặt bất kỳ kẻ nào biểu hiện ra tình cảm của mình đối với Đường, nhưng ánh mắt của anh cơ hồ không thể rời khỏi con người đang cực kỳ tỏa sáng kia.

Đường Tình đi trên đài catwalk cực kỳ chói sáng, ở trong mắt anh, cậu vĩnh viễn đều xuất sắc và hấp dẫn người khác như vậy, cho dù cậu chỉ mặc một cái sơ mi và một cái quần đùi bình thường, thì cũng đã khiến cho anh say mê không thôi. Anh nhớ lại khi Đường Tình là một du học sinh vừa bước vào đại học, bộ dáng của cậu cực kỳ thanh thuần, khí chất của cậu vô cùng đặc biệt, khiến cho ánh mắt của anh luôn dõi theo từng bước chân của cậu. Mà người khiến cho anh say mê không thôi này, hiện tại đã hoàn toàn thuộc về anh, nghĩ đến chuyện này, anh liền không thể ức chế được sự rung động trong trái tim mình.

“Có lẽ bởi vì kế hoạch của hai người sau buổi biểu diễn, đã khiến cho cậu ta trở nên cực kỳ hưng phấn tựa như trẻ con được quà vậy, tôi đã hỏi cậu ta – có phải ông chủ đã sắp xếp tiết mục gì đặc biệt không? Cậu ta vừa nghe thế, khuôn mặt liền đỏ bừng lên.”

“Em ấy biểu hiện rất tốt, tôi nên chúc mừng cho em ấy.”

Lâm Á Viên bật cười, rồi nói tiếp. “Ông chủ, anh có thể lừa người khác, nhưng không thể lừa tôi, sở dĩ anh bỏ ra mấy ngàn vạn tài trợ cho buổi biểu diễn này, không phải vì anh có hứng thú với thời trang, mà là vì anh muốn lãng xê cho Đường Tình!”

Đôi mắt màu đen tựa như bảo thạch của Anthony nhìn phía về Lâm Á Viên, không thừa nhận cũng không phủ nhận. “Đúng là buổi biểu diễn thời trang lần này tốn của tôi một số tiền khá lớn, nhưng bảo đảm sau khi buổi biểu diễn kết thúc sẽ có khá nhiều công ty ký hợp đồng với tôi, xem ra năm nay cổ phiếu của công ty tôi sẽ tăng lên không ít đây.”

Lâm Á Viên nhẹ thở dài. “Tôi thực không hy vọng cậu ta và anh có quan hệ với nhau, bởi vì danh tiếng chơi đùa của anh trong giới làm ăn rất xấu, mà Đường Tình quá non trẻ, tôi có thể đoán ra được kết thúc thể thảm của cậu ta khi mà anh chán ngán cậu ta.”

“Sang năm chú không muốn làm một buổi biểu diễn như vậy nữa sao?”

Lâm Á Viên há to miệng, ông đương nhiên nghe ra ý tứ trong lời nói của Anthony: “Ông chủ, sang năm anh sẽ tài trợ tiếp sao?”

“Nếu chú im miệng của chú lại, thì tôi sẽ suy sết.”

Những lời này làm cho Lâm Á Viên ngoan ngoãn ngậm miệng lại, bởi vì tổ chức một buổi biểu diễn như thế này cần một số tiền rất lớn, nếu không có ông chủ lớn tài trợ, thì rất khó thực hiện, cho nên ông sẽ không ngu mà đánh mất cơ hội. Mà theo ông quan sát, trong khoảng thời gian sắp tới Anthony vẫn chưa thể chán ngán Đường Tình, bởi vì trong suốt buổi biểu diễn, ánh mắt Anthony chưa từng rời khỏi người Đường Tình, điều đó đã nói lên sự mê luyến của anh đối với Đường Tình.

Tiếng vỗ tay ở dưới đài vang lên như sấm, làm cho trong lòng Đường Tình rộn ràng như đánh trống, Lâm Á Viên nắm tay cậu đi đến phía trước tiên của đài biểu diễn, cậu khom người đáp tạ những người đã xem ở phía dưới đài, ánh sáng của máy ảnh không ngừng hướng về phía cậu chớp chớp lên.

Đây là lần đầu tiên sau khi Đường Tình đi catwalk xong, thì cảm thấy mình tựa như một siêu ngôi sao vậy. “Thầy Lâm, cảm ơn thầy.”

Lâm Á Viên nhìn cậu nở nụ cười. “Mau đi chuẩn bị đi, có người đang chờ chúc mừng cho cậu kìa!”

Đường Tình đỏ mặt thẹn thùng, ở trong này chỉ có mỗi mình thầy Lâm là biết rõ mối quan hệ giữa cậu và Anthony. Chẳng lẽ hôm nay cậu biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Ngay cả thầy Lâm cũng nhìn ra được tâm thần của cậu không yên? Cậu nôn nóng như thế này là bởi vì cậu luôn nghĩ tới kinh hỉ mà Anthony nói rất cuộc là thứ gì? Nhưng cậu suy nghĩ đến sắp bề đầu rồi, mà vẫn không đoán ra được, cho nên làm cho cậu tò mò muốn chết.

Cậu vừa bước vào phòng nghỉ, lập tức có người ôm một bó hoa thật to đưa tới trước mặt cậu, Đường Tình lập tức nở nụ cười thật tươi chào đón đối phương: “Cảm ơn hoa của anh, An...”

“Tình, em biểu hiện quá mức tuyệt vời, đây là lần đi catwalk tốt nhất của em, may mắn anh có thể xem được, sau này khi em quay về Âu Châu, bảo đảm sẽ có rất nhiều nhà thiết kế tới mời em đi catwalk cho họ.”

Đường Tình kinh ngạc mà nuốt cái tên Anthony vào lại, bởi vì người tới không phải là Anthony, mà là anh trai của Anthony — Eddie.

Cậu cũng sững sờ đứng yên tựa như trời trồng vậy, sau một lúc lâu vẫn chưa thể lấy lại tinh thần, bởi vì cậu hoàn toàn không nghĩ tới sẽ gặp được Eddie ở Đài Loan. Nhưng ngay sau đó, cậu cảm thấy trái tim của mình như muốn vọt ra khỏi miệng vậy, cả người nhất thời có chút đầu vầng mắt hoa, thiếu chút nữa đã lộ ra nụ cười ngây ngô đến mất hết hình tượng. Tất cả đều là vì Eddie đột nhiên xuất hiện ở trước mắt cậu! Cậu tựa như thanh niên mới lớn gặp được người tình trong mộng mà tỏ ra bối rối, nhưng mà cậu thật sự rất cao hứng!

“Eddie, này, này... Thật là một kinh hỉ, sao anh không nói cho em biết, anh muốn tới Đài Loan chứ, bằng không em nhất định sẽ đi đón anh.”

Gương mặt Eddie so với trước có chút gầy, nhưng nụ cười của anh ta vẫn ôn hòa tựa như trước đây, làm cho cậu ái mộ không thôi.

“Anh muốn để cho em một bất ngờ, thế nhưng không ngờ chính anh lại bị bất ngờ, lần biểu diễn này, em thể hiện quá mức tuyệt vời.” Eddie bước lên trước một bước dài, ôm lấy Đường Tình.

Đường Tình không dám tin mà ôm lại anh ta. Khi cậu được Eddie ôm, trái tim của cậu đập cực kỳ nhanh, bởi vì cậu chưa từng nghĩ tới mình lại có thể dựa vào gần Eddie như vậy, gần đến có thể ngửi thấy mùi hương trên người Eddie, trước kia, cậu ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ sẽ có lúc cậu được anh ta ôm vào lòng như vậy.

Eddie là tình nhân trong mộng của cậu, là mối tình đầu của cậu. Mà từ khi cậu quen Eddie tới nay, anh ta chưa từng đối với cậu nhiệt tình đến như vậy. Hay là ... Eddie nguyện ý nhận tình cảm của cậu? Ý tưởng này khiến cho máu trong người Đường Tình sôi sục lên.

Ban đầu cậu đến Đài Loan tìm Anthony, là bởi vì vụ buôn bán gián điệp. Anthony là rác rưởi của gia tộc Reason Lando, anh thiết kế bẫy sập, làm hại công ty của gia tộc Reason Lando có thể bị phá sản. Ông Reason Lando muốn Đường Tình đến Đài Loan tìm Anthony đàm phán, hơn nữa chính miệng ông ta đã hứa với cậu, chỉ cần cậu có thể làm cho Anthony hủy bỏ án kiện về vụ buôn bán gián điệp, thì ông ta nguyện ý giúp Đường Tình, làm cho Eddie cũng thương cậu.

Ngay từ thời đại học cậu đã thầm mến Eddie, cậu đồng ý tới Đài Loan cũng là vì muốn cuộc tình giữa cậu và Eddie có thể đâm hoa kết trái.

Khi cậu tới Đài Loan gặp được Anthony, Anthony liền đưa ra điều kiện chỉ cần cậu bán mình cho anh, thì anh nguyện ý hủy bỏ vụ kiện buôn bán gián điệp kia. Vì Eddie, cậu lập tức gật đầu đáp ứng.

Vừa nghĩ tới Anthony, cậu liền hoảng hốt, vạn nhất Anthony gặp được Eddie thì phải làm sao bây giờ? Cậu không thể để cho Eddie biết được hiện tại cậu và Anthony có quan hệ, cho dù cậu là vì Eddie mới hy sinh bản thân mình, nhưng cậu cũng không muốn để cho Eddie biết, càng không muốn để cho Eddie xem thường cậu.

“Nơi này quá ồn, chúng ta ... chúng ta tìm nơi khác để trò chuyện được không?”

Cậu vội vàng thay đổi ý phục, lôi kéo Eddie, muốn khẩn cấp rời khỏi nơi này. Cậu sợ Anthony đến phòng nghỉ tìm cậu, nếu để cho hai người bọn họ gặp nhau, có lẽ Anthony sẽ làm trò ở trước mặt Eddie nói ra mình đã nhiều lần ngủ với anh, cậu thật sự sợ hãi khi nghĩ tới Eddie có thể biết được việc này, cho nên vội vã mang Eddie rời đi. Mà bởi vì cậu quá kích động, cho nên hoàn toàn không phát hiện ra Anthony đang đứng ở nơi cách cậu không xa.

Anthony đứng thẳng bất động ở một bên, khi anh nhìn thấy Đường Tình áp sát người lên trên người Eddie, một bộ dáng say mê không thôi, thì biểu tình trên mặt anh nháy mắt trở nên âm trầm. Tuy anh vốn là một người âm trầm, nhưng mà vẻ mặt của anh vào lúc này đáng sợ không thua gì quỷ dữ. Anthony quay đầu rời khỏi hội trường, bó hoa hồng màu đỏ trong tay anh, bị anh không chút nào lưu tình dùng sức quăng vào trong sọt rác.

“Anthony!”

(ân?) Trong di động truyền đến thanh âm trả lời cực kỳ trầm thấp.

Trong phòng WC của nhà hàng, Đường Tình đang gọi điện thoại di động, người nhận cuộc gọi chính là Anthony. Quan hệ giữa Anthony và gia tộc của anh vô cùng rắc rối và phức tạp, hơn nữa Anthony đối với gia tộc của mình đầy lòng oán hận, cho nên Đường Tình không muốn để cho anh biết hiện tại mình đang ở cùng với Eddie. Cậu khó khăn lắm mới có thể ở cùng với Eddie, cho nên cậu không muốn để cho bất kỳ kẻ nào hay bất kỳ chuyện gì phá hư khoảng thời gian tốt đẹp này.

“Thực xin lỗi, hôm nay em có việc đột xuất, không thể đi chúc mừng với anh được, em có hẹn với một người bạn cũng làm nghề người mẫu, có lẽ chúng ta để hôm khác ...”

Anthony đánh gậy lời nói dối đầy sức sẻo của cậu: (không sao, em cứ đi việc của em đi, tôi cũng vừa có việc đột xuất.)

“Thật tốt quá!” Phát hiện ngữ khí của mình hình như quá độ hưng phấn, Đường Tình lập tức áp chế tiếng hoan hô của mình xuống, cậu không muốn để cho Anthony phát hiện mình thất thường. “Tối nay em sẽ về trễ một chút.”

(tùy em.) sau hai chữ ngắn gọn lãnh đạm, Anthony cũng không nói tạm biệt, liền cúp máy.

Đường Tình cũng không thêm để ý thái độ âm dương quái khí của anh, giờ phút này tâm tư của cậu hoàn toàn đặt hết lên trên người Eddie. Cậu lau khô mồ hôi ở trên trán mình, cậu không thể ở trong toilet quá lâu, Eddie còn đang chờ cậu a!

Đường Tình đứng ở trước gương sửa sang lại dung nhan của mình, sắc mặt của cậu ở trong gương ửng đỏ, thoát nhìn tựa như uống rượu hơi bị nhiều, nhưng cậu biết chính là vì mình hưng phấn quá độ mới có thể như vậy. Sau khi xác định mình đẹp đến không thể chê vào đâu được, thì Đường Tình mới đi ra khỏi toilet. Cậu vừa mới trở lại chỗ ngồi, thì Eddie liền cho cậu một nụ cười vô cùng ôn nhu, làm cho cõi lòng cậu tan chảy.

Cậu nói chuyện với Eddie cực kỳ vui vẻ, cơ hồ làm cho bọn họ quên mất thời gian, bất tri bất giác cho tới khi nhà hàng đóng cửa, cậu vẫn lưu luyến mà cùng Eddie đi ra khỏi nhà hàng.

Gió đêm nhẹ nhàng lướt qua bọn họ, Đường Tình nhỏ giọng hỏi: “Anh sẽ ở Đài Loan bao lâu?”

Eddie ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, cân nhắc nói: “Đại khái một, hai tháng đi, ta muốn ở đây tìm hiểu xem có người nào thích hợp làm đại lý của công ty không.”

Đường Tình vô cùng mừng rỡ, nếu Eddie ở lại Đài Loan lâu như vậy, thì cậu có thể thường xuyên gặp được anh, nghĩ đến đây, cậu không khỏi nở nụ cười ngọt ngào.

Eddie đón một chiếc taxi, hai người bọn họ ngồi vào chỗ ngồi ở phía sau, Eddie lập tức hỏi: “Em đang ở đâu? Anh đưa em về trước.”

Đường Tình thiếu chút nữa nói ra mình đang ở chỗ của Anthony, cũng may cậu thắng lại kịp lúc, cậu sao có thể để người trong lòng biết được cậu đang chung sống với Anthony chứ! Cậu thuận miệng nói ra địa chỉ khách sạn mà trước đây cậu đã ở.

Eddie không nghi ngờ gì liền bảo tài xế taxi đưa cậu đến khách sạn đó, anh ta còn thân thiết hỏi cậu, “Muốn anh đưa em lên phòng không?”

Cậu vội vàng lắc đầu, căn bản cậu chẳng có phòng nào ở trong này, nếu để cho anh đưa cậu lên, thì chẳng phải là “lạ ông con ở bụi này” sao?

“Không cần, em tự mình lên được rồi, à, đây là số điện thoại di động của em, anh vừa tới Đài Loan, nhất định là chưa quen với nơi này, em rất sẵn lòng đưa anh đi tham quan khắp nơi một chút, để anh có thể quen với hoàn cảnh ở đây.”

Eddie bóp nhẹ cách tay cậu một cái. “Ngày mai anh sẽ tới tìm em, ngủ ngon.”

Mặt Đường Tình đỏ bừng, tim cậu thật đập nhanh, cậu vội gật mạnh đầu, chờ đến khi taxi đã đi xa thật xa, cậu vẫn còn đắm chìm trong hơi ấm ở trên cánh tay.

Đường Tình nhẹ nhàng mở cửa nhà của Anthony ra, rón ra rón rén bước vào.

Sau khi rửa mặt thay đồ ngủ xong, cậu lại nhẹ nhàng nằm lên trên giường, tuy cậu không muốn đánh thức Anthony, nhưng cậu vẫn mở miệng khẽ gọi: “An... Anthony.”

Anthony xoay người qua, ôm mạnh lấy vòng eo của Đường Tình, đem sức nặng của mình đặt lên trên người cậu, vội vàng xé rách y phục của cậu, cùng lúc sử dụng lực cắn lên trên cổ cậu một cái thật mạnh.

Đường Tình đau đến hét lên một tiếng: “Đau quá...”

“Nâng thắt lưng lên, hiện tại tôi muốn em.” Thanh âm của anh lạnh như băng, hoàn toàn không có độ ấm.

Đường Tình thở hào hển, cậu cảm thấy nơi vừa bị anh cắn qua rất là đau, không khỏi cảm thấy có chút ủy khuất. Hơn nữa cậu vừa mới vui vẻ với Eddie thân yêu của cậu, nên hiện tại cậu không muốn xảy ra quan hệ với Anthony, như vậy sẽ phá như mất một ngày đẹp đẻ của cậu.

“Đừng mà, Anthony, hôm nay em đi catwalk mệt chết đi được, hiện tại em muốn ngủ, hơn nữa em có lời muốn nói với anh.” Tuy cậu nói thực uyển chuyển, nhưng ý tứ cự tuyệt cũng rất rõ ràng.

Anthony giống như chẳng nghe cậu nói cái gì, vẫn tiếp tục xé nát áo ngủ trên người cậu, nụ cười vắn vẹo, đầy trào phúng nói: “Không sao, chờ chút nữa em sẽ thích.”

“Anthony, em muốn với anh một chuyện, em cảm thấy ... cảm thấy ...”

Cậu dè tay Anthony lại, nghiêng mặt qua một bên, trốn tránh tầm mắt của Anthony, rồi mở miệng: “Em muốn chuyển ra ngoài, em cảm thấy em ở nơi này không thích hợp.”

Anthony nhướng mi, trên người anh tản mát ra hơi thở băng hàn tựa như kim châm vào người ta vậy, ánh mắt anh lạnh lùng nhìn Đường Tình, ngữ khí âm trầm lập lại cậu nói mà cậu vừa nói xong. “Em nói em muốn chuyển ra ngoài ở?”

Đường Tình bị khí thế lãnh khốc của anh khiến cho gần như mất hết tất cả khí lực, hơn nữa còn có chút chột dạ. Nguyên nhân cậu muốn chuyển ra ngoài ở, là vì Eddie đã tới Đài Loan, cậu không thể tiếp tục sống cùng Anthony nữa, nếu lỡ như bị Eddie phát hiện thì làm sao bây giờ?

“Em ... em ở nơi này rất ... không quen, quan hệ của chúng ta chỉ là giao dịch tiền tài, anh đã nói nếu anh chán em thì anh sẽ cho em đi, anh cũng từng nói kỳ hạn anh đối mới người tình cũng chỉ một, hai tháng. Em nghĩ ... em nghĩ em sống với anh đã hai tháng, có lẽ cũng sắp đến lúc anh chán em rồi, mà em không muốn đến lúc đó mới rời đi, nếu đến lúc đó mới rời đi thì em rất xấu hổ, cho nên ... cho nên ...” Cậu ấp a ấp úng giải thích, đương nhiên đây chỉ là cái cớ để cậu chuyển ra ngoài mà thôi.

Anthony thô bạo đẩy mạnh cậu lên trên giường, nhướng mi nhìn cậu. “Em đang muốn cắt đứt quan hệ với tôi sao? Và em đang cầu cho tôi mau chóng phiền chán em đúng không?”

Lời Anthony nói vô cùng chính xác, nhưng cậu nào dám ở trước mặt Anthony làm trò thừa nhận điều đó. Đường Tình im lặng không nên biết nói gì để chống đỡ, cũng không dám nâng mặt lên nhìn Anthony, cậu trong lúc bối rối liền đưa ra phương thức bồi thường cho anh.

“Em không có ý này, Anthony, em biết có vài người mẫu rất có hứng thú với anh, nếu anh muốn, em có thể giới thiệu cho anh, trai hay gái đều được, mấy người bọn họ so với em đẹp hơn nhiều, anh nhất định sẽ càng thích.”

“Câm miệng!” Anthony tức giận rống lớn lên, toàn thân anh vì tức giận mà run run, ánh mắt anh cực kỳ tàn nhẫn cơ hồ muốn bắn thủng mặt cậu.

Đường Tình sợ tới mức nhắm mắt lại, nháy mắt, cậu cảm giác được Anthony đang áp sát lên trên người mình, một cỗ hơi thở vừa nóng vừa lạnh phất qua lỗ tai cậu.

“Đường Tình, cởi quần của em xuống.”

“Anthony, em thật sự rất mệt ... rất mệt.”

Ngay khi cậu nói hết lời, thì đột nhiên hơi thở của cậu ngừng lại, bởi vì bàn tay của Anthony đã nắm lấy lưng quần cậu, cậu nhận không được mà sợ run cả người, Anthony lập tức kéo quần của cậu xuống, nháy mắt đã làm cho cậu trần trụi nửa người dưới, một bên ống quần vẫn còn mắc ở trên cẳng chân phải của cậu.

Cậu lập tức vận vẹo thắt lưng để phản kháng, nhưng vẫn không thể cản được ngón tay Anthony đang đâm sâu vào trong cơ thể cậu, bất ngờ bị xâm phạm, khiến cho thanh âm của cậu trở nên khàn khàn. Một cỗ cảm giác chán ghét bỗng nhiên nổi lên, cậu thật sự không muốn sau khi trải qua một đêm vô cùng tốt đẹp với Eddie, mà giờ đây lại xảy ra quan hệ với Anthony.

“Anthony, em thật sự không muốn làm.”

Biểu tình của Anthony lạnh như băng, anh kéo mặt cậu lại. “Em cũng biết em là do tôi bỏ tiền ra mua về, thế nên tôi muốn chơi em như thế nào thì chơi em như thế đó.”

Biểu tình của Anthony tựa như ác ma từ trong địa ngục bước ra vậy, vô cùng tà ác khiến cho trái tim Đường Tình co rút một trận, cậu cố khống chế thanh âm của mình tựa như lúc bình thường, nhưng khi mở miệng ra thì thanh âm vẫn không khống chế được mà run rẩy.

“Anh đang tức giận sao? Anthony, anh không thích đề nghị vừa rồi của em sao?”

Anthony cười lạnh, “Không, tôi sao lại không thích chứ? Tôi thích chết đi được, bất quá em không cần phải giới thiệu đám kỹ nam, kỹ nữ này đâu, bởi vì có rất nhiều người muốn ngủ cùng tôi.”

Đường Tình thờ phào một hơi, cậu hy vọng cùng Anthony hảo tụ hảo tán*, càng hy vọng Anthony có thể giữ bí mật về mối quan hệ giữa bọn họ, như vậy Eddie vĩnh viễn cũng sẽ không biết cậu đã từng ngủ với Anthony. (*: Dễ đến với nhau thì dễ chia tay.)

Cậu áp mặt lên trên ngực Anthony, tràn ngập chờ mong nói: “Anthony, em hy vọng mối quan hệ giữa chúng ta sẽ không có bất kỳ ai biết được, anh cũng biết... Biết...”

Đường Tình đỏ mặt tựa như đứa trẻ nói lên mối tình đầu. “Em vẫn rất yêu anh trai của anh, em không hy vọng để cho anh ấy biết được em đã từng ngủ với anh, em không muốn để cho anh ấy xem thường em, cho nên em xin anh, ngàn vạn lần đừng để cho Eddie biết về mối quan hệ giữa chúng ta, em thật sự rất yêu Eddie, thật không muốn mất đi anh ấy.”

Anthony nhìn gương mặt ngưỡng ngưỡng không thôi của cậu, tay anh nắm chặt thành quyền, cậu chưa bao giờ đối với anh lộ ra biểu tình khờ dại cùng không phòng bị như vậy. Bởi vì Đường Tình chưa bao giờ thiệt tình khát cầu anh, là anh dùng hết thủ đoạn, bỏ ra một đồng tiền mới có thể có được cậu ở bên cạnh anh, mặc kệ anh mê luyến cậu cỡ nào, thì trong lòng Đường Tình vĩnh viễn cũng chỉ có một mình Eddie, thậm chí vì Eddie mới đồng ý ngủ cùng anh.

“Eddie tới Đài Loan, em gặp được hắn ta rất cao hứng nhỉ?” Anthony kẻ sát gương mặt Đường Tình, mỉm cười đầy ác ý.

Đường Tình cứng họng nói không nên lời, cậu không ngờ Anthony lại biết Eddie tới Đài Loan.

14. Quyển 2 - Chương 3

“Em nghĩ rằng tôi không biết Eddie đến Đài Loan sao?”

Sự khiếp sợ của Đường Tình rất nhanh liền biến mất, cho dù dấu điểm thế nào đi nữa thì cuối cùng Anthony cũng sẽ biết, vì thế cậu gật đầu thành thật nói: “Àn, Eddie đến Đài Loan, buổi tối hôm nay em ăn cơm cùng anh ấy.”

Anthony ngồi dậy, châm một điếu thuốc, anh rất hiếm khi hút thuốc ở trên giường, bởi vì Đường Tình rất ghét mùi khói thuốc, cho nên khi cậu và Anthony ở cùng một chỗ thì anh không bao giờ hút thuốc, huống chi là lúc hai người ở trên giường ân ái.

Anthony cười đến thực bình thường. “Các người đã tán gẫu những gì?”

“Không có gì, chỉ nói việc nhà mà thôi.”

Anthony bĩu môi khinh bỉ, “Em không nói với hần chuyện em ngủ cùng tôi sao? Cũng như chuyện em nằm ở dưới thân thể tôi không ngừng lắc lư vòng eo, khát cầu tôi đâm thật sâu vào nơi kia sao? Vậy chắc cũng không nói chuyện em nằm trong vòng tay đàn ông mà cất tiếng rên rỉ không ngừng đi?”

Anh miêu tả vô cùng hạ lưu làm cho sắc mặt Đường Tình tái nhợt, cậu cực kỳ chán ghét khi nghe đến những chuyện này, càng chán ghét hơn khi mình rõ ràng yêu Eddie, lại cùng Anthony phát sinh quan hệ thân mật.

Cậu không vui, hét lên: “Anthony, mong anh nói chuyện tôn trọng một chút, tôi thừa nhận tôi lên giường cùng anh, nhưng đây là chuyện giữa chúng ta, tôi không muốn anh nói với anh ấy.”

“Vạn nhất tôi không cần thận nói ra thì sao? Lúc đó em muốn làm gì nào?” Anh phun từng từ từng từ vô cùng chậm rãi.

Đôi môi Đường Tình trắng bệch, tựa như vừa nghe được người ta tuyên án tử vậy.

Biểu tình kinh sợ của cậu khiến cho ánh mắt Anthony trở nên cuồng nộ, anh đập đi điếu thuốc, tươi cười tựa như băng. “Em không nói cho hần biết, hiện tại em không đàn ông thì ngủ không yên sao?”

Đường Tình rất tức giận, cậu cả giận nói: “Tôi không muốn nghe những điều này!”

Chân của hần vừa mới đặt xuống giường, liền bị Anthony hung ác bắt lấy tay cậu, áp cậu lên trên giường. Đường Tình cực lực giãy dụa, nhưng vẫn không thể thoát được, cậu tức giận quát: “Anthony, anh không nên quá đáng.”

“Quá đáng?” Tựa như nghe được một chuyện cười rất thú vị, Anthony cất tiếng cười to, cười đến cơ hồ không thở nổi. “Đường Tình, tôi đối với em đã quá sức nhẫn nhịn, cho nên em hầu như đã quên em là nô lệ tình dục mà tôi đã bỏ tiền ra mua, tôi hủy bỏ án kiện buôn bán gián điệp mất hơn một trăm vạn Euro chỉ để đổi lấy việc ngủ với em vài lần sao? Em có biết với số tiền lớn như vậy, tôi có thể ngủ với bao nhiêu người không?”

“Anh buông, tôi không muốn ngủ với anh nữa, không muốn, không muốn...”

Anthony cắn mạnh lên môi cậu, thanh âm trầm thấp nói: “Thế nhưng mấy ngày trước em còn rất thích a, em chủ động ngồi ở trên người tôi không ngừng vắn vẹo vòng eo, rồi cũng chính em đề nghị muốn đi khách sạn chơi một chút, không phải sao?”

Gương mặt xanh trắng của Đường Tình hiện lên đỏ ửng chật vật, Anthony nói đúng sự thật, cho nên cậu không có lời nào để biện giải.

Anthony cười lớn tiếng hơn nữa, “Aizzz, xem ra em vẫn nhớ rõ a!”

“Đó là chuyện quá khứ.” Đường Tình xấu hổ và giận dữ không thôi.

“Đã qua bao lâu mà quá khứ? Đường Tình, không cần khâu thị tâm phi.” Thanh âm Anthony trầm thấp, nhẹ thổi khí vào tai cậu.

Thân thể Đường Tình run rẩy một chút, bởi vì Anthony đang dùng sức xiết chặt đầu vú của cậu, cậu ở trong tình huống vừa khuất nhục vừa thống khổ, thế nhưng lại ngoài ý muốn có một tia hưng phấn.

“Thực thích đi, thân thể của em mẫn cảm như vậy, chỉ cần tôi trêu đùa một tí là em nhớ lại ngay những khoái cảm mà tôi đã cho em, về phần tên Eddie nhu nhược kia, tôi sợ rằng khi hắn đối mặt với em, thì ngay cả việc cương cứng cũng cương cứng không được a.”

Đường Tình không thể nhẫn nhịn khi anh chửi bới Eddie, “Anthony, anh không cần vũ nhục Eddie.”

Thừa dịp cậu há miệng nói, Anthony liền hôn lên môi cậu, một cổ run rẩy tê dại làm cho đầu óc Đường Tình tê rần không thôi, cậu dùng lực đẩy Anthony ra, lại bị Anthony hôn càng sâu hơn. Cậu đang hưởng thụ khoái cảm của nụ hôn sâu này, thì bỗng nhiên trong óc cậu hiện lên nụ cười âm ảp của Eddie.

Cậu nhất thời tỉnh táo lại, dùng sức đẩy Anthony ra, hét lên cảm giác chân thật nhất ở sâu trong đáy lòng cậu: “Không nên đụng tôi, anh biết rõ tôi yêu Eddie, biết rõ hiện tại anh ấy đang ở Đài Loan, thì sao tôi có thể lên giường với anh được chứ, cho dù hiện tại anh giữ lấy tôi, thì tôi cũng chỉ bị ép buộc.”

Anthony bị đẩy ngã qua một bên giường, đầu tóc anh tán loạn, ánh mắt anh bắn ra đầy căm hận, khoe môi nhếch lên nụ cười tà ác, toàn bộ gương mặt trở nên vặn vẹo. Nhưng mà thanh âm của anh lại mềm mại giống như dây lạt vậy, làm cho người ta kinh sợ đến chảy đầy mồ hôi lạnh.

“Bị ép buộc? Chờ một chút nữa em sẽ lắc lắc mông, cầu tôi thỏa mãn em.”

Đường Tình cơ hồ bị trói buộc ở trên giường, cậu vừa rồi giãy dụa cơ hồ đã dùng hết tất cả khí lực, thế nhưng căn bản đánh không lại sự hùng tráng của Anthony, chỉ một chút liền bị Anthony cột vào đầu giường.

“Buông, Anthony, buông...”

Thanh âm la hét của cậu càng ngày càng yếu, gần như sắp bật khóc lên, y phục trên người cậu đều bị Anthony xé nát, giờ phút này cậu toàn thân trần truồng, hai chân bị bắt mở rộng ra hai bên, nơi cực kỳ bí mật hoàn toàn hiện ra dưới ánh đèn, tư thế này làm cậu nhục nhã đến chảy cả nước mắt. Cậu biết mình hiện tại tựa như một tên nô lệ không có tự do, đang bị chủ nhân đùa bỡn, cho đến khi nào chủ nhân hài lòng mới thôi.

“Màu phấn hồng thật đẹp, lại còn đang nhẹ mấp máy nữa chứ.” Anthony cố ý thổi nhẹ một hơi, chính là muốn xem bộ dáng quần bách của Đường Tình.

Từ sau khi chỗ bí mật của cậu bị Anthony xoa thuốc bôi trơn, thì cậu liền cảm thấy nơi đó của mình vừa ngứa vừa tê dại, nếu không phải sự tự chủ không dễ dàng thỏa hiệp của cậu khá cao, thì cậu đã sớm làm ra chuyện khiến cho mình xấu hổ và giận dữ không thôi.

“Quạt cường như vậy sao? Đường Tình, chỉ cần em cầu tôi một tiếng, tôi sẽ sẵn lòng giúp em ngay.”

“Không cần, tôi chỉ muốn anh thả tôi ra!” Cậu vừa phẫn hận vừa nhục nhã đáp lời, khiến cho Anthony cười nhạo một trận.

Ngón cái của Anthony ở ngay lối vào của cậu dùng sức ấn ấn, cậu phải cố hết sức cắn chặt môi dưới, để không cho mình phát ra thanh âm đáng xấu hổ, thế nhưng chỗ bí mật của cậu lại theo phản ứng bản năng mà ngậm lấy ngón tay của anh, một cổ khoái cảm nhanh chóng nảy lên trong cơ thể cậu, cậu chỉ có thể bất đắc dĩ mà nhắm mắt lại cam chịu.

“Thoải mái không? Đường Tình?”

“Buông, Anthony, tôi không muốn ngủ với anh, buông...”

“Không muốn?” Anthony bật cười thô bỉ. “Chỉ là ngón tay mà đã khiến cho em đạt cao trào nhiều lần, thế nhưng em lại nói em không muốn ngủ với tôi, em thích lừa mình dối người như vậy sao?”

Anthony tăng thêm lực đạo châm ngòi, khiến cho Đường Tình run rẩy ngay cả môi dưới đều cắn không được, mặt hoa giữa hai chân vì được Anthony âu yếm mà ngừng rỉ ra.

“Tôi không sao tưởng tượng ra được bộ dáng khi em và Eddie làm tình, em hấp dẫn không hẳn được, hẳn cũng sẽ khiến cho em buồn chán, chỉ có tôi mới có thể khơi mào dục vọng ở chỗ này của em.”

Lời anh nói tựa như đang nguyên rửa cuộc sống tương lai giữa cậu và Eddie vậy, đồng thời ngón tay của anh cũng động nhanh hơn, Đường Tình động tình mà cong vòng cả lưng, hai tay bắt chặt lấy chân, kích thích cường đại khiến cho cậu hô hấp liên tục.

Cậu muốn không chỉ có như vậy, cậu muốn... cậu lửa nóng của Anthony luật động thật kịch liệt ở trong cơ thể cậu, giải trừ đi cảm giác vừa tê dại vừa ngứa ngay kia cho cậu.

Cậu dường như không còn là mình nữa, trước khi chung sống với Anthony, thân thể cậu chưa biết thế nào là làm tình với đàn ông, cho nên cậu có thể khắc chế nó, nhưng giờ đây cơ thể cậu đã hiểu được như thế nào là hưởng thụ khoái cảm mỗi khi làm tình với đàn ông, cho nên chỉ cần một mồi lửa, là cậu sẽ đánh mất mình, cậu cảm thấy rất buồn, cũng cảm thấy rất bị thảm, mà Anthony càng biết rõ điểm này.

Ánh mắt của cậu không tự chủ được mà nhìn về phía nam tính kiên cường của Anthony, Cậu suýt tí nữa là đã mở miệng khẩn cầu Anthony tiến vào trong cơ thể cậu, nhưng cuối cùng cậu vẫn nghiêng mặt qua một bên, cắn chặt môi, cảm giác tê dại ngứa ngáy càng ngày càng mãnh liệt, khiến cho hơi thở của cậu càng ngày càng trở nên tục tĩu.

Anthony ghé vào trên người cậu hôn lên mặt cậu, dương cương anh để ở ngay trước cửa huyết của cậu, thiếu chút nữa là có thể tiến vào, điều này càng thêm kích thích cậu. Dục vọng trôi qua mấy giờ liền nhưng vẫn không được thỏa mãn chân chính, khiến cho cậu gần như bị bức điên.

Anthony cởi mảnh vải cột cậu vào đầu giường ra, thả cậu tự do, ý anh là để cậu lựa chọn muốn hay không muốn anh. Đường Tình cơ hồ lập tức dùng cả tay lẫn chân cuốn lấy thân thể Anthony, tự mình vặn vẹo thắt lưng, sốt ruột yêu cầu Anthony lấp đầy khoảng hư không trong cơ thể cậu, độ ấm của lửa nóng khiến cho cậu muốn khóc lên.

Anthony không hề động, động chính là cậu, cậu cảm thấy mình thật nhục nhã mà cũng thật buồn thảm, rồi lại nhịn không được oán giận mà lấy tay đánh vào phía sau lưng của Anthony, khóc cầu nói: “Động a, mau động a!”

Hạ thể của cậu lập tức truyền đến từng đợt sóng nhiệt kịch liệt, Anthony luật động vô cùng mãnh liệt, làm cho cậu bật ra những tiếng rên rỉ phóng đảng, theo từng đợt đẩy kịch liệt của Anthony, mà từng đợt khoái cảm khó có thể diễn tả bốc lên trong người Đường Tình, khiến cho cậu gần như muốn ngất xỉu.

Thật thoải mái, thật thoải mái, thật thoải mái đến nỗi cậu không biết nên hình dung như thế nào mới tốt. Nếu hiện tại người đang ôm cậu chính là Eddie thì tốt rồi, như vậy cậu đã có thể hưởng thụ được cái loại ân ái giữa hai người tâm đồng ý hợp.

“Eddie... Eddie...” Bởi vì trong lòng nghĩ đến Eddie, cho nên Đường Tình đang vì động tình mà mất đi lý trí, liền không ngừng gọi lên tên của anh ta.

Thoáng chốc, động tác của Anthony ngừng lại, ánh mắt anh âm lãnh giống như muốn đem Đường Tình ra băm thái vụn đoạn, anh cực kỳ bi phẫn mà rống giận: “Không cho phép em gọi tên của hắn.”

Đường Tình lại phun ra tên của Eddie lần nữa, giống như là đang muốn thị uy với Anthony, muốn cho anh hiểu được – cho dù anh có được thân thể cậu, thì cũng vô pháp khống chế được trong lòng cậu muốn nghĩ về ai.

Ngay sau đó, tựa như là trả thù, Anthony luật động càng kịch liệt hơn, cũng hôn lên môi Đường Tình mãnh liệt hơn, làm cho cậu rốt cuộc không thể phun ra tên của người đàn ông khác.

“Ngày mai em có thể chuyển ra ngoài, dù sao mấy ngày gần đây, tôi cũng sẽ không ở Đài Loan.”

Sau khi tình cảm mãnh liệt qua đi, Đường Tình một thân chật vật, nước mắt doanh đầy trong hốc mắt, mặc dù cậu không gào khóc lên vì xấu hổ và giận dữ cùng khuất nhục, nhưng ánh mắt của cậu đã nói lên rằng cậu có bao nhiêu oán hận Anthony. “Tôi hận anh, cả đời cũng sẽ không tha thứ cho anh.”

“Hừ, em nghĩ là tôi để ý sao?” Anthony lạnh lùng đáp trả, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn cậu một cái, liền đóng cửa phòng bỏ đi.

Đường Tình nhìn cánh cửa đóng chặt kia, cảm thấy vô cùng ủy khuất mà bật khóc lên.

Đêm hôm đó Đường Tình khóc thật lâu, cậu cảm thấy mình vô cùng thấp hèn, lại càng hận Anthony đối đãi với cậu như vậy, nhưng sự ôn nhu của Eddie đã làm cho trái tim của cậu trở nên ấm áp, hầu như mỗi ngày cậu đều hẹn hò với Eddie. Cậu quyết định đem chuyện ngày đó trở thành một hồi ác mộng, muốn quên hết tất cả mọi chuyện giữa cậu và Anthony, trừ bỏ Eddie ra, cậu không muốn suy nghĩ về bất kỳ thứ gì nữa.

Đường Tình mặt mày hớn hở, hít sáo vui vẻ, hơn nữa luôn không tự chủ được mà bật cười lên, khiến cho thầy Lâm kêu cậu đến chỗ trọ cũng chịu không nổi mà lắc đầu bó tay.

“Đủ rồi, Đường Tình, muốn cười ngây ngô thì quay về nhà của cậu mà cười ngây ngô, để người không biết thấy được, còn tưởng rằng cậu đang chuẩn bị cười đó!”

“Thực xin lỗi, thầy Lâm, tôi không kiềm chế được.”

Lâm Á Viên đánh lên cánh tay cậu một cái nhẹ, “Tôi còn tưởng là tình cảm giữa hai người xảy ra lục đục chứ, nhưng hiện tại xem ra không giống như thế, ông chủ đối với cậu vẫn tốt chứ?”

Đường Tình ngẩn ra, một lúc sau mới hiểu được là thầy Lâm đã hiểu lầm tâm tình cậu tốt là do Anthony. Nghĩ đến Anthony, sắc mặt của cậu thoáng trở nên trắng bệch, cậu không muốn ở trước mặt thầy Lâm nói gì cả, chỉ thần nhiên nói: “Không liên quan đến Anthony.”

Là do mấy ngày nay cậu vẫn luôn ở cùng với Eddie, cho nên tâm tình cậu mới có thể tốt như vậy, hơn nữa Eddie đối với cậu rất ôn nhu săn sóc, làm cho cậu cảm thấy dường như mình và Eddie đang yêu nhau vậy.

Lâm Á Viên cười nói: “Đừng gạt tôi, nếu không liên quan đến ông chủ, thì sao cậu có thể cao hứng đến như thế?”

Đường Tình không nói cho ông biết, Anthony đã 4, 5 ngày không có tìm cậu, bắt quả cậu cũng không muốn gặp lại Anthony, lại càng không muốn có bất cứ liên quan gì đến anh, cậu hy vọng vĩnh viễn không cần lên giường với Anthony nữa.

“Thật sự không liên quan đến Anthony.”

Lâm Á Viên cũng không tin lời của cậu, “Đừng nói dối, tôi còn tưởng sau khi buổi biểu diễn chấm dứt thì hai người cũng xong rồi, xem ra đều là tạp chí tùy tiện viết loạn thôi!”

Đường Tình khó hiểu hỏi: “Tạp chí viết cái gì?”

Lâm Á Viên đưa cho cậu mấy quyển tạp chí lá cải chuyên viết về các nhân vật nổi tiếng. “Đồng tạp chí này toàn nói hư nói vượn, nói cái gì ông chủ và người mẫu đi hải đảo nghỉ phép, tôi vốn tưởng rằng người kia là cậu, nhưng sau khi xem ảnh chụp ... Mẹ kiếp! Nguyên lai chính là một tên người mẫu thối nát, chuyên môn ngủ với những nhân vật nổi tiếng.”

Tâm tình thật tốt của Đường Tình thoáng chốc bị đánh tan, cậu không dám tin mà cầm lấy quyển tạp chí, nội dung bài báo viết rất hạ lưu, nhưng Anthony trong ảnh chụp đích xác là đang cùng với một người mẫu nam nằm ở trên ghế trên bãi cát, tên đàn ông kia còn không biết xấu hổ mà nằm ngủ ở trong lòng Anthony.

Đường Tình dụi dụi mắt, đây thật sự là Anthony! Mặc dù ảnh chụp rất mơ hồ, nhưng cậu chỉ cần liếc mắt một cái, liền nhận ra người nọ chính là Anthony, cậu vừa nhìn ảnh chụp, vừa hỏi thầy Lâm: “Nơi này là chỗ nào?”

“Ác, là một hải đảo, cảnh sắc ở đó rất đẹp, đó là nơi các nhân vật nổi tiếng hay tới nghỉ ngơi, nghe nói bảo an ở đó rất cao, có rất nhiều nhân vật nổi tiếng mua biệt thự ở đó, tôi đoán nơi bọn họ chụp tấm ảnh đó, nhất định là biệt thự tư nhân của ông chủ.”

Đường Tình mấp máy miệng mấy cái, cơ hồ nói không ra lời, “Hải đảo?”

Anthony từng đề cập với cậu là sau khi buổi biểu diễn kết thúc, thì anh sẽ có một ít thời gian rảnh rỗi, còn hỏi cậu có muốn đi hải đảo nghỉ phép với anh không? Nhưng sau đó Anthony không còn nhắc tới chuyện đi hải đảo nghỉ phép với cậu nữa, không nghĩ tới chỉ trong chớp mắt lại đi nghỉ phép với người khác. (mẹ nó, vừa kết thúc diễn người đã cho An một cái tát, An nào mở miệng rủ người được nữa chứ =.=”, ức con mẹ nó ức)

Trong lúc cậu đang suy nghĩ thì không khí xung quanh tựa như biến mất. Đường Tình bỗng nhiên cảm thấy choáng váng đầu óc, cậu nhìn chăm chăm vào tấm hình trên tạp chí, người mẫu kia nhìn rất đẹp, hai mắt hẹp dài rất có hương vị, hần đang nằm ngủ ở trong lòng Anthony, vẻ mặt lộ ra biểu tình ngọt ngào và thỏa mãn.

Ngủ ở trong lòng Anthony có bao nhiêu thoải mái, cậu đã từng vô số lần trải qua nên cậu đương nhiên biết rất rõ, nhất là sau khi tình cảm mãnh liệt qua đi, Anthony ôm cậu ngủ, hơi thở cực nóng của anh có khi sẽ làm cho tình dục của bọn họ tăng vọt lên, rồi hai người lại làm tình thêm lần nữa. Cho nên thông qua tấm ảnh chụp này, cậu có thể nhìn ra được Anthony và người đàn ông này là vừa mới trải qua tình cảnh mãnh liệt.

Đột nhiên cậu cảm thấy một trận buồn nôn, hơn nữa cậu thật sự nôn ra ngoài.

Lâm Á Viên sợ tới mức kêu to: “Cậu làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

Cậu nôn đến chảy cả nước mắt, dường như lục phủ ngũ tạng cũng muốn bị cậu nôn hết ra ngoài, cậu che miệng lại, Lâm Á Viên vội vàng gọi taxi đưa cậu quay về khách sạn.

Trở lại khách sạn, Đường Tình ngồi chồm hổm ở trong toilet nôn khan hơn một giờ, mới cảm thấy có chút dễ chịu, cậu lập tức cầm lấy di động gọi tới di động của Anthony, nhưng chẳng ai bắt máy cả.

Hắn không biết vì sao mình lại muốn gọi điện thoại cho Anthony, cậu rõ ràng chán ghét anh như vậy, còn tự nói với chính mình – anh muốn ở với ai cũng được cả, chỉ cần không đến tìm cậu thì cậu đã vạn lần cảm ơn anh. Thế nhưng hiện tại loại cảm giác không thoải mái này lại làm cho cậu cảm thấy đau đầu và buồn nôn, cậu ở trong phòng khách sạn đi tới đi lui, đi đến khi cảm thấy trong lòng bất an không chịu nổi, thì lao ra khỏi phòng.

Cậu gọi taxi, trực tiếp chạy tới nhà của Anthony, trong tay cậu vẫn còn chìa khóa nhà của Anthony, cho nên cậu rất dễ dàng bước vào nhà. Trong nhà rất im lặng, tựa hồ từ sau khi cậu bỏ đi, thì ở đây chưa từng có người nào bước vào, cậu đẩy cánh cửa phòng ngủ ra, phát hiện trong phòng vẫn đang duy trì trạng thái khi cậu rời đi.

“Chẳng lẽ Anthony chưa từng trở về sao?”

Cậu không ngừng lăm bầm lầu bầu, cơ hồ sắp bật khóc lên, cậu xuống ngồi bên giường, che mặt lại, cậu rốt cục xác định ngay sau khi cậu chuyển ra ngoài, thì Anthony liền đi cùng người mẫu nam kia đến hải đảo nghỉ phép. Hơn nữa nhất định là ngay sau ngày Anthony muốn cậu kịch liệt, thì liền đi nghỉ phép cùng người khác! (cứ như người ta có lỗi vậy, mẹ, mình bỏ người ta thì được, người ta làm lại thì đau thương =.=)

Sao anh có thể làm như vậy? Sao anh có thể ngay sau ngày bọn họ vừa làm tình kịch liệt, thì lại đi với người đàn ông khác đến hải đảo vui đùa, thậm chí còn làm tình... Sao anh có thể chứ? Sao anh lại có thể làm vậy chứ? Chẳng lẽ anh đối với cậu chẳng có một chút tình cảm nào sao? (tại Eddie nó không chịu thôi, chịu thì chắc người cũng tuột quần lên giường rồi, mẹ, giờ còn trách móc, ức cái búa =.=”)

Cậu hoàn toàn không biết vì sao mình lại khóc, nhưng mà nước mắt không nghe theo cậu sai sử mà cứ không ngừng chảy xuống, cậu khóc òa lên tựa như một đứa trẻ mất đi bảo vật vậy, cậu không thể tin Anthony lại

làm như vậy, cậu trong lúc này chỉ biết trách Anthony, mà hoàn toàn không nhớ rằng là chính cậu đã bỏ rơi Anthony trước.

Đột nhiên, cậu nghe thanh âm tiếng chìa khóa mở cửa, cậu lập tức nhảy dựng lên, bối rối lấy tay lau đi nước mắt trên mặt, rồi bước nhanh ra khỏi phòng ngủ, vừa lúc đó thì thấy Anthony một thân nhẹ nhàng bước vào trong nhà.

Hồ hấp của cậu nháy mắt ngừng lại, cậu chưa bao giờ biết Anthony cao lớn như vậy, thân hình cao ngất của anh làm cho cậu cảm nhận được một trận áp bách, mà gương mặt vừa lạnh khốc vừa đẹp trai của anh khiến cho trái tim của cậu cơ hồ ngừng đập. Cậu gần như đứng không vững nữa, Anthony trước kia ở trong mắt cậu đâu có đẹp trai và mê người đến vậy chứ?

15. Quyển 2 - Chương 4

Anthony ở trong khoảng thời gian này do phơi nắng nên hơi hơi ngăm đen, ngay cả mái tóc cũng dài ra. Nét mặt luôn luôn âm trầm của anh, vào thời khắc này lại có một lực hấp dẫn chết người, hiện tại nhìn anh rất đẹp trai, rất mê người. Vào lúc này, Đường Tình mới phát hiện ra – tuy Eddie và Anthony là anh em cùng cha khác mẹ, nhưng Anthony so với Eddie đẹp trai hơn rất nhiều. (=.= mất đi mới biết quý)

“An, Anthony...” Cậu ngập ngừng kêu lên tên của anh.

Anthony nhìn thấy Đường Tình ở nhà mình tựa hồ cũng không cảm thấy kinh ngạc, anh cởi giày ra, nhìn cậu nheo mắt một cái coi như chào hỏi, chính là sự tiếp đón này thoát nhìn rất không thân thiện.

Đường Tình lui từng bước về sau, cậu cảm thấy thái độ Anthony đối với cậu dường như không giống trước đây, nhưng cậu không thể hiểu biết, cũng không thể rõ vì sao chỉ trong một khoảng thời gian ngắn mà thái độ của anh lại chuyển biến lớn như vậy.

“Em chuyển hết đồ đạc đi rồi chứ?”

Đường Tình không ngờ vừa gặp mặt nhau mà Anthony lại hỏi ngay vấn đề này, giống như anh muốn cậu chuyển đi thật nhanh vậy, mặc dù biết là tự mình chủ động muốn chuyển đi, nhưng cậu cũng rất ngoài ý muốn khi thái độ Anthony giống như là đang muốn đuổi người vậy, hơn nữa chính là cũng không thềm để ý tới chuyện cậu chuyển đi.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú sắc bén của Anthony, cậu bất an gật đầu. “Àn, tôi đã chuyển đi.”

Cậu vừa nói xong, thì Anthony liền hướng cậu vươn tay ra, cậu ngẩn ngơ nhìn Anthony cao lớn đẹp trai, trong khoảng thời gian ngắn, không hiểu động tác này của anh có dụng ý gì.

Anthony không kiên nhẫn nói: “Chìa khóa.”

“Nga.” Cậu bối rối lấy chìa khóa từ túi tiền đưa cho Anthony, sau đó Anthony bỏ chìa khóa vào túi tiền của mình.

Đường Tình không biết mình nên làm những gì nữa, Anthony ngay cả nhìn cũng không nhìn cậu nhiều thêm một cái, dường như xem cậu như vách tường vậy, cho tới bây giờ cậu chưa từng bị Anthony coi thường như vậy, trước kia chỉ cần cậu ở bên người Anthony, thì ánh mắt Anthony luôn chăm chú nhìn vào cậu, làm cho toàn thân cậu trở nên ảm áp dào dạt, làm cho cậu cảm thấy mình được anh coi trọng, mặc kệ Anthony nổi giận với cậu như thế nào, thì ánh mắt của anh vẫn luôn nhìn chăm chú vào cậu.

“An... Anthony?”

Cậu gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng, đây là lần đầu tiên cậu cảm thấy mình nhỏ bé đến nỗi Anthony hoàn toàn nhìn không thấy sự hiện hữu của cậu. Cậu kêu Anthony, nhưng anh không lên tiếng trả lời. Tiếp đó, anh hướng một bên vẫy vẫy tay, một bóng người nhỏ xinh lập tức đi qua, dựa sát vào người anh.

Đường Tình nhận ra đây chính là người đàn ông ở trên tạp chí, nhìn hẩn từ trên ảnh chụp chỉ là bộ dáng thanh tú, nhưng hiện tại nhìn người thật thì càng vượt trội hơn, ánh mắt hẩn sáng ngời, nụ cười so với mặt còn ngọt ngào hơn, giơ tay nhắc chân đều lộ ra phong tình vạn chủng.

“Paul, đây là Đường Tình, biết nhau không?”

Đường Tình xấu hổ không thôi, vừa rồi cậu chỉ chú tâm nhìn vào Anthony, nên căn bản không phát hiện người nam nhân này cũng đang ở trong phòng.

Paul nở nụ cười ngọt như mật, nhìn Đường Tình, “Xin chào, Đường Tình.”

Đường Tình cũng gật đầu nói ‘chào’, người đàn ông này mỉm cười thật ngọt ngào, làm cho cậu không thể nào nói xấu hẩn, cậu cao hơn người đàn ông này, cho nên theo góc độ của cậu nhìn tới thì cậu có thể nhìn thấy trên cổ hẩn tràn đầy ái ngân, đây nhất định là làm tình kịch liệt mới có thể lưu lại, tựa như sau mỗi lần Anthony và cậu làm tình, trên người cậu cũng tràn đầy những ái ngân đó.

Cậu có ngu ngốc đến thế nào đi nữa, thì cũng hiểu được người nam nhân này chính là người tình mới của Anthony, bởi vì Anthony không hề e dè mà ôm lấy thắt lưng của hẩn, ghé vào tai hẩn không biết nói cái gì đó, liền làm cho Paul cười rộ lên nhẹ nhàng, cái loại tiếng cười này rất dễ dàng khơi mào dự vọng trong đàn ông, Đường Tình có học thế nào thì cũng không thể học được loại cười quyến rũ này.

“Tôi, tôi phải ... phải đi đây, tôi chỉ đến xem có còn ... đồ gì để quên ở đây không.” Hẩn vừa lấp bắp vừa vụng về nói dối.

“Vậy không tiễn, Đường Tình, em bấm chốt cửa giúp tôi là được rồi.” Anthony căn bản không nhìn cậu, anh cúi đầu hôn lên môi Paul, đó là một nụ hôn vô cùng nồng nhiệt đầy tiêu chuẩn, khiến cho Đường Tình ở một bên nhìn thấy cũng phải đỏ mặt.

Đường Tình giương mắt nhìn Anthony dẫn Paul bước vào căn phòng ngủ mà cậu và Anthony đã từng ngủ chung với nhau, môi cậu run rẩy không ngừng, nước mắt tựa như đê vỡ không ngừng trào ra, trái tim cậu đau đớn tựa như bị khoét sâu một lỗ thật lớn.

Trong căn phòng đó, cậu và Anthony từng trôi qua những giờ phút vô cùng ngọt ngào thân mật, Anthony làm cho cậu cảm nhận được tư vị mất hồn của tình ái, có khi bọn họ không làm gì cả, chỉ nằm ở trên giường, Anthony ôm lấy cậu, hai người giống như bạn bè lâu năm nói nói cười cười, tâm sự cả ngày, cái loại trao đổi đầy thân mật này chỉ có hai người mới hiểu được. Hiện giờ, hết thảy những điều này đã không còn là của cậu!

“Không... Không...”

Cậu không ngừng run rẩy, mơ hồ phun ra một tiếng, cậu cứ đứng sững sờ nơi đó, trơ mắt nhìn Anthony đóng cửa phòng lại, nghe tiếng cười của bọn họ không ngừng truyền ra, cậu biết bọn họ vào phòng, tuyệt đối không chỉ nói chuyện phiếm mà thôi.

Đường Tình không biết mình làm sao rời khỏi nhà của Anthony, cậu thất hồn lạc phách trở lại phòng khách sạn, trong đầu đều là hình ảnh Anthony sẽ yêu thương PAUL như thế nào.

Rốt cục Anthony đã như ý cậu mong muốn – đã không còn hứng thú với cậu, cũng không còn tìm cậu ngủ, hai mắt anh cũng không còn tràn ngập nhiệt tình mà nhìn chăm chú cậu, cũng không còn hôn cậu nồng nhiệt. Cậu hẩn là nên cao hứng đến nhảy dựng lên, chúc mừng mình rốt cục cũng được giải thoát rồi, thế nhưng vì sao hiện tại cậu lại đau buồn mà nằm ở trên giường trong phòng khách sạn, không ngừng rơi nước mắt đến ướt hết cả gối đầu?

“Rõ ràng anh đã nói với mình là – anh không bao giờ dẫn người khác về nhà của anh, anh chỉ mang một mình mình về nhà mà thôi, nguyên lai hết thảy đều là gạt người ...”

Anthony từng nói với cậu, anh không dẫn bất luận kẻ nào về nhà, cho nên Đường Tình vẫn nghĩ rằng mình đối với Anthony mà nói là rất đặc biệt, nhưng hiển nhiên, sự thật cũng không giống như lời anh đã nói.

Vào lúc đêm khuya, Đường Tình cứ lẩn qua lộn lại, không sao ngủ được, chỉ cần nghĩ đến Paul đang nằm ở trong lòng Anthony ngọt ngào ngủ say, hai người hôn nhau nồng cháy, âu yếm vuốt ve nhau, là cậu không sao có thể ngủ được.

Lâm Á Viên hét lên thảm thiết, lấy tay đè lên ngực của mình, khó có thể chấp nhận cái mình đang nhìn thấy: “Cậu làm cái gì vậy? Đường Tình, cậu cái dạng này quả thực là... là ...”

Miệng ông há to như quả trứng, không sao nói tiếp được nữa, nhìn biểu tình thể này là có thể thấy được trình độ kinh hãi của ông. Lâm Á Viên lập tức kéo Đường Tình đến phòng hoá trang, ông rất thích Đường Tình, cũng rất thương thức cậu, cho nên ông đã ra sức chiều cổ và dẫn dắt cậu, thế nhưng ông không thể ngờ vào một ngày quan trọng như thế này, mà Đường Tình lại xuất hiện với bộ dáng đầy tiều tụy.

“Cậu làm gì vậy? Đường Tình, cậu rốt cuộc có biết chút nữa sẽ có vài nhà thiết kế nổi tiếng cùng ăn cơm với cậu không? Sau khi bọn họ thấy biểu hiện của cậu ở lần vừa rồi đều muốn ký hợp đồng với cậu, cậu cũng biết đây là cơ hội hiếm có cỡ nào mà, sao có thể lấy bộ dạng này xuất hiện được, sẽ khiến những người đó khựng hoảng mất, nếu để cho bọn họ nhìn thấy cậu hiện tại, thì chỉ sợ là không còn muốn hợp tác nữa.”

Đường Tình tự nhìn mình trong gương, hốc mắt đỏ đỏ, sắc mặt xanh trắng, trang phục thì lồi thối, thoát nhìn vừa tiều tụy vừa suy yếu. Trong cậu tựa như người vừa bị bỏ rơi, một bộ dáng mất mát và tuyệt vọng.

“Cậu mau trở về cho tôi, tôi sẽ lập tức gọi điện thoại báo cho bọn họ là cậu bị bệnh, hủy bỏ cuộc hẹn hôm nay.” Lâm Á Viên vừa nghĩ ra cái cơ này, thì giây tiếp theo liền lắc đầu. “Không được, không thể nói cậu bị bệnh, bọn họ sẽ cho rằng một người mẫu chuyên nghiệp mà ngay cả sức khỏe của mình cũng không biết giữ, thì càng khiến bọn họ đánh giá thấp hơn, được rồi, nói cha mẹ cậu bị bệnh đột xuất, nên cậu phải quay về nhà, tóm lại cậu mau trở về cho tôi, đem chính mình trang điểm thành một bộ dáng điểm lệ ngay.”

“Thầy ... thầy Lâm, thầy có gọi điện cho Anthony không? Hình như Anthony không còn dùng di động nữa, tôi không biết phải liên lạc với anh ấy bằng cách nào, tôi chỉ là muốn nói chuyện với anh ấy mà thôi, vì sao anh ấy không nhận điện thoại của tôi?”

Đường Tình nói đến cuối cùng, cơ hồ muốn bật khóc lên, cậu biết Anthony đã chặn cuộc gọi của cậu, bởi vì Anthony không muốn nhận điện thoại của cậu, mà cậu đã không gặp Anthony nửa tháng, cậu nhớ ... anh quá.

Lâm Á Viên sợ run một chút, kỳ thật ông cũng biết chuyện Anthony và người tình mới rất vui vẻ ngọt ngào, hơn nữa tên người tình mới này đều ước gì mọi người có thể biết được Anthony đang bao dưỡng hắn, cho nên hắn đi đến đâu đều khoe khoang đến đó.

Lâm Á Viên có chút khó chịu nhìn thần sắc tuyệt vọng của Đường Tình, “Vòng luẩn quẩn này cậu cũng không phải không biết, các ông chủ lớn đều luôn thích thay đổi khẩu vị, thủ đoạn PAUL câu dẫn đàn ông là nhất tuyệt, cậu không có khả năng tranh với hắn đâu, có một số việc cần phải nghĩ cho thông suốt.”

“Anh ấy thật sự cấp ... cấp với Paul sao?” Trái tim của Đường Tình tựa như vừa bị dao đâm một phát, đau đến tận cùng.

Lâm Á Viên không muốn nói cho Đường Tình biết ông đã thấy bọn họ tay trong tay rất nhiều lần, càng không muốn nói Anthony đã vận dụng một chút thế lực, làm cho Paul đi catwalk cho vài nhà thiết kế nổi tiếng.

Ông xoa nhẹ mái tóc đen của Đường Tình, cất tiếng an ủi: “Đường Tình, cậu cũng không phải vừa mới tiến vào vòng luẩn quẩn này, sao có thể không nghĩ thông suốt như vậy chứ? từ trước đến nay Anthony luôn thay người tình liên tục, tuy hiện tại anh ta đang cặp với PAUL, nhưng cũng không phải thật sự chán ghét cậu, anh ta đã cho cậu một cơ hội mà rất nhiều người mẫu mơ ước, bây giờ cậu là người mẫu sáng giá nhất, có rất nhiều nhà thiết kế nổi tiếng muốn ký hợp đồng với cậu, nói thật ra cậu cũng nên cảm ơn Anthony a!”

Lâm Á Viên nói rất nhẹ nhàng uyển chuyển, nhưng trái tim Đường Tình lại càng đau đớn hơn, từ khẩu khí của Lâm Á Viên thì chuyện giữa Anthony và Paul đã sớm được công khai.

“Tôi muốn gặp anh ấy, thầy Lâm, van cầu thầy, để cho tôi gặp Anthony một lần, tôi... Tôi...” Cậu bật khóc lên.

Lâm Á Viên mặt nhăn mày nhú, sau đó lại thở dài. “Tôi được mời dự một bữa tiệc, anh ta có thể sẽ đến đó, cậu muốn đi không?”

Thấy Đường Tình dùng sức gật đầu, Lâm Á Viên mặt nhăn mày nhú càng chặt hơn. “Bất quá tôi có hai điều kiện, cậu phải đem mình biến trở lại thật diễm lệ, phải ăn ngủ có điều độ, chờ đến khi gặp mấy nhà thiết kế nổi tiếng kia, tôi sẽ giúp cậu nói lời hay, giúp người đoạt được công việc này, nhưng cậu cũng phải cố gắng, đừng làm tôi mất mặt.”

Đường Tình lại dùng lực gật đầu, Lâm Á Viên lộ vẻ mặt khó khăn nói ra điều kiện cuối cùng. “Còn có, sau khi gặp mặt Anthony, mặc kệ kết quả là thế nào, thì cậu cũng phải cố hết sức đứng lên, hiểu không?”

Đường Tình vui mừng gật đầu, không ngừng nói lời cảm ơn: “Cám ơn thầy, thầy Lâm, cám ơn thầy, cám ơn.”

Lâm Á Viên lại lộ ra biểu tình vừa tiếc hận vừa khó chịu, mấy năm nay ở trong vòng luẩn quẩn này, bằng kinh nghiệm của ông ông cũng đã biết – giữa Đường Tình và Anthony không thể bền lâu được. Hầu như các ông chủ lớn chỉ chơi đùa với người mẫu mà thôi, nếu là người mẫu nào dâng ra thiệt tình của mình, thì kết cục đều là tan nát cõi lòng, thống khổ, cho dù tự sát cũng không thể níu kéo người đã xoay lưng.

Ông đã sớm biết Đường Tình và Anthony cũng không ngoại lệ, dù sao danh tiếng của Anthony xấu như vậy, nếu Đường Tình đối với anh ta thật tâm thì cũng chính là tự tìm ngược mà thôi, để cho cậu ta sớm nhìn rõ Anthony, sớm hết hy vọng, đại khái cũng là một việc tốt đi! (tội nghiệp An ghê, bị đá còn bị người là chê =.=”)

Đường Tình vì tiệc rượu hôm nay mà mua riêng một bộ quần áo mới để mặc, nhưng khi đến tiệc rượu, tâm tình vốn thoải mái của cậu lại càng ngày càng kém đi.

Anthony đích xác có tham dự tiệc rượu, nhưng anh không hề e dè mà dẫn theo người tình mới của anh cùng tham dự, mà cả đêm PAUL cơ hồ như bóng với hình đi theo anh. Anthony chưa từng đối với cậu nhiệt tình không e dè như vậy, bọn họ đều là lén kết giao, biết bọn họ quen nhau chỉ có một mình thầy Lâm.

Hơn nữa cậu đứng ở trong hội trường lâu như vậy, mà Anthony căn bản không hề phát hiện ra cậu, cậu cảm thấy nụ cười trên mặt mình đều sắp cương cứng, nhưng vẫn không thể tìm được cơ hội để nói với Anthony một câu. Thật vất vả đợi được đến khi các nhà thiết kế tìm Paul nói chuyện, Anthony một người tiêu sái đến bên ban công nhỏ, Đường Tình lập tức bước nhanh qua đó.

Trong bóng đêm, bóng dáng Anthony vẫn to lớn như vậy, làm cho tim của cậu rung động kịch liệt, cậu chần chờ khẽ gọi cái tên mà trước kia rất dễ dàng gọi: “An... Anthony...”.

Anthony chậm rãi xoay đầu lại, không biết là do bóng đêm lỗi giác, hay là do tâm tình, vẻ mặt của anh cực kỳ u ám. Chân tay Đường Tình luống cuống mà đứng yên tại chỗ, tựa hồ Anthony rất không vui khi nhìn thấy cậu, so với biểu tình anh dành cho Paul thì vô cùng kém.

“Có chuyện gì sao?” Thanh âm Anthony lãnh đạm, tràn ngập địch ý, tựa như nhìn thấy khách không mời mà đến vậy.

Đường Tình không chỉ đau lòng, mà biểu tình trên mặt cũng cơ thể hơi hơi co rúm. “Tôi nghĩ rằng anh sẽ vui khi nhìn thấy tôi.”

“Vì sao tôi phải vui khi nhìn thấy em?”

Tại sao anh có thể nói một câu lạnh lùng như thế? Bọn họ đã từng ở chung với nhau, tắm chung một vòi sen, thậm chí còn ngủ chung một giường trong suốt hai tháng mà.

“Vì sao anh không nhận điện thoại của tôi?”

“Không nhất thiết”

Đường Tình cắn chặt môi dưới, cậu không ngờ Anthony lại bạc tình như vậy. “Tôi đã nghĩ rằng chúng ta là ... bạn bè.”

Anthony cười lạnh nói: “Tôi không có bạn bè.”

Cậu muốn kết nối với Anthony, cho nên chỉ có thể lấy quan hệ bạn bè. “Tôi... Tôi là bạn của anh trai anh, là bạn của gia tộc anh, cho nên cũng ... coi như là bạn của anh.”

Anthony rút một điều thuốc ra, châm lửa, nghiêng đầu nhìn về phía bóng đêm, nói ra một câu lạnh như băng, “Tôi không có cái loại người nhà đã đem tôi cột vào trong chuồng ngựa, rồi dùng roi ngựa đánh tôi tựa như súc sinh, càng không có người nhà đã khóa tôi lại, mặc cho tôi đói rét, cho dù tôi cầu xin nhưng bọn họ vẫn không tha, thậm chí ngay cả bọn tôi tớ mà bọn họ thuê chỉ cần không vừa mắt liền đánh đập tôi, tôi không cần loại người nhà như vậy.”

Chuyện anh nói ra khiến cho Đường Tình kinh hãi không thôi, không có khả năng, ông Reason Ladon và Eddie không có khả năng làm những chuyện như vậy. “Không có đâu, gia đình Reason Ladon đều là những người tốt, nhất định đã có cái gì đó hiểu lầm.”

Lời Đường Tình nói làm cho Anthony bật cười, nhưng nụ cười của anh tràn ngập u ám. “Khờ dại! Đường Tình, em vẫn luôn khờ dại như thế, nói thật, tư vị lên giường với em cũng không tồi, tuy Paul rất biết cách lấy lòng đàn ông, nhưng lại luôn làm ra vẻ, không giống như em, luôn làm cho người ta cảm thấy mới mẻ.”

Mặt Đường Tình lập tức đỏ lên, đây là lần đầu tiên cậu nghe Anthony nói anh vừa lòng việc lên giường với cậu, giữa bọn họ rất ít khi nói về vấn đề này. Lòng cậu bối rối vì những lời này của Anthony mà xuất hiện hy vọng, cậu tiến lên trước một bước, tràn ngập khát cầu mà nhìn Anthony, hiện tại cậu hi vọng Anthony hãy dùng cánh tay rắn chắc của anh ôm chặt lấy cậu, vĩnh viễn cũng đừng buông ra.

Anthony vén sợi tóc của cậu lên, thanh âm trầm thấp gọi cảm: “Em gầy một ít.”

“Anthony...”

Đôi môi đỏ mọng của cậu run rẩy, cậu hận không thể làm cho Anthony lập tức hôn môi cậu, nhưng mà Anthony chỉ vuốt ve hai gò má của cậu, cái gì cũng không làm.

“Em nhớ anh, Anthony, em rất nhớ anh, không nghe được tiếng của anh, không nhìn thấy được anh, em trở nên thật khổ sở, em không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng chính là không có anh, em thật sự chịu không nổi.” Hai mắt cậu đầm lệ, nói ra lời thiệt tình, cậu tin chắc rằng Anthony sẽ hiểu.

Đường Tình cảm giác được thân mình Anthony cứng đờ, hai mắt cậu long lánh nước mắt nhìn chăm chú vào Anthony, cậu ôm đầu khóc lên.

“Em sắp điên mất rồi, mỗi đêm đều không ngủ được, vừa nghĩ tới anh ở cùng với người khác, em liền không thể ngủ, em không biết mình đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà em ... em rất nhớ anh ...”

Cậu một bên khóc, một bên vươn tay về phía Anthony, tựa như nếu Anthony không cầm lấy tay cậu, thì cậu không còn sức lực để sống sót nữa. Anthony vẫn đứng yên cứng ngắc, nhưng ánh mắt của anh lại trở nên thâm thúy.

Đường Tình rất sợ anh không thêm để ý tới mình, nước mắt của cậu không ngừng chảy xuống. “Anthony...”

Ngay sau đó, Anthony cầm lấy tay cậu, kéo cậu vào trong lòng mình, sau đó hôn lên môi cậu một cái thật mãnh liệt, Đường Tình cũng ôm chặt lấy cổ Anthony, hai người duyên hôn kịch liệt, có thể một lần nữa cảm nhận được nụ hôn nồng nhiệt và cuồng dã của Anthony, đã khiến cho cậu cảm thấy cực kỳ hạnh phúc.

“Anh nghĩ rằng em hận anh...” Thanh âm Anthony trở nên khàn khàn.

Đường Tình hôn lên môi anh không cho anh nói tiếp, hạ thân của cậu đã có phản ứng, cậu muốn Anthony, cậu không muốn giữa bọn họ lại cứ như vậy mà chấm dứt.

“Anthony, chúng ta không thể bắt đầu lại một lần nữa sao?” Những lời này của cậu làm cho đôi mắt Anthony bùng phát ra ánh sáng.

“Hi, Đường Tình, đã lâu không gặp...”

Bên người cậu truyền đến một thanh âm rất trầm thấp, Paul đang ở phía sau cậu và Anthony, vậy nên hẳn đã thấy bọn họ hôn nhau nồng nhiệt, điều này làm cho Đường Tình cảm thấy xấu hổ không thôi. Thế nhưng nụ cười ngọt ngào trên mặt Paul lại chẳng giảm đi chút nào, tựa hồ đối với loại sự tình này đã quá quen thuộc, không hề để ở trong lòng.

“Thực xin lỗi, Paul...” Đường Tình mắc cỡ đỏ mặt hướng hẳn giải thích, cậu không phải cố ý muốn hôn Anthony, chính là cậu thật sự không thể kiềm chế khát vọng trong lòng.

Paul chỉ lắc đầu, mỉm cười nhợt nhạt. “Anh không cần giải thích a, Đường Tình, tôi biết anh cần Anthony giúp đỡ, dù sao tình nhân của anh cần một số tiền lớn như vậy, nếu anh không mượn Anthony, thì anh có thể mượn ai được chứ?”

Đường Tình nghẹn họng nhìn trân trối, cậu căn bản không biết Paul đang nói cái gì, cho nên cậu sững sờ đứng yên không thể phản ứng. Anthony cũng ngơ ngẩn, sau một lúc lâu, sắc mặt của anh dần dần trở nên âm trầm.

16. Quyển 2 - Chương 5

Nụ cười trên mặt Paul ngọt như mật vậy, hẳn vỗ nhẹ lên bả vai của Đường Tình, thanh âm mềm nhẹ mang theo cảm thán cùng bội phục, so với diễn viên đóng kịch càng đủ sức thuyết phục hơn.

“Tôi nghe nói tình nhân của anh cần một số lớn tài chính quay vòng, anh vì người ngoại quốc tóc màu vàng mặt kia dĩ nhiên sẽ cố gắng đi mượn tiền cho hẳn kinh doanh rồi, Đường Tình, anh nhất định rất vất vả nhỉ, nhưng đó cũng chứng tỏ anh rất yêu người ngoại quốc kia, hẳn gọi là Eddie, đúng không?”

Anthony từ từ quay đầu nhìn về phía Đường Tình, Đường Tình nhìn ra được trong mắt Anthony mang đầy cuồng bạo và lửa giận khi bị lừa, môi cậu rung rung vài cái, khuôn hoảng và lo lắng làm cho cậu chảy đầy mồ hôi lạnh, ướt hết toàn bộ phía sau lưng, cậu không muốn Anthony hiểu lầm những lời nói vừa rồi của cậu đều là vì tiền của anh.

“Tôi không hiểu anh đang nói cái gì, tôi không biết tiền gì cả.”

Đôi môi đỏ mọng của Paul nhếch lên, hẳn ôm lấy cánh tay Anthony, đối với Đường Tình vẫn đang duy trì nụ cười tươi như mật, tựa như không hiểu được lời hẳn nói sẽ đẩy Đường Tình xuống địa ngục vậy.

“Hắc, không cần giấu tôi, Đường Tình, tôi biết anh và Anthony từng cặp với nhau, kỳ thật cho dù hiện tại anh không lên giường với Anthony, thì Anthony vẫn nể tình hai người đã cặp với nhau trước đây mà cho anh mượn tiền, anh cần gì phải tự bán chính mình, để lên giường với người mình ghét chứ, như vậy tình nhân của anh sẽ tức giận a!”

Đường Tình vừa vội vừa giận, lên tiếng phản bác: “Tôi không biết anh đang nói cái gì!”

Cậu quay sang Anthony, cố ý giải thích cho anh rõ, cậu kéo lấy cánh tay anh. “An... Anthony, em thật sự không biết hẳn đang nói cái gì, em thật sự không biết...”

Anthony lãnh đạm đẩy cậu ra, lập tức rút di động ra, bấm một dãy số, sau khi bên kia bắt máy, anh lạnh giọng hỏi: “Giúp tôi tra xem tình hình của công ty Reason Ladon thế nào? Bọn họ thiếu tiền sao?”

Sau vài phút, bên kia điện thoại truyền đến tiếng trả lời, Anthony cau mày nghe, cuối cùng anh nói: “Chỗ hồng tài chính của bọn họ cần bao nhiêu?”

Tựa hồ đã biết được con số, Anthony ngắt máy di động, hiện tại trong mắt của anh trừ bỏ mĩa mai ra, còn có thêm vài phần khinh thường, ánh mắt lạnh như băng kia cơ hồ muốn đâm thủng Đường Tình, làm cho Đường Tình thương tích đầy mình.

Cậu biết Anthony đã hiểu lầm cậu, hơn nữa nhất định nghĩ rằng cậu là loại người vì tiền mà nói dối hết lần này đến lần khác. Không phải, không phải như thế, cậu căn bản là chưa từng nghe Eddie nói là anh ấy đang thiếu tiền, nhưng mà trong tình huống này, cậu lại hết đường chối cãi. Ngay trong không khí yên lặng

này, cậu nghe được thanh âm lãnh khốc của Anthony, như là phán quyết cuối cùng đối với cậu, đó là lời nói tàn nhẫn nhất mà cậu từng nghe qua.

“Tôi vốn tưởng rằng em khờ dại, hiện tại tôi mới phát giác tôi sai rồi, em nên đi làm diễn viên đi, một loạt hành động vừa rồi thật sự rất cảm động, làm cho tôi thiếu chút nữa đã bị mắc mưu, thực đáng tiếc, em chỉ thiếu một chút nữa thôi.”

Đường Tình hoàn toàn nói không ra lời, một lúc lâu sau, cậu cực kỳ bối rối mà biện giải cho chính mình, cậu sốt ruột đến bật khóc lên. “Em đúng là từng đi ăn cơm với Eddie, nhưng Eddie chưa từng có nói về chuyện tiền bạc, em có thể thề, Anthony, em thật sự...”

Anthony cười lạnh, thanh âm tràn đầy vô tình: “Lời thề của kỹ nam kỹ em nghĩ rằng tôi sẽ tin sao? Dẹp ngay những giọt nước mắt và lời nói dối của em đi.”

Anthony vậy mà gọi cậu là kỹ nam! Sao anh có thể đối với cậu như vậy? Anh biết rất rõ cậu chỉ có ngủ duy nhất với một mình anh. Đường Tình kinh hoàng, trong lòng dâng lên một cổ bất lực và tuyệt vọng, nhưng cậu vẫn muốn ngăn chặn cơn sóng dữ này, muốn giải thích để cho Anthony tin tưởng cậu.

“Không, không, anh hãy nghe em nói, Anthony, em thật sự không biết chuyện tiền bạc, những lời nói vừa rồi đều là thật tâm của em, em thật sự rất nhớ anh, muốn sống cùng với anh...”

Dưới tình thế cấp bách cậu giữ chặt vật áo của Anthony, Anthony dùng sức đẩy cậu ra, tựa như cậu là thứ dơ bẩn nhất vậy, cậu bị đẩy ra sau, té ngã vào một bên ban công, lan can rỉ sắt cào vào tay cậu, làm cho cậu rất đau đớn.

“Trước kia em đáng yêu hơn, ít nhất sẽ không nói dối hết lần này đến lần khác, rất nhiều người vì tiền mà ngủ với tôi, nhưng mà bọn họ đều thành thực, sẽ không giống như em luôn nói dối, nếu em thật sự muốn giúp Eddie, muốn có số tiền kia, thì em có thể đi bán mình a, với giá trị con người hiện tại của em, hẳn là bán với giá rất cao; còn có tôi cảnh cáo em, tôi đã sớm phiền chán em, em đừng giả bộ đáng thương mà xuất hiện trước mặt tôi nữa.”

Toàn thân Đường Tình hư nhược, trên mặt là biểu tình chật vật cùng tuyệt vọng làm cho Paul nhìn cậu với ánh mắt đầy thương hại, hần lòi kéo ống tay áo của Anthony, nhỏ giọng nói: “Anthony, đừng vậy mà, anh ta liệu mình như vậy cũng là vì người yêu thôi, anh ta cũng không phải cố ý muốn lừa gạt anh, anh ta nhất định là cùng đường mới phải làm như vậy.”

Lời nói an ủi này chỉ làm cho ánh mắt Anthony lạnh hơn, anh ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn tới Đường Tình mà quay đầu bỏ đi. Mà nụ cười ngọt ngào trên mặt Paul, thoáng chốc biến thành nụ cười đầy đắc ý và âm ngoan, nhưng thanh âm của hắn vẫn trước sau ngọt ngào.

“Đường Tình, người thật sự ngu ngốc, ta chỉ tùy tiện là có thể bắt được nhược điểm của người, người cũng quá ngu ngốc đi, ta cho người biết, hiện tại Anthony là người của ta, ta muốn dựa vào hắn để nổi tiếng, người tốt nhất nên thông minh một chút, tránh xa hắn ra.” Hắn nói xong, cũng xoay người lắc đầu mà bỏ đi.

Tuy sự châm chọc khiêu khích của Paul làm cho Đường Tình bị tổn thương, nhưng cũng không bằng lời nói và hành động của Anthony, những điều đó mới giết chết cậu. Thân thể cậu không còn một chút sức lực nào, Anthony quyết tuyệt rời đi, đã chứng tỏ trong mắt anh – cậu và những người đàn ông trước đây ngủ cùng Anthony chẳng có gì khác nhau, chỉ là một kỹ nam bán mình vì tiền, một khi anh chán ghét, chỉ cần một cước là có thể dễ dàng đá văng bọn họ.

Nháy mắt, cậu cảm giác trong lòng như có gió lạnh thổi qua, Anthony nhìn cậu với ánh mắt đầy tàn khốc làm cậu phát run, giờ đây cậu thật sự đã hiểu rõ — Anthony đã không còn muốn cậu nữa, ánh mắt của anh nhìn cậu đầy khinh bỉ, tựa như cậu là rác rưởi dơ bẩn làm cho anh chán ghét.

Cậu úp mặt vào lòng bàn tay, tuy biết mình khóc lóc thất thố thế này rất khó xem, nhưng mà mắt đi Anthony, làm cho cậu hoàn toàn hiểu được một việc – chỉ trong 2 tháng ngắn ngủi này, cậu đã để cho Anthony tiến vào trong lòng cậu, chiếm giữ một phần linh hồn của cậu, hiện tại mất đi Anthony, khiến cho cậu cực kỳ thống khổ.

Lâm Á Viên cái gì cũng không hỏi, chỉ lái xe đưa Đường Tình quay về khách sạn. Nước mắt Đường Tình đã chảy khô, cậu ngồi trên xe cũng chỉ ngẩn người, khi tới trước khách sạn, Lâm Á Viên mở cửa xe, đỡ Đường Tình xuống xe.

Lâm Á Viên quan tâm nói: “Lên phòng ngủ một giấc đi, cái gì cũng đừng nghĩ nữa.”

Đường Tình chỉ im lặng gật đầu, mệt mỏi làm cho bước chân cậu lảo đảo. Ngay khi cậu nhìn thấy bóng người tóc vàng mặt đứng ở trước cửa khách sạn, cậu giống như thấy được người thân của mình mà bật khóc lên.

“Eddie...” Cậu cực kỳ kích động mà nhào vào trong lòng Eddie, nước mắt trào lên, nước mắt chảy xuống như mưa.

Eddie đỡ lấy cậu, không để ý nước mắt của Đường Tình sẽ làm ướt áo của anh ta, mà chỉ lo lắng hỏi: “Làm sao vậy? Tình, xảy ra chuyện gì?”

Lời nói đầy quan tâm của Eddie làm cho Đường Tình càng thêm đau thương mà khóc to lên, cậu đã mất đi sự yêu thương cùng tôn trọng của Anthony, từ nay về sau không bao giờ có lại được nữa, hiện tại cậu chỉ còn lại sự ấm áp của Eddie.

Eddie đỡ cậu về phòng. Sau một hồi khóc lóc, Đường Tình dần dần bình ổn trở lại, mà Eddie vẫn ôm lấy cậu, dùng ánh mắt ôn hòa của anh ta dỗ dành an ủi cậu.

“Uống nước đi!” Eddie đưa ly nước tới bên miệng Đường Tình.

Đường Tình vừa khóc thút thít vừa uống nước, Eddie nhẹ nhàng ôn nhu vuốt mái tóc của cậu. “Anh không biết em đã xảy ra chuyện gì, nếu em muốn nói, anh sẵn sàng làm người nghe em giải bày, còn nếu em không muốn nói, thì cũng không cần miễn cưỡng.”

Eddie luôn ôn nhu như thế, chính vì phần ôn nhu này của anh ta mà làm cho trước đây cậu sinh ra mê luyến với anh ta, cá tính của anh ta và Anthony hoàn toàn trái ngược nhau. Cậu nên yêu Eddie ôn nhu mới đúng, nhưng vì sao Anthony rời bỏ cậu lại làm cho cậu đau khổ đến thế này? Đường Tình không sao hiểu nổi.

Cậu không muốn nói cho Eddie biết chuyện giữa cậu và Anthony, “Không có việc gì, em gặp một việc, sau khi ngủ một giấc sẽ tốt ngay.”

Eddie cũng không bắt buộc cậu nói ra, anh ta gật đầu, nhẹ giọng nói: “Anh vốn có chuyện muốn nói với em, anh nghĩ em nhất định sẽ rất vui, nhưng hiện tại xem ra anh tới không đúng lúc rồi, Tình, em nghỉ ngơi trước đi!”

“Không sao, hiện tại em đã bình tĩnh hơn rồi, anh có thể nói ra tin vui đó.” Cậu dùng tay lau đi nước mắt trên mặt.

“Ông nội của anh muốn gặp em.”

Đường Tình kinh ngạc không thôi, “Gặp em? Anh đang nói ông đã tới Đài Loan?”

“Àn, đúng vậy.”

Tin tức này làm cho Đường Tình mừng rỡ không thôi, “Đây thật là một tin tốt, hiện tại ông ở đâu? Em muốn gặp ông ngay.”

Eddie trầm mặc một hồi, sau mới mở miệng nói: “Tình, hiện tại em không cần gặp ông.”

Đường Tình không rõ vì sao Eddie lại nói như vậy, cậu cao hứng nói: “Đây là một chuyện tốt, em coi ông như là ông nội của em vậy, ông nhất định ngồi máy bay thật lâu mới đến Đài Loan, tuyệt đối là mệt mỏi chết rồi.”

Thấy cậu như thế, Eddie không nói cái gì nữa. “Hiện tại ông đang ở dưới đại sảnh của khách sạn, em thật sự muốn gặp ông sao?”

“Đương nhiên rồi, Eddie, vì sao anh lại hỏi như vậy?”

Eddie không trả lời vì sao, “Em ở đây đợi một chút, anh đi dẫn ông lên.” Anh ta nói xong, liền xoay người ra khỏi phòng.

Sau một lúc lâu, ông Viston đi vào phòng, Eddie cũng không đi cùng ông vào đây, chỉ để hai người nói chuyện với nhau.

Đường Tình ôm ông Viston một cái đầy nhiệt tình. “ông Reason Landon, hoan nghênh ông đến Đài Loan, ông nên báo cho con biết sớm, để con ra phi trường đón ông.”

Ông Viston cười đến lông mi đều nhếch lên, “Tình, ông nghe nói con vừa tham gia một buổi catwalk rất hoành tráng, và con sắp trở thành người mẫu thế giới, thế nên ông làm sao dám làm phiền người nổi tiếng chứ!”

“Đó là lời đồn, con không có may mắn như vậy đâu.” Huống hồ lần biểu diễn này, nếu không có Anthony giúp đỡ, thì cậu cũng không có khả năng biểu hiện tốt như vậy.

Gặp được ông Viston, tâm tình đau buồn của Đường Tình gần như biến mất, cậu rất thích ông Viston, bởi vì ông Viston đều có thể cho cậu những gợi ý tốt nhất về mọi phương diện.

Bọn họ bàn chuyện việc nhà một hồi, ông Viston ngồi ở bên giường Đường Tình, đột nhiên thanh âm trở nên trầm trọng. “Eddie nói với con chưa?”

“Nói cái gì?” Một cỗ cảm giác có điềm xấu nảy lên trong lòng khiến cho Đường Tình thực không muốn hỏi ra những lời này.

“Chuyện muốn con giúp chúng ta vay Anthony tiền.” (cho mày chết ><)

Nụ cười trên mặt Đường Tình thoáng chốc đông lại, chẳng lẽ sự tình thật sự giống như Paul đã nói sao? Gia tộc Reason Landon đang thiếu tiền?

“Con ... con không hiểu.”

Ông Viston thần nhiên nói: “Anthony đã huỷ bỏ án kiện buôn bán gián điệp, nhưng hiện tại công ty của gia tộc Reason Landon cũng chỉ là thùng rỗng, tuy đã có hướng phát triển, nhưng mà còn thiếu nguồn vốn, cái tên xấu xa bại hoại Anthony có rất nhiều tiền, ta muốn vay tiền của nó.”

Đường Tình không hiểu vì sao ông Viston lại nói với cậu chuyện này, cậu khó xử nói: “Vậy thì ông cứ trực tiếp hỏi mượn anh ấy, dù sao mấy người cũng là máu mủ ruột thịt, anh ấy hẳn là sẽ cho ông mượn, với lại con cảm thấy Anthony không phải là một người không hiểu lý lẽ.”

“Nó hận chúng ta, hận gia tộc này, thậm chí hận ông, hận Eddie, nó đem cái chết của mẹ nó đổ lên đầu chúng ta, cho rằng chúng ta đã giết mẹ nó, lúc đó mẹ nó bệnh nặng như vậy, làm sao ông có thể ra tay giết một người đang bệnh nặng chứ?”

Ông vừa nói vừa thở dài, còn chảy cả nước mắt. “Ông biết con đã làm cho Anthony huỷ bỏ án kiện buôn bán gián điệp, điều này chứng tỏ rằng nó nghe lời con nói, hiện tại ông chỉ muốn vay của nó một ít tiền, số tiền này đối nó mà nói chẳng đáng kể chút nào, nhưng lại có thể cứu mạng của Eddie. Tình, không phải con nói con yêu Eddie sao? Con yêu nó, mà hiện tại nó gặp khó khăn, sao con có thể nhẫn tâm mà bỏ mặt không giúp đỡ nó chứ? Nếu không có số tiền này, nó có thể bị phá sản, thậm chí có thể ngồi tù.”

Đường Tình bị những lời này của ông Viston làm cho á khẩu, càng thêm vô lực phản bác, cậu đương nhiên không có khả năng trở mặt nhìn Eddie ngồi tù, nhưng cậu thật sự có khó khăn của cậu.

Cậu cúi đầu xuống, khổ sở nói: “Anthony sẽ không gặp con, hiện tại anh ấy rất ghét con.”

Ông Viston đặt tay lên vai cậu, thanh âm già nua tràn ngập tự tin. “Nó sẽ gặp con, Tình, tin tưởng ông, con có thể mượn được nó số tiền đó.”

“Anh ấy không muốn gặp con, anh ấy cảm thấy con ... con...” Anthony cảm thấy cậu dơ bẩn tựa như một kỹ nam vậy, nhưng những lời này, sao cậu có thể nói thẳng ra cho ông Viston nghe đây? Cậu không muốn để cho ông Viston tựa như ông nội của cậu biết được giữa cậu và Anthony đã từng có quan hệ.

“Tình, nó tuyệt đối sẽ gặp con, vì Eddie, chẳng lẽ ngay cả thử một lần mà con cũng không chịu sao?”

“Con ... con...”

Cậu ở dưới ánh mắt van cầu của ông Viston, làm sao cũng không nói được từ ‘không’, nhưng cậu cũng vô pháp nói ra từ ‘được’, bởi vì cậu biết Anthony căn bản khinh thường nhìn thấy cậu.

“Như vậy đi, ngày mai ông sẽ đi cùng con tới chỗ của Anthony, coi như đây là yêu cầu cuối cùng của ông già này đối với con đi, như vậy con cũng không chịu sao?”

Đường Tình ở dưới thế tiến công liên tiếp của ông, đành phải bất đắc dĩ gật đầu, “Anthony thật sự không muốn gặp lại con, bất quá con sẽ thử xem.”

Ánh mắt ông Viston nhìn cậu tràn đầy khinh bỉ cùng gian trá, nháy mắt ông liền lộ ra nụ cười biết ơn. “Con ngoan, nó sẽ bằng lòng gặp con, vì con, bất luận bao nhiêu tiền nó cũng đều sẽ đưa ra.”

Hơn nữa trong lòng ông nói thầm một cậu: chỉ cần người nằm lên giường của nó, rên rỉ khóc lóc cầu xin thì bao nhiêu tiền mà nó chẳng nôn ra.

Ngồi trong xe taxi, Đường Tình bắt đầu cảm thấy không thoải mái, cậu nhiều lần muốn mở miệng nói với ông Viston là cậu không muốn đi, thế nhưng lời nói đến ngay miệng lại vô pháp thốt ra. Hiện tại gia tộc Reason Lando đang gặp khó khăn, vạn nhất cậu cự tuyệt lại bị ông Viston hiểu lầm là cậu không muốn giúp đỡ thì thật không tốt.

Nhưng đầu của cậu thật sự càng ngày càng choáng váng, cậu không nhớ rõ cậu đã ăn cái gì không thích hợp, buổi sáng hôm nay cậu chỉ uống một ly sữa mà ông Viston đã rót cho cậu. Cậu không chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, mà toàn thân cũng bắt đầu trở nên khô nóng, cảm giác khó chịu này giống như đang ngâm mình ở trong hồ nước nóng mấy ngày liền vậy.

“Tình, tới rồi, chúng ta xuống xe đi!”

Đường Tình trở nên mơ hồ, cậu chỉ cảm thấy hình như có người đỡ cậu xuống xe, cậu mờ mịt bước đi những bước phù phiếm, thẳng đến khi cậu tựa mình vào bức tường lạnh lẽo ở phía ngoài căn hộ của Anthony thì cậu mới cảm thấy có chút thoải mái.

Hình như cậu nghe thấy có người đang nói chuyện, hơn nữa có người đang gọi cậu, nhưng mà có chút mơ hồ. Không được, cậu là vì Eddie mà tới đây vay tiền Anthony, sao cậu có thể trở nên choáng váng mơ hồ được chứ?

Cậu lắc lắc đầu, cảnh vật xung quanh mới trở nên rõ ràng một chút, cậu nhìn thấy ông Reason Lando đang nói chuyện với Anthony, mà hiện tại cậu đang nằm ở trên ghế sofa trong phòng khách của nhà Anthony. Cậu căn bản không nhớ rõ mình đã bước vào phòng khách như thế nào.

Không biết bọn họ đang nói cái gì đó, cậu nghe không rõ lắm, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nhìn thấy bóng người, bởi vì cảnh vật trước mặt cậu bắt đầu trở nên xoay vòng vòng. Hình như Anthony rất tức giận, mà vẻ mặt của ông Reason Lando lại rất vui vẻ, dường như đã gặp chuyện gì đó rất vui, là mượn được tiền sao?

Cảm giác mơ hồ càng ngày càng lợi hại, làm cho cậu nhìn không được mà nhắm mắt lại, nhưng ngay sau đó không còn mở ra được nữa, thân thể cậu giống như đang bị nhốt vào trong hầm lửa, nóng đến nỗi cậu chỉ muốn kêu gào lên.

Không lâu sau, cậu không biết mình bắt được cái gì nữa, thế nhưng khi vật đó áp lên trên thân thể cậu, thì cậu cảm thấy nhiệt độ nóng cháy trong cơ thể cậu hạ xuống rất nhiều, làm cho cậu dễ chịu đến thở phào một hơi. Trong đầu cậu giống như có hàng ngàn bong bóng đủ màu sắc đang bay, cậu đóng đưa thân mình, theo nhiệt độ khô nóng mà lắc lư vòng eo, cảm giác giống như mình đang ở trong mơ vậy, thân thể bay xuống rồi lại bay lên. Cậu nở nụ cười, giấc mơ này thật thú vị.

17. Quyển 2 - Chương 6

Đường Tình cảm thấy đầu mình rất hỗn loạn, toàn thân cậu dính dính ướt ướt rất không thoải mái, cậu vươn tay sờ về phía đùi của mình, vừa sờ một cái liền phát giác mình thế nhưng toàn thân trần trụi. Cậu kinh hãi đến cơ hồ nhảy dựng lên, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Đột nhiên, cậu nhìn thấy Anthony ngồi ở bên cạnh mình, trên người anh chỉ mặc một chiếc áo ngủ, đang đưa lưng về phía cậu, cậu cất tiếng khàn khàn gọi anh: “An... Anthony, sao em lại ở trên giường của anh?”

Anthony không nhìn cậu, thẳng đến khi hút xong điều thuốc, anh hít thật sâu vài hơi. “Tôi không có hứng thú chơi đùa với loại đàn ông thần trí mơ hồ, cho nên làm cho em phát tiết trước một chút, chờ một chút nữa thuốc sẽ lại có tác dụng, chẳng qua không còn mãnh liệt như vừa rồi nữa.”

Thanh âm của anh thực bình thản, rất giống với giọng điệu thường ngày, cậu nhìn bóng lưng anh, cơ hồ có cái loại lỗi giác đã trở lại như những ngày trước. Nhưng dù sao đó cũng chỉ là ảo giác, bởi vì giây tiếp theo Đường Tình lại bị hành động của Anthony dọa sợ tới mức tỉnh táo hẳn lên – Anthony quay người lại, tát cho Đường Tình một cái thật mạnh, ánh mắt của anh vô cùng dữ tợn, thoạt nhìn tựa như một dã thú cuồng bạo.

“Em có biết thứ em uống là gì không? Nếu dùng thứ thuốc đó quá liều, có thể gây cho hệ thần kinh của em mất cân đối, bao nhiêu tiền đồ tươi đẹp trước mắt em đều sẽ bị hủy.”

“Em không biết anh đang nói cái gì?”

Đường Tình bị trúng một bạt tai mà chẳng hiểu gì, đau đến nỗi cậu cảm thấy như trong miệng mình đang chảy máu, mà cậu đang đầu văng mắt hoa căn bản không thể tự hỏi vì sao Anthony lại đánh cậu.

“Nếu ngủ với tôi mà cảm thấy thống khổ đến nỗi phải dùng ma túy, thì em có thể không làm, chẳng lẽ vì Eddie, ngay cả làm kỹ nam em cũng không sao hết sao? Ai muốn ngủ với em đều được?”

Anthony mở rộng hai chân Đường Tình ra, làm cho cậu sợ đến nỗi lập tức bật khóc lên.

“Đau... Đau quá...”

Đường Tình thở hào hển, Anthony không hề làm một chút tiền diễn nào, mà trực tiếp dùng dương cương xâm nhập vào trong cơ thể cậu, làm cho cậu đau đến cắn chặt răng.

Anthony lại tát lên mặt cậu một cái nữa. “Kêu a, tựa như kỹ nam vậy, kêu sao cho khách mua vui thoải mái a.”

Đường Tình kêu lên, nhưng không phải là vì sung sướng, mà là vì Anthony đâm mãnh lực vào trong cơ thể cậu, thân thể cậu đau nhức giống như bị chèn ép làm đôi vậy.

“An... Anthony, xin anh dừng tay, đau quá... Đau quá, van xin anh, đau quá...”

Cậu khóc lóc cầu xin, đây là lần đầu tiên cậu cảm thấy thống khổ khi làm tình với Anthony, nhưng Anthony vẫn không thèm để ý đến nước mắt van xin của cậu, mắt anh đỏ ngầu, vẫn mắt điếc tai ngơ mà không ngừng đâm mạnh về phía trước, mỗi một lần anh thẳng tiến, đều làm cho Đường Tình thống khổ không chịu nổi.

“Tôi đã bỏ ra một đồng tiền mua em, em không tư cách cự tuyệt tôi, hơn nữa nếu tôi không mua em, em cũng sẽ nằm ở trên giường người khác, cầu xin người ta mau chóng chiếm lấy em, thao chết em.”

Đường Tình lấy tay để ở trước ngực Anthony, thống khổ làm cho sắc mặt cậu trắng bệch, cậu hoàn toàn nghe không hiểu Anthony đang nói cái gì, hoàn toàn, hoàn toàn nghe không hiểu.

“Em yêu Eddie, yêu đến nỗi có thể bán mình cho đàn ông, chỉ vì cố cứu lấy sự nghiệp của một gia tộc không đáng một xu, còn tôi say mê em như vậy, gần như điên cuồng vì em, thế nhưng vì sao em lại không để ý đến tôi, dù chỉ một cái liếc mắt em cũng không thèm liếc, vì sao em không chịu để ý đến tôi, vì sao ...” Anthony điên cuồng hét lên, khuôn mặt anh vằn vẹo, ánh mắt anh tràn ngập thống khổ.

Anh khóa chặt trên người Đường Tình, mỗi lần thẳng tiến, đều va chạm tới chỗ sâu nhất trong cơ thể cậu, Đường Tình gần như đã thích ứng được với dương cương của Anthony, tiếng rên rỉ của cậu bắt đầu mang

theo điểm ngọt ngào, đầu cậu lại bắt đầu quay cuồng như lúc trước, cậu không còn nghe được tiếng động xung quanh, ngay cả tầm mắt cũng trở nên mơ hồ.

“Bất quá hiện tại em chỉ là tên kỹ nam thấp hèn bán đứng thân thể của chính mình, em căn bản không đáng để tôi yêu, tuyệt không đáng giá, em chỉ là một tên kỹ nam thấp hèn, đi tìm Eddie yêu dấu của em đi, từ nay về sau tôi không bao giờ thèm nhìn tới em nữa.”

“A a... A a...”

Trong cơ thể cậu bỗng nhiên trở nên vô cùng khô nóng, giống như đang bị lửa đốt cháy vậy, bởi vì cổ lửa nóng này làm cho Đường Tình không ngừng rên rỉ, cậu bám chặt lấy bả vai của Anthony, không ngừng lưu lại vết cào ở phía sau bả vai anh, chân cậu ôm chặt lấy vòng eo của Anthony, lúc cậu đạt tới cao trào, thân mình cậu không ngừng co rút lại, cao trào này tới vừa nhanh vừa vội, làm cho toàn thân cậu tê dại, không hề có lực chống cự.

Đường Tình mất đi ý chí, không biết vì nguyên nhân gì mà cổ khô nóng kia không ngừng bốc lên trong cơ thể cậu, cậu giống như một đám phụ không được thỏa mãn, không ngừng phát ra tín hiệu cầu hoan với người đàn ông trước mắt mình, cậu muốn anh nhồi lấp khoảng hư không trong cơ thể cậu, từ từ, cậu không còn cảm thấy đau, mà chỉ thấy thoải mái, vui sướng đang không ngừng lan tỏa khắp cơ thể cậu, cậu nghe thấy tiếng thở dồn dập của mình, nghe thấy mình không ngừng thét lên chói tai mỗi khi đạt tới cao trào. Cậu tựa hồ cảm thấy có gì đó là lạ, nhưng lại không hiểu rõ là cái gì, cậu chỉ biết mỗi khi Anthony tiến vào trong cơ thể cậu, cậu liền cảm thấy thoải mái đến bật khóc lên.

“An... A... A a...”

Bỗng nhiên Đường Tình cảm thấy sợ hãi, cậu muốn thấy rõ bộ dạng của người đàn ông trước mắt mình, nhưng cậu cố gắng thế nào cũng không sao nhìn rõ được, cậu vẫn không thể khống chế được mà chìm nổi trong sự cao trào. Cậu muốn gọi tên Anthony, nhưng không cách nào kêu ra khỏi miệng được, cậu chỉ có thể thét lên chói tai không ngừng, cậu cảm thấy mệt mỏi quá, cơ hồ chẳng còn chút sức lực nào, nhưng mà dục vọng của cậu vẫn ngẩng cao đầu bất khuất, bị bàn tay to của Anthony đùa bỡn.

“Không... Không... Phóng... Phóng... A a...”

Cậu không muốn làm tình với người đàn ông mà ngay cả mặt đều không thể nhìn thấy rõ, nhưng lời cự tuyệt của cậu ở lúc đối phương không ngừng thăng tiến, lại biến thành tiếng rên rỉ ngọt ngào, cậu ở trong cao trào liên tục mà hôn mê rồi tỉnh, tỉnh rồi lại hôn mê ... Thăng đến khi cậu thật sự hôn mê mới thôi.

Anthony đứng ở bên người Đường Tình mặc quần áo vào, cậu mệt mỏi đến nỗi ngay cả giờ tay lên cũng run rẩy không thôi, cậu không biết hai người đã làm tình bao lâu, cậu chỉ biết hiện tại cậu thật sự không còn chút sức lực nào.

“An... thony.”

Anthony quay đầu nhìn cậu, phun ra một câu lạnh lùng —— “Cút!”

“Anthony, em không biết đã xảy ra chuyện gì, là ông Reason Lando bảo em tới vay tiền anh, thế nhưng bỗng nhiên em cảm thấy đầu văng mắt hoa, sau đó...”

Cậu biết sau khi trải qua chuyện vừa rồi, thì lời cậu nói chẳng có chút thuyết phục nào, nhưng mà cậu vẫn muốn biết rõ chân tướng, biết rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Anthony lạnh lùng cắt ngang lời Đường Tình nói, cất tiếng châm chọc: “Em đã thành công, nhưng lần sau tôi sẽ không mua thân thể của em nữa.”

“Em thật sự không biết đã xảy ra chuyện gì, cầu xin anh nói cho em biết...”

Anthony cười lạnh, “Em uống thuốc kích thích, rồi đến chỗ của tôi, nếu không phải tôi bỏ tiền ra mua em, thì chính là những lão già bán thịt có tiền khác mua em, căn bản ai ngủ với em cũng không sao cả, bởi vì một khi thuốc phát tác, ai thao em, em cũng đều rất thích.”

Từ ánh mắt của Anthony, Đường Tình đã hiểu được Anthony đem cậu trở thành hạng người gì, cậu muốn giải thích, nhưng Anthony lại nở một nụ cười đầy thâm mà nhìn chăm chăm vào cậu.

“Thuốc mạnh như vậy sao? Em vẫn chưa thỏa mãn?”

Anh tươi cười đầy tục tĩu, làm cho Đường Tình cảm thấy nhục nhã mà đỏ cả mặt, cho dù cậu không nhớ rõ mặt của người đàn ông vừa rồi đã làm tình với mình, nhưng cậu cũng biết mình đã phóng đảng cầu xin đối phương như thế nào.

Anthony bước một bước dài lên giường, một bộ không sao cả nhìn chăm chú vào Đường Tình. “Nếu bỏ tiền ra mua em, mà không chơi cho đã ghiền, thì chẳng phải mất trắng tiền sao?”

Lời của anh làm cho Đường Tình gơ tay lên đánh về phía anh, “Xin anh tôn trọng một chút...”

“Tôn trọng em? Em là ai mà tôi phải tôn trọng? Em là đồ chơi tôi đã bỏ tiền ra mua, mà đồ chơi phải có bộ dáng của đồ chơi.”

Đường Tình cắn bản còn chưa kịp phản kháng, thì ngón tay Anthony đã hung hăng xâm nhập vào trong cơ thể cậu, vừa thô lỗ vừa không lưu tình chút nào, Đường Tình khó chịu mà kéo lấy cánh tay anh, Anthony lại dùng sức ngăn chặn thân thể cậu, làm cho cậu không thể nhúc nhích.

“Khi kỹ nam leo lên giường của đàn ông thì cần phải rên rỉ lên, chẳng lẽ ngay cả điểm ấy mà em cũng không biết sao?”

Động tác của anh đầy thô lỗ làm cho Đường Tình khó chịu mà run rẩy lên, cho dù trải qua tình ái vừa rồi thân thể của cậu đã mở ra, nhưng hành động dã man như vậy vẫn làm cho cậu cảm thấy vô cùng thống khổ.

Anthony lấy ngón tay dùng sức đùa bỡn cậu, làm cho cậu không ngừng khóc lên, nhưng anh không hề dùng nam tính tiến vào thân thể cậu thêm lần nào nữa, chỉ coi cậu như là sex toys mà đùa bỡn. Mặc cho Đường Tình van xin anh dừng tay như thế nào, khóc lóc kêu lên đau đớn như thế nào, thì Anthony vẫn không dừng tay, anh chỉ nhếch môi cười lạnh nhìn tự tôn của cậu hoàn toàn biến mất trong sự giãy dụa.

Đường Tình giống như vừa mới bị người ta hành hung xong, toàn thân cậu đau nhức vô cùng, ngay cả chỗ tư mật nhất cũng vì Anthony đùa bỡn quá độ mà trở nên cực kỳ đau đớn tê dại. Trên người cậu vẫn còn đầy dấu vết tinh dịch của đàn ông, sau khi Anthony đùa bỡn cậu xong, anh không chút nào khách khí mà quăng quần áo của cậu lên trên người cậu, rồi lớn tiếng bảo cậu ‘cút’, cho nên cậu chưa kịp tắm rửa. Cậu cảm thấy mình thực bẩn, ánh mắt Anthony nhìn cậu tựa như cậu là rác rưởi dơ bẩn vậy, trông cậu chật vật giống như vừa mới bị người ta cưỡng bạo xong, tứ chi cơ hồ không thể nhúc nhích.

Ngay khi Đường Tình nhìn thấy người trước mắt, nước mắt của cậu không tự chủ được mà chảy xuống hai gò má sưng thũng, đây là khi cậu giãy dụa đã bị Anthony không chút nào thương lương tiếc ngọc mà đánh cậu. Lần này cậu chảy nước mắt không phải là nước mắt vui mừng như mỗi khi cậu nhìn thấy người này, mà là nước mắt bị lừa gạt, bị phản bội, mỗi một giọt nước mắt chảy xuống, đều đại biểu cho sự tin cậy của cậu đối với người này từ từ biến mất.

“Các ... các người mượn được tiền rồi?”

Eddie đứng ở dưới ánh đèn đường âm u, nhìn Đường Tình một thân chật vật, hình dáng thê thảm, giống như không đành lòng mà nhắm mắt lại một cái, anh bước lên trước vài bước, vươn tay muốn đỡ cậu.

Đường Tình hét lên thảm thiết: “Không nên đụng ta ...”

Ngay cả đứng cậu cũng đứng không được, cậu dựa vào cột điện vừa mới đi ngang qua, rồi từ từ ngồi xuống. “Người đã sớm biết ông nội của người muốn ta làm gì đúng không? Bắt đầu từ lúc bảo ta tới Đài Loan thương lượng chuyện hủy bỏ án kiện buôn bán gián điệp, người cũng đã biết, đúng không?”

Eddie hơi hơi hé miệng, nhưng không nói ra nửa câu.

Nước mắt cùng đau đớn làm cho thanh âm của Đường Tình lúc cao lúc thấp, sau khi trải qua chuyện vừa rồi, cậu đã hiểu tất cả, y chang như những gì Anthony nói với cậu trước đây, Eddie đã sớm lên kế hoạch

đẩy cậu vào trong lòng của Anthony, bởi vì điều kiện để cho Anthony huỷ bỏ án kiện buôn bán gián điệp, chính là cậu phải ngủ với anh.

Cậu hét to lên: “Người đã sớm biết muốn Anthony huỷ bỏ án kiện buôn bán gián điệp, thì chỉ có một điều kiện, chính là ta phải ngủ với Anthony, chỉ cần ta ngủ với anh ấy, thì anh ấy sẽ đồng ý huỷ bỏ.”

“Tình, em tỉnh táo lại đi, em nên đi bệnh viện ...”

Đường Tình như bị điên mà cầm đá quăng về phía Eddie, “Không chỉ như thế, các người còn lợi ta vay tiền Anthony, làm cho ta... Làm cho ta...”

Vừa nghĩ tới chuyện cậu thần trí mơ hồ làm tình với Anthony, hơn nữa Anthony lại dùng mọi cách nhục nhã cậu, mắng cậu là loại kỹ nam chỉ cần có tiền là có thể mua, thì tim của cậu đau đến nỗi như bị xé ra từng mảnh nhỏ.

Từ ánh mắt căm ghét của Anthony nhìn cậu, thì cậu đã hiểu giữa cậu và Anthony sẽ không bao giờ quay lại như trước đây được nữa, Anthony sẽ không bao giờ coi cậu như bảo bối mà ôm trong tay nữa. Cậu đã mất đi sự tôn trọng và tình yêu của Anthony, cùng với ánh mắt trân trọng luôn dõi theo cậu, cậu đã mất đi tất cả, hiện tại ở trong mắt Anthony, cậu chỉ là một tên kỹ nam thấp hèn, chỉ vì tiền mà ngay cả thân thể cũng có thể bán.

“Các người làm cho ta uống thuốc, đem ta bán cho Anthony, nếu Anthony không mua, thì không phải các người sẽ đem ta bán cho những tên có tiền khác sao? Sao các người có thể đối với ta như vậy? Ta vẫn luôn coi các người như là người thân a!”

Đường Tình ghen ngào nói: “Sao các người có thể lợi dụng ta như vậy? Người có biết vừa rồi Anthony đã lừa bòn ta thế nào không? Anh ấy dùng ngón tay, dùng đồ vật này nọ, dùng ...”

Anthony căn bản không coi cậu là người, anh coi cậu tựa như một món đồ chơi mà thoải mái lừa bòn, Đường Tình kích động đến nỗi không sao nói tiếp được nữa, nước mắt không ngừng chảy xuống.

“Ta hận các người, thật hận, thật hận, sao các người có thể đối đãi với ta như vậy? tại sao ...”

Eddie không đành lòng mà cúi đầu xuống, ít nhất như vậy anh ta sẽ không phải nhìn thấy bộ dáng thê thảm của Đường Tình, anh ta run rẩy nói: “Anh nghĩ rằng ... anh nghĩ rằng Anthony sẽ đối với em rất ôn nhu, nó vẫn luôn đối với em ...”

“Ta không muốn nghe, ta không muốn nghe, tránh ra...” Cậu không muốn nghe gì nữa cả.

“Ít nhất để cho anh dẫn em đi bệnh viện!”

Đường Tình oán hận mà lạnh lùng nhìn anh, “Nếu không phải do các người, thì hôm nay ta sẽ không phải chịu loại tổn thương này, người đi đi, ta không muốn nhìn thấy người nữa, đi a!”

Eddie cắn chặt răng, trên mặt lộ ra biểu tình bi thống, “Tình, mặc kệ em nghĩ thế nào, thì anh so với em nghĩ càng quan tâm em hơn, có lẽ là anh làm sai, nhưng ở khía cạnh nào đó, thì làm như vậy là đúng, em phải cùng Anthony gặp nhau, chắc chắn phải gặp nhau, mặc kệ nguyên nhân giữa hai người gặp nhau là gì.”

“Gặp nhau để làm gì? Để cho anh ấy mắng ta là kỹ nam, để cho anh ấy ...” Nước mắt Đường Tình lại chảy xuống, “Để cho anh ấy nghĩ rằng ta là kẻ dâm dăng sao?”

Về mặt Eddie từ bi thống chuyển sang cô đơn, “Em không biết, em không biết anh đã hãm mộ Anthony cỡ nào đâu, em không biết anh đã ước ao trở thành nó biết bao lần, em chưa từng nhìn thấy biểu tình của người cha quá cố của anh mỗi khi nhìn bóng dáng phản nghịch của nó đâu.”

Anh ta nhỏ giọng nói ra một bí mật mà anh ta đã mãi chôn dấu ở trong lòng, “Anthony yêu em, từ lần đầu tiên nó thấy em ở trường đại học thì đã thích em rồi, bằng không sao ông nội của anh có thể để cho một người phương đông bước vào nhà của chúng ta chứ, ông đã sớm nhìn ra... nhìn ra...”

Anh ta gian nan nói ra câu cuối cùng: “Ông đã sớm nhìn ra em có giới trị lợi dụng.”

Eddie rất cục cựa cũng nói ra chân tướng, bị thương trên mặt Đường Tình càng trở nên thống khổ, nguyên lai vẫn luôn coi cậu là một thứ công cụ, bọn họ đối cậu căn bản không có một chút tình cảm nào, cho nên mới không chút nào lưu tình mà đem cậu bán.

“Ta đối với các người mà nói, chỉ có giá trị lợi dụng sao?”

Biểu tình trên mặt Eddie trở nên quyết đoán, “Tình, mặc kệ em nghĩ thế nào, mặc kệ hiện tại em bị thương tổn bao nhiêu, thì anh vẫn cảm thấy quyết định của anh là đúng, em không thể đánh mất cơ hội cùng Anthony gặp nhau, anh đã sớm biết sau khi em gặp nó, thì em sẽ yêu nó; tình cảm em đối với anh kỳ thật chỉ là tình anh em, hơn nữa cũng chỉ có nó mới có thể bảo hộ em thoát khỏi những tổn thương mà ông nội của anh sẽ gây ra cho em, anh rất tiếc khi sự việc lại biến thành như vậy, nhưng anh vẫn nghĩ rằng Anthony sẽ quý trọng em, nó vô cùng khát vọng em, chỉ tại ông nội của anh đã từng bước từng bước đầu độc em bằng những ý nghĩ không tốt về nó, nếu không khi hai người học đại học thì đã yêu nhau rồi.”

Anthony sẽ không bao giờ quý trọng cậu nữa, sẽ không bao giờ yêu cậu nữa, cậu đã hoàn toàn mất đi Anthony, hiện tại nói cái gì cũng bằng thừa.

“Người hãy đi đi, ta không muốn nghe tiếp nữa, tránh ra, hãy để cho ta một mình yên tĩnh.”

Đường Tình tựa như bị điên mà hét to lên, sau đó tuyệt vọng mà che mặt khóc nức lên, Eddie tựa hồ còn muốn nói thêm gì đó, nhưng nhìn thái độ cái gì cũng không muốn nghe của Đường Tình, làm cho anh ta đành phải bất đắc dĩ rời đi. Đường Tình ngồi chồm hổm một mình ở trong góc âm u, trái tim của cậu tràn đầy tuyệt vọng và u ám, cậu hận không thể lập tức chết đi.

Từ phía xa xa truyền đến tiếng xe chạy, mà ngay khi ở bên cạnh Đường Tình có tiếng cửa xe đóng lại, thì cậu ngay cả ngẩng đầu cũng không muốn ngẩng đầu lên, cậu chỉ muốn ngồi lẳng lẳng một người liêm sạch vết thương đang chảy máu đầm đìa của cậu.

“Thật đáng thương, Anthony xuống tay cũng thật ngoan độc...” Người đàn ông tao nhã lắm bầm lều bầu.

Đường Tình vừa nghe thấy tên Anthony, liền lập tức kinh ngạc mà ngẩng đầu, ngay trong bóng tối, cậu cũng có thể nhìn ra được người đàn ông mặc một bộ đồ thoải mái đầy cao cấp này có bao nhiêu là anh tuấn.

Nụ cười của người đàn ông này vẫn luôn tao nhã. “Xin chào, tôi gọi là Peter Lawrence, là một trong những người bạn thân của Anthony.”

Đường Tình chưa từng nghe qua tên này, bởi vì cậu chưa bao giờ nghe Anthony nhắc tới bạn bè của anh.

Peter nắm lấy tay cậu, kéo cậu đứng dậy. “Em tốt nhất lên xe tôi mà ngồi, tôi không hy vọng vết thương trên người em bị vi khuẩn dính vào, vụn nhất bị ung thư máu hay bệnh linh tinh gì đó mà chết đi, thì Anthony sẽ nổi điên mất.”

Đường Tình cơ hồ là bị ép buộc lên xe, nhưng tươi cười trên mặt Peter làm cho người ta không có cảm giác bị ép buộc chút nào, sau khi anh ta lái xe về biệt thự của anh ta, thì lập tức có chuyên gia giúp cậu tẩy rửa vết thương và thoa thuốc.

Khi Đường Tình được đặt nằm lên chiếc giường vừa mềm vừa thơm, thì Peter nhìn cậu nói: “Tôi nghĩ em nên ngủ một chút đi, ngày mai em phải đối mặt với rất nhiều chuyện!”

Đường Tình không rõ mình còn phải đối mặt với chuyện gì nữa, nhưng thân thể cậu vừa mệt lại vừa đau, đích xác là cần nghỉ ngơi, cậu đã nản lòng thoái chí, cho dù Peter là người xấu, thì cậu cũng chẳng còn gì để mất.

Thấy ánh mắt của cậu tràn ngập tuyệt vọng, Peter kéo ghế dựa ngồi vào bên cạnh giường của cậu, “Ác, Đường Tình xinh đẹp, chẳng lẽ khi em đi học, không có giáo sư nào nói cho em biết – cho dù thân ở trong tuyệt vọng, thì cũng phải nhớ rõ ngày mai sẽ tràn ngập hy vọng sao?”

“Tôi đã không còn hi vọng, người tôi tin tưởng nhất lại phản bội tôi, người yêu tôi nhất cũng không còn yêu tôi nữa.” Ngủ điếu của cậu bình thần nói ra tâm tình hiện tại của cậu.

Chỉ bắt quá lời này của cậu lại chọc cho Peter bật cười một trận, “Em sai rồi, chỉ số thông minh của Anthony chỉ hơn loài tinh tinh một chút thôi, hấn nói cái gì, làm cái gì cần bản không quan trọng, quan trọng là ... hấn yêu em muốn chết.”

Ở trước mặt một người xa lạ mà bàn luận chuyện Anthony yêu không yêu cậu, thì thực sự có chút cổ quái, nhưng mà biểu tình cà lơ phất phơ của Peter làm cho Đường Tình không tự giác gỡ bỏ phòng bị.

18. Quyển 2 - Chương 7

“Anh ấy không yêu tôi, trước kia không có, hiện tại càng không thể có.” Đường Tình âm thầm nói nhỏ.

Peter trầm ngâm một chút, “Vậy tôi hỏi em một câu, em thấy qua biểu tình Anthony tức giận giống như sắp nổi điên chưa? Tựa như ngay sau đó sẽ giết em, hoặc là ngay sau đó sẽ đập xập nhà chưa?”

Đây là biểu tình mà gần đây cậu thường xuyên nhìn thấy, cậu bất đắc dĩ gật đầu.

Sau khi có được câu trả lời của cậu, Peter nở nụ cười sáng chói nhìn cậu, “Đó không phải chứng minh tốt nhất hấn yêu em sao?”

“A?” Đường Tình trợn mắt há hốc mồm khi nghe loại lời lẽ sai trái này.

Peter tựa hồ cũng không muốn nhiều lời, anh ta đem ghế dựa đặt lại chỗ cũ. “Em nghỉ ngơi đi, ngày mai em còn có chuyện cần phải làm.”

Đường Tình thật sự mệt mỏi, vừa nằm úp sấp ở trên giường liền ngủ thẳng tới giữa trưa ngày hôm sau, thân thể mệt mỏi làm cho cậu sau khi rời giường vẫn cảm thấy choáng váng.

Đường Tình mệt mỏi đi từng bước từng bước xuống lầu, trong biệt thự đã còn không thấy người đàn ông tối hôm qua nữa, đúng hơn là ngay cả một người đều không có, nhưng trên bàn ăn lại bày rất nhiều thức ăn, cậu vô cùng đói bụng, nên lấy một cái bánh bích quy nhét vào miệng, hầu như cả ngày hôm qua cậu đều không ăn gì cả, cho nên hôm nay cảm thấy rất đói. Sau khi uống một ly nước trái cây, và ăn vài cái bánh bích quy, thì lúc này Đường Tình mới cảm thấy tinh thần của mình tốt hơn nhiều.

Bỗng nhiên, cậu nghe thấy bên ngoài có tiếng bước chân, cậu lập tức đi về phía phòng khách, không nghĩ tới vậy mà thấy Lâm Á Viên đang đi tới, cậu kinh ngạc không thôi, liền kêu lên: “Thầy Lâm...”

Lâm Á Viên cau mày nhìn về phía cậu, không thể tin, nói: “Đường Tình, tôi không biết bây giờ cậu đang làm gì, nhưng mà tôi không thể không nói, lai lịch của cậu thực lợi hại.”

Đường Tình trải qua chuyện tối hôm qua, nên cảm thấy mệt chết đi được, cho nên tuyệt không muốn đi đoán ý tứ trong lời Lâm Á Viên nói, cậu vô lực ngồi xuống sofa, miệng vết thương của cậu vẫn không thể đứng lâu.

Thấy biểu tình đầy thờ ơ của Đường Tình, Lâm Á Viên đặt tay lên trên vai cậu. “Sao cậu quen được Peter vậy?”

“Tôi không quen anh ta, anh ta chỉ nói anh ta là bạn của Anthony.”

Lâm Á Viên kinh ngạc nhìn Đường Tình, “Cậu không biết vì sao anh ta đến đây sao?”

“Điều này không quan trọng, thầy Lâm, tôi mệt mỏi, tôi không muốn đi catwalk nữa, tôi chỉ muốn...” Cậu thật sự mệt mỏi quá, hiện tại cậu chỉ muốn nghỉ ngơi một chút, để nỗi lòng đau xót của cậu được thanh tĩnh và bình yên trở lại.

“Cậu đương nhiên phải đi catwalk.” Lâm Á Viên cắt ngang lời của cậu: “Người nổi tiếng giàu có nhất thế giới đã giúp cậu an bài mọi thứ, cậu có một chuyến biểu diễn thời trang toàn thế giới, từ Á Châu, Mĩ Quốc đến Âu Châu.”

“Cái gì?” Đường Tình kinh ngạc không thôi.

Thoạt nhìn Lâm Á Viên so với cậu còn hưng phấn hơn, ông thao thao bất tuyệt nói con đường người mẫu của Đường Tình sẽ lên như điều gặp gió, sẽ là người mẫu mới được mọi người chú ý tới, mà ông ta là nhà thiết kế đầu tiên phát hiện ra cậu.

“Peter Lawrence là người giàu nhất thế giới, tối hôm qua anh ta đã giúp cậu an bài hết thủy hành trình, tôi đảm bảo cậu đi xong hết mấy tràng catwalk này, thì toàn bộ thế giới đều sẽ biết cậu là người mẫu sáng giá nhất.” Nói xong, Lâm Á Viên vui sướng vỗ vai Đường Tình. “Hôm nay tôi sẽ mang cậu đi diễn thử.”

Đường Tình vô cùng ngạc nhiên khi nghe thấy tin này.

Lâm Á Viên ghé vào tai cậu nói: “Nhanh một chút, trận catwalk này Paul cũng có diễn thử, hấn đi chung quanh tung tin đồn xấu về cậu, muốn dùng nó để chèn ép cậu, nhưng mà hiện tại cậu đã có Peter Lawrence chống lưng cho cậu, nên cậu chẳng có gì phải sợ nữa.”

“Paul?”

Nhắc tới tên đó, làm cho Lâm Á Viên nhin không được mà nổi quạu, thế thời trang bởi vì loại người như tên đó mới bị người ngoài đánh giá thấp kém.

“Đúng vậy, hiện tại tên đó thần khí sáng lán muốn chết, hấn đi chung quanh nói ông chủ Anthony rất là yêu thích hấn, ta thấy chẳng qua hấn là ngựa nên dài mặt, có ai không biết hấn là dựa vào bán xuân lập nghiệp, cần bản chẳng có chút thực lực nào.”

Đường Tình cứ như vậy bị Lâm Á Viên vừa đẩy vừa kéo ra khỏi cửa.

Tâm tình của Đường Tình gần như hồng mắt, nếu không phải đang ở trước công chúng, thì nước mắt của cậu đã tràn ra như vỡ đê.

Ở trước cổng hội nghị, Đường Tình thấy chiếc xe Mercedes của Anthony đang đậu ở đó, xem ra là Anthony đích thân đưa Paul tới hội trường diễn thử. Ngay khi cậu nhìn thấy Anthony, cậu gần như là chân tay luống cuống, không biết nên chào hỏi thế nào, tâm tình vừa kích động vừa sợ hãi, nhưng lại có chút vui mừng

Có lẽ đây là cơ hội mà trời cao ban cho cậu, để cậu có thể giải thích cho Anthony rõ chuyện ngày hôm qua, nhưng mà Anthony căn bản ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn cậu một cái, giống như không hề quen biết cậu vậy. Loại cảm giác bị hoàn toàn coi thường này làm cho Đường Tình gần như muốn cúi gầm mặt xuống, nhất là Paul lại cố ý cười thật tươi, càng làm cho cậu cảm thấy rất quẫn bách và chật vật.

Sau khi Anthony khẽ hôn lên mặt Paul, thì lập tức mở cửa xe, ngồi vào trong xe.

Đường Tình không thể chấp nhận việc bọn họ chỉ vì hiểu lầm mà chia tay, cậu bước nhanh đi về phía xe của Anthony, cho dù chỉ có một giây cũng tốt, cậu muốn giải thích cùng Anthony. Nhưng Anthony lại không nhìn đến sự hiện hữu của cậu mà quay cửa xe lên, cũng lập tức lái xe rời đi, biểu hiện ý tứ chính là anh vĩnh viễn cũng không muốn gặp cậu nữa, cho dù là nhìn thấy, cũng sẽ coi như không biết cậu. Đường Tình thoáng chốc đau lòng đến tận tận, nếu không phải Lâm Á Viên thúc giục cậu nhanh vào hội trường, thì chỉ sợ cậu đã đứng yên bất động tại chỗ.

Dưới ánh đèn, Đường Tình theo ý của nhà thiết kế mà biểu diễn mấy bước đi catwalk, nhưng thân thể của cậu rất mệt mỏi, cho nên vô pháp bày ra hết thực lực nguyên bản. Cậu biết mình đi không được tốt lắm, nhưng cậu đã cố hết sức, nhà thiết kế hơi gật đầu một cái, muốn cậu đi xuống, cũng không nói thêm gì với cậu nữa, nhưng trên danh sách, cậu là người đầu tiên bị loại.

Lâm Á Viên nhìn cậu nhú mày một cái, hiển nhiên cũng nhìn ra được hôm nay biểu hiện của cậu khác xa với thường ngày, mất đi tiêu chuẩn của người mẫu chuyên nghiệp, “Cậu có khỏe không? Đường Tình.”

Trên mặt Đường Tình đầy nét mệt mỏi, làm cho người ta nhìn ra được cậu thật sự không thoải mái. “Tôi mệt quá, thầy Lâm, tôi muốn đi về trước ngủ một giấc.”

Thân thể của cậu vừa nóng lại vừa đau, nhất là nơi bị Anthony đùa bỡn quá độ, miệng vết thương đau đến nỗi giống như bị lửa đốt. Chỉ đứng thôi, mà đã khiến cho cậu vô cùng thống khổ, huống chi là đi catwalk cần phải đóng đưa cả tay lẫn chân, hơn nữa nơi này còn có người mà cậu không muốn gặp nhất — đó là Paul.

Nhìn ra được cậu thật sự rất mệt mỏi, Lâm Á Viên cũng biết vừa rồi Đường Tình đã nhìn thấy Anthony, cho nên tâm tình khăng định rất xấu, ông mỉm cười đầy thông cảm. “Được rồi, vậy cậu tới phòng nghỉ chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức đi về.”

Đường Tình còn chưa bước vào phòng nghỉ, đã nghe thấy âm thanh ngọt ngào của Paul đang khoe khoang Anthony rất nghe lời hần, đối với hần siêu cấp tốt.

“Mọi người xem đi, đây là thứ Anthony tặng cho tôi, đẹp đúng không, cái này rất đắt tiền a.”

Cậu không biết Anthony đã tặng cho Paul cái gì, nhưng cậu lại nghe thấy trong phòng nghỉ truyền đến thanh âm mọi người hâm mộ. Trái tim Đường Tình đau đớn như bị cắt nát, khi cậu và Anthony sống với nhau, Anthony chưa bao giờ tặng cho cậu thứ gì, không phải cậu muốn lấy điều đó ra so sánh để làm cho mình thêm thống khổ, nhưng hiện tại cậu không có vật gì của Anthony để làm kỷ niệm.

Nghe những lời nói đầy khoe khoang của Paul, làm cho cậu không thể chịu nổi. Giờ phút này cậu thật sự hận mình không thể sinh ra đôi cánh để bay nhanh rời khỏi nơi này.

Cậu gần như ngã quỵ xuống, cậu đối với Lâm Á Viên đang ở phía trước chờ cậu, nói: “Tôi cảm thấy rất khó chịu, thầy Lâm, tôi tự đón taxi trở về là được rồi.”

Cậu còn chưa nói xong, thì Lâm Á Viên chỉ người bên cạnh ông. “Vị này chính là thư ký của ngài Lawrence, anh ta nói muốn đưa cậu trở về nghỉ ngơi.”

Đường Tình nhíu mày, cậu và Peter Lawrence cũng không quen thân như vậy, ngày hôm qua là vì cậu đau lòng tuyệt vọng, cho nên mới hồ đồ chạy đến nhà của một người xa lạ ngủ, nhưng hôm nay cậu đã thanh tỉnh hơn rất nhiều.

“Không, không cần, tự tôi...”

Đối phương không để cho cậu nói hết câu, thì đã dùng thanh âm lạnh như băng cắt ngang lời cậu: “Thân là thư ký của ngài Lawrence, chuyện tôi cần làm đã đủ nhiều, xin đừng cố gây thêm phiền phức cho tôi, mau theo tôi ra xe, khi trở về biệt thự nếu cậu muốn chạy thì cứ việc chạy, chuyện bắt giam không liên quan đến tôi.”

Dưới ánh mắt lạnh như băng có thể đâm chết người của vị thư ký này, Đường Tình cơ hồ không thể cự tuyệt, với lại cậu thật sự mệt chết đi được, cho nên cuối cùng vẫn ngồi lên xe, trực tiếp rời khỏi chỗ này.

Đường Tình vừa ngồi lên xe là ngủ ngay, cậu vừa mệt mỏi vừa tan nát cõi lòng, cho nên căn bản không mở mắt ra được, có lẽ trong lòng cậu hy vọng mình có thể ngủ say vĩnh viễn, cậu không muốn phải đối mặt với cuộc sống không có Anthony.

Khi tới biệt thự, bí thư đưa cậu tới trước cửa nhà, sau khi đưa cho cậu chìa khóa nhà thì lập tức rời đi, trước khi đi còn lạnh lùng công đạo: “Tôi đã chuẩn bị mọi thứ, cậu vào nhà sẽ thấy.”

Đường Tình mơ hồ nhìn theo bóng xe dần khuất xa, bởi vì chỗ tư mật bị thương nên hình như cậu có chút sốt, nơi này có chút hẻo lánh, cậu lại không mang di động, cho nên không thể gọi taxi để rời đi, cậu đành phải mở cửa biệt thự ra.

Vừa vào cửa, cậu liền nhìn thấy trên bàn trà ở trong phòng khách đặt đầy áo quần, thuốc và thức ăn, xem ra là do thư ký đã chuẩn bị, cậu mở một bao bánh quy ra, đem bánh bích quy nhét vào miệng, cố ăn vài cái để no bụng, sau đó mới uống thuốc hạ sốt. Tiếp đó cậu bước lên lầu, vào căn phòng tối hôm qua mà nghỉ ngơi, cậu nằm trên chiếc giường mềm mại mà không ngừng rên rỉ đau đớn, cứ như vậy mê man cả ngày.

Đến buổi tối, Đường Tình cảm giác không thoải mái mới tỉnh lại, toàn thân cậu đều rất đau, nhưng sốt hình như đã hạ xuống. Cậu xuống lầu, đi vào phòng khách, cậu rất đói bụng, nhưng nhìn trên mặt bàn toàn là

bánh quy, mà bánh bích quy vừa cứng lại vừa khô, cậu vừa nhìn thấy liền ngán tận cổ.

Cậu khát nước, nên bước vào phòng bếp mở tủ lạnh ra, lúc này mới phát hiện vị thư ký kia rất cẩn thận, anh ta chuẩn bị đầy thức ăn lò vi sóng hay là đồ nướng, bằng không là một ít thức ăn dễ nấu gì đó. Cậu mở ra một phần cơm lò vi sóng, đem nó bỏ vào lò vi sóng, một lát sau, đã có một phần cơm nóng hằm hạp, cậu cúi đầu ăn như kẻ chết đói, sau khi ăn hết một nửa cơm thì lại uống thêm một ly nước trái cây.

Không lâu sau, cậu cảm thấy nơi tư mật lại đau đốn lên, liền mò lên phòng tiếp tục nằm ngủ, cứ như vậy lại mê man thêm một buổi tối.

“Chào buổi sáng.”

Có người kéo màn cửa sổ ra, ánh sáng mặt trời ngoài cửa sổ đâm vào trong mắt cậu, Đường Tình khó chịu mở ra mắt, ánh vào trong mắt cậu là một người đàn bà mập mạp, trên mặt bà mang theo một nụ cười tươi, trông vô cùng hiền hậu.

“Bà ... bà là...”

“Chào buổi sáng, tôi gọi là Mary, chủ nhân của nhà chúng tôi đang đợi cậu xuống ăn sáng.” Nàng nói bằng tiếng Anh, Đường Tình đã thật lâu không nghe loại ngôn ngữ này, cho nên trong khoảng thời gian ngắn có điểm không kịp phản ứng.

Cậu dẫn độn bị bà kéo xuống giường, đi chân không, mặc đại một bộ đồ, rồi đi xuống nhà ăn ở dưới lầu, người đang ngồi ở trước bàn ăn, chính là Peter Lawrence tự xưng là bạn thân của Anthony.

“Chào buổi sáng, ngủ có ngon không?” Anh ta cũng giống như Anthony, đều nói tiếng Trung rất lưu loát.

Peter không chút nào che giấu mà đánh giá cậu, ánh mắt anh ta nhìn từ đôi bàn chân trần trụi của Đường Tình lên đến bộ đồ không chỉnh tề của cậu, hành động này làm cho Đường Tình lập tức giữ chặt vạt áo. Từ sau khi ở cùng với Anthony, biết được tình sự giữa đàn ông với đàn ông, Đường Tình dần dần cũng hiểu ra mình ở trong mắt của những đàn ông khác, có lẽ được coi như là một bữa tiệc lớn.

“Xin chào...”

Peter đối với phản ứng quá mức kích động của cậu hoàn toàn không để tâm, anh ta chuyển mắt sang cảnh đẹp ở ngoài cửa sổ: “Ồ đây cảm thấy có được không?”

“Tốt lắm, cảm ơn, nhưng mà tôi nghĩ tôi nên trở về chỗ của tôi...”

Peter không để cho cậu nói hết câu, liền cắt ngang lời của cậu: “Tôi đã giúp em trả lại phòng khách sạn, buổi tối hôm nay sẽ người mang hành lý của em đến đây, tôi hy vọng em sẽ sống ở đây một thời gian.”

Anh ta bá đạo chuyên chế không khác gì Anthony, Đường Tình trợn mắt há hốc mồm mà nhìn anh ta. Điểm khác biệt duy nhất chính là – Anthony luôn bày ra bản mặt thối mà hạ lệnh áp đặt, còn người này thì lại luôn mỉm cười mà nói ra lời nói không để cho ai có thể phản bác.

Peter nói: “Tôi biết em sẽ cảm thấy tôi có chút quá phận, nhưng tôi hy vọng em mai danh ẩn tích một thời gian ngắn, bất luận kẻ nào cũng không thể tìm thấy em, tôi sẽ bảo đảm an toàn của em, cho nên em chỉ cần ở trong này nghỉ ngơi một thời gian ngắn, chắc không thành vấn đề đi!”

Kế hoạch của anh làm cho Đường Tình không dám tin. “Chờ... Chờ một chút, tôi nghĩ rằng chúng ta không thân nhau, việc làm này của anh có thể gọi là bất cóc.”

Peter nghe vậy, liền nở một nụ cười đầy sáng chói. “Không cần để ý, dù sao tôi sẽ không giết con tin.”

Cậu đối với loại trêu chọc này căn bản là cười không nổi, Đường Tình hoàn toàn không thể hiểu được hành động của anh ta. “Tôi không hiểu, vì sao anh phải làm như vậy? tôi với anh không có thân như vậy.”

Peter xua tay, khí thế vương giả làm cho Đường Tình lập tức á khẩu, Peter vẫn như cũ duy trì nụ cười của anh ta, nói ra lời giải thích. “Chúng ta là bạn bè, hơn nữa tên Anthony đầu óc quả nhỏ kia làm cho tôi

thực chịu không nổi, nếu các người vẫn cứ tiếp tục như thế này, thì theo tôi thấy, sau 20 năm nữa, các người cũng không có khả năng sống với nhau.”

“Sống ... sống với nhau?”

Đường Tình gian nan nuốt xuống nỗi xót xa, bọn họ không còn cơ hội để sống với nhau, không còn có, bởi vì Anthony đã chán ghét cậu.

Tựa hồ nhìn ra trong lòng cậu đang nghĩ cái gì, Peter tao nhã đứng lên, sau đó đi đến bên cạnh cậu, vỗ nhẹ vai lên vai cậu. “Em đã cho rằng sự tình đã không thể vãn hồi, vậy thì trong khoảng thời gian này em cứ coi như em ở trong căn biệt thự này để tĩnh dưỡng thể xác và tinh thần, Mary sẽ chăm sóc cho em.”

Bị Eddie phản bội cùng với bị Anthony bỏ rơi ... những giông tố này đích xác làm cho Đường Tình cảm thấy mệt mỏi không thôi, cậu cũng đã từng có ý nghĩ muốn nghỉ ngơi một thời gian.

“Tôi chỉ muốn em ở trong này nghỉ ngơi một tháng là tốt rồi, còn những chuyện khác tôi sẽ giúp em xử lý, tôi dám cam đoan lần tới khi Anthony nhìn thấy em, thì hẳn ta sẽ không dám làm như không nhìn thấy.”

Câu nói sau cùng của anh ta đánh trực tiếp lên vết thương lòng của Đường Tình, buổi sáng ngày hôm qua thái độ của Anthony làm cậu bị tổn thương rất nặng, cậu mệt mỏi, đích xác rất mệt mỏi, có lẽ vì những lý do này, đã làm cho cậu gật đầu, cậu thật sự cần một nơi thanh tĩnh, để tự mình suy sết xem sau này cậu nên làm gì tiếp.

Đường Tình anh anh khóc lên, tiếng khóc nức nở nhỏ nhỏ của cậu gần như trở nên khàn khàn, cậu đang trần trụi nằm ở trên chiếc giường lớn cực kỳ quen thuộc. Ngay khi thân thể to lớn của Anthony áp lên trên người cậu, thì lập tức có một dòng điện đánh thẳng vào cậu làm cho cậu run rẩy lên, hai chân cậu áp sát vào Anthony, ma sát lẫn nhau, bộ vị trọng điểm không ngừng ngứa ngáy tê dại, làm cho tình dục giữa hai người thăng tới đỉnh điểm.

Hai tay cậu ôm chặt lấy cổ Anthony, có thể lại được ôm Anthony, làm cho tâm tình của cậu kích động đến bật khóc lên, cậu nhỏ giọng nỉ non: “Em nghĩ rằng anh sẽ vĩnh viễn không muốn em nữa.”

“Hừ...”

Anthony áp lên môi cậu, hôn cậu thật sâu, cậu chủ động vươn đầu lưỡi ra, Anthony liền quấn lấy lưỡi của cậu, liếm khắp khoang miệng của cậu, làm cho cậu ‘ưm’ ra tiếng.

Lửa dục hừng hực thiêu đốt thân thể cậu, nơi mềm mại kia của cậu vì không được Anthony âu yếm mà trở nên khát cầu khó chịu, nó không ngừng run rẩy co rút lại. Khoái cảm như thủy triều ập đến, cậu biết dục vọng của mình đã ngất cao đầu phấn chấn, nên cậu không ngừng hít sâu, vắn vẹo vòng eo, ý đồ khơi mào nhiệt tình của Anthony, để cho anh biết được niềm khát vọng của mình.

“Anthony...” Cậu khẽ gọi, vòng eo như rắn nước không ngừng uốn lượn.

Anthony dùng phương thức chạm nhẹ lên lửa nóng của cậu để trêu chọc cậu, từ từ vuốt ve vỗ về chơi đùa nó, tựa như đang âu yếm, mà cũng như đang tra tấn.

Cậu cắn răng thừa nhận sự vui thích quá kích này, nhưng có thể lại cùng Anthony thân mật như vậy làm cho cậu khó kìm lòng nổi, cậu rên rỉ cuồng loạn, cuối cùng ở trong bàn tay âu yếm cuồng nhiệt của Anthony mà hoàn toàn phóng thích. Cậu rất nhanh liền đạt tới cao trào, có lẽ vì đã thật lâu cậu không có làm tình với Anthony, cho nên cậu cực kỳ khát vọng anh, nhưng thoát nhìn ở trong mắt Anthony, có lẽ cậu quá mức cuồng loạn.

“Thực xin lỗi, Anthony, em... em...”

Đường Tình không biết phải làm sao giải thích với anh về sự thất thố vừa rồi, nhưng cho dù cậu nói thế nào thì cũng không thể che dấu được chỗ tư mật không ngừng chảy ra dâm thủy, cùng da thịt toàn thân bởi vì động tình mà đỏ bừng.

Cậu thở dốc nhìn chăm chăm vào mặt Anthony, mở hai chân ra thúc giục anh, cảm thụ sự nóng cháy giống như muốn hòa tan ra làm cho cậu nắm chặt lấy cánh tay Anthony, cầu xin Anthony đem dương cương của anh lấp đầy vào trong cơ thể cậu.

Cậu vận vẹo thắt lưng, lại phát giác dương cương của Anthony không hề có phản ứng, cậu vô cùng khẩn trương mà ngẩng đầu lên lần thứ hai, chẳng lẽ Anthony không muốn cậu sao? Cậu ở trong mắt Anthony đã không còn một chút hấp dẫn nào nữa sao? Anthony từng nói rằng Paul thực sự biết cách làm cho đàn ông vui vẻ, hay là cậu đã làm không đúng cách?

Cậu bối rối đến gần như muốn khóc lên, cậu ôm chặt lấy cổ Anthony, vô cùng sợ hãi anh sẽ lập tức rời xa cậu. Cậu biết kinh nghiệm của Anthony rất phong phú, bản thân cậu tuyệt đối không thể so sánh với anh, nhưng cậu yêu Anthony, so với bất luận kẻ nào cũng đều yêu anh hơn.

“Anthony, có cái gì không đúng sao? Anh không muốn làm tình với em sao?” Cậu nhỏ giọng hỏi Anthony.

“Em thấp hèn như vậy, mà nghĩ rằng tôi sẽ muốn em sao?”

Lời Anthony nói làm cho Đường Tình bật khóc lên, cõi lòng cậu hoàn toàn tan nát.

19. Quyển 2 - Chương 8

Trái tim Đường Tình đập nhanh đến nỗi muốn vọt ra khỏi miệng, cậu lập tức bình tĩnh khỏi cơn mơ, trên mặt cậu đầy nước mắt, nước mắt dính ướt cả một mảnh áo gối, cậu đau thương mà lau đi nước mắt ở trên gò má. Giấc mơ vừa rồi, đã nói lên cậu cực kỳ khát vọng Anthony, nhưng cũng nhắc nhở cậu —— quan hệ giữa cậu và Anthony sẽ không bao giờ có thể trở lại giống như trước đây nữa.

Cậu đã từng được sống trong nhà của Anthony, được Anthony ôn nhu chăm sóc, mà giờ đây lại biến thành tình cảnh này, thì cậu chỉ có thể trách chính mình, lúc trước là do cậu tự đề nghị chuyển ra ngoài, cũng là do cậu muốn Anthony tìm người khác mà ngủ, vĩnh viễn đừng tìm cậu nữa. Là chính tay cậu đẩy Anthony đi, làm cho Anthony không bao giờ yêu cậu nữa, để đến khi cậu mất đi Anthony, thì cậu mới hiểu được nguyên lai chỉ trong vòng hai tháng ngắn ngủi, cậu đã yêu Anthony đầy cuồng vọng và tà ác.

Hơn nữa việc vay tiền lại gây ra hiểu lầm, làm cho Anthony càng thêm khinh thường cậu, không muốn gặp lại cậu nữa, làm cho cậu thống khổ muốn chết.

“Anthony...”

Cậu nhớ kỹ cái tên Anthony, mỗi một lần gọi lên, thì tim của cậu lại đau một lần, cậu đã ở trong căn biệt thự xinh đẹp này hơn một tháng, vậy mà niềm nhớ nhung đối với Anthony không hề giảm đi, mà ngược lại càng tăng, làm cho mỗi đêm cậu không sao ngủ yên giấc.

Cậu rất rất nhớ anh, rồi lại tuyệt vọng khi nghĩ đến Anthony vĩnh viễn không muốn gặp lại cậu nữa, cho dù nhìn thấy cậu, anh cũng làm như không nhìn thấy, xem cậu như người xa lạ vậy. Mặc dù bọn họ đã từng sống chung rất vui vẻ, có đôi khi bọn họ nằm ở trên giường nhưng chẳng làm gì cả, chỉ ôm nhau trò chuyện, có đôi khi ở trong phòng tắm giúp nhau kỳ lưng ...

Cậu đứng dậy, cởi áo ngủ ra, thì vô cùng quần bách khi phát hiện toàn thân cậu ướt đẫm, chỉ mơ thấy làm tình với Anthony, mà cậu đã không thể khống chế để trở thành như vậy, cậu căn bản không thể áp chế niềm khát vọng và sự nhớ nhung đối với Anthony. Cậu thay quần áo, rồi ngồi xuống bên mép giường, một ngày mới lại bắt đầu.

Tuy rằng Peter Lawrence hứa với cậu – trong vòng một tháng sẽ làm cho Anthony khi nhìn thấy cậu sẽ không dám làm như không nhìn thấy, nhưng mà hiện tại đã qua một tháng, có lẽ Anthony không hề đi tìm cậu, anh đã sớm quên mất cậu, mà đang vui vẻ khoái hoạt với người tình mới.

Cậu lâm vào miên man suy nghĩ, từng ý tưởng hiện lên trong đầu đều làm cho cậu càng thêm tuyệt vọng, thẳng đến khi tiếng chuông điện thoại vang lên, thì cậu mới giật mình hoàn hồn lại. Cậu chuyển tới đây

sống đã hơn một tháng, mà chiếc điện thoại này chưa từng reo lần nào, cậu không nói cho bất kỳ ai biết cậu đang ở đây, ngay cả Eddie và thầy Lâm cũng không biết, bởi vì cậu muốn một người yên tĩnh để chữa lành vết thương lòng, cho nên cậu không cho ai biết số điện thoại ở đây.

Nói cách khác, nếu hiện tại không phải là gọi sai số, thì chính là chủ nhân của số điện thoại này — Peter Lawrence đang gọi điện thoại tới đây. Lòng tuyệt vọng của Đường Tình thoáng chốc liền nhen nhói một tia hy vọng, hơn một tháng nay, Peter Lawrence không hề liên lạc với cậu, cho nên hiện giờ anh ta gọi tới đây, chỉ có một nguyên nhân — không phải báo tin vui, thì chính là báo tin dữ.

Tay cậu run rẩy mà cầm lấy ống nghe, quả nhiên phía bên kia điện thoại truyền đến thanh âm của Peter. (Chào buổi sáng, Đường Tình, em thức dậy chưa?)

Vừa nghĩ tới anh ta có thể báo tin xấu, nhưng dù thế vậy khiến cho cậu mừng như điên, cậu gần như sắp không thở nổi. “Tôi đã dậy, có chuyện gì không?”

(Em có thể đến bệnh viện này một chút không? Tôi dùng một chút thủ đoạn nhỏ ở đây, Anthony sẽ tới đây gặp tôi, em tới đây chờ một chút, hẳn sẽ tìm tới em.)

Đường Tình dè dặt lại, tim của cậu thiếu chút nữa vì đập quá nhanh mà gây ra cơn sốc. “Ý của anh là nói... Là nói Anthony sẽ ở đó chờ tôi sao?”

(Nói như vậy cũng đúng, bắt quá em phải tự mình hành sự tùy theo hoàn cảnh, tự cầu nhiều phúc.)

Mười chữ cuối cùng kia làm cho Đường Tình không sao hiểu nổi nghĩa, cậu lặp lại một lần nữa: “Hành sự tùy theo hoàn cảnh? Tự cầu nhiều phúc? Đây là ý gì?”

Peter cười đến rất vui vẻ, (chính là ý trên mặt chữ a.)

“Chờ một chút, tôi không hiểu...”

Đường Tình còn chưa nói xong, thì Peter đã trực tiếp nói cho cậu biết địa chỉ của bệnh viện, cậu luống cuống tay chân ghi địa chỉ xuống giấy, còn chưa kịp đợi cậu hỏi lại anh ta “hành sự tùy theo hoàn cảnh, tự cầu nhiều phúc” là ý gì, thì Peter đã cúp điện thoại.

Đường Tình vừa nhìn địa chỉ trên tờ giấy, vừa nghĩ đến dù sao Peter cũng là người ngoại quốc, mặc dù anh ta nói tiếng Trung rất lưu loát, nhưng thành ngữ đối với anh ta cũng sẽ có chút khó khăn đi, cho nên anh ta căn bản không hiểu nghĩa của mười từ kia, mà chỉ tùy tiện nói nó thôi.

Đường Tình vội vàng ăn mặc thật đẹp, rồi gọi taxi, phóng nhanh tới bệnh viện mà Peter đã nói.

Thời tiết không quá nóng, nhưng trong lòng hai bàn tay cậu nắm chặt nhau, đều chảy đầy mồ hôi, cậu không ngừng lau đi mồ hôi, nhưng nó vẫn thấm ra không ngừng, xem ra cậu rất khẩn trương. Có thể gặp lại Anthony, mà Anthony cũng bằng lòng gặp cậu, thì sao cậu có thể không khẩn trương cơ chứ?

Vừa nghĩ tới cậu có cơ hội giải thích cho Anthony hiểu là cậu bị gài bẫy, thì tim cậu liền nhin không được nhảy nhót lên, có lẽ giữa bọn họ sẽ có chút chuyển biến, cậu muốn nói cho Anthony biết — cậu yêu anh, mất đi anh, cậu không thể chịu đựng nổi. Có lẽ Anthony sẽ nguyện ý nghe cậu nói hết tất cả, rồi giữa bọn họ sẽ có cơ hội bắt đầu lại lần nữa, bất kể như thế nào, chỉ cần Anthony bằng lòng gặp cậu, thì sự tình sẽ có thể chuyển biến.

Ngay cả trên trán cậu cũng chảy đầy mồ hôi, thật vất vả mới tới được bệnh viện, cậu lập tức thanh toán tiền xe, rồi bước xuống. Đường Tình đứng đợi ở cửa bệnh viện, nhưng đã qua một lúc lâu, vẫn không thấy được người mà cậu muốn gặp.

Trong bệnh viện, người đến người đi rất đông, nhưng lại không có bóng dáng của Anthony, ngay lúc cậu nghĩ mình đã bị lừa, thì từ phía sau có một bàn tay to lớn bắt lấy tay trái của cậu.

Cậu hoảng sợ, lập tức quay đầu lại, ngay khi nhìn thấy người bắt lấy tay cậu, thì tim của cậu nhảy mất nhảy loạn lên. “An, Anthony...”

Biểu tình của Anthony vẫn âm trầm như thường lệ, nếu nói có gì khác, thì chính là ánh mắt của anh so với trước kia càng thêm không tốt.

“Đi, hướng bên này.”

Anthony lôi kéo Đường Tình, căn bản không cho cậu có cơ hội mở miệng, liền lôi kéo cậu bước đi, bước chân của anh vừa dài lại vừa nhanh, làm cho Đường Tình thiếu chút nữa theo không kịp cước bộ của anh.

“Chờ một chút, Anthony...”

Anthony đối với lời Đường Tình nói căn bản là mắt diếc tai ngơ, vẫn bước nhanh về phía trước, tay Đường Tình bị anh bóp chặt đến phát đau, đến cuối cùng quả thực là bị anh kéo đi. Cứ như vậy đi khoảng 15 phút, thì bọn họ đi tới một bãi đỗ xe.

Anthony mở cửa xe, nhìn Đường Tình nói ngắn gọn: “Bước vào.”

Đường Tình lập tức ngoan ngoãn ngồi vào trong xe. Anthony ngồi vào phía tay lái, khởi động xe, xe lập tức chạy về phía đường mà Đường Tình không biết, Anthony vẫn không nói lời nào, Đường Tình nhiều lần muốn mở miệng đánh vỡ trầm mặc, nhưng dưới loại không khí quỷ dị này, cậu không sao nói nên lời.

Thật vất vả cậu mới lấy được dũng khí đánh vỡ trầm mặc: “Anthony, hôm nay anh dậy sớm nhỉ.”

Anthony lấy hộp thuốc lá ra, ngậm lên miệng một điếu thuốc, tựa như điếu thuốc kia là kẻ thù của anh vậy, anh nhìn chằm chằm phía đường cái trước mặt, biểu tình trên mặt càng ngày càng âm trầm, cái loại không khí nặng nề này dần dần bao trùm khắp cả trong xe.

“Anthony, thuốc lá của anh ... chưa châm lửa.” Đường Tình cố ý xoa dịu không khí nặng nề này, cậu không hy vọng lại cùng Anthony tan rã không vui.

Anthony bất ngờ quẹo một cái thật gấp, nếu không phải Đường Tình có thắt dây an toàn, thì cậu nhất định sẽ đánh đầu lên kính chắn gió, nhưng xung lượng lớn như vậy, cũng làm cho Đường Tình bị dây an toàn thắt chặt đến khó chịu.

Anthony vẫn không lên tiếng, anh âm trầm nhìn đường cái phía trước mặt, không chút khách khí mà bấm còi in ỏi vì chiếc xe ở trước mặt đi quá chậm. Sau khi xe đi qua vài con đường, thì Đường Tình mới bắt đầu nhìn thấy phố phường quen thuộc, đường cái này gần nơi ở của Anthony.

Sau khi Anthony lái xe vào bãi đỗ xe, lại nói ngắn gọn: “Xuống xe.”

Đường Tình lại ngoan ngoãn xuống xe, lần này Anthony không giống như lúc này lôi kéo cậu, mà anh nện bước thật dài đi về phía trước, Đường Tình phải chạy chậm chậm mới theo kịp anh. Bọn họ bước trong thang máy, không lâu sau, đã tới trước cửa nhà Anthony.

Một thời gian ngắn không tới chỗ này, Đường Tình cảm thấy hoài niệm không thôi, cậu đưa mắt nhìn ngó chung quanh. Anthony mở cửa nhà ra, ý bảo cậu bước vào nhà, cậu lập tức bước vào nhà, cởi giày ra.

Bài trí trong nhà so với lúc cậu rời đi cũng không có gì thay đổi, tựa như nó đang chờ cậu trở về vậy, hốc mắt Đường Tình cay cay, nước mắt cơ hồ muốn chảy xuống. Cậu từng ở trong căn nhà này cùng với Anthony vượt qua khoảng thời gian vô cùng tốt đẹp, thời điểm đó Anthony coi cậu như trân bảo quý giá nhất trên cõi đời này.

Bọn họ không thể cứ như vậy mà chia tay, tuyệt đối không thể. “Anthony, chúng ta cần nói chuyện.”

Cậu bước lên phía trước vài bước, không chút nào sợ hãi ánh mắt lạnh như băng của Anthony, bọn họ cần phải nói chuyện, nhưng Anthony lại nhìn cậu hỏi, “Mấy ngày nay em ở đâu?”

“Em... em ở trong một biệt thự xinh đẹp.” Cậu vừa mới nói xong, thì cảm thấy rất kinh ngạc, bởi vì theo câu hỏi này của Anthony, thì chứng tỏ anh đã từng đi tìm cậu.

“Anh, anh đi tìm em sao? Anthony...” Câu hỏi của cậu mang theo ngữ điệu cầu xin, nếu Anthony có đi tìm cậu, thì ít nhất anh vẫn để ý đến cậu.

Về mặt anh càng thêm âm trầm, “Tôi thấy khí sắc của em rất tốt a.”

Mary nấu ăn rất ngon, bà luôn nói cậu rất gầy, vì vậy hơn một tháng này bà bắt cậu ăn rất nhiều, cho nên hiện tại sắc mặt của cậu nhất định là rất tốt.

“Đầu bếp ở đó nấu ăn rất ngon, bà luôn chê em ăn quá ít ...”

Bọn họ – một người hỏi một người đáp, nhưng Đường Tình vẫn chưa nói xong, thì Anthony đã đi về phía phòng ngủ.

“Bước vào.”

Đường Tình đứng yên tại chỗ nhìn Anthony, trên mặt Anthony không có hiện ra dự vọng muốn cậu, hơn nữa bây giờ còn sớm như vậy, không phải Anthony muốn bảo cậu đi ngủ chứ?

“Anthony, em nghĩ chúng ta cần nói ... nói chuyện, chúng ta thật sự có rất nhiều hiểu lầm, em muốn nói rõ mọi chuyện với anh.”

“Em có muốn vào phòng làm tình với anh không?” Lời Anthony nói vừa bá đạo vừa trần trụi, ánh mắt anh lại trắng trợn nhìn chằm chằm vào thân thể cậu, dưới ánh mắt đó của anh, cậu cảm thấy giống như mình đang trần truồng mà bị anh nhìn chằm chằm.

Nháy mắt, mặt Đường Tình đỏ bừng lên, tim đập thật nhanh, nếu nói cậu không muốn Anthony thì tuyệt đối là gạt người, ngay cả nằm mơ cậu cũng mơ thấy cùng Anthony triền miên phóng dăng, huống chi hơn một tháng này cậu đều không có phát tiết sinh lý, thân thể cậu đã sớm khát cần được Anthony ôm ấp.

Cậu cất bước đi tới, cảm giác bước chân của mình chao đảo giống như đang bước đi trên thuyền vậy, tim cậu đập cực nhanh, nhanh đến nỗi cậu cảm thấy mình sắp bị lên cơn sốc.

“Nhưng chúng ta thật sự cần nói chuyện.”

“Chút nữa nói sau, bước vào.” Ngữ khí bá đạo của anh càng thêm chuyên chế.

Đường Tình càng thêm mặt đỏ tai hồng. khi phát giác ra – tuy thần sắc Anthony lạnh như băng, nhưng nam tính của anh đã hiện lên trạng thái bùng bùng phấn chấn. Hô hấp của Đường Tình trở nên dồn dập, làm tình với Anthony là một chuyện vô cùng hưởng thụ, hơn nữa nói chừng khi làm tình sẽ khiến cho tâm tình của Anthony dần dần trở nên tốt hơn, sẽ đối với cậu càng thêm ôn nhu, giống như trước đây vậy.

Cậu còn chưa bước tới cửa, đã bị Anthony nóng vội vươn tay kéo vào trong phòng, rồi đẩy cậu ngồi lên giường, không đợi cậu kịp thở một hơi, thì Anthony đã áp chế cậu, bắt đầu cởi nút áo của cậu ra.

Đường Tình cũng vươn tay vén áo Anthony lên, động tác của Anthony vô cùng mau lẹ, nháy mắt đã cởi sạch áo của hai người. Nhìn thấy bờ ngực trần trụi của Anthony, trên mặt Đường Tình nóng như bị đốt lửa, cậu kéo khóa quần của Anthony xuống, lửa nóng của anh lập tức hiện ra trước mắt cậu, cậu nhẹ nhàng chạm lên dương cương nóng rực của anh, tình dục trong cậu cũng theo cái chạm nhẹ ấy mà vọt lên cao.

“Hôn nó.” Anthony ấn lên bãi vai Đường Tình, đẩy cậu xuống.

Thân thể Đường Tình run rẩy, trước kia khi cậu và Anthony hoan ái, chỉ có Anthony mới lấy lòng cậu như vậy, cậu cho tới bây giờ chưa từng thử qua, mà cũng chưa bao giờ nghĩ đến sẽ phải làm như vậy. Nhưng Anthony không phải là những người đàn ông khác, anh là người mà cậu yêu, cậu nguyện ý làm tất cả vì anh.

Cậu vươn tay cầm lấy lửa nóng của Anthony, cúi người xuống, vừa khấn trương vừa kích động mà nhẹ nhàng hôn lên dương cương của anh, sau đó cậu há miệng ngậm lấy dương cương của anh vào miệng, nhưng vì chưa kịp thích ứng, mà nước mắt không ngừng chảy xuống. Sau khi thử qua vài lần, cậu dần dần quen với phương thức này, mà ánh mắt Anthony nhìn cậu làm cho cậu xấu hổ đến đỏ cả mặt, cậu không biết Anthony có vừa lòng với sự phục vụ của cậu không. Cậu cố gắng chiếu theo phương thức mà Anthony đã từng làm cho cậu vô cùng vui thích ở trong trí nhớ.

Anthony không nói gì, chỉ cúi đầu nhìn cậu ra sức lấy lòng anh. Đường Tình bắt đầu khấn trương lên, lấy kinh nghiệm phong phú của Anthony đến xem, có phải mình làm rất tệ không? Sau đó, cậu nghe thấy Anthony phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ, cậu vội ngừng đầu lên nhìn Anthony, thì nhìn thấy vẻ mặt Anthony đầy khêu gợi, khiến cho cậu càng thêm khát cần đối phương.

Anthony nhắm chặt mắt, đôi môi hơi hơi mở ra, hơi thở cực nóng không ngừng phun ra.

Đường Tình ngậm lấy dương cương của Anthony, không ngừng mút nhẹ, đây là động tác cậu vừa mới học được, lửa nóng của Anthony ở trong miệng cậu nhất thời rung động. Cậu trở nên vô cùng hưng phấn tựa như vừa phát hiện được vùng đất mới, tiếp theo cậu lại mút một lần nữa, thân thể Anthony run đến lợi hại hơn, anh đặt tay lên đầu cậu, tựa như tán thưởng mà nhẹ xoa xoa.

Phát giác mình cũng có thể làm cho Anthony hưng phấn như thế, Đường Tình cảm thấy mừng rỡ như điên, cậu bắt đầu dùng phương pháp mút nhẹ không ngừng này, dương cương của Anthony ở trong miệng cậu càng ngày càng cương to lên. Đường Tình nghe thấy Anthony phát ra tiếng rên rỉ đầy kích động, làm cho cậu càng thêm ra sức lấy lòng người đàn ông trước mắt mình ...

20. Quyển 2 - Chương 9

“Em đã học điều này từ tên đàn ông nào?”

Câu hỏi của Anthony vừa trầm lại vừa thấp, Đường Tình lắc đầu, muốn trả lời toàn bộ kinh nghiệm của cậu đều học từ anh, nhưng Anthony lại dùng tay đè đầu cậu lại, làm cho cậu không thể nói được.

“Giống như vừa nãy vậy, làm lại lần nữa.”

Giọng ra lệnh của anh nồng đậm tựa như chocolate nóng làm cho Đường Tình không thể cự tuyệt, cậu giống như bị trúng tà mà làm y như lời anh nói, cậu dùng lực mút, dương cương của Anthony đột nhiên run run cực kỳ lợi hại, cậu còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, thì dục vọng nóng cháy của Anthony đã phóng thích toàn bộ lên trên người cậu.

“Đứng lên, em yêu.”

Cậu chưa từng được nghe Anthony gọi cậu là ‘em yêu’, cảm giác trong lòng thật ấm áp, giống như bọn họ là người yêu cực kỳ thật mật vậy. Đường Tình ngoan ngoãn nhắm mắt lại, tuy hai chân cậu mềm nhũn đến nỗi tùy thời sẽ té ngã, nhưng cậu vẫn cố gắng bám vào thắt lưng của anh mà dùng sức đứng lên.

Về mặt Anthony nóng cháy nhìn bộ dáng điệu ngoan đầy phục tùng của Đường Tình, nhưng trong lòng lại giống như vừa đánh đổ những hủ gia vị vậy, nằm vị trộn lẫn. Đột nhiên, Anthony thô lỗ ôm Đường Tình vào trong lòng, nổi cơn điên cắn lên cổ, còng trước ngực và bụng dưới của cậu, lưu lại trên người cậu vô số ấn ký.

Đường Tình nhớ rõ trước kia Anthony sẽ không thô lỗ như vậy, trong lòng cậu bỗng nổi lên một trận chua xót, nhưng mặc kệ nội tâm kích động thể nào, cậu vẫn ôm chặt lấy đầu anh, dùng mọi cách chiều theo người yêu trước mặt mình, cho dù Anthony muốn cắn cậu, thì ít nhất cũng chứng tỏ giữa bọn họ có cơ hội để vấn hời.

Sau đó Anthony vịn bụng hai chân cậu ra, ngón tay không lưu tình chút nào mà đâm sâu vào nơi mềm mại của Đường Tình, rồi tà ác trêu đùa nơi non nớt đó.

Đường Tình bị đau mà mặt nhăn mày nhú, cậu muốn kêu đau, rồi lại cố gắng cưỡng chế thanh âm gần bật ra khỏi miệng, cậu không muốn làm cho Anthony nghĩ rằng cậu không muốn làm tình với anh. Có lẽ đã rất lâu chưa cùng Anthony làm tình, cho nên nơi đó của cậu trở nên thích chặt chống cự lại sự thăm dò của Anthony, nhưng Anthony vẫn cố ý dùng sức đâm mạnh vào.

“Thật chặt thật nhỏ, tựa như mấy ngày nay em không hề làm tình với người khác vậy.”

Đường Tình không hiểu vì sao Anthony lại nói như vậy, nhưng cậu chỉ biết nắm chặt lấy bả vai Anthony mà ra sức hô hấp, mỗi một hơi thở dốc rất nhỏ đều đã tác động đến thần kinh mẫn cảm nhất của cậu, hơn nữa động tác xâm nhập đầy cường chế mạnh bạo của Anthony cũng làm cho cậu đau đớn đến khó chịu.

“Có... Có chút đau, Anthony...”

Thanh âm của Đường Tình khàn khàn, mang theo một cổ nghẹn ngào vì cổ nhẹn đau đớn, cậu vẫn còn nhớ rất rõ cái đêm đầy khổ sở của một tháng trước, Anthony đã thô bạo đùa bỡn nơi tư mật của cậu, cũng bởi vì vậy mà cậu phải nằm ở trên giường tĩnh dưỡng đến rất nhiều ngày, cậu hy vọng lần này Anthony có thể đối đãi với cậu ôn nhu một chút.

Sự khẩn cầu của cậu làm cho ánh mắt Anthony trở nên thâm trầm, nhưng lực đạo trên tay anh cũng giảm nhẹ xuống, rồi tựa như an ủi mà xoay vòng ngón tay ở trong vách tường mỏng manh của cậu. Ôn nhu bất thành làm cho Đường Tình ngạc nhiên đến nổi tròng lớn mắt. Thân thể cậu cũng lập tức vì phần nhu tình này mà hoàn toàn rộng mở, hoan nghênh Anthony dò hỏi.

Nhìn Đường Tình vì động tình mà đôi mắt chứa đầy nước óng ánh mang theo một cổ mị lực đầy mời gọi, cùng động tác uốn éo thất lưỡng hướng anh tác cầu, khiến cho dục hỏa của Anthony lại bị khơi mào lần nữa. Động tác trên tay Anthony lập tức nhanh hơn, khiến cho Đường Tình rốt cuộc không thể thừa chịu nổi khoái cảm tựa như thủy triều đánh úp tới mà liên tục thở gấp.

Đường Tình há miệng hô hấp cuồng loạn, nước mắt vô thức mà chảy xuống, dính đầy trên lông mi của cậu, làm cho cậu trông rất diễm đạm đáng yêu, cũng khiến cho dương cương của anh cương đến đau đớn.

Đường Tình nâng thất lưỡng lên, cắn chặt bờ môi đỏ mọng, hơi thở đầy rối loạn, cậu cầm chặt cánh tay Anthony, bất an mà kêu lên tên anh, “An... Anthony...”

Tuy cậu kêu tên anh một cách ngắt quãng nhưng vẫn nghe được trong tiếng kêu ấy mang theo sự khẩn cầu. Cậu nhắm chặt mắt lại, nỉ non một tiếng tên anh, và cũng trong tích tắc đó, Anthony hoàn toàn chôn vùi trong cậu.

Đau đớn vì bị xâm nhập lại làm cho toàn thân Đường Tình càng thêm nóng cháy, cậu có thể cảm nhận được dương cương nóng rực của Anthony so với ngón tay của anh càng thêm tráng kiện. Cảm giác vừa đau vừa thoải mái đánh sâu vào từng tế bào trong cơ thể Đường Tình, cậu biết Anthony đang xem cậu vì chưa được giải phóng mà thống khổ, cậu vuốt ve bờ ngực rắn chắc của Anthony, chuẩn bị cho đợt cao trào sắp tới sẽ chôn vùi cậu.

“Muốn sao?”

Đường Tình gần như lâm vào mơ hồ mà gạt đầu, cậu lập tức miễn cảm phát hiện Anthony đang từ từ rút dương cương của anh ra, sau đó Anthony nâng cậu dậy, rồi anh nằm ngửa qua một bên.

“Tự em đến.” Anthony thờ ơ lạnh nhạt, đặt hai tay gối lên sau đầu.

Chân tay Đường Tình trở nên luống cuống, cậu ngập ngừng: “Em ... em không biết phải làm sao?”

Bọn họ đã từng dùng tư thế này, nhưng trước kia đều là Anthony giúp cậu, ôn nhu dẫn đường cho cậu, hiện tại muốn cậu chủ động, cậu căn bản không biết làm sao.

“Đỡ bộ vị này của anh, rồi tự em ngồi lên.” Anthony kéo tay Đường Tình tới dựng lên nam tính của anh.

Đường Tình xấu hổ quần bách không thôi, nhưng cũng chỉ có thể nghe theo lời anh, cậu không thể tự lừa dối mình, cậu rất muốn Anthony, hơn nữa là cực kỳ muốn.

Cậu ngồi lên người anh, vươn tay đỡ lấy dương cương của anh, rồi đưa vào trong cơ thể mình, thế nhưng cậu đã cố thử nhiều lần, lại luôn ngốc nghếch tìm không thấy phương hướng, sau khi thử bốn năm lần vẫn thất bại, cậu rốt cục bật khóc lên. Cậu nhẹn không được mà nghĩ rằng trong vô số bạn giường của Anthony, cậu có thể nói là người tồi tệ nhất, biểu hiện cực kỳ kém cỏi.

Hai mắt cậu đầm lệ mông lung mà nhìn người yêu dưới thân mình, cậu biết tính dục của Anthony rất mạnh, và anh luôn luôn muốn thỏa mãn nó, hơn nữa anh chưa bao giờ dấu giếm cậu việc anh làm tình với người khác, bởi vậy Đường Tình hy vọng mình có thể lấy lòng anh, mà không phải ngốc đến nỗi ngay cả chuyện như vậy cũng không làm được.

Nhìn nước mắt Đường Tình từng giọt từng giọt rơi xuống, khiến cho Anthony không sao khoanh tay đứng nhìn được, anh nhận mệnh mà vươn tay lên, đỡ lấy thất lưỡng cậu.

Đường Tình vừa khóc vừa cố thử lại lần nữa, nhưng không ngờ lúc này Anthony lại tự mình tiến tới, cậu bắt lấy sàng đan, thiếu chút nữa hét lên chói tai vì đau nhức.

Anthony hoàn toàn tiến vào trong cơ thể cậu, hùng vĩ của anh khiến cho Đường Tình nhìn không được nhàu mày, ngay cả trái tim cậu cũng thiếu chút nữa ngừng đập, bọn họ đã rất lâu không có làm tình, cậu cảm thấy hình như dương cương của so với trước kia còn lớn hơn rất nhiều.

“Lắc lư thất lưng đi.” Thanh âm của Anthony đầy ám ách khàn khàn.

Tuy Đường Tình vẫn còn đau, nhưng cậu vẫn cố lắc mông, thử vận vẹo thân mình, nháy mắt cổ đau đớn kịch liệt kia bỗng biến thành tê dại, nhất là khi Anthony không ngừng đỉnh vào điểm nhạy cảm của cậu, làm cho cậu không thể ẩn nhẫn được mà khóc kêu lên, từng dòng từng dòng khoái cảm đánh úp tới làm cho toàn thân cậu trở nên vô lực.

Anthony ở trong cơ thể Đường Tình luật động không ngừng, Đường Tình vì khoái cảm quá mạnh liệt mà rất nhanh đạt tới cao trào, phóng thích dục vọng trước. Hai tay Anthony ôm lấy mặt cậu, kéo đầu cậu xuống, hôn lên chiếc miệng ngon ngọt của cậu, nuốt lấy tiếng hét chói tai khi đạt đến cao trào của cậu. Hai chiếc lưỡi quấn quít lấy nhau, động tác của Anthony càng ngày càng mãnh liệt, Đường Tình chỉ có thể phun ra những tiếng rên rỉ không ngừng, cậu hoàn toàn đắm chìm trong vui thích mà Anthony gây ra cho cậu.

Có lẽ trận hoan ái vừa rồi quá mức kịch liệt, cho nên Đường Tình gần như muốn hôn mê, sau khi cao trào qua đi, Anthony từ từ rút lửa nóng đã hoàn toàn phóng thích ra khỏi cơ thể Đường Tình.

Đường Tình vẫn còn ghé lên trên ngực Anthony, Anthony xoay người, đẩy cậu rơi xuống trên giường. Mặc dù toàn thân cậu trở nên vô lực, nhưng hoan ái kịch liệt vừa rồi lại làm cho Đường Tình cảm thấy rất hạnh phúc, bởi vì vừa rồi Anthony cuồng dã tác cầu, đã nói cho cậu biết anh vẫn còn thèm khát cậu.

“Em... Chúng ta nên nói chuyện.”

Cậu có rất nhiều lời muốn nói với Anthony, nhất là chuyện cậu yêu anh, nhưng ngữ khí của cậu cực kỳ suy yếu, cả người lại buồn ngủ, xem ra trận hoan ái vừa rồi đã rút hết toàn bộ khí lực của cậu.

“Chẳng có gì hay để nói, cầm tiền đi!” Anthony quăng ra một chồng tiền mặt.

“Tiền?”

Đường Tình cực kỳ mệt mỏi, cậu cố gắng ngồi dậy, sắc mặt nháy mắt trắng xanh. “Xảy ra chuyện gì vậy, Anthony, vì sao đột nhiên anh lại nhắc tới chuyện tiền? Chúng ta là vì...” Cậu dừng một chút, đỏ mặt xấu hổ, tiếp tục nói: “Là vì muốn, mới cùng nhau làm tình a.”

“Với tôi mà nói, đó chẳng có gì khác biệt, tôi dùng tiền mua tính, em cung cấp tính để kiếm tiền, giao dịch thực công bình, không phải sao?” Giọng điệu Anthony đầy mỉa mai.

Tại sao anh có thể nói như vậy, tuy cậu biết từ trước đến nay Anthony luôn hận đời, nhưng cậu không hy vọng anh dùng loại ánh mắt này nhìn mối quan hệ thân mật giữa bọn họ. Cậu biết trước kia cậu làm tình với Anthony đích xác là vì trao đổi điều kiện, nhưng hôm nay thì khác, hôm nay là cậu cam tâm tình nguyện làm tình với Anthony.

Đường Tình vươn tay, muốn bắt lấy cánh tay Anthony, ngăn anh rời đi, “Anthony, hãy nghe em nói, giữa chúng ta thật sự có một ít hiểu lầm, em thừa nhận trước kia em ngủ với anh là vì Eddie, là vì muốn anh hủy bỏ án kiện buôn bán gián điệp, nhưng hiện tại không phải thế, em phát giác...”

Thanh âm của cậu trở nên trầm thấp, đầy vẻ bất an, gương mặt cậu vì ngượng ngùng mà phấp hồng, dù sao bây giờ cậu đang thổ lộ với người cậu yêu nhất mà.

“Em phát giác em yêu anh, sau khi mất đi anh, em mới biết thật ra em rất yêu anh, em không thể mất đi anh.” Cậu run rẩy nói ra hết lời trong lòng, nhưng lại nhìn thấy biểu tình Anthony chẳng có gì thay đổi, tựa như lời anh vừa nghe chỉ là tin dự báo thời tiết ngày mai trời trong xanh vậy, Đường Tình không rõ vì sao anh lại thờ ơ như vậy.

Cậu khẩn trương nói: “Anthony, anh có nghe em nói gì không?”

Anthony gài từng nút áo, biểu tình trên mặt đầy hờ hững. “Tôi có nghe, em nói em yêu tôi, em không thể mất đi tôi.”

Nghe được Anthony lặp lại lời cậu đã thổ lộ với anh, Đường Tình cảm thấy vô cùng xấu hổ, nhưng chỉ cần Anthony có thể hiểu được tâm tình cùng tình yêu của cậu, thì cho dù muốn cậu nói mấy trăm lần cũng không sao cả.

Đường Tình hy vọng Anthony có thể đối với lời thổ lộ của mình nhiệt tình một ít, nhưng hiển nhiên những lời này chẳng có chút ảnh hưởng nào với Anthony cả, cậu bối rối kéo lấy cánh tay Anthony. “Anthony, anh...”

Anthony hất tay cậu ra, bắt đầu mặc quần vào, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn tới Đường Tình một cái. Đường Tình không rõ vì sao anh lại như vậy, nhưng cậu biết nhất định đã có chuyện gì đó khiến cho Anthony tức giận.

“Anthony, em yêu anh, em thật sự yêu anh, chẳng lẽ anh không còn chút tình cảm nào với em sao?” Đây là tia hy vọng cuối cùng của cậu.

Anthony liếc cậu một cái, nói ra một câu tràn đầy mỉa mai và châm chọc, “Đường Tình, vì con đường bán xuân sau này của em, tôi khuyên em – tốt nhất không nên sau mỗi lần ngủ với khách xong thì lại thổ lộ tình yêu của em với người ta, như vậy sẽ rất dễ dọa khách bỏ chạy a.”

Lúc này Đường Tình mới hiểu được lời Anthony nói, nháy mắt thân thể cậu giống tảng đá mà trở nên cứng ngắc, đôi môi đỏ mọng run rẩy vài cái, rồi mới phát ra thanh âm đầy run rẩy: “Anh cho là vừa rồi... vừa rồi em ngủ với anh là giao dịch?”

“Bằng không là cái gì?” Về mặt anh không sao cả.

Đường Tình cực kỳ xấu hổ và giận dữ, cậu chồm lên đánh về phía Anthony. “Tại sao anh có thể nói như vậy, anh là đầu heo ngu ngốc, tại sao anh có thể nói ra lời nói vô liêm sỉ như vậy chứ?”

Anthony bắt được nắm tay Đường Tình vung tới, cực kỳ nổi giận nhìn chằm chằm vào cậu, hiển nhiên cơn giận dữ này đã chôn trong lòng anh rất lâu, mà một cái tát này của Đường Tình đã khiến cho cơn giận dữ của anh đạt tới đỉnh điểm.

“Tôi nghe được tin tức – em sống trong biệt thự của Peter Lawrence, tôi cho em biết, hần là tên cực kỳ dâm dăng, trai gái đều không cự tuyệt, nếu em không ngủ với hần, sao hần có thể để cho em ở trong biệt thự của hần? Hơn nữa chính miệng hần còn nói cho tôi biết, em muốn bán xuân cho những tên già có tiền khác, để cứu vãn cái công ty không sao cứu nổi nữa của Eddie.”

Ngực Đường Tình kịch liệt phập phồng, cậu không biết vì sao Peter lại muốn nói dối, thế nhưng Anthony lại đem cậu trở thành loại người dâm dăng bẩn kia, giống như cậu có thể lên giường với bất kỳ kẻ nào. Lòng tự trọng của cậu bị thương, lửa giận hừng hực dấy lên, cậu nổi giận mà vung tay đánh về phía Anthony.

“Anh ta nói anh ta là bạn của anh, bảo em tới ở biệt thự của anh ta một thời gian ngắn, cố gắng tỉnh dưỡng thể xác và tinh thần, hơn nữa em mới không có muốn bán thân cho bất kỳ kẻ nào khác.”

“Em dám thề không?” Anthony căm giận mà rống lớn lên.

“Đương nhiên dám, anh là đầu heo không biết xấu hổ, là tên xấu xa hạ lưu, chỉ có anh mới luôn nghĩ đến loại chuyện này, em ngay cả nghĩ cũng không có nghĩ tới!” Đường Tình rống lên so với anh còn lớn hơn, đây là sự thật, cậu có gì mà không dám thề.

‘Ba!’ 5 ngón tay đỏ tươi hiện lên trên gò má của Anthony.

Đường Tình dùng hết lực đánh lên trên mặt Anthony, còn Anthony không biết có phải vì câu nói quá hợp lý của Đường Tình mà bị kinh sợ đến bất động, hay là anh đang tự suy xét vấn đề, thế nhưng ngay cả trốn cũng không trốn để tránh tiếp một cái tát.

Anthony vẫn là không thể tin được. “Không phải em vẫn luôn nói em yêu Eddie sao? Làm sao có thể lại yêu tôi, lời này của em rõ ràng là nói dối, em nói dối như vậy, không phải vì tiền thì là vì cái gì?”

Đường Tình dùng sức mặt áo của mình vào, nghĩ đến vừa rồi mình đã cực kỳ nhu tình mà lấy lòng anh, thế mà anh lại cho cậu là đang nói dối, nếu không phải thật sự yêu anh, thì sao cậu có thể ngậm nam tính của đàn ông chứ, không thể ngờ là Anthony lại đem cậu trở thành tên bán xuân đầy dơ bẩn.

Cậu tức giận đến nổi nguyên rửa Anthony đầy vô liêm sỉ nên xuống địa ngục đi: “Cầm tiền dơ bẩn của anh lại mà đi mua quan tài đi, một xu tôi cũng không thêm.”

“Một trăm vạn mà em không cần sao? Em không ngẫm lại xem Eddie đang thiếu bao nhiêu tiền?”

Lời này của Anthony càng làm cho Đường Tình nổi giận hơn, cậu trừng mắt, nắm chặt nắm đấm, nghĩ muốn dạy cho Anthony một bài học khó quên, cậu học theo tuyến thủ quyền anh trong TV, dùng sức vùng nắm đấm về phía bụng của Anthony, cậu vừa lòng khi nghe được Anthony kêu lên một tiếng đau đớn, xem ra bình thường cậu thích vận động, đã làm cho tay phải của cậu cũng có lực hơn.

“Lần trước là do ông nội của Eddie gài bẫy làm cho tôi uống thuốc kích thích, sau đó đưa tôi đến nhà anh đòi tiền, tôi không biết ông ta đã nói những gì với anh, nhưng trong sự kiện đó tôi mới là người bị hại chân chính, còn anh thật ra đùa bỡn tôi rất là vui vẻ, còn chửi tôi một đồng những từ ngữ hạ lưu, anh quên rồi sao? Từ sau sự kiện đó, tôi liền thấy rõ bộ mặt thật của ông ta, thế nên sao tôi có thể vì loại người như thế, mà để bản thân mình bị tổn thương lần nữa chứ?”

Cậu tức giận đến không thể áp chế được, “Tôi ngu ngốc một lần là quá đủ rồi, chẳng lẽ anh nghĩ tôi vẫn cứ ngu ngốc để mặc ông ta lợi dụng sao?”

“Em nói ngày đó không phải em tự nguyện uống thuốc kích thích?” Anthony kinh ngạc hỏi.

Chẳng lẽ lời cậu vừa nói không thể tiến vào lỗ tai của anh sao? Cái tên chết tiệt tự cho là đúng này, trong đầu của anh chỉ chứa những chuyện mà bản thân anh tự nhận định thôi.

Đường Tình nở một nụ cười cực kỳ khó coi, “Sao tôi có thể cố ý uống loại thuốc kích thích đó chứ, chẳng lẽ tôi bị khùng sao? Uống thứ đó để cho người ta chôn vùi con đường làm người mẫu của tôi à?”

Anthony nhất thời á khẩu, không biết nên nói cái gì để chống đỡ, theo sự hiểu biết của anh về Đường Tình, thì đương nhiên là không có khả năng, nhưng mà Đường Tình rất yêu Eddie, tình yêu có thể làm cho người ta mất đi lý trí, nếu cậu có thể vì Eddie mà ngủ với anh, thì đương nhiên cũng có thể vì Eddie mà uống thuốc kích thích.

Lúc này, Đường Tình đã nhảy xuống giường, cậu nhặt quần của mình lên, tức giận đến đỏ mặt tía tai, hai mắt vì lửa giận mà lờ lờ tỏa sáng, cậu hoàn toàn không biết bộ dạng lúc này của cậu, làm cho người ta thêm nhỏ dãi đến cỡ nào.

“Vậy vừa nãy vì sao em lại làm tình với tôi?”

Đường Tình đối với câu hỏi này tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi. “Đó là vì tôi không biết anh là đầu heo đáng ghét đến như vậy, tôi nghĩ là anh yêu tôi, anh muốn tôi, còn tôi là vì yêu anh, đương nhiên vui với làm điều anh muốn, tôi không hy vọng giữa chúng ta chỉ vì một chút hiểu lầm mà phải chia tay, lại càng không muốn mất đi cơ hội vẫn hồi giữa chúng ta.”

Thanh âm Anthony có chút run rẩy: “Cho nên vừa rồi em nói em yêu tôi là thật tâm?”

Bộ dáng của anh tựa như vừa bị sét đánh trúng. “Ác, trời ạ! Em nói em yêu anh, em không thể mất đi anh.”

Đường Tình mặt đỏ tai hồng, tình yêu của cậu ở trong mắt anh căn bản chẳng đáng một đồng, cậu thật hối hận khi nãy mình đã thổ lộ tình yêu với anh, cậu càng nghĩ càng âm ức, liền dùng sức đập Anthony một cước.

“Tôi làm tình với anh, bởi vì tôi là tên người mẫu bán xuân, tôi sẽ nhớ kỹ lời anh dạy tôi lúc nãy, lần sau tôi sẽ không nói những lời yêu ngu xuẩn như thế với anh nữa.” Lời này của cậu vừa nghe liền biết chỉ là lời nói mát hơn thôi.

Lòng Anthony tràn đầy sung sướng, anh tùy ý Đường Tình đá chân anh, anh vươn tay ôm chặt lấy vòng eo của Đường Tình, không cho cậu rời đi. “Trời ạ, Đường Tình, em vừa nói em yêu anh ...”

Tiếp theo anh liền phun ra một tràng những lời thô tục, tâm tình anh cực kỳ xúc động, “Mẹ nó, đây là lời mà đời này anh muốn nghe nhất.” Sự cảm thán cùng thỏa mãn của anh đều bày hết ra trên ngữ điệu.

Nhưng lửa giận của Đường Tình lại khó tiêu, cậu dùng lực đẩy ra Anthony. “Anh cút ngay cho tôi, lời tôi nói vừa rồi toàn là lời nói dối, không có câu nào là thật cả, anh không cần để ở trong lòng.”

“Em yêu, em yêu...”

“Xuống địa ngục đi, không cho ôm eo của tôi, không cho anh hôn tôi, không cho ôm tôi, không cho anh gọi tôi là ‘em yêu’, buông ra, tôi muốn lập tức rời khỏi chỗ này, cả đời này tôi không bao giờ muốn gặp lại anh nữa.”

Đường Tình càng tức giận, Anthony càng ôm cậu chặt hơn, đến cuối cùng cậu phát hiện toàn bộ thân mình cậu cơ hồ đều dán chặt vào trong lòng Anthony, mặc cho cậu giãy dụa như thế nào, cũng đánh không lại sức mạnh của Anthony. Cậu nắm chặt bàn tay lại, vừa rồi cậu có thể đánh cho Anthony kêu lên ‘ai ai’, thì hiện tại cũng có thể. Cậu hung ác dùng sức vung một đấm xuống bụng dưới của Anthony, Anthony lập tức bị đau mà ngã xuống giường, Đường Tình thấy thế cũng lập tức gài nút quần lại, vọt tới cửa phòng.

Anthony không bắt cậu lại, cũng không gọi cậu lại, làm cho cậu chần chờ một hồi, sau đó nhịn không được mà quay đầu nhìn lại, thì phát hiện Anthony ngã xuống giường, nằm im không nhúc nhích.

Nháy mắt, cậu sợ tới mức sắc mặt xanh trắng, vội vàng quay về bên giường, cậu nhớ rõ vừa rồi cậu không có dùng hết sức lực a, hay là vì vừa làm tình xong, cho nên không khống chế được lực đạo? Nhưng cho dù khí lực của cậu có mạnh thế nào thì cũng không thể đánh Anthony bị thương a... Hay là cậu đánh trúng bộ vị yếu ớt của Anthony?

Cậu rung giọng nói: “An... Anthony, anh làm sao vậy, anh có khỏe không?”

Anthony ôm bụng dưới, thanh âm mỏng manh nói: “Đau... Đau quá.”

Đường Tình chưa từng nghe Anthony phát ra thanh âm mỏng manh như vậy, cậu sợ tới mức trên mặt toát ra một tầng mồ hôi lạnh, cậu khẩn trương đến độ sắp khóc lên. “Anh đau thế nào?”

Anthony nắm tay cậu, đặt lên phần bụng dưới của mình, suy yếu nói: “Đau quá, giúp anh xoa xoa, nhanh một chút. “

Đường Tình lập tức liền quên mất mình đã tính toán phải rời khỏi Anthony, còn thề là suốt đời này cũng không muốn gặp lại tên đầu heo Anthony này nữa, cậu bắt đầu mềm nhẹ xoa ấn lên bộ vị bị đau của Anthony, vừa lo lắng vừa đau lòng vì anh. “Xoa đúng chỗ chưa?”

Anthony thở phì phò, “Xuống dưới một chút.”

Đường Tình vô cùng lo lắng, ấn theo lời anh nói nhích xuống dưới một chút.

Anthony run rẩy, thấp giọng rên rỉ: “Giúp anh cởi dây nịt và khóa kéo xuống, anh thật khó chịu.”

Đường Tình lập tức cởi dây nịt của Anthony ra, sau đó nhanh chóng kéo khóa quần xuống, ý muốn để cho Anthony có thể thoải mái một chút, cậu chỉ sợ mình đã thật sự làm anh bị thương.

21. Quyển 2 - Chương 10

Dưới sự vuốt ve tận tình của Đường Tình, Anthony thở dốc dồn dập.

“Xuống chút nữa, dùng lực chút nữa.”

Đường Tình hướng xuống nơi Anthony nói và dùng sức xoa xoa.

Anthony khàn khàn nói: “Xuống chút nữa, đúng! Chính là nơi đó, à, xuống chút nữa, em yêu, em có thể xuống chút nữa không?”

Cậu lại tiếp tục dời xuống, thì chạm ngay lên dương cương của Anthony đang bắt đầu thức tỉnh, nó lấy tốc độ kinh người mà bồng bồng phần chấn, gương mặt Đường Tình đỏ ửng, cậu giống như chạm phải nước sôi mà vội vàng rút tay lại. Đường Tình còn chưa kịp làm gì tiếp theo, đã bị Anthony kéo tay lại, đặt lên dương cương đã thức tỉnh của anh.

Anh cười đến thực ái muội, “Chính là nơi này a.”

Đường Tình vừa tức vừa thẹn, cứng rắn muốn rút tay về, Anthony dụng lực, làm cho lòng bàn tay của cậu cảm nhận được một cỗ rung động của lửa nóng.

Đường Tình giận dữ hét: “Anh gạt tôi, anh là đầu heo, anh căn bản là không có việc gì.”

Anthony mặt không đỏ khí không suyễn, nói rất chí lý: “Sao lại không có việc gì? Nếu như anh không có em thì phải làm gì bây giờ?”

Anh vậy mà còn dám nói một câu không biết xấu hổ như thế, Đường Tình tức giận đến sịt khói, “Anh là tên xấu xa, buông tay, tôi ngu ngốc mới tin lời của anh, tôi cảnh cáo anh, anh tốt nhất mau buông tay, bằng không tôi sẽ... Tôi sẽ...”

Dưới tình thế cấp bách, Đường Tình căn bản không biết phải nói cái gì để thật ngoan độc, thì mới có thể làm cho Anthony buông tay cậu ra, theo như hiểu biết của cậu về Anthony, thì anh căn bản không có khả năng buông tay.

Anthony vừa cười tà vừa thở hổn hển: “Em yêu, em xoa anh thật thoải mái, bắt quá dùng thêm chút lực nữa thì tốt hơn, mà thay thế bằng cái miệng nhỏ xinh của em thì càng tuyệt hơn nữa.”

Đường Tình tức giận đến toàn thân phát run. “Anh là đầu heo, chỉ biết... chỉ biết khi dễ tôi, thương tổn tôi, anh đi tìm Paul mà xoa cho anh, tôi biết hẳn sẽ rất nguyện ý xoa bộ vị đó cho anh.”

Nhắc tới chỗ thương tâm, lửa giận trong người Đường Tình nhất thời biến thành bi phần, nước mắt cậu bắt đầu trào lên hốc mắt. Chính mắt cậu từng thấy Anthony đối với Paul có biết bao là ôn nhu săn sóc, nếu so mình với hẳn thì mình chẳng là gì.

“Paul không quan trọng, tuyệt không quan trọng.”

“Anh đối hẳn tốt hơn tôi gấp trăm lần, ngàn lần, chính tai tôi nghe thấy hẳn khoe khoang với mọi người anh đối với hẳn rất tốt, mua tặng hẳn rất nhiều thứ quý giá, chẳng những mua cho hẳn kim cương, đồng hồ vàng, còn dẫn hẳn đi hải đảo nghỉ phép, anh chưa bao giờ đối tốt với tôi như vậy.”

Đường Tình càng nghĩ càng âm ức, Paul dùng giọng điệu ngọt ngào nói Anthony rất yêu hẳn, nếu đem ra so sánh với khoảng thời gian mình chung sống với Anthony, thì Anthony chưa hề đối tốt với cậu như vậy.

Anthony bắt đầu dĩ nhiên vai, không nói gì để chống đỡ, anh đích xác từng đáp ứng mọi yêu cầu của Paul, tặng cho hẳn không ít những thứ quý giá.

Anthony thở dài, nhẹ giọng nói: “Hẳn muốn chính là tiền, anh cho hẳn tiền và vật phẩm cũng là bình thường, còn về việc đi hải đảo nghỉ phép, đó là vì lúc ấy em vì Eddie kiên trì muốn rời bỏ anh, cho nên anh mới...”

“Anh còn nói thực bình thường, anh ... anh là tên xấu xa.” Đường Tình khóc đến càng thương tâm, anh chẳng những không hề hối cải, mà còn tỏ ra đó là điều đương nhiên.

Anthony đứng lên, ôm chặt cậu vào lòng, Đường Tình dùng sức đẩy đẩy vài cái, không bao lâu, liền rút vào lòng Anthony khóc rống lên.

“Nếu yêu một người thống khổ như vậy, em đây không cần yêu, huống chi anh căn bản chẳng yêu em, anh yêu Paul so với em còn nhiều hơn.”

Anthony hít sâu một hơi, quyết định nói ra tất cả tình yêu say đắm mà anh đã dấu kín ở trong lòng: “Đường Tình, anh yêu em, so với em nghĩ còn yêu người nhiều hơn, trước khi em gặp anh, anh đã yêu em rồi. Paul chỉ là một bạn tình để anh chữa vết thương lòng, bằng không sao anh có thể để hẳn quá gần anh, em nói em không muốn ở bên cạnh anh, em còn nói em rất chán ghét anh, hận anh, chẳng lẽ nào em muốn anh quỳ xuống để van xin em sao?”

Dừng lại một chút, vẻ mặt Anthony đầy đau khổ, nói: “Nếu anh quỳ xuống xin em mà có tác dụng thì anh đã làm như vậy, nhưng anh biết trái tim em không có nơi cho anh, cho dù giữ được thể xác của em thì thế nào, anh không muốn em vì thương hại mà ở lại bên anh, cho nên đành phải thả em rời đi, để em tự do theo đuổi tình yêu của em.”

Anh nhớ tới lúc trước Đường Tình kiên trì muốn chuyển ra ngoài, thậm chí ngay lúc bọn họ ân ái còn hét lên tên của Eddie.

Đường Tình cũng nhớ tới Eddie đã từng nói – ngay thời đại học Anthony đã yêu cậu rồi, mà hiện tại những lời này của anh, càng nói lên rằng anh rất coi trọng cậu. Cậu không thể ngờ Anthony lại nguyện ý quỳ gối dưới chân cậu, điều đó chứng tỏ anh yêu cậu rất tha thiết, cũng làm cho cậu hiểu được tấm chân tình của anh.

‘Nếu quỳ xuống xin em mà có tác dụng, thì anh đã làm như vậy’ – Câu nói này đã làm cho trái tim của Đường Tình nóng ấm ngọt ngào tựa như chocolate vậy, gần như sắp tan chảy, bởi vì cậu biết Anthony là một người có lòng tự trọng rất lớn.

Đường Tình nhỏ giọng hỏi ra nghi vấn trong lòng: “Chính vì vậy, cho nên anh mới để cho Paul bước vào nhà anh, bởi vì anh cảm thấy khắp nơi trong nhà đều là hình bóng của em?”

Anthony gật đầu như giả vờ, “Đúng vậy, bằng không anh tuyệt đối sẽ không cho bất kỳ kẻ nào bước vào nhà anh, trừ em ra.”

Sự thẳng thắn của anh làm cho trái tim của Đường Tình nhảy nhót lên.

“Anh không được gạt em! Tiếng xấu của anh rất nhiều, em không biết có nên tin anh hay không? ai bảo anh quen quá nhiều người làm chi.”

“Em yêu, anh phải nói thế nào em mới bằng lòng tin anh đây?”

Anthony bắt đầu dĩ thử dài, hấn vuốt ve mái tóc bị nước mắt dính ướt của Đường Tình, cúi đầu hôn nhẹ lên mi tâm của cậu, nghĩ đến nước mắt này là vì anh mà rơi xuống, trong lòng anh liền xuất hiện một cỗ yêu thương cùng thỏa mãn.

“Mỗi lần nghĩ đến em rất khinh thường anh, chỉ muốn sống với Eddie, thì anh cực kỳ ghen tị, chỉ muốn hủy đi Eddie, khi nghĩ đến người em yêu là Eddie, anh liền vừa hận lại vừa khó chịu, cho nên mới tùy tiện tìm một người nào đó, để phát tiết nỗi thống hận ở trong lòng, cũng là để quên đi tình yêu đối với em.”

Bây giờ anh đang trách cậu sao? “Anh không có nghe em nói gì sao? Anh đối với em hư hỏng như vậy, nhưng em vẫn yêu anh, sau đó anh lại cặp với Paul, không cần em nữa, anh không biết lúc đó em thế nào đâu, trái tim em đều tan nát, em vô cùng hối hận đã rời khỏi anh, đã đẩy anh ra khỏi em.”

“Anh có chết cũng không có khả năng không cần em.” Anthony kiên định nói.

Đường Tình phát hiện trái tim của mình đập nhanh đến gần như bị sốc, cậu dùng lực ôm chặt lấy cổ Anthony, “Ồ ô... Dừng gạt em, Anthony, em thật sự rất yêu anh, sau khi em phát hiện mình yêu anh, thì em mới biết được tình cảm của em đối với Eddie chỉ là một loại mê luyến, bởi vì khi em vừa đến Âu Châu, anh ta là người đầu tiên đối tốt với em, cho nên em mới mê luyến anh ta, căn bản không biết đó không phải là tình yêu.”

Anthony dùng sức ôm chặt cậu, giống như muốn đem cậu nhập vào trong cơ thể anh vậy, làm cho Đường Tình trở thành một phần trong anh. “Anh yêu em, Đường Tình, anh yêu em.”

Trong thanh âm của Anthony ẩn chứa thống khổ cùng tình yêu, làm cho Đường Tình nghe thấy mà lòng càng thêm ấm áp, cậu tựa lên bả vai anh, cảm động không thôi, tuy rằng phải chạy một vòng thật lớn, nhưng cuối cùng bọn họ cũng đã về lại bên nhau.

Đường Tình chủ động hôn lên môi Anthony, lẳng lặng nhắm nháp cảm giác hai trái tim hòa quyện một chỗ. Hơi thở đầy cường hân của Anthony xông vào trong miệng cậu, làm cho Đường Tình cũng bắt đầu thở dồn dập lên.

Đường Tình phát ra thanh âm mềm nhẹ đầy nóng cháy mà ngay cả cậu cũng chưa từng nghe qua: “Em cũng yêu anh, Anthony, rất yêu anh.”

Cậu ngượng ngùng nháy mắt cầu hoan. “Bộ vị kia của anh còn đau không?”

Anthony cơ hồ muốn bật cười lên, anh hôn lại Đường Tình, hôn đến toàn thân cậu trở nên vô lực, tùy anh bài bố. Anthony thấp giọng ghé vào tai cậu, tà ác nói: “Có em ở đây, tự nhiên sẽ có biện pháp chữa trị cho nó.”

Vẻ mặt của Đường Tình thực phức tạp, giống như muốn mắng anh, lại giống như ngượng ngùng, bộ dáng đó làm cho Anthony nhin không được mà hôn lên môi cậu, không bao giờ muốn thả cậu ra nữa.

“Nếu không phải xem trên phần tôi và Đường Tình đã hòa hợp với nhau, thì tôi nhất định sẽ làm thịt anh, ai bảo anh biên soạn cái tin quỷ gì mà Đường Tình muốn đi bán xuân chứ?”

Người từ trước đến nay nói dối chưa từng đổi sắc mặt – Peter mỉm cười nói: “Kỳ thật tôi rất kính trọng người bạn như anh, có ai không biết thanh danh của tôi rất xấu, trai gái đều ăn, nếu không phải thấy anh yêu thầm Đường Tình lâu lắm rồi, nên tôi cũng không mặt dày đến nỗi đoạt người yêu của bạn, bằng không khi cậu ấy ở trong biệt thự của tôi, tôi có thể thừa dịp lúc cậu ấy tan nát cõi lòng, cho cậu ấy một đoạn tình yêu cực kỳ lãng mạn, có lẽ sau khi cậu ấy thử với tôi xong, thì sẽ minh bạch loại người thô lỗ như anh không phải là khẩu vị của cậu ấy.”

Trong mắt Anthony tràn ngập lửa giận, tựa hồ chỉ cần nhắc tới Đường Tình, là tính tình của anh liền trở nên thô bạo.

Peter cười nói: “Chỉ là nói giỡn mà thôi, tôi đương nhiên biết cậu ấy rất quan trọng với anh, cho nên mới tìm một biệt thự hoang vắng để cho cậu ấy tĩnh dưỡng thể xác và tinh thần, nói thật ra, anh nên cảm ơn người bạn này của anh mới đúng, phải biết rằng tôi là một trong số ít những người bạn chân chính của anh.”

Ở cửa hội trường buổi tiệc, xuất hiện một cô gái cực kỳ xinh đẹp, ánh mắt Peter lập tức bị hấp dẫn, lực chú ý của anh ta không còn ở trên người Anthony nữa.

“Bạn gái của tôi đã đến, đúng rồi, đừng trách tôi không cảnh cáo anh, ông nội và anh trai của anh cũng tham dự buổi tiệc này, anh tốt nhất canh chừng Đường Tình của anh cho tốt, cậu ấy là loại người rất dễ bị người khác lợi dụng.”

Thần sắc Anthony trở nên ngưng trọng, lập tức quay đầu rời đi. Tuy Peter là người rất xấu xa, hay thích đùa bỡn người khác, thế nhưng khi anh ta trở nên đứng đắn thì tin tức của anh ta luôn luôn chuẩn xác. Anthony xoay người đi về phía đại sảnh, nhưng lại không thấy Đường Tình đâu, vừa rồi khi anh rời đi, Đường Tình rõ ràng vẫn còn đứng ở đây, nháy mắt, trong lòng anh hiện lên một cổ bất an.

Anthony giương mắt nhìn xung quanh, bỗng nhiên thoáng nhìn thấy ở trên ban công có một rất thân ảnh quen thuộc, anh nhìn kỹ lại thì thấy Eddie và tên già thối tha kia đang vây quanh Đường tình! Anh cực kỳ nổi giận, lập tức bước qua đó.

“Tình, không phải là con tin ông lại gây chuyện bắt lợi cho con chứ? Ông thương con giống như Eddie vậy, tên Anthony đã nói dối, nó vốn là thứ rác rưởi xấu xa.”

Đường Tình đã chịu quá đủ ông phê bình chửi rủa Anthony, cậu nắm chặt nắm tay, cố gắng khắc chế dục vọng muốn đâm vào mặt ông một cái thật mạnh, nếu không phải nể tình ông là người già, thì cậu nhất định đã đâm cho ông một phát.

Cậu không thể ngờ một người lớn tuổi như ông lại là một người vô liêm sỉ đến như vậy, đến giờ phút này rồi, mà ông vẫn còn bảo cậu đi vay tiền Anthony. Lúc trước ông đã dùng thủ đoạn dè tiện lợi dụng cậu vay tiền Anthony, mà giờ đây lại muốn chối bỏ sự thật, đem tất cả sai lầm đổ hết lên đầu Anthony, làm như Anthony mới là người đã cho cậu uống thuốc kích thích, rồi sau đó thừa cơ lợi dụng cậu vậy.

“Ông muốn vay tiền của anh ấy, vậy mà ông lại dùng hết tay mọi thủ đoạn phỉ báng anh ấy, nhục mạ anh ấy, thật sự làm cho tôi cảm thấy vô cùng thú vị a.”

“Tên bại hoại xấu xa kia có rất nhiều tiền, mượn một chút thì có làm sao, hơn nữa cuộc sống riêng tư của nó dâm loạn như vậy, ông hoài nghi việc làm ăn của nó căn bản toàn là dùng thủ đoạn xấu xa dơ bẩn để đạt được, tiền này khẳng định toàn là tiền dơ bẩn. “

Đường Tình thật sự nghe không nổi nữa, vì thế lạnh lùng nói: “Cho nên ông cảm thấy dùng tiền dơ bẩn của anh ấy bù đắp vào chỗ thiếu hụt của ông là điều đương nhiên?”

“Con đã vô lễ rồi, Đường Tình, đây không phải là lời con nên nói.” Trên mặt ông Viscount lộ ra biểu tình bị sỉ nhục, “Con ngẫm lại xem, Anthony chỉ là một đứa con rơi, ông đã từ bi đem nó về gia tộc nuôi dưỡng, thế nhưng nó đã báo đáp được gì cho gia tộc này? Không có, chỉ toàn gây ra một đống chuyện thối nát, phá hoại thanh danh của gia tộc.”

Đường Tình không thể nhịn được nữa, cậu bắt đầu cảm thán đối với con mắt nhìn người của mình trước đây. Ông Viscount chỉ biết chanh chua phỉ báng, và dùng mọi thủ đoạn dơ tiện dơ bẩn để đạt được mục đích. Trước kia sao cậu có thể nhìn ra ông Viscount chuyên giả dũ sa mưa này là một người cực kỳ nhân ái chứ? Hơn nữa còn tin những lời nói xấu của ông về Anthony,

“Anthony là người tốt, tôi tin mỗi đồng tiền của anh ấy kiếm được đều là thành quả do anh ấy đã bỏ công bỏ sức ra, anh là một người làm ăn rất có chữ tín, khi anh ấy hứa hẹn với người khác điều gì, thì anh ấy sẽ cam đoan thực hiện đúng lời hứa đó, tôi cũng tin rằng nếu ông đối xử với anh ấy tốt, thì anh ấy nhất định sẽ đối tốt lại với ông gấp trăm, gấp ngàn lần.” Ngữ khí của Đường Tình tràn đầy sự tín nhiệm với Anthony.

Đường Tình không sợ đắc tội với ông Viscount, tiếp tục nói: “Nếu anh ấy đối với ông không tốt, không đáp ứng hết thấy mọi yêu cầu của ông, thì nhất định là do ông không xứng đáng, thậm chí ông còn đáng bị trừng phạt.”

Sắc mặt ông Viscount trở nên xanh mét, mặt nạ từ ái đối trá hoàn toàn bị dỡ bỏ, ông trừng lớn mắt, trên mặt lộ ra biểu tình âm ngoan cùng kỳ thị, “Mày chỉ là một con chuột da vàng, là một tên kỹ nam thấp hèn chuyên mò lên giường của Anthony, mày phải cảm thấy hãnh diện vì được tao kêu mày đi hỗ trợ cho tao.”

Đường Tình không hề sợ hãi, nhìn chằm chằm vào ông, đây mới là bộ mặt thật của ông Viscount đi?!

“Bất luận ông nói thế nào đi nữa, thì sau vụ lần trước ông đối xử với tôi, thì tôi đã nhận ra bản chất con người của ông, tôi sẽ không ngu ngốc tin lời của ông nữa; đối với tôi mà nói, lời Anthony nói so với lời ông nói đáng tin hơn gấp vạn lần, bởi vì anh ấy tuyệt đối sẽ không gạt tôi, còn ông thì ngược lại, thậm chí không thêm quan tâm mà gài bẫy tôi, tôi đã chịu đủ rồi, chuyện này tôi sẽ bỏ qua, không báo cảnh sát, nhưng từ nay về sau tôi hoàn toàn không quen biết ông.”

Ông Viscount giận dữ hét toáng lên: “Không ai dám cãi lời của tao, không ai dám cãi, mày chỉ là con chuột da vàng, sao dám ăn nói với tao như thế?!”

Nghe được lời Đường Tình nói không hề muốn hỗ trợ, ông Viscount giận dữ giơ gậy chống lên, ngay lúc Đường Tình xoay người rời đi, thì tàn bạo đánh về phía gáy của Đường Tình.

“Đường Tình, cẩn thận!”

“Tình, tránh ra!”

Anthony và Eddie cơ hồ hét lên cùng lúc, khi Đường Tình quay đầu lại, thì gậy chống bằng gỗ đã đánh trúng mặt cậu, cậu thất kinh hét lên thảm thiết.

Thấy một màn như vậy, trái tim Anthony cơ hồ muốn nhảy ra khỏi miệng, cậu biết một gậy này của ông Viscount là muốn đánh cho Đường Tình đầu rơi máu chảy, thậm chí là chết. Từ trước đến nay, mỗi khi ông Viscount ra tay đều lấy mục đích là phải đánh chết đối phương, bất hạnh chính là anh cách bọn họ quá xa, căn bản không kịp ngăn cản.

Đường Tình cảm thấy hoa mắt choáng váng, may mắn có người nhảy bổ lên trên người cậu giúp cậu ngăn cản một gậy kia, nếu cậu bị trúng một gậy đó thì chắc chắn sẽ bị hủy dung nhan. Khi cậu lấy lại tinh thần, thì vô cùng kinh ngạc khi nhìn thấy Eddie đang che chở trước người cậu, Eddie bị đánh đến đầu rơi máu chảy, máu phun đầy lên trên áo của cậu và anh ta.

“Eddie... Trời ạ!” Cậu quả thực không dám tin.

Eddie che chở gương mặt của Đường Tình vào trong lòng anh ta, để cậu không phải bị ông Viscount công kích lần thứ hai.

Eddie cười khổ nói: “Nếu anh có một nửa dũng khí của em và Anthony thì tốt rồi, tâm nguyện lớn nhất cả đời này của anh là được giống như Anthony, có thể thoát khỏi ngôi nhà điên khùng này, thoát khỏi con người điên khùng này, nhưng mà anh không dám làm, cũng làm không được, bởi vì anh sợ ông sẽ đổi pho anh, cho nên vẫn không có dũng khí cãi lời ông, anh nghĩ anh kỳ thực chính là một kẻ nhu nhược.”

Trong lúc hỗn loạn, Đường Tình nghe thấy ông Viscount điên cuồng kêu gào, cùng với thanh âm Anthony gọi cảnh sát tới bắt ông, không lâu sau, xe cứu thương chạy tới, cậu và Anthony lẳng lặng ngồi ở trên xe cứu thương, nhìn bác sĩ và các y tá vội vàng cứu lấy mạng sống của Eddie.

Tóc Eddie bị cạo sạch, bởi vì trên đầu anh có một vết thương rất nghiêm trọng, bất quá trải qua một thời gian ngắn trị liệu và điều dưỡng, vết thương của anh đã khôi phục khá tốt, nhờ ơn trên phù hộ, nếu không Eddie đã chết, vì tình huống lúc ấy rất khẩn cấp, bác sĩ đã phải cố gắng hết sức mình.

Đường Tình đang ngồi bên cạnh giường của Eddie gọt dưa, Eddie rất thích hương vị dưa Đài Loan, nhất là khi cắt ra, hương vị hoa quả nhiệt đới lập tức tràn ngập toàn bộ phòng bệnh. Phòng bệnh cao cấp này là Đường Tình xin Anthony chuẩn bị cho Eddie, đêm hôm đó Anthony còn nổi cơn dấm chua rất lớn, hoài nghi giữa cậu và Eddie vẫn còn tình xưa nghĩa cũ.

Đường Tình lớn tiếng nói với anh rằng – nếu không có Eddie đỡ cho cậu một gậy kia, thì giờ đây người nằm trên giường bệnh kia chính là cậu, lúc này Anthony mới chịu câm miệng. Đương nhiên, sau đó cậu phải ở trên giường nhiệt tình an ủi Anthony, dùng hết tất cả chân tình nói cho anh biết – cậu thật sự chỉ yêu một mình anh, đến tận lúc này cơn dấm chua của Anthony mới hoàn toàn tiêu tan.

Đường Tình đặt dưa đã cắt xong lên trên đĩa, đưa tới trước mặt Eddie. Eddie vui vẻ cầm lấy đĩa dưa, Đường Tình đã nói với anh chuyện ông Viscount bị cảnh sát bắt, hơn nữa cảnh sát còn hoài nghi tình trạng tinh thần của ông Viscount có vấn đề.

“Ông là người điên, bất quá ông vẫn nguy trang rất giỏi, cha anh cực kỳ sợ ông, cha anh luôn nói với anh là không được cãi lời ông, nếu có người dám cãi lời ông, thì ông sẽ dùng bạo lực giải quyết, Anthony là người đầu tiên dám phản kháng lại ông, khi đó ông đã đánh Anthony đến dở sống dở chết.”

Eddie nói tới đây, thì quay đầu nhìn Đường Tình, “Tình, em tin lời anh nói không? Anh làm cho em và Anthony gặp nhau không phải vì tiền, cũng không phải vì án kiện buôn bán gián điệp, mà là vì anh cho rằng đó là cơ hội tốt duy nhất có thể làm cho em thoát khỏi ông nội, hơn nữa anh tin rằng Anthony sẽ bảo vệ em.”

Đường Tình vén mái tóc dài ra phía sau tai, nếu là trước kia thì cậu sẽ không tin, nhưng hiện tại cậu tin lời anh ta nói. Cậu gật gật đầu, “Em tin, Eddie, nếu anh chỉ muốn lợi dụng em, thì khi đó anh sẽ không cứu em, để rồi chính anh lại bị thương nặng đến như vậy.”

Nghe cậu nói vậy, Eddie lộ ra nụ cười thoải mái.

Đường Tình dò hỏi: “Em nghe Anthony nói, anh mở một công ty thời trang khác?”

Tựa hồ Eddie bị hỏi mà có chút xấu hổ, qua một lúc lâu anh mới gật đầu, “À, anh không tin vào phán đoán thị trường của ông nội, vì thế anh và vài người bạn lên mở một công ty nhỏ, chỉ mới được nửa năm.”

Lúc này, Anthony nhẹ nhàng đẩy cửa phòng bệnh ra, bước vào, anh nhìn Eddie nằm ở trên giường bệnh gật đầu một cái. Eddie có chút không được tự nhiên mà gật đầu đáp lại, dù sao mười mấy năm qua giữa bọn họ đều không có qua lại nói chuyện, hơn nữa bọn họ lại là anh em cùng cha khác mẹ.

Đường Tình lên tiếng đánh vỡ bầu không khí yên lặng, cậu nhìn về phía Anthony, trong thanh âm có chút nháy nhót: “Anthony đã từng nói hần là sẽ đầu tư cho công ty của các anh, anh ấy nói nhà thiết kế của các anh rất khá, thiết kế quần áo rất độc đáo.”

Eddie cao hứng đến đỏ mặt, nhỏ giọng nói: “Anh không biết Anthony cũng nghiên cứu về lĩnh vực này.”

Anthony lầm bầm: “Chỉ có một chút, hơn nữa ta là nói có thể sẽ đầu tư, chưa nói hẳn là sẽ đầu tư.”

Đường Tình âm thầm trừng mắt liếc anh một cái, sau đó đi đến bên người Anthony, ở mặt ngoài thoạt nhìn giống như chim nhỏ nép vào lòng người, thế nhưng lại ngấm nhéo cánh tay của Anthony một cái.

Đường Tình giả vờ vui vẻ nói: “Anthony nói anh ấy rất muốn đầu tư vào công ty này, chắc là anh sẽ nguyện ý để anh ấy làm một cổ đông của công ty chứ. “

Eddie quả thực không dám tin, nếu công ty mới này của anh ta được Anthony đầu tư tài chính, thì đó là một trợ giúp rất lớn đối với anh ta. Anh ta thử hỏi: “Anthony, cậu nói thật à?”

Mặt Anthony không chút biểu tình, Đường Tình bực mình dùng sức đá vào xương ống chân của anh, lúc này Anthony mới không cam lòng, không nguyên ý nói: “Nếu tôi có vinh hạnh này.”

Mặt Eddie lộ vẻ vui sướng, “Cám ơn cậu, Anthony, tôi cam đoan nhất định sẽ làm cho đầu tư của cậu sinh lợi nhuận.”

Anthony được anh ta nói lời cảm ơn thì trở nên không được tự nhiên, anh thấp giọng nói: “Tôi mới là người nên cảm ơn vì anh đã bảo hộ Đường Tình.”

Cái này đối lại Eddie không được tự nhiên, anh ta không ngờ Anthony lại nói cảm ơn với mình, ở trong ký ức của anh ta, Anthony đối với anh ta luôn bày ra một bộ dáng lạnh lùng hoặc ôm hân.

“Không cần phải khách khí, tôi cũng không hy vọng nhìn thấy Đường Tình bị tổn thương.”

Lúc này, ánh mắt Anthony nhìn đến cái đĩa ở trên đùi anh ta, trên đĩa bày đầy hoa quả, nháy mắt, trong mắt anh bốc lên ngọn lửa, anh nhìn về phía Đường Tình, “Em gọt trái cây cho anh ta ăn sao?”

“Đừng lại tới nữa.” Đường Tình thấp giọng rên rỉ, thanh âm rất nhỏ, chỉ đủ để giữa cậu và Anthony nghe thấy.

Anthony đầy bất mãn giống như một đứa trẻ con, “Ở nhà, em chưa từng gọt trái cây cho anh ăn, ít nhất không có gọt loại trái cây phức tạp giống vậy.”

“Anh đâu có thích ăn dứa.”

“Ai nói, chỉ cần là em gọt, cái gì anh cũng ăn.”

Đường Tình vừa buồn cười vừa tức giận, cậu nép sát vào lòng Anthony, đỏ mặt, ghé vào tai anh nói ra phương pháp sẽ bồi thường cho anh.

Anthony vừa nghe được phương pháp cậu muốn bồi thường cho mình, thì hai mắt liền tỏa sáng, kéo lấy tay Đường Tình, lập tức nhìn Eddie nói: “Chúng ta có việc gấp phải đi ra ngoài trước một chút, Eddie, anh chuyển cho tôi biểu đồ, phương án của công ty anh, tôi sẽ suy nghĩ đầu tư.”

Không đợi Eddie trả lời, Anthony liền lôi kéo Đường Tình rời khỏi phòng bệnh.

Đường Tình chỉ biết bó tay với sự bá đạo của anh, nhưng cậu đối với sự độc chiếm này của anh cũng rất cao hứng, càng vui sướng hơn khi khúc mắc giữa anh em bọn họ đã hơi chút hóa giải, cậu tin rằng sau khi anh em bọn họ hợp tác làm ăn chung với nhau, thì quan hệ giữa bọn họ sẽ dần dần chuyển biến tốt đẹp hơn. Dù sao bọn họ cũng là anh em ruột, chẳng qua trước đây bọn họ không có cơ hội nói chuyện quen biết nhau mà thôi.

Còn Anthony căn bản không kịp đợi về nhà, trực tiếp ở trên xe trong bãi đỗ xe găm cán lên đôi môi phần hồng của Đường Tình. Đường Tình vươn tay ôm chặt lấy cổ Anthony, cùng anh đắm mình vào trong nụ hôn đầy ngọt ngào và hạnh phúc ...

toàn bộ hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mua-ban-mai-mai>